

est ab an^o simie. Alij dicunt q^d p^rtheus ferē circūdedisse ferreum circulum digito lapide icluso: qua consuetudine homines vsi anulos habere ceperunt. et post gens cepit gestare eos in quarto a pollice digito. quia in eovena est que vsq^{ue} ad cor pertingit: quam notandam et ornandam aliquo insigni veteres putauerunt.

An^o. ab ann^o ni. d^r h^o an^o nus. nui. p^r vetula eo q^d mltos h^oz ānos. v^l ab a q^d ē sine. et nus q^d ē sensus: q^{si} sine sensu. et cor. p^r mā. Un^o q^dā. Pāphile tolle man^o iāq^{ue} redibit an^o. Dicim^o ēt h^o an^o ani. scōe declinatiōis p^r culo. silr ab āno pp^r circulationē. Un^o p^rmo Reguz ca. 6. Posuerūt super plaustrū capsellā ad similitudinē anoz. et pdu. p^r mā. Un^o in Aurora d^r. Ex auro v^o faciūt anos totidēq^{ue}. v^o versus. Forma senilis an^o: pars quedā corporis anus. Uel dicit^r anus ni. quasi inanis. i. vacuus fm^o Pāp. et est mas. ge.

Anuterguz gy. dicitur illud vnde anus. i. culus tergitur. et componitur ab anus et tergens.

Anxionoma in axioma est.

Anxi^o. ab ango gis. d^r āxi^o a. um. Et p^rpat^r anxio magis āxi^o xysium. et h^o āxietas tis. et āxior aris. d^rpo. v^o v^obalia āxia tor: āxiatrix: āxiatio: anxiat^r. v^o anxiat^r et āxe aduerbia.

Aozofia debz dici. q^dā tñ dicit^r aozofia: q^dā aurilia. Augu. aut in li. de ci. dei aozofia. et ista verior ē littera. v^o dicit^r dū est sodomitas p^rcessos aozofia. v^o vsus. Dicit^r ora grecus. vbi dicit^r ora latin^o. Dinc ozofia grece q^d visio dico latine. A quo p^rpositum noscas aozofia grecū. S^z vis fit merito quotiens aozofia pono. Uide ifra in aurifia.

A ante P

Apage. i. recede: vade: apagite: recedite: vadite: v^l state in pace. et vident^r eē aduerbia meli^o q^z v^oba: nisi q^z vident^r oiscretionē habere numeroz. q^z apagesis et apage referūt^r tur ad v^onū apagite ad plures. s^z forte hoc p^rtingit non ex vi aduerby: sed ex vi verborum quam habet in se.

Apagesis: sta in pace vel habeas pacē. aduer. comicuz. Teren. Obsecro mi. hō apagesis: fm^o Dug. Pāp. vero dicit^r Apagesis. i. recede: sis sanus: sis pacificus. i. tace.

Apatia tie. grece latine impassibilitas: ab a: idest sine: et pate quod est passio.

Apella. i. iudeus quasi sine pelle. Aurora in exodo. Extinquit domini factus appella puer.

Apennit^o dictus est q^{si} alpes acute. penniū. n. antiq^{ue} acutū vocabāt. vel apenni^o q^{si} alpes penni. i. hannibalis p^r q^z hānibal dux viā fecit dū romā peteret. et pdu. penul.

Aper apri. mas. ge. d^r ab aperiēdo eo q^d feriēdo aperiat: v^l d^r aper q^{si} afer a feritate p^ruersa f. i. p. v^o h^o apculari^o ef^r fractoz dom^o. Et ē d^ria iter apriū: verrē et nefrēdū. Aper nāq^{ue} d^r poz^r siluestris: verres domestic^o h^ois testiculos nefrēd^o d^r domesticus carēs testiculis. et cor. p^r mā aper. Un^o Quidi^o de reme. A cane nō magno sepe tenet^r aper.

Aperculus li. diminutiuum. paruus aper.

Aperio ris. rui. apertū p^rponit^r ex a. v^l ad. et pario. v^o aptus ta. tū. Et p^rparat^r aptior tissim^o. v^o apte tius. sime. aduer. aperio p^rponit^r cū ad. et d^r ad apio ris. rui. aptum. i. valde apire s^z Dug. v^o vult q^d aperio p^rpoit^r ex a. vel ad. Na gister at bñ. vult q^d p^rponat^r ab ad. et pario. et abycit^r d. sic b. in operio et opioz abycit^r. et cor. p^r mā aperio. Un^o in auroza d^r. Job fauces aperit: s^z nō tñ absq^{ue} medela. et illud teneas. et hoc ēt vult p^rris. q^z in. io. lib. dicit^r de p^rteritis q^rte coniugatiōis. apio fac^r aperui. q^z videt^r a pario eē cōpositū: q^d vetustissimi nō solū s^z tertiā: s^z ēt s^z q^rtā diugatiōne declinabāt. Igit^r ex eo p^rposita si p^rncipalē syllabā p^r rā: nec ex itegra p^rpōne habuerint io. in ui. quertūt in p^rterito: vt apio aperui. operio operui. Uult g^o p^rris. q^d aperio et opio nō p^rponant^r ex p^rpōne itegra: et sic apio ex ad. et pario p^rponit^r a biecta d. Et operio p^rponit^r ex ob et pario et abycit^r b. et formāt p^rteritū a p^rsentī io. in ui. diuisas. S^z

reperio et comperio ex integra p^repositione componuntur: nec habent p^rncipalem. i. p^rimam syllabam puras. i. sine p^rsonate vocalem. et ideo p^rteritū faciūt in ri.

Apes pis. sic dca. q^z nascat^r sine pedibus: ab a. et pes dis. v^l apes ab alligādo se pedib^o. v^o h^o apecula le. dimi. Itē in ntō h^o apis d^r. Eccl. ii. Breuis i volatilib^o apis. v^o h^o apecula dimi. Inuenit^r ēt h^o apis p^r rege grecoz q^z in egypto mortu^o fuit. et p^r deo habit^r. et i archa posit^r. Itē h^o apis dicebat^r taur^o q^z de nilo solebat exire. et gesticulatōe sui corpozis p^rdicere futura solebat. itē apis de^o apū. Et nota q^d apes nascūt^r de putridis carnib^o bouū sic scabzōes. et scarabei de carnib^o equoz: fusi de mulis: vespe de asinis.

Apex cis. mas. ge. i. sūmitas. Qd. n. in sūmo ē a pedib^o remotū est. Et apex q^zq^{ue} lra d^r. Et p^rprie apices d^r lre ille q^z in frōtis picus muroz v^l ecclesiaz scribunt^r. sed quelibz lra q^zq^{ue} d^r apex. Unde in Marco. v^o apex nō p^rteribit a lege donec oia fiāt. et in p^rncipus libroz: et i titulis legū: et apex ligamē. et apex d^r pile^o subtilis: quo gētiles sacerdotēs vtebāt. et apex sūmitas galee. i. con^o sup^r que criste ponūt^r. Et ide hic apiculus li. dimi. q^d et p^r lra. et p^r ligamine quo filateria depēdet. et p^r filis accipit^r. et inde tunc apicio cis. fm^o Dug. Pāp. v^o dicit^r apex cis. dicit^r q^d lōge sit a pedib^o. i. sūma ps verticis vel con^o v^l galee v^l montis: vel littere. i. virgula et coma vel distinctōis nota.

Apiago. ab ape dicitur hec apiago ginis. herba cui^o flores apes libēter colligunt: et maxime appetunt.

Apiarium. ab ape dicitur hoc apiarium ry. locus vbi apes mellificant. q^d et hoc apifozū. hoc apisterium dicit^r.

Apiaster. ab apis dicitur hic apiaster stri. apum magister. Uel dicitur ab ape: sicut calaster a calato. Et hec apiastera auis que libēter comedit apes. et est viridis coloris: que et merops dicitur.

Apicio cis. cere. i. ligare verbus actiuum: et dicitur ab apex apicis vel apiculus apiculi.

Apiciosus sa. suz. i. calu^o capite: cui^o frōtis sūmitas appet.

Apicitus ta. tum. i. ligatus: ab apicio dicit^r vt ab apex.

Apicula. i. uenit^r h^o apes vel apis. ab apes descēdit h^o dimi. apecula le. ab apis v^o descēdit h^o apicula le. pua apis s^z Dug. vt supra habes i apes. Hoc ēt ex v^obis p^rris. habet^r v^o ipe dicit^r i. 6. Notādū q^d a pede: v^l a sedēdo p^rposita perdis: nō p^r tis. efferūt g^rm. et a pede q^daz p^rposita seruāt e. A sedēdo v^o mutāt e. i. i. vt bipes pedis. deses d^r fidis. exp^r cipit^r h^o apes h^o apis. q^z h^o solū a pede p^rpositū: vt q^zbus dā v^o c. lōgā seruauit: nec vlla syllaba creuit i g^ro. Qui. tñ n^rm h^o apis ptulit i. 6. meta. Nō apis ide tulit hos sedula flores. q^d ēt dimi. ostēdit apicula quō fidicula docet p^rmitiui sui n^rm fidis nō fides eē. In. 3. n. li. dicit^r idem p^rris. In es p^rductā desinētia feminina tertie decliatio nis v^l g^rnte abiecta s. assumūt cula. et faciūt diminutiua: et seruāt e. p^rductā: vt vulpes vulpecula. Excipit^r merces cui^o is. g^ri in v^la p^ruersa fac^r dimi. mercedula. et apes cui^o dimi. p^r c. lōga i. habuit apicula. His visis videt^r v^odm q^d ab apes descēdit apecula: et ab apis apicula: sic dicit^r Dug. et p^rris. inuit. Un^o scias q^d ap^o modernos apes p^r e. ē i v^lu frequēti in ntō: et apicula dimi. tñ et apis i ntō iuenit^r. et ēt apecula per e. dimi. sed tunc apecula regulariter descēdit ab apes. et apicula ab hoc nominatiuo apis.

Apiculus li. dimi. paruus apex. vide in apex.

Apifera. funes q^z cornib^o antemne dextra sinistraq^{ue} tēdūt^r retro v^lsa. ab a. et pes pedis. et fero. q^z lōge a pede mali vel v^lli ferūt cornua. et extendūt cornua v^lli. et cor. se.

Apifozum ri. ge. neu. penul. cor. nomen est oppidi.

Apis in apes vide. et pdu. p^r mā apis p^r deo egyptiozum.

Apiscoz sceris. verbum depo. i. acquirere ab ape dicitur.

Apiū py. herba q^z solebat coronari apices. i. capita hoium. et d^r ab apex cis. fm^o Dug. vel fm^o Pāp. apium gen^o ber

bedictum eo q̄ apices. i. capita antiquorum triumphan-
tium vel poetarum ipso coronabantur: quo internozum
viscerum dolores grauiissimi sapiuntur. huiusmodi her-
ba ebrietatem dicitur prohibere.

Aplanos. Planos q̄d ē error vl' vagatio p̄ponit̄ cū a. q̄d est
sine. et dicitur aplanos vl' aplane aplanos. i. firmamētū: quasi
sine errore. q̄z semp mouet̄ in eodē loco. et acuit̄ in fine.
Aplustre stris. gubernaculū nauis vel armamentū. et deri-
uat̄ ab appello lis. et h̄z p̄mā nāliter brenē. Unde Iuue-
nalis. Uicteq; triremis aplustre. et facit nominatiu' plu-
ralis aplustra: et ḡtus aplustrū. iuenit̄ etiā aplustria.

Apoca ce. fe. ge. est scriptū q̄d creditor dat debitori soluen-
ti i quo creditori p̄fitē se denarios debitos sibi accepit̄
se. Et ide ē p̄fessio dī et securitas. q̄z debitorē reddat se-
curū. Et dī ab apos q̄d ē re: et capio q̄d ē receptio. q̄z reci-
pit̄ soluto debito. Et p̄ponit̄ cū anti q̄d ē dī: et dī h̄c antipo-
ca ce. scriptū q̄d debitor soluens dat creditori: i quo debi-
tor notat se soluisse tm̄ ex tali cā. et dī sic. q̄z p̄tra apocam
dat̄. vñ vsus. Apoca soluet̄: datur anti suscipienti.

Apocalypsis psis. iterptat̄ reuelatio. q̄z ibi manifesta sunt
que erāt abscondita. et est grecū. et nō debz accētuari in fi-
ne. et est p̄positū ab apo q̄d est re. et calypsis. q̄d ē velamē-
tum. vnde apocalypsoz s̄aris. id est reuelare. et cor. primā
Auroza. Est apocalypsis mystica verba gerens. Et est se-
minini generis apocalypsis.

Apocrifus. a crisis q̄d est secretū: et apo q̄d ē de. p̄ponit̄ apo-
crifus fa. fuz. penul. cor. i. occult' et secret' q̄si de secretis
i. de nūero secretoz. Apocrifa p̄pe dīr illa scripta quo-
rū origo et autor ignorat̄: et quibus ibi sint multa vā. tm̄ nō
habēt i auctoritate pp̄ plura falsa q̄ ibi cōtinent̄. vñ hic
apocrifari' q̄ describit apocrifa fm̄ Dug. Ul' f̄z quosdā
apocrifus p̄ponit̄ ab apos q̄d ē lōge: et crisis q̄d ē iudiciū
q̄si lōge a iudicio: vl' d̄ q̄ nō pōt certū h̄ri iudiciū. Et dī
dupl̄r liber apocrifus. vel q̄z autor ignorat̄ et veritas pz.
et talē recipit ecclesia nō ad fidei p̄batiōez: s̄z ad erroz de-
structōez: q̄les sūt liber Judith. et alij quos nūerat Die-
ro. in plogo Regū. Sapiētia inqt̄ q̄ vulgo salomonis in-
scribit̄. et yhu filij syrach liber et iudith. et bester nō sunt
in canone. Ul' dī apocrifus. q̄z de ei' veritate dubitat̄. et
tales nō recipit ecclesia: vt est liber de infantia saluatoris
et de assumptione corporis beate virginis.

Apocrifari. ab apo et crisis q̄d ē secretū. p̄ponit̄ h̄ apocrifa-
ri' vl' apocrifari'. i. secretari': p̄siliari'. vñ et q̄z sic dī cā-
cellari'. q̄z ip̄e secretari' ē regis vl' impatoris. et ei' secre-
ta scit: s̄z nom̄ s̄at q̄si d̄ secretarius. q̄z rex vl' ipator p̄les
h̄z secretarios. et p̄siliarios. quoz vn' ē cācellari'. Vñ in
p̄scriptōe tituli Prif. sic dī. Prisciani grāmatici cesariē-
sis apocrifary vel apocrifary doctoris vr̄bis constātinō
politane de arte grāmatica. liber p̄m' incipit. Ul' ab apo
q̄d ē ab. vl' de. et crisis q̄d ē aux̄ dī h̄ apocrifari'. i. thesau-
r'. vl' sic dī cācellari' regis vl' ipatoris. q̄z h̄at aux̄ i sua cu-

Apocopa pe. vl' apocope pes. greca d̄cliatōe cor' (stodia.
ripit̄ p̄mā. Vñ qdā. mōade subtracta dicit̄ apocopa scā.
de hoc supra dixi in quarta parte in ca. de metaplasmo.
Apodixes grece ostēssio fm̄ p̄ap. Dug. vō dicit. Apodixen
ostēssio fantasia p̄batio expimētuz: vt' p̄rās. Vñ in vita
beate Agnetis dī. Ad filiū meū voluisti apodixen tue ar-
tis magice demonstrare. et pdu. penul. positione.

Apoforetū ti. penul. pdu. componitur ab apo p̄positiōe
greca. et foros. et apofertum etiam dicitur. et tunc compo-
nitur ab apo et fero fers. Et sunt apofozeta vasa sic dicta
a ferendo poma vel aliud. et sunt plana.

Apogeu gei. est cōstructum sub terra edificium: quod nos
antrū vel spelūcaz dicimus: ab apo q̄d est de. et ge. q̄d est
terra. idē dicit̄ ipogeu ab ipos q̄d est sub. et ge. terra.

Apolesina diffinitio et consummatio disputationis.

Apollolinis. pp̄riū nomen viri: cor. p̄mā. vñ scribit̄ p̄ vnū
p. et geminū l. Vñ Uirg. i. 6. Enei. Locutit̄ et stimulos sub
pectore vt̄it. apollo. vñ cor. p̄mā d̄ apollo. Aliqñ at̄ ē ide-
cliable. Vñ. i. Corin. c. i. Ego qdē sū pauli. ego at̄ sū apol-
lo. et tūc vñ q̄ debeat in fine acuit̄: sic equ' pharao: s̄z vsus
aliquoz d̄dicat. P̄ap. dicit apollo a gētib' sol dicitur.

Apollin' ni. pp̄riū nomen viri p̄mā cor. vnde in aurora
scribitur. Nissus apollinus: dux nuper fact' ab illo.

Apologetic' ca. cuz. i. excusatori' vl' r̄sori' dī ab apologia
fm̄ Dug. P̄ap. dicit. Apologia excusatio: vnde apologe-
ticū dicit̄. i. satisfactionis iudiciū vep̄ testimonium.

Apologia excusatio vel responsio: ab apo q̄d est re. et logos
q̄d est sermo quasi sermōis relatio. i. respōsio. Vñ in de-
cretis alexādrī. Pape. Clerici qui alios accusant. iustam
accipiant apologiam. Et est posita apologia ibi p̄ defen-
sione vel negatione sola. nam in ea solent quidam accu-
santibus respondere. et acuitur gi. in penul. syllaba.

Apompei' grece emissari' latine. vñ et hirc' apompei' di-
cebat̄ emissari'. q̄z emittebat̄ i d̄sertū. Uide i emissari'.

Apoplexia est subita sanguinis effusio q̄ suffocati itereūt:
sic dicta. quia ex letali percussione repentin' casus fiat.
Greci igitur percussione apoplexim dicunt.

Aporia. porus ri. p̄ponit̄ cū a. et dī h̄c aporia rie. i. aptio vl'
labor: angor: alcunes: stimulus: ictus: vuln': cura: rediuz:
molestia. Eccl. 27. Aporia hoīs i cogitatu illi'. Et ide apo-
rio as. i. aperire: enucleare: et depaupare. et tūc est actiuū.
Itez apoziare. i. laborare: vl' laborādo sudare. et axiari. et
tūc est neu. iuenit̄ etiā in depo. genere. in eodē sensu. vñ
ad Corin. Apoziamur: s̄z nō destituimur. vbi pōt eē passi-
uum p̄ depaupari. Ite. tm̄ dicit q̄ apolos grece latine dī
paup. vñ apoziare. i. pauperē facere. et apozus ra. ruz. i. di-
uin'. pauperū. n. est diuinos eē et regnū habere celoz.

Aporus in aporia vide.

Apostopasis sis. penul. cor. est valid' defectus orōnis. De
hoc supra dixi in q̄rta parte. in ca. de colorib' r̄betoricis.

Apostata te. p̄ponit̄ ab apo q̄d est re. et stolos missio. vñ h̄ et h̄c
apostata te. puerfus. renūciat': refuga: retromissus. Et p̄
pe ille dī apostata q̄ p̄mo bñ agit: s̄z postea puerit̄. et ma-
le agēdo retro abit. vñ vñ p̄poni ab apo et stans: q̄si retro
stās. Ul' vt̄ aly dicit̄ deriuat̄ ab apls p̄riū. vel ab apo-
st' sta. stū. q̄d ē puerfus et p̄ri': et fit ab appono. vñ aposta-
tic' ca. cū. i. puerfus. et h̄c apostasia sic. i. renūciatio retro
ad malū morē itio. et acuit penl. et apostoto tas. retro abi-
re: a bono pueri: puerse agere. Vñ et Eccl. 19. Vinū et mu-
lieres apostatare faciūt et sapiētes. et cor. p̄mā apostata.
Vñ Seduli'. Tūc vir aplicus: nūc vilis apostata fact'.

Apostema matis. ge. neu. dura humorum collectio in cor-
pore sic dictum a collectione humorum. nam greci apo-
stemas collectiones vocant. et produ. ste.

Apostolus. apo q̄d est de. vl' re. p̄ponit̄ cū stolos. q̄d ē mis-
sio. et dī hic apostolus li. i. missus. et dicit̄ apls q̄si demis-
sus. i. de celo vel a deo missus. apls grece. lisan hebraice
missus latine. vñ hic apostolat' tus. tui. officiū vl' digni-
tas apostoli. et apostolic' ca. cū. et hic apostolic' ci. pro pa-
pa. apostoli etiā dicti sunt quidā heretici qui nihil possi-
dētēs pp̄riū non recipiunt aliquos qui aliquo in hoc
mūdo vtunt̄. et hic et hec apostolaris. et hoc re. Et compo-
nit̄ apostolus cū con. et dicit̄ coapostolus. i. simul aplus
cū alio. et cor. p̄māz. apostolus. Unde in aurora dī. San-
ctus apostolicos Lucas dilucidat act'. Et nota q̄ di-
ctis apostoloz sine p̄batione credēdum est sicut dicas
in symbolū. Et scias q̄ de nece apostoloz ita legi' in q̄-
dā chronica. Claudius iperat. Marcus euāgelium scri-
bit. apli per orbē diuidunt̄. Petr' romā venit. Andreas
achaiā: ibiq; crucifigit̄. Johannes ephesum: viū' intrat
sepulchruz. Jacob' maior hierosolymis decollat̄. Tbo-

mas in india lācea transfigit. Philippus in phrigia cruci-
figit et lapidat. Jacobus minor hierosolymis pertica ful-
lonis occidit. Bartholomeus in maiori india excoriat. de-
de decollat. Martheus in ethiopia in altari lācea perforat. Si-
mon et iudas in persia a pontificibus idolorum tumultu populi inter-
munt. Marthias in iudea pro christo patitur. Lucas in bithynia
obit. Marcus alexandrie martyrium propleuit. Barnabas
in salamina crematur. Quartodecimo anno Claudius ve-
neno interit. Nero successit. matrem euiscerat. Sorore stu-
prat. Romam in duodecim partibus incidit. Senecam interfecit.
Kanas apud lateranum euomit. Petrum crucifigit. Pau-
lum decollat. Impatris tredecim mensibus septem a lupis
deuorat. Uide in numeris. Uolo est te scire quod sic dicit Hiero-
nimo. In Iovinianum in primo libro inter duodecim unum eligi ut ca-
pite constituto scismatis tolleret occasio. Sed cur non Joba-
nes qui electus est uirgo. Et tunc delatus est. quia Petrus senior est ne ad-
huc adolescens et pene puer progreffe etatis hominum proferret
et magister bonorum quod occasiones iurgii debebat auferre di-
scipulis: et dixerat eis. Pacem meam do vobis. pacem meam re-
linquo vobis. et quod voluerit iter vos maior esse minimus omni-
um fiat: ne in adolescentem quem dilexerat carnem probere videret in-
uidie. Ut autem sciamus tunc puerum fuisse Jobanem manifestissi-
me docet ecclesiastica historia quod usque ad Traiani imperium vi-
xerit. id est post passionem domini anno sexagesimo octavo dormie-
rit: quod nos in libro de illustribus viris breuiter perstrinximus.
Ambrosius est dicit super Lucam. Mysticum est quod Maria comen-
dat Joanni inter ceteros iuniorum quod non otiosis auribus debe-
mus accipere. periculosa est. n. mulieribus copula adolescentis
et spes iuuentutis. Item scias quod Porphyrius arguit Mattheum
et apostolos qui secuti sunt christum. ut dicit Hieronimus. in Mattheum
Arguit quod Porphyrius et Julianus Augustinus. vel imperitiam historiogra-
phi metuentis. vel stultitiam eorum qui statim secuti sunt saluato-
rem quasi irracionabiliter quolibet vocante homines sint secuti: cum ta-
ntas virtutes tantaque signa precesserint: quod apostolos antequam crede-
ret vidisse non dubium est. Certe fulgor ipse: et maiestas di-
uinitatis occulte: quod est in humana facie relucebat ex christo ad-
se videtes trahere poterat aspectu. Si enim in magnete lapi-
de et succinis hec esse vis dicitur: ut anulos et stipulas et festucas
sibi copulet: quanto magis dominus creaturarum omnium ad se attra-
here poterat quod volebat. Hec autem dicit. Nulla christus facere ad-
huc miracula Petrus et Andreas viderant. et tamen ad unum dominum
preceptum hoc quod videbant possidere obliti sunt: quanta nos eius
miracula vidimus quot flagelli affligimur: quanta minarum
asperitatum deterremur: et tamen vocantes sequi contemnimus.
Apostrophe preposita accedunt in fine. Dicitur etiam apostrophe
preposita. et tunc non accit in fine: et est apostrophe transitus re-
gressus: reuersio secundum propriam. De hoc require supra in qua-
rta parte in tractatu de coloribus rhetoricis.
Apostrophus. Tropus quod est uersio. ponitur cum apo quod est
de. vel re. et dicitur huiusmodi apostrophus virgula vel regula quasi per cir-
culi dextra ad summam litteram posita in his dictionibus in
fine tribunal et pirrin: quod nota ostendit deesse in sermone vel
tima vocalis: ut tribunal per tribulane: pirrin per pirrine. et
ad hoc ostendendum ibi ponitur. vel idem ut ibi denotet accit de-
bere poni in fine. vel idem ut ibi denotet ultima consonans. cuius
subtracta est vocalis recuruari. et apostrophari. id est uerti et re-
uertere ad precedentem vocalem: unum apostrophus dicitur. et cor. stro.
Apotheca. Theca ponitur cum apo quod est re. et dicitur hec apo-
theca ce. id est repositorium vel reconditorium. et quia in his homi-
nes elaboratas fruges reponunt. unde hic apothecarius
regis. qui custodit apothecam vel mercator. Uel apothecarius
ria. rium. ad apothecam pertinens. et producit pe-
nul. apotheca: chirotheca: entheca.
Apozima vis coactarum herbarum. et componitur ab apo
et zima quod est vis. et corri. penulti. Macer. Uis potius
femininum vel apozima proderit huius.

Apparitiuum verbum est verbum desinens in co: ut vel-
lico: nutrico: albico. De hoc dixi in tertia parte in tracta-
tu de speciebus verborum.

Apparitor. ab appareo res. derivat huiusmodi apparitor toris. id est ser-
uicus. quia appareat et videatur ut presto sit ad obsequium
Uel apparitores vocamus eos qui apparere faciebant
reos in conspectu iudicum.

Appello las. laui. ponitur ex ad et pello las. quod est vocare. et
mutatur d. in p. unum appellatiuum uia. unum. et est appellare: aduo-
care. Item appellare. id est ad alium iudicem vocare: vel audiendum
alteri iudicis postulare. Et ut dicit Bernardus. in 3. li. de considera-
tione appellasse iniquum e: Iniquum et ipse iniquum appel-
lationum fomes. Iniquum autem omnis appellatio ad quam iustitie in-
opia non coegit appellare: non ut graues. sed si graueris licet.

Appello lis. appuli. ponitur ex ad et pello lis. et mutatur d. in p.
et est appellare ad portum venire vel impellere. id est applicare. unum
Teretius. Postquam poeta animus suum ad scribendum applicuit
id est applicuit. Potest etiam apello apuli. apulsum. ponitur ex a
et pello. et tunc scribitur per unum p. et est apello ab aliquo pel-
lo vel amoueo. Unum apulsus ab vrbe. id est amotus. Et sic. 28.
Ab lactatos a lacte apulsos ab vrberibus. id est amotos.

Appendix. ab appendo dis. dicitur hic et bec et hoc appendix
cis. quod alicui appendendo adheret. unde appendix dicitur
manuicula que magne domui adheret. id est. que ap-
penditur parieti non habens tectum diuisum in duo latera.
unde hoc appendix cum. idem. et appendix cis. cium.

Appendo. pendis componitur cum ad. et dicitur appendo
dis. et mutatur d. in p. id est suspendere: vel librare. poterare.
unde hic appensor foris. et appensorius ria. rium.

Appeto tis. tiui. habet preteritum et supinum ad modum
quarte. et componitur ex ad. et peto. et mutatur d. in p. et est
appetere: desiderare: acgrere. unde hic appetitus tus.
tui. penul. pdu. in nominatiuo. et hic et bec appetibilis. et
hoc le. et hic appetitor penul. produ.

Applaudo. plaudo ponitur cum ad. et mutatur d. in p. dicitur applau-
do dis. plausi. id est alicui plausum facere. et idem huiusmodi applauda
de. vel applauda de. id est sorbitiucula ex paleis facta circa
quam pueri solebant applaudere. vel applauda est dicitur fuffur

Applauda de. in applaudo vide.

Apodio as. ani. id est innitor ex ad et podio as. mutatur d. in
p. Uide in podio. as.

Appono nis. sui. situm. ex ad. et pono nis. et mutatur d. in p.
et est apponere: adiungere: addere: et inde appositus ta-
tum. et per syncopam appositus postea. stuz. id est peruersus
et contrarius: unde apposte aduerbium.

Appositio onis. quedam figura de qua supra dixi in quar-
ta parte ubi egi de allotbeca. capitulo de syntbesi.

Appostus. in appono est.

Apprecior aris. atus. sum. existimare: precium determina-
re. et componitur ex ad. et precior aris. et est deponens. an-
tiqui tamen precio precias. et apprecio apprecias. in acti-
uo genere declinabant. Zacharie. ii. Decorum precium
quo appreciatus sum ab eis.

Apprehendo dis. di. sum. ex ad et prendo dis.

Apprime. prime ponitur cum ad. et mutatur d. in p. dicitur ap-
prime per geminum. p. id est valde: vel sunt due partes posite per
vna. et teneat d. et dicatur adprime. et debet semper media
produci secundum Dugui. Macer. apprime sumptis zedoar ob-
stare venenis. affirmant et. In legenda etiam beati augu-
stini inuenit hoc vocabulum apprime. Et vide quod Dugui.
vult quod si sit vna pars vel due posite pro vna. tunc retine-
tur d. Priscia. autem in tractatu de aduerbijs dicit quod appli-
me est pars posita. Dicit. n. quod prime ponitur aduerbiali-
ter: quod ostendit Teretius qui compositum ab eo in andria
protulit. Naz id arbitror apprime in vita vtile: sicut dixi
supra in tertia parte: ubi egi de aduerbijs.

Appim
iuxta.
pre in
Approp
piare
pio as
ra ciu
Appuli
Aprici
bitu
Apricus
duo: e
vii b
qñ fin
lis loc
in ap
Aprilis
Uel t
vel q
neri.
ablat
Aptitu
ria. ri
Apto: a
tas: c
Aptoru
eptor
Aprus
babe
in no
com
Apud p
pe vi
dicit
Apulia
la. lu
Apulu
Aqua
tur
in a
perf
aqu
Aqua
aqu
agit
vel
Aqua
pon
Aqua
Aqua
pri
et la
aqu
aqu
lic
Aqua
pi
Aqua
dig
et p
Aqua
br
Aqua
g
E

Apprimo mis. appressi. appressum. i. ad aliquē premere vlt iuxta. et componit ex ad et primo mis. et mutatur d. i. p. et pre in pri. core.

Appropio as. au. are. Inde appropians antis. et est appropiare appropiare: appropinquare. et componit ex ad et p pio as. vide in ppitis. Lu. io. Appropias alligauit vulnere eius. et non habet r. in penul. syllaba.

Appuli penl. cor. e. pteritū de appellio lis. vide in appello. Apricitas tatis. i. calor. iucunditas. et dicit ab apricus. et scribitur per vnum p.

Apricus. ab aprilis dicitur apric' ca. cū. i. declinabilis et iucundus: eo qd in illo mense sit pulchz tps ex pductioe floz. vñ h' apricitas. Proprie aut loc' apricus dicitur sine frigore qñ sine rigore frigidus: vñ qz sit apertus celo. s. delectabilis locus: et pdu. pri. Dorati' in epi. Quicqd sub terra est in apricum profert etas. i. in apertum.

Aprilis dicitur qñ aperilis: qz tunc terra apit' et flores germinat. Vel dicitur ab affrodita qd e' venus: vñ aprilis qñ affrodilis vel qñ afrilis. i. venerius: qz ille mēsis dedicatus est veneri. vel qz in eo hz festū suū: vel qz in eo nata fuit. et fac ablatiuum in i. tñ vt aprilis.

Aptitudinari'. Aptitudo. i. cōueniētia: vñ aptitudinaris riu. qd significat pprietatis aptitudinē vt risibilis.

Apto: ab apt' dicitur apto tas. vñ actiuū. et componit: vt apto tas: coapto tas. p'apto p'aptas. et ab his oibus verbalia.

Aptotus. ptotos qd est casus cōponit cū a. qd est sine: et dicitur aptotus ta. tum. quasi sine casu: et cor. pto.

Aptus ab apiscor dicitur aptus pta. ptū. qui libenter acquirit et habet modū in exponendo: et est nomen nō participium in nostro vsu. et etiam verbum. s. apiscor non est in vsu. et comparatur vt aptior tissimus.

Apud prepositio p d. scribitur: qz veteres p apud ad sunt sepe vsi duabus medijs lris subtractis fm Du. p'ris. autē dicit qd ad deriuatur ab apud per syncopam.

Apulia lie. puincia vbi conditū est bundis suz. vñ apulus la. lum. homo de apulia. et pducit primam.

Apulus penul. cor. homo de apulia. et pdu. a.

A ante Q

Aqua que dicitur ab equis qua. quū. vñ ab equo equas dicitur ppter equalitatē superficiē. et mutatur ae diphthong' in a breuem. vnde Pap. dicit. Aqua dicta est: quia ei' superficies sit equalis. vide in terra et in vnda: et ab aq' hec aquula le. diminutiuum.

Aquagiū. aq' cōponit cū agito tas. et dicitur hoc aq' giuz gy. i. aqueduct' qd et hoc aqueductile lis. dicitur. s. via p qua aqua agitat' et ducit de pprio loco. et hoc aqualiciū cy. p eodē vel guttatoriuū: qz p illud aqua elicit' i. foras emittitur.

Aqualiciū cy. locus p quē aqua elicit' a pprio alueo. et componitur ab aqua: et licio. cis.

Aqualiculus li. i. ventriculus. in aqualis vide et in venter.

Aqualis. ab aqua dicitur hic et hec aqualis et hoc le. ad aquas prinens. et substatiue aqualis lis. i. vas aquatile grossum et latū. vñ Plautus. Date illi sellā vbi sedeat: et aqualis cū aqua: qd qñqz accipit pro grosso ventre. et inde venit hic aqualiculus li. i. vetriculus. vñ Persius. Pinguis aqualliculus penso sexquipedē extat.

Aqualiū ly. sūma ps capitis ab aq' deriuat': iō sic dicta: qz prius suscipiat aquā defluentem qz totum corpus.

Aquamaniale lis. dicitur vas sup qd cadit aqua: qua abuntē digitū sacerdotū post susceptionē corporis xpi: qd tenere et preparare debet subdiaconus: et produ. ni.

Aquariolus li. mas. ge. ab aq' dicitur. s. seruiens meretrici: q crebro defert aquā ad eā mūdādā et venustādā: et corri. pe.

Aquarius. ab aqua dicitur hic aquarius ry. p quodā celi signo: eo qd tunc quū sol est in eo est abundantia aquarū. Et aquarius dicitur seruiens qui portat aquam: vnde hec

aquaria: an cilla que aquam defert.

Aquaticus. ab aqua dicitur penul. cor. et hic et hec aquatilis et hoc le. pro eodem.

Aquebibus. aq' cōponit cū bibo: et dicitur h' aquebib' bi. penl. cor. qui sepe bibit aquā. et pōt declinari adiectiue.

Aqueuom'. aqua cōponit cū vomo mis. et fit hic aqueuomus mi. g aquā vomit. et pōt declinari adiectiue: et cor. uo.

Aquila. ab acuo is. dicitur h' aquila le. auis: eo qd acute videat. vñ dicitur Pap. aquila ab acumine oculo: dicta: qz irreuerberato visu solē inspicit. Itē aquila ē signū i celo. et ab aquila dicitur aquilus la. lū. g nasus hz curuū in sūmitate vt aquile rostro. et est aquila pmiscui generis: et sub vna voce et vno articulo. s. feminino cōprehēdit aialia vtriusqz sexus: vt alba aquila dicitur tā p mare qz p femella. Et vt dicit Grego. in moral. aquile noie scōz subtilis intelligentia et sublimis eoz rēplatio figurat. Cūctaz qz ppe auisū visū acies aqle supat: ita vt solis radius fixos in se ei' oculos nullalucis sue corruscatōe reuerberatos claudat. vide i turc.

Aquileus in aquila vide.

Aquilinus. ab aquila dicitur aquilin' na. nū. possessiuū nomen vt aquilina pēna. et hi aquilini noz. demones qui in similitudine aquilarum apparent. et produ. li.

Aquilo. ab aqua dicitur hic aquilo onis. qñ ligans aq's: qz ventus est seren': et aquas stringit. et aquilus la. lū. dicebant antiqui pro niger gra. grum. vnde aquileus lea. leuz. i. niger vñ fusc' fm Du. Pap. vñ dicit. Aquilo vñ ad septentrionis sinistra dicitur qd aq's stringat et nubes dissipet: ē. n. gelid' et sic'. Idem et boreas qz ab hypboreis oris flat. Eccl. 43. Frigidus vñ aquilo flauit et gelauit crystallos ab aqua.

Aquoz. ab aq' dicitur aquoz aris. deponēs. et cōponit vt ad aquoz aris. p eodē. s. ad aquas ducere vñ potat aialia. Inuenit tñ actiuū ad aquo as. vñ Thodolus. En ad aquē regē sit et releuare calorē. Sen. 19. Donec oia pecora gregent. et amoueam' lapidē de ore putei vt ad aquemus greges.

Aquosus. ab aq' dicitur aquosus sa. sū. plena aq' et pprie dicitur loc' aquosus: potio vñ aq'ta. et p'at vt aquosior sim'. vñ hec

Aquila in aqua est. (aquositas tis. inūdātia aquaz.

A ante R

Ara. ab aro aras. h' ara hui' arc: qz vt aratiōi hñ pueniret solebat ara institui. Alij vñ dicunt qd deriuat' ab ardeor: eo qd vixime ibi ardeat. Scias tñ qd ara dicitur p altari: et stabulo porcoz. Sed ara p altari primā pdu. et nō aspirat: sed bara pro stabulo porcoz primaz cor. et aspirat. vnde versus. Est bara porcoz breuis: nō ara deoz. vel Porcū nutrit bara: gentilis quem necat ara.

Arabia. ab ara re. hec arabia bie. que sacra interpretat': qz regio illa thure abundat. hāc greci endemon: nostri beatam nominauerunt. Eadem est nominata et saba a filio Chus: qui dictus est saba.

Arabilis. ab aro ras. h' et h' arabil' et h' le. vt terra arabil'. i. bona et apta ad arādū. et cōparat' vt arabil' lioz. lissimus.

Arabis grus de arabs cor. penl. s. qñ est verbū futuri tps eā pdu. vñ vsus. Dic arabs arabis ab ara tñ exit arabis.

Arabs. ab arabia dicitur h' et h' arabs bis. gentile. et arabic' ca. cum possessiuum. Arabici etiam dicunt' quidam heretici in arabia exorti. dicentes aiam cū corpe mori: et in nouissimo vtrūqz resurgere. fm Du. Pap. sic dicit. Arabs arabos grece hic arabs bis. et arabus bi. latine.

Arady quidam populi. vide in amozrens.

Aranea. ab aere f'z Rabanū dicitur hec aranea nec. quasi aeranea: eo qd ex aere nutriat'. et hic aran' inuenit: et araneus nea. neū. vñ diminutiuū: ab arane' hic araneol' li. et ab aranea hec araneola le. i. pua aranea. Pap. etiā dicit. Aranea vermīs ab aere dictus: eo qd in aere fila gerat. Du. autē magis approbat qd aranea dicatur ab aragne

que fuit mutata in araneam fm fabulas.

Arapagare. i. effodere vl' sculpe ab area: et ponit simplr p effodere. et coponit ab area et pagus: qd est villa.

Arapagar' ta. tu. ab area effossus: et dr ab arapagare. vnde Plautus in aulularia. Auru mibi intus arapagatu est.

Aratellu li. dim. i. puu aratz: sic a cerebro cerebellu dimi.

Articula le. fossa parua que instar sulci aratur. et dicit ab aro aras: vel ab arator. vii Reg. 3. ca. is. Fecit aque ductum: quasi per duas aratiunculas in circuitu altaris.

Aratorculus li. dimi. paruus arator.

Aratorius ria. riu. locus qui potest arari. ab aro ras.

Aratru tri. ab aro ras. dr cor. penl. naliter. vii in Auroza dr sup leuitico. Nostre carnis humu crucis h aratro qsi sul

Arbiter tri. tro. scde declinatiōis dr ab arbitroz ris. Cant. et accipit in trib' significatiōib'. Arbiter. n. dr reuelator cōsilioz: vt in Salustio. Procul arbitris oib' amotis: arbiter testis: arbiter iudex. Sz differunt qz iudex ex lege: arbiter ex volūate iudicat. ide hoc arbitriu try. Et scias q in coi vsu est secūde declinatiōis. Inuenit n etiā i tercia arbiter tris. tri. sicut ponit Grego. in moralib'. Etiaz Pap. dicit q arbiter est secūde et tertie declinatiōis fm Salu. secunde: fm vo regulas. Paf. est tertie.

Arbitriu try. dr ab arbiter. et est libez arbitriu facultas rōnis vl' volūtatē q bonū eligit grā exite vl' malū eadez eēdesistēte. Et scias q est triplex libtas. s. a necessitate: a pctō: a miseria. A necessitate et añ pctm et post eque liberū est arbitriu. sic. n. tūc cogi nō poterat ita nec mō: idē qz volūtas merito apud deū iudicat: q semp a necessitate liba ē: et nūq cogi pōt. Ubi necessitas ibi nō ē libtas: vbi nō ē libertas nec volūtas: et idē nec meritū. Dec libertas i oib' est tā in mal' qz i bonis. Est alia libertas a pctō. s. de q dicit apls. Ubi spūs dñi ibi libertas. Dec libtas a seruitute pcti liberat et seruos iusticie facit. sic ecōuerso seruit' pcti liberos facit iusticie. Dāc libertatē hō peccādo amisit. Jōqz Aug. dicit q hō male vtēs libero arbitrio et se pdidit et ipsū: qz pdita est p pctm libtas: nō a necessitate s; a pctō. Qui. n. facit pctm seru' est pcti. Ista libtatez q est a pctō illi soli nūc hnt quos fili' p gratiā liberat et reparat: nō ita q penit' sint sine pctō i hac mortali carne: s; vt pctm in eis nō dñct neqz regnet. et hec est vā et bona libertas q bonā parit seruitutē. s. iusticie. Est at libertas a miseria: de q apls ad Romanos ait. Et ipsa creatura liberabit a seruitute corruptiōis in libertatē glie filio rū dei. Danc libertatē habuit hō añ pctm: qz oi carebat miseria: et nlla tāgebat molestia: et plen' hēbit in futura bītudine vbi miser eē nō poterit. Sed in hac vita q est inter p: imū pctm et vltimā cōfirmationē nemo a miseria liber est. qz pena pcti nō caret. Libertas a pctō et a miseria p grām est: libertas aut a necessitate p nās. Scire etiā oportet q vt dicit Ptolome'. Homo sapiēs dñatur astris: qz. s. p sapiāz suā pōt vitare ea ad q astra disponūt. De h' etiā regre in astrū: et in moza. vide etiā in volūtas. Itē scias q qtuor sūt stat' liberi arbitry. et de quolibz accepit xp̄s: vt dicā in liber bera. berū. Quare aut de' non fecit hoīez ipeccabilē: vl' q peccare nollet dicā in p̄scio.

Arbitroz ris. tus. sum. trari. i. existimare: vel estimare. sed differūt: qz existimare vl' estimare est apud animū nr̄z.

Arbitrari vo iudiciū animi pferre: et cor. bi naturaliter.

Arbor vl' arbos s; isidoz sicut et herba dr ab aruis: qz terre fixis radicibus adheret. Uel arbos dr ab herba: eo q ad modū herbaz pullulet nascēdo. Pri'. n. iacto semie herba orit: dehinc cōfota surgit in arborē. dehinc in puo tpe herbā quā videras arbustū suscipis. Ab aruo g' deriuat herba: ab herba arbos vl' arbor. vide' pprie arbos dici de fructifera: arbor vo de nō fructifera et sterili. et est arbos fe. ge. quū sit mater ppriy fetus. Et attēde q noia

arborū sunt fe. ge. qz māz matris in suis fructib' imitantur: vt pir' et vlm': hec. n. ē qsi obstetrix puerpaz bachi. vii oleaster fuit mas. ge. qz nō accipit quū sit ppriū sui gn̄is concipe. i. oliuarū. p pomis vo sūt neu. ge. exceptis pau

Arbozetū ti. loc' vbi arbozes crescūt ab arboze dr. Cis.

Arboze' rea. reū. et arbozin' na. nū. possessiuū ab arboze dr.

Arbuncula le. dimi. parua arbor.

Arbustula le. dimi. parua arbor.

Arbustū. ab arboze dr hoc arbustū sti. loc' vbi arbozes crescunt: et p ipsis qnqz ponit: et p̄cipue nouellis. arbustum eni dr qnqz arbor nouella et tenera: in q isertio etiā qnqz fieri pōt. et dr arbustū: qsi arboz statio vel basta.

Arca ab arceo ces. dr bec arca ce. qz arceat et phibeat visuz et caret aspiratiōe. et inde hic arcarius ry. qui facit arcas. vl' qui custodit. itē adiectiue pōt dici arcarius aria. ariū. qd pertinet ad arcam vel ad arcarium.

Arcanus na. nū. i. secretus ta. tu. a quo ceteri arcenē ab arceo ces. dicitur: et caret aspiratione.

Arceo arcui supinū dz esse arcitū tu. sed p syncopā dr artū artu. Arceo coponit cū ex et dr exerceo ces. itē cūz con. et fit coerceo ces. i. cōstringere. arceo simplex et copositū est actiuum: et mutat a. in e. in compositione.

Arcesco scis. in arceo cis. exponitur.

Arcesso sis. v̄bū desideratiuū ab arce ces. vide i accio cis.

Archāgelus. ab archos qd est pnceps et angelus coponit h archāgelus li. i. pnceps angeloz: vt gabriel. vii archāgelicus ca. cū. Et scias q oia officia humana p̄tinētia ad singulares p̄sonas cū qbuscūqz ordinib' silitudinē habeāt dirigunt p vltimū ordinē iquātū participāt virtutes su pioz. Sed illa officia q ad multitudinē p̄tinēt dirigunt p p̄ncipat' et archāgelos: et idē homo in p̄latiōe cōstitutus illuminat ab angelo inferioris ordinis de his q ad statuz p̄sone sue p̄tinēt: sed ab angelo p̄ncipale de his q spectāt ad regimen multitudinis. vide etiā in angelus.

Archetip' pi. i. pnceps figurarū. nā tipus idē est qd figura. et archos idē est qd pnceps. et pōt poni adiectiue: vt archetipus pa. pum. vii archetipus mundus dr p̄ncipalis figura sensibilis mundi: et cor. ti.

Archia chie. i. p̄ncipatus ab archos dicitur.

Archicoqu' qui. g est pnceps coquoz: ab archos pnceps et coqu' coqui. et lz coqu' primā cor. tñ archicoquus. coqui. acuit co. fm vsū: et hoc facit potentia nti: qz remanet i corrupt': et idē nō cōmutat accentū: sicut nec vicecomes.

Archidiacon' diaconēs coponit cū archos qd est pnceps: et dr hic archidiaconus. i. pnceps diaconoz. vii h archidiaconatus tus. tui. eius officium vel dignitas. Dicit etiā am hic archidiacon onis.

Archiepiscop' i. pnceps epoz: ab archos pnceps: et epus vii h et h' archiep̄alis et hoc archiep̄ale: et hic archiep̄atus. tui. et h' archiep̄iscopiu py. et archiep̄iscopoz: eē vl' fieri archiep̄z: vl' archiep̄atū h̄re. vide in metropolis.

Archigallus galli. pnceps galloz. s. illoz sacerdotum: ab archos et gallus.

Archigenes. Genesis qd est nā coponit cū archos qd ē pnceps: et dr h archigenes nis. penul. cor. i. p̄ncipalis medicus qui optime scit mederi genesi. i. nature.

Archigraphus phi. penul. cor. vide in antigrahus.

Archileuita leuite: pnceps leuitaz: et copōit ab archos et le

Archilog' archos coponit cū logos qd est sermo: Cuita. et fit archilog' ga. gu. pnceps vel primus in sermōe. vii hoc archilogium: sermonis p̄ncipium.

Archimandrita. ab archos pnceps: et mandros onis dr h archimandrita te. i. pastor ouiu: et p trāslationē dicit qnqz de pastoribus spiritualibus.

Archipota te. penul. produ. i. magnus potatoz: ab archos et potatoz. quasi pnceps potatoz.

Archipre
pres by
Archisye
ga sym
Archiste
rio qu
steriu
Archite
mo 2
pal' ar
b' arcl
cōstru
noia a
pbus
noib'
pbilo
Architu
uinā
dic' sic
triu le
nō gr
roza.
Archon
Archos
Archicu
Archipo
cif h
fm a
Archipp
Archite
Archite
sagit
rum
Archiu
cit i
nās:
Archic
Arcto
vel
amā
dr a
est f
Arcto
p̄tez
scrib
Arctu
bia
stel
qsi
Arctu
et i
qz
mil
opt
bit
Arctu
Arctu
et
Arctu
ve
Arctu
Arctu
Arctu
fo
p
f

Archipresbyter teri. princeps presbyterorum: ab archos et presbyter teri.

Archisynagogus gi. princeps synagoge: ab archos et synagoga synagoge.

Archisterium ry. i. monasterium: ab archos et sterion quod statio quasi principalis. i. spiritualis statio. vel dicitur archisterium eo quod regulis et disciplinis arcetur.

Architector. ab archos et tectum quod ponitur per edificium vel domum. propter hoc architector dicitur: quod facit tecta: vel potius princeps palatium artificum quod per edificium construunt: quod est architector dicitur. unde hanc architectura re. et architector aris. architecta principium construere. Et dicitur Priscianus in 8. libro. Sunt fere omnia professionum nomina apud Latinos ybalia et in oratione desinunt. nam grammaticus et philosophus et architectus et sophista et poeta greca sunt: itaque ex nominibus ipsis habent yba greca apud grecos. unde nos quoque philosophorum: architectorum: poetorum in usu habemus etc.

Architriclinus: princeps triclinii: quod est domus trina sessioe continuata ordinata: ab archos et triclinium secundum Domitium. Papianus. unde dicitur sic. Architriclinus dicitur maior domus vel in domo princeps triclinii lectorum: quia in lectis solebant comedere: nam clinos vel clinus non grece lectus: archos princeps triclinii: et per dicitur. unde in Aurora. Architriclinus habet moysen signare stupet. vide in triclinio.

Archonius dicitur aceruus manipulorum vel aliarum reum. (Clinium.)

Archos grece latine dicitur princeps.

Arcicula le. dimini. penul. cor. parua arx. siue rupes.

Arcipotens. arcus componitur cum potens et cum tenens: et dicitur hanc et hanc arcipotes vel arcitenens vel arquite mens secundum antiquos qui dicebant arxius pro arcus.

Arcippus pi. proprium nomen viri per duo per scribitur.

Arcitenens. i. tenens arcum vel arquite mens secundum antiquos per quod.

Arcites. ab arcus dicitur hanc arcites tis. sagittari cum arcu egras et sagittas: sicut turci et traci vel potest scribi per quod. more antiquorum quod dicebant arxius pro arcus: et tunc dicitur arquite mens.

Arcium civi. penul. pdu. librarium: armarium: de quo Hieronymus dicit in plogo Dester. Quae libri ego de arcibus hebreorum eleuatis: unde est ybo expressi translati. et derivatur ab arca arce.

Arcicus penul. cor. in arctus cti. vide.

Arctophilax. arctus cti. componitur cum philax quod est seruare: vel philis quod est amor: et fit hanc arctophilax: quasi seruans vel amans yrfam: quia ea sequitur semper: et est minor yrsa. et eadem dicitur arcturus: quasi arcton yrens. i. yrfam amans vel aliud est signum arcturus quod dicunt boetes.

Arctos grece yrsa dicitur latine: qui et septentrio vocatur: quia ex septem stellis constat secundum Papianum. et est tertia littera c. in papia. scribitur enim ibi per ct.

Arctur' ri. penul. pdu. Job. 9. Qui facit arctum et orionas et hiades et iteriora austru. Et ut dicit Gregorius. arctur' septem stellis mane lucet et per ysaia: et nunquam mergitur dicitur arcturus: quasi arcton yrens. vide in arctophilax et dicitur vulgo carrus.

Arctus cti. vel arctos grece: fe. ge. yrsa. f. per illo signo celesti: et interpretatur yrsa latine. unde arctus dicitur tam polus iuxta arctum quasi circulus includens illam: qui et septentrionalis dicitur. Similiter antarcticus dicitur tam polus oppositus quasi circulus oppositus. Dicitur etiam hanc arctus tus. per mebro: sed tunc scribitur per t. solam: et est mas. ge.

Arcuatim aduer. i. curuatim: cameratim. et dicitur ab arcus cus.

Arcubius by. ille qui cubat in arce: et componitur ex arx arcis. et cubo cubas.

Arcula le. dimini. parua arca. unde hic arcularius: qui facit vel qui custodit arcas vel arculas.

Arculus li. dimini. paruus arcus.

Arcuo as. au. unde actiuum. i. curuare ab arcus dicitur. unde ybalia.

Arcus cus. cui. dicitur ab arceo ces. quia arceat hostem. Itaque arctus dicitur fornix: quia sit arca curuatio e curuatus. Ponitur etiam arcus per arte sagittandi. unde in. z. Regum dicitur. Precepit ut doceret filios iuda arcum: et desinit ut pluralis in yb: ut arcubus

ad differentiam arx arcis arcibus.

Ardea dee. ab arduus dicitur: quod auis petens ardua. f. aerem vel secundum fabulas dicitur a ciuitate que ardea dicebatur: quia in arduo erat sita. unde hic et hec ardeas patrium et dicta est auis illa ardea: quia de cinere illius ciuitatis nata fuit. Et eadem auis a multis tatalus dicitur secundum Dug. Papianus. unde dicitur. Ardea auis dicta quia ad ardua volet. imbres enim formidans super nubes volat ut percellas imbrium sentire non possit et acuit penul.

Ardelio. ab ardeo des dicitur hic ardilio onis. i. leccator quod ardens est in leccacitate vel leccatione.

Ardeo des. si. sum. verbum neutrum. et inde ardētis. ois ge. et comparatur ut ardentior tissimus. unde ardētis tuis. tissime. aduer. et hic ardor oris. Itaque ab ardeo ardesco scis. inchoatiuum: quod componitur cum re: et dicitur redardesco scis. interposita d. Ardeo unde componitur ut exardeo des. iardeo des. Ardeo simplex et compositum neutrum est et absolutum. sed quia potest per comburo est transitiuum et indiget obliquo. et inde. is. Joannis dicitur. Colligent eum et in ignem mittent et ardet. Dicitur ardet in presenti: non ardebit in futuro: ad inuendum quod ignis inferni est continuus: et sine aliqua interpolatione affligit eternaliter. Et scias quod ardeo multa signat: ut patet in his versibus. Ardet mens: ardet clipeus: foc' ardet: et edes. Dec amat: hic splendēt: hec vrit: et vritur illa.

Arduenna ne. quedam silua quia eius ligna sunt ardua.

Arduus dua. duum. dicitur ab ardeo: eo quod ardua ardet a sole. unde hec arduitas tatis: et est altitudo et proprie montium.

Area ree. locus ubi teritur frumentum. et dicitur ab areo res. quia non trituranter ibi nisi arida. vel dicitur area quasi area: quia eradatur per trituranter frugibus. et ponitur per domus latitudine et per mari: quia latum et spaciosum est. et per tabularum equalitate.

Arefacio cis. feci. factum. i. aridum facio: et componitur ab arere in finitimo de areo ares. et facio cis. et acuit fa. in prima et secunda et tertia persona prout indicatiui modi: sed sit breuis arefacio cis.

Arefio fis. arefactus arefieri. i. fieri vel esse aridum. et componitur ab hoc infinitimo arere: et fio fis. et produ. si sicut fio.

Arelatum ti. penul. producta: vrbis gallie.

Arena ne. non ut quidam dicunt dicitur ab herendo in fabricis. sed ab areo res. unde hec arenula le. dimini. et arenosus sa. suz. locus plenus arena. et arenarius ria. riium. idem: vel quod fit de arena quasi possessiuum. et hanc arenarium ry. locus arenis plenus vel dicitur arena ab aro as. per contrarium.

Areo ares. arui. unde neutrum et caret supinis: esse vel fieri sic: cum et componitur cum in et fit areo res. et cum ex et fit exareo res. exarui: et pdu. a. unde in aurora dicitur. Sic sine doctrina marcidus aret amor. sed aro aras. ea cor. unde quidam. Terram nullus aret: in qua vis feminis aret.

Areola le. dimini. parua area. Ezechiel. 17. ca. Ut irrigaret eas de areolis germinis sui. et cor. o.

Areologus. i. vtuosus et potens in sermone. ab ares vtus. et logos (sermo.)

Ares. i. virtus.

Aresco ab areo ares dicitur arefco scis. verbum inchoatiuum. et componitur ut inaresco scis. exaresco scis.

Arespōsis indeclinabile. quod dat rursus principis etiam potest componi ab assistēs et rursus dicitur. quasi assistēs rursus. vel ab a. et hoc ablatio responsis. ut supra dixi in abatis.

Arfaxat interpretatur depopulatio.

Argentus. argiros dicitur greci. unde olim argirus dicebatur denarius. quia maxime moneta d'argēto solet fieri. Et argira quod dicitur insula in medio oceani fecunda argēto. ita ut dicatur hanc sufficiens argētea. et ideo sic est dicta. Unde dicimus hoc argētum. et ab argētum argenteum tea. teum. i. de argēto exis. unde de argēteolus la. lū. diminutiuum. et argento tas. quod componitur ut de argento gentas. et in argento tas. et sunt actiua. Et inde verbalia. item ab argentum argētarius ry. qui custodit argentum vel operatur de argento.

Argi mas. ge. in plurali. nomen loci.

Argiletū penl. pdu. loc^o i quo occisus ē Arg^o. et pōit ab ar
gi et letū. Pnt et eē due ptes: et tūc argi letū. i. mors argi.
Argilla le. terra tenax et humida: ab argos v'l argis ciuita
te in Grecia: qz apud grecos primū ex ea facta sunt vasa
v'n argillosus sa. sum. plenus argilla.
Argirus ri. olim dicebatur denarius: ab argentus dicitur.
Argonauta. argos qd est prima nauis cōponit cū nauta: et
dī h argonauta te. et dicti sūt argonauite oēs illi q i naue
ierūt p aureo vellere. v'n argonautic^o ca. cū. possessiuū. et
h^o argonautica ce. lib^o pposit^o ab appolline d argonautis.
Argos: nomen ciuitatis.
Argumentū. ab arguo arguis dī h^o argumentū: qd trib^o mo
dis dī. Nā dī argumentū res ficta: q tñ fieri potuit: vt co
medie Terēty. Dī etiā argumentū paruū op^o pmissū: in
quo tota mā subsequētis opis p̄libat. Et dī argumentus
q̄si argute. i. callide iuentū. Dicit etiā argumentū rei du
bie p̄batētū. v'n argumentosus sa. sū. plen^o argumentis. et
q̄si qz dī expedit^o. et cōparat. v'n argumentor ris. v̄bū depo
nētale. et argumentator trix. tio. Et dī argumentatio argute
mētis oratio f3 Du. Pap. v̄o dicit. Argumentū argute in
uētū qd rei dubie facit fidē. Argumentū p̄batōis v'l bre
uis oratio v'l fabula verisimilis vel instrū mechanicū. Ar
gumentū dī: eo q arguat mētē. arguit. n. tanq̄ ignarā vt
intra se de ignorātia p̄fundat: et derelicto mēdacio veri
tatē deuote sequat. Argumentū est ipsa snia q fidē p̄stat.
Argumentatio ipsius snie p orationē explicatio. Cui^o due
sunt spēs: syllogismus: et inductio. sed syllogismo entime
ma. inductioni supponit exemplum.
Arguo guis. gui. gutū. v̄bū actiuū. i. cōuincere accusare v'l
cōstrigere. v'n v̄balia. Arguo componit cū con et dī coar
guo guis. et cū re et dī redarguo guis. v'n verbalia.
Argus gi. pastor qdā. a quo et letū pōit h^o argiletū ti. loc^o
i quo occisus ē arg^o. Itē arg^o qdā mons a quo v'l a facto
re dicta ē p^o nauis. Dic arg^o gi. et h^o argon ideclinabile et
argō onis. et h^o arge ges. gei. et hic argos goi. v'n p pōnē h
argonauta te. Itē arg^o dī vag^o v'l piger. v'n argia. i. pigri
Argutia tie. caliditas: v̄sūtia: discertitudo. v'l dī argu (cia.
tus f3 Du. Pap. sic diē. Argutie documētōz expimēta.
Argutū aduer. et argute. i. diserte ab argutus dicitur.
Argut^o. ab arguo guis dī argut^o ta. tū. qd i trib^o significati
onib^o iuenit: f3 q ē nomē. Nā argutū. i. breue: vt argu
tū caput. Itē argutū organū. i. sonoz. Itē argutū aial. i.
callidū. v'n v̄sus. Est breuis argut^o: ē callid^o atqz sonoz^o.
Et p̄at vt argutior tissim^o. et ab argut^o arguto tas. i. ver
bis ipugnare. v'l diserte se defendere: rep̄bēdē v̄bū fre
quētatiū f3 Du. P̄is. aut i. io. li. diē. Arguo guis gui. gu
tū. v'n et p̄cipiū argut^o: et futuz argutur^o et deriuatiuz
ex h^o: v̄bo artoz ris. Inuenit tñ i vsu et arguitur^o p argu
tur^o. Pap. v̄o diē. Argut^o q argumentū cito iuenit Urba
nus in loquēdo. i. astutus. Argut^o p̄cipiū de arguo. i. cō
tictus: etiā adde accusat^o: rep̄bēsus: constrictus.
Arid^o da. dū. i. sic^o ca. cū. ab ares es. et cōparat aridior ssm^o.
v'n h^o ariditas. i. siccitas. et pōit cū p et dī parid^o da. dū.
i. valde arid^o. Et scias q terra appellata ē arida: qz ei^o nā
lis p̄petas ē siccitas. Hen. i. Appellauit aridā terrā: et cor
Ariel fm Remigiū leo de^o: vel leo dei iterptat (ri. penl.
et q̄si qz ponit p viro forti: vt. i. Paralip. ii. Ipe percussit du
os ariel moab. i. duos viros fortes ad modū leonis. Q̄si
qz ponit p hierlm. Isa. 29. Ue ariel ariel. et dī bis ariel p
pter tēplū et altare. Tertio dī p altari. v'n in Ezech. 43.
Ipe ariel q̄tuor cubitoz. et accētua^o i fine. v'n qdā Die
rusalē signat ariel signatqz leonē. Et scias q olim hic
rusalē dici p̄pe poterat ariel. i. leo dei. v'n diē glo. isa. 29.
Ue ariel ariel dei. Hierlm quū potētissima et fortissima
fuit: sed post edificata sub iesu sacerdote magna ē dicta
q̄si ariel. v'n dñs ibi subiūgit dicēs. Et erit mihi q̄si ariel

hierlm. Et dicit q̄si: qz tēplū similitudinē retinēs antiquaz:
nō magnificētā. itē vmbzā tñ antique dignitatis reti
nēs: sic dicit glo. Nro aut tpe nō pprie dī nec ariel. i. leo
dei: nec etiā q̄si ariel pp̄ctā q iudei cōmiserūt: maxime
in psonā filij dei. vide in hierlm. Et fm quosdā ad lram
Hierlm dicta ē ariel. i. leo: qz in moduz leonis edificata
erat. itē dicta ē ariel. i. leo: qz sic leo dī rex bestiarum: ita
hierlm dicebat regina aliaz ciuitatū: rōne fidei q̄ v̄gu
it i patriarchis: et rōne scie q̄ illuxit i p̄phetis: ac rōne no
bilitatis et dignitatis q̄ fuit in regibus populi dei.
Aries. ab ara fm fidoz dī hic aries arietis: qz p̄mo i ara
imolat^o fuit. v'n Virgili. Aries mactat ad aras. Vel ab
areos. i. amare. v'n etiā i grege masculi mares vocant: qz
dī ab ares qd est vtus: qz maioris virtutis sit i grege. v'n
hic arietulus li. dimi. et arietenus na. nū. Et nota q aries
dī p veruece et p illo instrumēto quo muri quatuntur
qz impugnat murū in modū arietū impugnantū. vel qz
fit in sumo cū cornib^o ad similitudinē arietis. vnde et arie
tare dicimus cū illo instrumēto pcutere. et arietare perti
net ad verueces q̄ sūt i tpe coeūdi. et cor. pe. aries v̄biqz.
Arietas. in aries vide: et cor. penul. siue e.
Arietulus li. dimi. parvus aries.
Arimaspi: hoies v̄nū oculū hñtes: bellū gerūt cū griphib^o
aialib^o terribilib^o: et sibi smaragdos lapides preciosissi
mos auferūt. nā f3 Remigiuz: p̄ciosissimi smaragdinei
lapides repiunt i Scythia regiōe deserti: quos tñ custo
diūt griphes aialia qdā terribilia et fortia: q̄ corpus hñt
leoninū: pedes aut et rostrū et alas vt agla. iōqz p terram
currūt vt leōes: p aera volāt vt aues: q̄ bestie custodiūt
ipaz deserti regiōe: et seruāt ipsos lapides: nō q ipsi in
suā eos p̄uertāt vtilitatē: s3 hoib^o ipsos auferūt: cū qb^o
arimaspi hoies v̄nū oculū hñtes bellū gerūt: ipozqz lapi
des eis auferūt. Et dñr arimaspi: ab ares qd ē vt^o: et aspi
cio: q̄si vtuose aspiciētes: qz l3 tñ v̄nū oculuz habeāt: vi
dēt tñ vtuose et acute. Que res pulcrū in se p̄tinet myste
riū. Lapis q̄ppe smaragd^o q est nimie viriditatis xp̄s si
gnificat: q pascua eterne refectōis suis datur^o est fideli
bus. Porro desertū illud in quo lapides repiunt signat
corda scōz q se a terrenis et hui^o mūdi curis lōge faciūt
vt in secreta cordis sui gete dño seruire possint. v'n vnus
illoz diē. Ecce elogati fugiēs et mās i solitudine. i quoz
cordib^o iuenit lapis smaragd^o: qz i ipis hitat xp̄s. s3 assūt
griphes. i. maligni spūs q xp̄s nitunt tollere fidelib^o: nō
q̄ ipi hēant eū: s3 cā inuidētie hoib^o eū auferūt. S3 sunt
arimaspi v̄nū oculū hñtes. i. electi oculū mētis possiden
tes q bellāt cū griphib^o: h^o ē cū malignis spiritib^o. Xpm
qz sibi rapiūt q ē lapis p̄ciosus. Et dictis p3 q smaragd^o
p̄ciosus ē lapis i sui nā: s3 p̄ciosior ē i electoz figura. vide
Ariolus. ab ara are dī h ariolus li. diuina (etiā in griphes.
toz: qz circa aras idoloz nepharias p̄ces faciebāt: et fune
sta sacrificia imolabāt. v'n arioloz laris. ariolat^o suz. i. di
uinare: v̄bū deponentale. vnde v̄balia: et cor. penul.
Ariopagita penul. pdu. in ariopagus vide.
Ariopag^o gi. villa vtutis. f. vic^o athenis vbi studebāt phi. et
dī ab ares qd ē vt^o: et pagos qd ē villa. inde h ariopagus
gi. villa vtutis. et ide h ariopagita te. p̄nceps et magr illi^o
ville. v'n dī Dionysi^o ariopagita fm Du. vel ariopag^o cu
ria erat atheniēsiū vbi erāt iudices. nā ares vtus. pagus
villa: qz ibi tota virtus ciuitatis erat. v'n ariopagite athe
niēsiū curiales v'l principales: vt vult Pap. et pdu. pa.
Arismetica dī ab ares qd est vtus. et nemos qd est numer^o
qz tractat de virtute numeri. v'n h arismeticus ci. et adie
ctiue arismeticus ca. cū fm Du. Pap. vero dicit. Arith
metica numeroz disciplina fm se. greci. n. arithmon nu
merum dicunt vel componit ex ares. et arithmō nūme
rus. et sic scribi potest per tb in quarta littera.

Arista. ab areo ares dicitur h^o arista ste. qz p^o areat. i. spica v^l spicula spice et spiciu. vñ aristar^o ta. tñ. sic dicim^o aristatos pisces: qz p^les hñt aristas: et aristoz ris. colligere aristas.
Aristella. le. dimi. parua arista.
Aristofoz. ab areo et forus qd est ferre: dicitur h^o aristofoz ri. vas ad potus et prandia deferenda rusticis in agros aptu et dicitur ab areo p^o trariu: eo qd nō sit aridu: qz opary semp indigent vt vinu v^l aqua sit in eo: qua vtant: v^l vas vbi reliquie cibozum reponuntur. et cor. fo.
Aristoteles. lis. fuit quida philosophus dictus ab area virtus. qz virtuosus fuit virtute acquisita.
Arma. ab armus h^o arma armoz: qz eū tegūt: v^l qz armis. i. brachys exercens: et dicunt arma generalr omniū generū tela. sed tñ pprie arma qb^o defendimur: tela qbus oppugnam^o: et q mittim^o. vñ armo mas. vñ actiuū cum suis cōpositis. Et ide verbalia armatoz armatrix armatio. et inde hec armatiuncula le. parua armatio.
Armabilis. ab armo mas. dicitur h^o et hec armabilis et h^o le. qd facile est ad armandum: et cor. penul.
Armentariolum. li. dimi. paruum armentarium.
Armētariū. ry. dicitur ab arma: loc^o vbi tela et arma ponunt. 3. li. Regū. 14. Et postea reportabāt ea ad armētariū scu
Armamētū. ti. ab arma dicitur: et sunt armamenta (tarioz. firmamēta nauium: vel locus vbi arma ponuntur.
Armariū. ab arma dicitur h^o armariū ry. loc^o vbi arma ponuntur: et h^o armamētariū ry. p eodē. s. mō pprie armamētariū dicitur vbi tñ tela et arma ponunt. Armariū vō dicitur generalr loc^o vbi instra et arma cuiuscūqz artis reponunt: qz cuiuslibet artis sunt sua arma: vt clericoz arma sunt libri: nauiaz vela: remi funes. feminaz fusa: colū: et h^o. frequēter tñ nūc armētariū spāliter dicimus librorum.
Armelausa. fe. ge. ab armis deriuat: vestis ē sic dicta: qz añ et retro diuisa et aperta sit: in armis tñ clausa: quasi armi clausa: ablata c. et est sclauina.
Armelus. ab armus s. 3. Rabanū dicitur hic armelus li. vestis humeros tñ tegēs: sicut scapulare mōacho. Itē ab armus h^o armelū armeli ge. ne. vas sacrificioz v^l victiaz.
Armētariū. ry. dicitur ab armētū. et est idē qd armētū. et ide h^o armētariolū armētarioli dimi. et h^o armētari^o armētary custos armēti: et est armētariū de maiorib^o bestys sicut et armētū: s. grex de minorib^o: s. m. Du. Pap. vō dicit. Armentariū locus vbi armenta sunt. vide in armentum.
Armētū. ab armo dicitur h^o armētū ti. qz sit aptū armis v^l faciēdis v^l fiēdis v^l exercēdis: v^l qz sit cornib^o armatū v^l armētū dicitur. qñ armētū ab arādo. et dicitur a grege: qz armētū pprie ē de maiorib^o: grex de bestys minoribus ide h^o armētari^o: armēti custos. Amos ca. 7. Nō sū pphe: et nō sū fili^o pphe: s. armētari^o ego sū. Et itellige qd denegat se eē pphe: s. torva pdixerit. qz. n. eadē hora q regit^o ē pphetie sibi spm deesse sensit: de semetipō testimoniū vāciter itulit dicens. Nō sū pphe: q tñ secut^o adiūxit. Et nūc audi vñ dñi. Uxor tua in ciuitate fornicabit et filij tui et filie in gladio cadēt et. qb^o ppheie vbi apte oñdicit: qz quū de se illa nō loqret^o ipletus spū ppheico: quē ex tūc mox hñt meruit. qz se ppbetā nō esse humiliter cognouit: sicut dicit Grego. in. 2. mor alium.
Armigat^o. ta. tñ. penl. pdu. Regū. 6. Et Dauid pcutiebat in organis armigatis: et saltabat totis virib^o ante dñm. Dicunt aut organa armigata ad armū. i. humez ligata. vñ in organis armigatis. i. ad humez positis: v^l vt dicūt quidam est genus organi qd cum aqua fit.
Armiger. ra. rñ. penl. cor. i. g. arma gerit. Inuenit ēt substantiue decliatū i quolibz genere: vt h^o armiger p scutifero. h^o armigera p scutifera. Et pōit armiger ab arma et geror ris. v^l pōit pōi ab armoz gō et gerēs noie imediate.
Armilla. ab arm^o dicitur h^o armilla le. i. torqz brachiale: dextro

cheriū: et sūt pprie viroz: ab armoz vtute collate victorie cā q olim viriles dicebant. Sedē et circuli: vel qz i armis. i. humeris ferunt. s. armilla p^ocipue muliez latius extēdit: circulus vō rotūd^o fit. Itē ab arm^o h^o armilluz li. vas vinariū aptū ad portādū i humeris. vide i torqo
Armipotēs. tis. mas. ge. penl. cor. i. Mars: qd etiā (torqz. ois ge. potest esse. i. in armis potens.
Armomantia. tie. diuinatio que fit in armis. i. in scapulis bestiarum: ab armis et mantia tie.
Armonia. nie. dulcoratio: et cōsonātia plurimoz cātū. vñ armonicus ca. cū. dulcis suavis delectabilis cātus: vt armonia. i. dulcis cāt^o celī. et videt armonia esse cōposituz ex ad: sed fm antiquos mutat d. in r. et sic fit ar. et monos qd est vnū: vbi. s. oēs cātus ad vnā cōsonātiā tendunt: et acuit penul. armonia. vide in psaltes et in cythara.
Armus. mi. mas. ge. i. scapula humer^o. sed humerus pprie hominū: armus vero bestiarum.
Arna. grece latine agna.
Arnaglossa. v^l arnaglossus: herba ē. s. agni lingua ab arna qd ē agna et glossa qd ē lingua. Eadē a romanis dicitur planta go. qz planta ei cito adhereat terre. Et est fe. ge. vtrūqz.
Aro. as. au. atū. fm Isidoroz deriuat ab ere eo qd p^o crea aratra faciebāt. vñ h^o aratoz ris. et h^o aratura re. et pponit aro cū ex: et fit exaro ras. i. describere: vel valde arare. et cū p: et fit paro ras. et cū ob: et fit obaro ras. et hinc vbalia. Aro cū suis cōpositis neutz ē excepto exaro p describere: et cor. p^o mā: sed areo ares eā pdu. vñ vsus. Terrā nls aret: in q vis semis aret. et ē trāstitiū aro. et h^o tertias psonas passiu: vt aro terram: et terra arat a me.
Aroma. tis. ge. neu. et dñr aromata qcūqz fragrātis odoris india mittit: v^l alie regiōes: dicta sic ab ara: qz aris iposita dinis iuocatiōib^o apta videant. v^l ab aere: qz sese aeris iheri et misceri pban. nā qd ē odor nisi aeris tact^o et pdu. penl. aroma. vñ i Auroza. Nectar aroma: fau^o: tb^o:
Aromatizo. zas. i. redolere. ab (myrrhā: balsama cūctas. aromate dicitur. et pōit qñz trāstitie. vt ego aromatizo hūc. i. aromate vngo. v^l aromate redolentē facio. et pdu. ti. po
Arpax. dicitur qz arripit. arpe. n. grece rape et ē istz (stioe. orci. ferre^o vncin^o dicitur. qz arripiat qd i puteū cadit fm
Argtenēs. s. 3. ātiquos. v^l arcitenēs s. 3. modernos (Pap. arcum tenēs. et cor. penul. de hoc supra hēs in arcipotēs.
Arra. re. p geminū r. illud qd dat quū aliqd vedit v^l emit p certitudine. et nō vt reddat tāqz pign^o. s. vt sit d corpe pcy. vñ et dicitur ab ara. qz res q mercādo tractat adeo rata d^o esse qñ testib^o aris foret facta. et cōpōit vt inarro. subarro s. 3. Dug. vel fm Pap. arra dicitur a re p q dat. vñ dicit. Arra dicta a re p qua dat. nō vt ipsa sit pignus reddat. sed ipsa sibi manente cetera copulantur.
Arrabo. bonis mas. ge. i. vadimoniū. vñ Terētius in tertia comedia. Ea relicta arraboni est p illo argēto. et pprie arrabo dicitur bona arra. sicut que dat p bona re. vt p cōiugio. q vō dat p mala re. vt p fornicatiōe. nō est arrabo pprie. et dicitur ab arra p cōpositionē s. 3. Du. et Pap. etiā dicit. Arrabo bonis. dicitur qñ arra bona. et sic videt q corripit penul. i. oblige. nā bona h^o primā breuē. Et sic Hen. 33. Quid vis tibi pro arra bona dare: d^o corripit ibi bo in arrabone. i. nō aut arrabo pdu. penl. vñ qdaz. Pars arrabo venit precy dū res bona venit. i. venditur.
Arreptici^o. ab arripio pis. dicitur arreptus ta. tñ. vñ arreptim aduerbiū. et arrepticus cia. ciū. qd arripit. v^l qd arreptū est. vt demoniacus vel demoniaca. vñ pprie arrepticius dicitur demoniacus. et arreptia demoniaca.
Arrigo. gis arrex arrectū. penl. cor. verbū actiuū. i. sursum v^l valde vel ad aliquid regere. et componitur ex ad. et rego gis. et mutatur d. in r. vnde Terentius. Arrige aures Pamphile. per hoc eum notant libidinofuz: et hic est ca.

cephaton fm Donatum.

Arripio pis. pui. arreptū. i. inuadere: ad aliqd agēdū rape vlt aggredi: r pōit ex ad r rapio rapis: r mutat d. i. r. r. a. i. i.

Arrogo gas. penul. cor. ex ad r rogo gas. Et est arrogare sup pbire. Itē arrogare est p supbiā r arrogāter acgrere: vlt sibi tribuere: sed ponit simplr p acgrere. vñ arrogās. i. supb^o se extollēs. r pparat arrogātor tissim^o. vñ arrogāter tius. tissime. aduer. r bec arrogātia. Et scias q sic dicit Hrego. moral. r 4. Quatuor sunt spēs qb^o ois tumor arrogātiū demōstrat. s. quū bonū aut a semetipsis hre se existimāt: aut qb^o sibi datū desup credūt p suis se hoc accepisse meritis putāt: aut certe quū iactāt se hre qb^o nō hnt: aut despect^o ceteris singulariter videri appetūt hre qb^o hnt. vñ pbarise^o iccirco de tēplo absq^o iustificatōe de scēdit: qz bonoz operū merita sibi qsi singulariter tribuens orātū publicano se ptulit. vide in superb^o r rector.

Ars tis. ab arceo ces. dī: qz regulis nos arceat: r est ars nra liberalis. artificiiū qd est factū manib^o. vlt dī ars ab ares qd est virt^o. dī etiā h^o arx arcis p coclea. vñ versus. Ars docet: arx munit: arcus tegit: r ferit idē. Que artes sint licite: r que illicite: babes in orno nas.

Arfaces reges persaruz: sicut augustus dicitur cesar romanzum fm pap. r cor. penul.

Arseda de. i. stella valde splendens fm Dug.

Arseuerse dī ab ardeo: r est vbu defectiuū impatiui modi scēde psonē. i. auerie ignē. vel arseuerse dī puerbium.

Arseueum neu. ge. vestis muliebris rubei coloris.

Arfis eleuatio vocis. i. initium r acuitur in fine.

Artabatite penul. pdu. genus monstri in ethiopia qz proni vt pecora ambulare dicunt. Quadragesimū. n. anū nullus supgredit: vt dicit Jsi. erby. ii. r dicunt sic: ab artus ta. tū. r bzatin qd est gradus: qz artati r curue gradiunt.

Artabe penul. cor. cepta. mensure sunt. Daniel. i. 4. vñ dicit pap. Artaba gen^o mēsure syriace: q tres modios facit.

Artanus ui. i. cultellus scriptozum: ab artos. r cor. ta. h^o etiam vult magister Bene.

Artemo monis. ab ars tis. dī h^o artemū mi. puū velū: quo in dulcib^o poti^o vtimur ags. Inuenit etiā h^o artemo nis. pro eodem. vñ in actibus aploz. Et eleuato artemōe f3 aure flatum tendebant ad littus: r produ. penul.

Arteria. artus p strictus pponit cū aere: r fit h^o arteria arterie quasi arta aeris via. s. vena p quā exit r intrat aer r spūs: r acuit penul. fm Dug. vel fm pap. arterie fistule vel vene dicte: eo qz artis teneat itineribus vitalē spūm qz per eas aer. i. spiritus a pulmone fertur.

Arteriac^o. ab arteria dī arteriac^o ca. cū. cui^o fauces reumantizāt. vñ h^o artericū ci. medicina q pdest meatui guttu.

Artesis ab artus tus. dicitur bec arthesis sis. artuū (ris. morbus. vnde prudentius in li. hymno. Nodosa quos podagra distorquet r artesis.

Arteticus. ab artesis dī arteticus ca. cū. ille qz habet ifirmitatē in artub^o ex cōsuetudine. vel vt medici volunt qui quādā nodositatē in mēbroz patit iuncturis. r in eodē sensu dicit articus artica cum. r bec artetica dicitur ifirmitas illa. r cor. penul. arteticus.

Articula le. dimi. parua ars.

Articularis ab ars tis. vlt articula dī. h^o r h^o articularis r h^o re. qd ptinet ad artē. Itē articularis articulare: qd h3 officiū articuli: vt h^o r h^o r h^o: r tunc deriuat ab articulus.

Articulus. art^o tus. tui. dī hic articulus li. dimi. puus art^o: vt digit^o. vñ articulo las. lare. i. copulo las. Itē articulus dī qdā ps oratiōis apud grecos: solā relationē significās vñ hic r bec articularis r hoc re. qd h3 officiiū articuli: vt h^o r bec r h^o. Articulus etiā dī finis. itē articulus est qdam color rhetoric^o: de quo supra dixi in q̄ta pte in tractatu de colorib^o rhetoricis. itē articulus. i. momētū: vt in arti

culo diei illius. i. in initio in fine: in hora: in momēto. itē articulus pressura: artitudo. itez articulus spēs numerl. vñ in Hrecismo dī. Articulus color est breue mēbrū dicitio greca. Articulus numer^o p denos multiplicat^o: momētū articulus pressuraqz dicit esse. vide etiaz in fidea.

Articus ca. cum. penul. cor. vide in arteticus.

Artifex. ars pponit cu3 faciēs r dicit h^o r bec r hoc art ifex cis. r inde hoc artificiiū cy. inde artificiosus sa. sum. r bic r bec artificialis r hoc le.

Artificina ne. penul. produ. locus vbi artes exercent: r deriuatur ab artificium.

Artific^o ca. cū. i. bonis artib^o instructus: r dī ab ars artis. r ab artificus artifice aduer. i. ingeniose: r pdu. penul.

Arto tas. tau. tare. i. frequenter arcere vlt copulare. vñ h^o r h^o artabilis r h^o le. r cōpōit vt coarto tas. vñ vbalia: r formā arto ab vltio supio d arceo ces. s. artu. u. i. o. mutato.

Artocopus. ars cōponit cū copos: qd est panis: r fit hic artocopus pi. penul. cor. i. pistoz qsi artifex panis. vel ab artos. i. panis r copos labor: inde artocopus pi. panis. cum labore factus ad opus domini.

Artocrea. ars. pponit cū creos qd est caro r fit h^o artocrea cree. i. quilibet cibus artificiose cōpositus. vlt ab artos. i. panis: r creos caro. inde artocrea cree. cib^o ex pane. s. pasta r carne fact^o: f3 Du. pap. vñ dicit. artos panis: creos grece caro: in artocrea pās carnē ptinēs: vulgo tortella.

Artopta. ars pōit cū apt^o: r dī h^o artopta pte. i. vas artificiat^o opatū. vñ Plaut^o i aulularia. Ego artoptā hinc p.

Artos grece: panis latine. (Ximoytendam peto.

Artotira re. penl. cor. cib^o qui fit ex pane vel pasta r caseo r cōponitur ab artos panis: r tirus qd est caseus.

Artuatim aduer. i. mēbratim: ab artus dicitur.

Artuo. ab artus dī artuo as. qd nō est in vsu. sed cōponit r exartuo. i. diuidere: r deartuo tuas. filr p diuidere. r ē pprie diuidere r separe artus a seiuicez: vt de gallinis r cōsilib^o: r hinc verbalia. vñ Plautus in captiuis. Ego erumnatus r deartuatus sum miser.

Artuosus sum. i. membratus: ab artus dī qd est membz.

Artus. ab arceo ces. art^o ta. tū. i. strict^o r cōparat artioz artissim^o. vñ arte artius tissime. aduer. r artim. i. strictim. itez ab arceo h^o art^o tus. tui. i. mēbz qd neruis artat r fit dūs r abltūs pluralis i ub^o ad dīaz de ars artis artib^o.

Arualis. ab aruū arui dī hic r bec arualis r hoc le. penul. produ. i. pertinens ad aruum: vel res arui.

Aruambale. aruū cōponit cū ambio: r fit h^o aruābale lis. hostia cū qua arua ambiebāt. qd etiā dicit h^o āurbale r h^o aruambale: sed amburbal^o vlt amburbale r h^o āurbariū est hostia cū q ciuitatē ambiebāt: ab ābio r v2bs fm Du. pap. etiā dicit aruambale sacrificiū aruozum.

Arugo ginis. color quidā sic pedes accipitris: r scribit per a solā f3 pap. sed aurugo p au fm eundē est morbus regius. Dug. vñ dicit. Ab auro h^o aurugo ruginis morbus regi^o: sed arugo est color sicut in pede accipitris: r pdu. ru. dī ē aurugo corruptio aure p quā segetes rtrahunt in naturalem colorem ex aura corrupta. vide in erugo.

Aruina: ab aruum arui dī h^o aruina ne. i. pinguedo. iob. is. Et de laterib^o ei^o aruina depēdet. r pdu. penl. vñ i Hrecismo dī. intus adeps: aruina foris: pinguedoqz queuis.

Aruinatus ta. tum. i. impinguatus. ab aruina dicitur.

Aruinosus sa. sum. i. crassus ab aruina dicitur r comparat aruinosior tissimus.

Aruinula le. dimi. parua aruina. r cor. penul.

Aruiolum li. dimi. paruū aruū siue corpus paruum.

Arula le. dimi. pua ara siue altare fm Du. vlt f3 pap. Arula patella carbonū. craticula. Diere. 38. Et posita est coram eo arula plena pruniē. r cor. penul.

Arundinetum ri. penul. produ. in arundo vide.

- Asperno.** sperno cōpōit̄ cūz ad abiecta d. r̄ d̄f asperno nis. aspreui aspretus. i. valde spernere. vñ aspernoz naris deponēs. in eodem sensu. vel componit̄ per se ex ad r̄ sperno nis. vnde hic r̄ hec aspernalis: r̄ hoc le.
- Aspicio.** specio cis. cōponit̄ cū ad r̄ mutata a. i. e. r̄ abiecta d. d̄f aspicio aspicias exi. ctū: añ vel ad aliqd prospicere. vñ aspectus tus. tui. r̄ aspecto tas. vide in specio r̄ in video.
- Aspiro ras.** r̄ au. i. anhelare: conari: deuenire: valde spirare vel fauere. r̄ est tractū a ventis q̄ qñ flant r̄ spirāt nautis fauēt: r̄ cōponit̄ ex ad r̄ spiro ras abiecta d. Itē aspirari inuenit̄ pro eleuari. vnde in canticis. Donec aspiret diēs r̄ inclinentur vmbre: r̄ produ. penul.
- Aspis dis.** fe. ge. gen^o ē serpētis. r̄ f̄z Jsi. aspis est vocata q̄ morzu venena imittat r̄ spargat. ios. n. greci venenū dicit̄: r̄ ide aspis q̄si aspgēs ios. i. venenū: eo q̄ morzu venenato iterimat: r̄ cor. penul. i. gto. De hac dicit̄ Prop̄ha: sicut aspidis surde r̄ obturātis aures suas: ne exaudiat vos
- Asporto tas.** i. deportare: abire (ez icātātis. vide i tigris. alōge: alioz sū absentare: remouere: de loco ad locū portare. r̄ cōpōit̄ f̄z P̄ris. ex ab r̄ porto mutato b. in s. sic aspel lo d̄re cā ne si apporto appello dicerem^o ab ad cōposita
- Assa asse:** lignum latum r̄ dolatum. (existimentur.
- Assatura re.** in assuo vide.
- Assacla.** ab assequor queris: d̄f h̄ r̄ h̄f assacla: vñ assacla cle. p̄ syncopā cōis ge. i. seruiēs vel comes q̄ sequit̄ aliq̄: r̄ cor. penul. vñ in Auroza. Rursus vt in primis vir lucis r̄ assacla fumi. Astiterant domino.
- Affector ctaris.** ctatus sum ex ad r̄ sector ctaris d. mutata in s. r̄ est affectari sequendo adipisci: sequi.
- Assacula le.** in assacla vide.
- Assensus sa.** sum. in assentio tis. vide.
- Assentio tis.** si. sū. cōpōit̄ ex ad r̄ sentio tis. r̄ ē assentire assē sū p̄bere. vñ h̄ assensio onis: r̄ h̄ assētia sic. i. assensus i q̄ libz re: r̄ h̄ assētus sus. r̄ assētane^o nea. um. q̄ cito p̄bet assensū: r̄ assensor ris. deponēs. i. adulari: nā adulator ē assentire. Et scias q̄ inuenit̄ assentior ris. sus. suz. i. eodē sensu i deponētī genere. Sen. 34. Assensū s̄ oēs. i. assenserūt
- Assentisco scis inchoatiuum** (circūcis cūctis maribus. i. incipio assentire. ab assentio tis. addita co.
- Asser.** ab asse d̄f h̄ asser ris: qz asseres solī i tectis ponunt̄ r̄ cōiūctis: assez. n. vñ dicit̄. vel d̄nr asseres: qz assideāt parietib^o r̄ trabib^o: vel qz inferat̄ vñ aly in pariete: ab assero ris. Eccle. 29. Melior est vict^o paupis sub tegmine asserū q̄ epule splendide: r̄ cor. penul. in obliquis.
- Assero ris.** cōponit̄ ex ad r̄ sero ris: r̄ facit̄ preteritū in seui r̄ in serui: r̄ supinū in sitū. r̄ in sertū in diuersis significationibus. vide in sero ris: r̄ cor. se.
- Asserto tas.** frequentatiuum. ab assero ris.
- Assesco scis frequē.** ab assideo: quasi inchoa. pro assidesco.
- Assuero ras.** r̄ au. i. affirmo vel assero. r̄ cōponit̄ ex ad r̄ se uero ras. qd non est in vsu: r̄ produ. penul.
- Assidela le.** penul. produ. i. mensa iuxta quam sedemus: r̄ deriuatur ab assideo des.
- Assideo des.** edi. suz. ex ad r̄ sedeo des. r̄ est assidere iuxta federe: r̄ assidere. i. pari r̄ assimilari: r̄ assidere. i. eē silez in prima significatiōe cōstruit̄ cū d̄to r̄ actō in eodē sensu: vt assideo te. assideo tibi. vide etiam in sedeo.
- Assiduus.** ab assideo des deriuat̄ assidu^o dua. duū. studio: sus: sollicit^o: ctinu^o alicui rei intētus. itē assiduus pōt cōponi ab as assis. r̄ do das. r̄ tūc assiduus idē est qd diues q̄ multos possidet asses. r̄ assidu^o d̄f q̄ expēs erary preerat. r̄ d̄f sic ab asse r̄ dādo: nō qz multū grauis r̄ diues: sed coact^o plus dat q̄ paup in collectis faciēdis: r̄ p̄p̄at̄ assidu^o p̄ suppletionē magis assidu^o assiduisim^o. vñ hec assiduitas tatis. r̄ assiduo duas. i. eē vel fieri assiduum.
- Assilio lis.** ex ad r̄ salio lis. r̄ ē assilire aggredi: iuadere in
- petere r̄ in eodē sensu cōstruit̄ cū d̄to r̄ actō: vt assilio me nia: r̄ assilio menibus. itē assilire. i. cū gaudio salire ad aliquid. vñ h̄ assultus tus: impetus assumptus saltu: r̄ assilto. tas. frequentatiuum. r̄ cor. si assilio. lis.
- Assimilo las.** lau. re. i. valde similit̄: ex ad r̄ similo las. r̄ verbum actiuū. inuenit̄ etiā assimiloz laris. deponētale in eodem sensu in quo assimilo las.
- Assisteriū ry.** monasteriū grecū est. vñ d̄f ab assistendo. vñ hec assistria stria monialis ibi assistens.
- Assistria stria.** in assisterium vide.
- Assistrix cis.** i. assistrix cis. ab assistēdo. vñ assistrix cis. i. assistrix ab asserēdo: vñ vt dicit̄ Dug. Assistrix cis. q̄ assistit ad seruitia alicui^o. vñ Sap. 9. Da mihi d̄ne sediū tuarū assistricē sapias. r̄ ē ibi p̄ducēda h̄c syllaba stri. r̄ vt qd d̄ dixerūt deberet eē ibi assistricē qd ē femininū v̄bale ab asto astas astiti astitū tu. u i or fit astitor. r̄ or in rix fit assistrix cis. qd cor. penul. i. ntō: f̄z in gto eam producit.
- Associus cy.** i. cōsocius: cōsors: cōsolidalis: cōtribulis: cōsoderatus: r̄ videt̄ esse compositum ex ad r̄ socius.
- Assolatus ta.** tū. i. ad solū deduct^o. Naum primo. Mōtes cōmoti sunt ab eo r̄ colles desolati sunt. vel fm aliā l̄raz Et colles assolati sunt. i. ad solū deducti: ad solitudinem redacti de folio depositi: r̄ produ. la.
- Assuesco scis.** assueo sues. sueni. vñ assuet^o sū. i. valde suet^o. vñ h̄ assuetudo assuetudis: r̄ assuet^o assueta assuetū: r̄ assuesco assuescis v̄bū inchoatiuum f̄z Du. vide in suco sues.
- Assuetus ta.** tum. penul. produ. in assuesco vide.
- Assula le.** penul. cor. fe. ge. dicitur id qd cadit de ligno quādo dolatur: r̄ dicitur ab assa asse.
- Assultus ta.** tum. in assilio lis. vide.
- Assum ades adest** componit̄ ex ad r̄ sum mutata d. i. s. vñ assum r̄ assum^o p̄ geminū s. scribi debent. quida; predicta p̄ d. scribūt cā cōsortij prime r̄ scde p̄sone: sed prius dictū p̄ualet: r̄ magis est f̄z artē r̄ regulas P̄ris. vñ i hymno trinitatis d̄m ē. Assum^o r̄ nos cernui p̄ geminū s.
- Assumētū ti.** illa pars que de aliquo accipit̄ vñ assumit̄ ad aliquid sartiendū vel reparādū. r̄ dicit̄ ab assumo mis. Marci. z. Nemo assumētū panni rudis assuit vestimēto veteri: q̄si diceret. Nemo sapiēs cōiungit panno veteri partē noui panni quā assumpsit de aliquo nouo panno.
- Assur suris** fuit filius Sem: a quo dicta est assuria: vñ assur ris. riū. r̄ etiā assur dicit̄. vñ in Auroza. Sicut rex assur malus extitit. r̄ tamen idem.
- Assus ab ardeo des** d̄f assus sa. suz. q̄si arsus. vñ asso sas. v̄bū actiuū. vñ assat^o ta. tū. r̄ hec assatura re. Reg li. y. ca. 6. Assaturā bubale carnis vñā. i. frustuz bouis assatū. vñ etiā f̄z aliā l̄raz. Bubale carnis. i. bubaline ptitus ē eis.
- Astarten idolum** sidoniorum: r̄ acuitur in fine.
- Asteric^o ci.** i. astri forma: r̄ cōpōit̄ ab aster qd ē stella: r̄ icō qd ē imago vñ signū. r̄ scribit̄ icō apd grecos p̄ ei diphtōgū. vñ sp̄ p̄ducē p̄mā syllabā. tā i simplicitate q̄ i cōpōne. r̄ asteric^o ca. cū. penul. pdu. r̄ scribit̄ p̄ c. sine s. i vltia syllaba. vt mlti l̄fati moderni volūt. atiq̄ tñ scribebāt asteriscus p̄ se i vltia syllaba. r̄ tē deriuat̄ ab asteris qd ē stella. Asteric^o aliqd deesse vbi apponit̄ demonstrat. Obelus v̄o cui apponit̄ falsū vñ supflūū mōstrat. nā sagitta grece d̄f. r̄ vsuz iugulat. r̄ ē obelus nota sic facta. Asteric^o v̄o nota sic scā. que appōit̄ i his q̄ omissa sūt. vt elucescāt p̄ eā notā q̄ deesse vidēt̄. Et asterico r̄ obeloy sus ē Origenes. vñ Hiero. dicit̄ i plogo pētateuci. Qd vt aude rē Origenis me studiū puocauit q̄ editiōi antiq̄ trāslatōez theodotōis miscuit asterico r̄ obelo. i. stella r̄ veru oē opus distinguēs. dū aut illucescere facit que min^o an fuerāt. aut supflua q̄q̄ iugulat r̄ pfodit. r̄ maxie q̄ enangelistaz r̄ aploz auctoritas pmulgauit. r̄ ē Hiero. vsus est astericis r̄ obelis. sicut ipse dicit in plogo iob.

Asterites est gemma candida inclusam lucem continens sicut stellam intus ambulantiem: unde dicta est.

Asterno nis. astrau. astratum. id est ad vel iuxta vel valde sternere. Et ponitur ex ad. et sterno nis. et abicitur d.

Astin. id est ciuitas.

Altissimos in fine accētuať. et dicitur etiā antissimos quā tropo de quo supra dixi in quarta parte in capi. de tropis.

Astostas. stiti. stitū. et est astatū inuenit. Scire etiā debes quod dedi facit datū. et steti statū. a cor. et eadē etiā corripitur in oppositione: ut circūdatū et pstatū. vel mutat in i. bre uē: ut redditū et pstititū. Astiti et astitū et astatū facit penulti. cor. et ponitur ex ad. et stostas. et abicitur d. et est astare iuxta: vel in respectu: vel ad seruitium stare.

Astrea astree. id est iustitia: ab astrum dicitur. quia de celo descendit. et produ. penul. Quidius in primo metamor. Ultima celestium terras astrea reliquit.

Astrepo pis. pui. q̄si iuxta vlti respectu strepe: strepitū facere. et corripit stre. et pōit ex ad et strepo strepis abiecta d.

Astreaus rea. reum. res que pertinet ad astruz. et cor. penul. et dicitur ab astrum.

Astringo gis. xi. ctum. ex ad. et stringo abiecta d. et est astringere iuxta. vel in conspectu stringere.

Astrion gēma ē cristallo p̄pinq̄. i. c. cetro lucet stella fulgore lune plene. et d̄ sic. qz astris postposita fulgore rapit et

Astrolabium by. quoddam instrumentum ipsi (gerit artis astronomie. et dicitur ab astrum.

Astrolog⁹. astrū p̄ponit cū logos: quod ē sermo. et d̄ h̄ astrolog⁹ ḡ. i. loquēs de astris. et augurās: vñ h̄ astrologia gie. q̄ dā ars. astronomia. et astrologic⁹ ca. cū. Et scias quod ptis nālis: ptim supstitiosa est. Nālis seu va dū exegit solis et lune cursus vel stellaz: certas tēpōz stationes. Supstitiosa vō ē illa quā mathematici sequunt: qui in stellis augurant. q̄b̄ ēt duodecim signa p̄ singula aie vlti corporis mēbra disponūt. syderūqz ex cursu natiuitates hominū et mores predicare noscuntur fm̄ Papiam.

Astronom⁹. astrū p̄ponit cū nomos quod ē lex: vlti norma quod ē regula: vlti noma quod ē nomē. et d̄ astronom⁹ mi. q̄ docet legē vlti regulā d̄ astris. vlti q̄ noiat ea. vñ hec astronomia mic. ipa ars. et astronomic⁹ ca. cū. fm̄ Dug. Papi. vō dicit astronomia astroz lex q̄ cursus sydez docet vna d̄ septē

Astrosia fle. ē tenuitas corporis ex cāis (artib⁹ liberalib⁹. latētib⁹. et paulatim pualescētib⁹. dca sic ab imutatione corporis. Nā greci nutrimentū cessationē astrosiā dicūt.

Astrosus sa. sum. i. lunaticus quasi malo sydere vel astronatus. et dicitur ab astrum.

Astruco conis. ab astur p̄ genere d̄ hic astruco onis. i. dextrari⁹. qz apud illā gentē huiusmodi eḡ abūdant. Un̄ legit quod Jul⁹ cesar paucis dieb⁹ anteq̄ occideret somniauit quod in stabulū descēdēs astruconē suū aureū caput habere videbat. Et in rhetorica. De luc⁹ astruconi: vt corragiū parē. vbi ab aliq̄b⁹ legit astruconi. i. accipitri.

Astrū stri. i. stella d̄ ab astro p̄ho. q̄ p̄m⁹ tractauit d̄ astris. vel ab aster quod grece d̄ stella. vñ h̄ et hec astral. et hoc le. Et scias quod stella d̄ q̄libz singularis. Syd⁹ pluriū stellaz collectio. Astrū grādis stella vlti grāde sydus. Dec tñ nomina sepe pfūdunt apud autores. Uolo ēt te scire quod motus celestis se hz ad libez arbitriū sic iclinās ad aliquid egēdū: inquātū ex ip̄essione corporis celestis relinquit aliq̄ dispō in corpore fm̄ quā aīa efficiť p̄na ad hāc actionē vel illā: sicut ēt ex nāli p̄plexione quā sunt magis p̄ni ad vnū vitium q̄b̄ aly. et hoc mō p̄it astrologi enunciare aliqd ex his q̄ ex libero arbitrio depēdēt coniecturalr et nō p̄ certitudinē scie. q̄uis talib⁹ p̄dictionib⁹ nō sit tutuz nimis itēdere: vt dicit Augusti. super Gen. i. et tñ plerūqz astrologi de futuris va p̄nūciāt: nō tā ex signis celestib⁹ q̄ ex occulto demonū iñtinctu quē būane mentes inter-

dū nesciētes patiunt. et sic cū huiusmodi d̄tinationib⁹ quodāmō fed⁹ inīť cū diabolo. Virtutē at̄ coactiuā sup libez arbitriū sufficiēter n̄ h̄nt corpa celestia. vñ et Pto lome⁹ dicit quod hō sapiēs d̄nāť astris. qz p̄ sapientiā suā pōt vitare ea q̄ astra disponūt. De h̄ ēt supra i arbitriū dixi

Uolo ēt te scire quod sic p̄bat i scia astronomica de mē sura q̄titatis solis et terre. quod sol est maior tota terra: sic et alie stelle oēs p̄ter lunā et mercuriū sunt maiores q̄b̄ terra. Uide ēt de hoc in gallus: i. cometa: et i. foris: et in sol.

Astula le. dicitur a tollendo. s. quod cadit de ligno dum dolatur. unde quidaz volunt dici asciam ab astulis: quia eas a ligno eximit. et cor. stu. Uide in ascia.

Astuceo pes. pui. caret supinis. et componit ex ad. et stuceo pes. remota d. et corripit. stu. et est astupere valde stupere ad aliquid stupere.

Astur. stura. re. ē quā flumi⁹ hispanie. Et p̄ponit cū a. quod est iuxta. et d̄ h̄ astur asturis. quā ppl̄s hispanie. qz iuxta fluiū sturā habitat. vñ hec asturia rie. regio eoz. et ciuitas vñ asturiēsis se. Itē ab astur p̄ ppl̄o. h̄ astur sturis. mas. ge. dicit quā auis q̄ apud illā gētē abūdāt. Uel dicit ab aue et sterno. qz sternat aues. et cor. penul. in genitiuo.

Asturco conis. i. accipiter vel astur. et p̄ponit ab aue et sterno. qz sternat aues fm̄ Dug. Papi. vō dicit. Asturco accipiter maior. Dicit ēt astruco r. p̄cedēte u. i. dextrarius.

Astus tus. tui. calliditas: dolositas: fraus: fallacia. et sumit i malo: sic et astur⁹ in malo. quod p̄parat astutior tissim⁹. vñ astute tius. tissime. aduer. et hec astutia tie. i. ingeniositas: dolositas: caurela: industria: caliditas. et p̄pe dicit de malo. Inuenit etiā hoc astu. ideclī. p̄ eodē. Un̄ auian⁹. Astu vincit homo cūcta creata solo. et pōt hic esse declinabile vel ideclinabi. astu. et dicit astur⁹ q̄si sine statu: nā q̄ astus ē nō diu in eodē morat statu: s̄ multa deliberat.

Astutus ta. tum. ab astu dicitur. vide in astus.

A ante T

Atac⁹ ci. penul. cor. maior est bruce. et vt dicit glo. Joelis. l. Eruca v̄mis ē q̄ in olerib⁹ maxime inuenit. Bruc⁹ vocatur fet⁹ locuste anq̄ h̄at alas. deide cū icipit p̄z volare d̄ atelab⁹. cū vō pleniter volat: d̄ locusta. et ē bruc⁹ multo grauior q̄ locusta vel atelabus. qz iacēs in vno loco radicit⁹ comedit fruct⁹. vñ dicit a bromin: quod est cōsumere. atac⁹ aut dicit q̄si ategus. i. sine tege eo quod nihil habeat quo inuolūt⁹ tegat. Theca. n. q̄si tega dicit a tege do. Papi. aut dicit. Atac⁹ auis ignota. Diero. aut dicit sup illud Isa. 33. Sic colligit bruceus velut cūz fosse plene fuerint de eo. Ex locusta ingit Diero. bruceus nascit. et quousqz habeat alas sic vocat. cū aut ale crescere ceperint atelab⁹ dicit. Cū at̄ plene volare ceperit est locusta: et dicit. Hocet vō bruceus plus q̄ atelab⁹. vel locusta. qz alis caret: nec moueri pōt. et sic vbi infederit nihil relinq̄ facit. ideo fiunt fosse. et obruuntur locuste ne a vento rapiantur in mare. et ad terram reiecte: ex ouis que viue conceperant: etiam mortue brucos generent.

Atau⁹ aui. dicit ab auus. s. aui p̄ penul. cor. vide in auus.

At contra due partes sunt.

Atelab⁹ bi. penl. cor. d̄ ab a. quod ē sine et telu. et ab eo bis. q̄si sine tela. i. theca abiēs. et d̄ atelab⁹ q̄si atelan⁹. i. sine tela vadēs. vlti q̄si a tela abiēs. De h̄ ēt dixi supra i atacus.

Ater atra atrum. i. niger. et comparatur atrior a terrimus unde atre atrius a terrime aduerbium. et pdu. a.

Attalanta. atas. grece leuitas latine. lentos plenum. inde dicta est quedam virgo attalanta propter velocitatem: quasi plena leuitate.

Atlanteus tea. teum. penul. produ. in atblas est.

Atblas lātis. hz n. in obliqz: s̄ i nō non: sic gigas gigantis. elephas p̄bātis. adamas m̄ris. et definit in as. pdu. fuls aut Atblas frater Promethei. rex africe optim⁹ astro-

logus. vñ dicitur e celū sustinuisse. et a noīe ei⁹ dicitur e mōs
 africe Athlas: qui pp suā altitudinē dicitur celū susti
 nuisse. vñ de athlanteus tea. teū. et athlanicus ca. cum.
Athalia interpretatur tempus domini. et fuit regina in isra
 el. et acuit penul. fm communem vsū.
Athanasia. i. immortalis: ab athanatos dicitur. et acuit penul.
Athanasos. i. immortalis. ab a. qd est sine. et thanatos morta
 le. et accētuaī in fine. vñ athanatus ta. tū. i. immortalis.
Athene ab athanatos dicitur he athene narum. quedaz citi
 tas q̄si athanate. i. immortalis ppter studiū sapientie. que
 immortalis est: quod olim ibi vigit. et pdu. the.
Atheniēsis ab athene dicitur hic et hec arheniensis. et hoc se.
 nomē patriū. et deberet fm formationis analogiam dici
 arhenensis: s; cā euphonie habuit i. antepenul. sic ondi
 supra in 3. parte. vbi egi de noiariis desinētib⁹ in ensis.
Athleta te. penult. pdu. luctator: pugnator: miles fortis. et
 dicitur sic quasi ad letum fortis. i. ad mortem.
Athomia grece debilitas stomachi latine.
Athomus mi. fe. ge. penl. cor. corp⁹ idiuisibile pp sui parui
 tatē. q̄nis forte nullū corp⁹ sit qd diuisionē recipere nō
 possit. et dicitur sic ab a. qd est sine. et thomos qd est diuisio vl
 lectio. qz non recipiat sectionem sensui subiacentem.
Atnepos filius abnepotis. et est secunda littera t. secunduz
 Papiam. et corripit ne.
Atramen. ab ater tra. trum. dicitur hoc atramen minis. i.
 nigredo. vñ de hoc atramentum ti. i. incaustum. quia ni
 grum facit liquorem in quo ponitur.
Atramentariū. ab atramē dicitur hoc atramentariū ry. i. scri
 ptoriū: pluteū: plumatiū. Vñ Ezech. 9. Et atramentariū
 scriptoris ad renes ei⁹. et ide hoc atramentariolū li. dimi.
Atriensis. ab atrium dicitur hic atriensis. i. ianitor: hostia
 rius: exclusarius: patiginarius: ianuaris.
Atrium li. diminutiuum paruum atrium.
Atriplices herbe humidam et frigidam habent virtutem
 in cibo sumpti ventrem solunt. et cor. penul.
Atriu dicitur q̄si atrū ab ater tra. trū. pp caliginē ignis q̄ olim
 solebat eē i atrio. vñ i passiōe xpi. Et petr⁹ stas i atrio ca
 lesfaciebat se ad ignē. Vñ atriu dicitur qz ei addant tres porti
 e extrisec⁹. et s; h⁹ atriu dicitur magna dom⁹ āpla et spaciōsa
Atrox. ab ater tra. truz. dicitur atrox cis. ois ge. effer⁹: crudelis.
 Et parat atroxior cissim⁹. vñ atrociter eius. cissime. ad
 uer. et hec atrocitas tatis. et h; p̄mā nālre breuē. Vñ i Au
 roza sup Tobia. Scire facit q̄tū sit furor ei⁹ atrox.
Attabernalis. taberna pponitur cuz ad. et dicitur hic et hec
 attabernalis. et sic mutata d. in t. idest socius proprie in
 taberna leccator: qui valde frequentat tabernam. Item
 etiam hic tabernio tabernionis.
Atramen minis ge. neu. i. setacium. Inuenitur etiam attā
 men pro sed coniunctio. et cor. ta. Ouidius. Nil mihi re
 scribas attamen ipse veni. De hoc in tamen vide.
Attamino nas. i. aduersari ex ad. et tamino nas d. mutata
 in t. Item attamino nas. i. purgare farinam cuz setacis
 scdm Dugu. Papias vero dicit. Attaminare: inquinare:
 corrumpere: vsurpare. et cor. mi.
Atat iteriectio timētis vel expanescētis fm Papiam.
Attero ris. trui. tritū. valde terrere cor. te. et pponit ex ad.
 et tero ris. Job. i. q. donec atterat celuz nō euigilabit. vñ
 attrit⁹ ta. tū. et a gō attriti addita o. format h⁹ attritio at
 tritiōis. In quo at attritio differat a tritiōe. dicā i tritio
Attricinos naris. ad ignem tiones aduicinare: et (tio.
 pponitur ex ad. et tricinos naris.
Attrineo nes. nui. tētuz. i. valde tenere vel ptinere. et ptinet
 ad p̄pinquos: vt iste attinet mihi in tali gradu. et pponit
 ex ad. et teneo nes. et mutata d. in t. et e. in i. et cor. ti.
Attingo gis. attigi attactum. i. valde vel iuxta tangere vel
 accidere. et componitur ex ad. et tango tangis. mutata d

in t. et a. simplicis in i.
Attonitus. attono nas. componitur ex ad. et tona nas. et ide
 deriuatur attonitus ta. tum. penul. cor. i. tonitruo stupe
 factus: territus: confusus: perturbatus.
Attrabo bis. xi. cruz. here. i. ad se trahere: abbreuiare. et cor
 ponitur ex ad. et trabo bis.
Attractio ras. vel magis attractio ras. pponit ex ad. et tractio
 ras. Inuenit et attractio ras. mutata a. in e. et videt pprie
 ad tactū corporale ptinere. Vñ Heu. 26. Si attractio
 rit me p̄ me⁹: vel attractauerit fm aliā lram. vl pōt for
 mari ab attrabo xi. cruz. u. in o. vñ vñ frequē. i. frequenter
 attrahere iuxta tractare: prope tangere: palpare.
At vbi due dictiones sūt. et duob⁹ accētib⁹ regēde. Vñ ad
 Gal. At vbi vñ plenitudo rpi. i. s; postq̄. Aliqñ tñ at
 bi et astubi ē qdā irregularis vocū p̄geries: nō p̄p̄e p̄p̄o:
 fūgīf loco vni⁹ dicitōis. et tūc sub vno accētū p̄ferf: et gra
 uat penul. siue u. De hoc dixi in scda pte vbi egi de vbi.
Atq; idē est qd et qnq; ponit pro q̄. sicut Boetius in quin
 to de consolatione in prosa tertia. Tum ego et.
Atqui. i. certe. et est quedā irregularis cōgeries vocū. Vñ
 de Boe. i. z. de solatiōe in p̄sa que icipit. Tū ego. Atqui
 viget incolumis. atqui dicit. i. certe.

A ante V

Auar⁹. ab auco aues. dicitur auar⁹ ra. ru. z. n. dicitur auar⁹ q̄si va
 ras hīs man⁹. i. curuas vl auar⁹ dicitur q̄si auēs auz ethymo
 logia ē: nō p̄p̄o. Et parat auarior rissim⁹. et ē auar⁹ p̄p̄e
 q nō satiat. cupid⁹ aliena desiderat. vñ auare ri⁹. rissim
 me aduer. et auaricia cie. et format a gō auari. addita cia
 Et vt dicit Hiero. in epist. ad Paulinū. c. 8. Antiquū dicitur
 auaro dicitur tā qd h; qd nō h; et i Thobia dicitur. Prodigi⁹
 excedit mēsurā: larg⁹ honori seruit: fructificat parc⁹: ana
 rus eget. vide i larg⁹. Et nota qd malū et magnū ē auā
 ritie vitii: qd sic dicit Beda fidē tollit: cordiaz dissipat.
 charitatē violat: et innumerabilia mala gnat teste Aplog
 ait. Radix oīum maloz ē cupiditas. Auaritia sigdē vl
 scrib⁹ pietatis caret: patrē nescit: matrē ignorat: fides et
 amicitia nō custodit. pp̄quo vl p̄xio nō miseref: s; p̄p̄i
 quos velut extraneos abicit dicēte Salomone. Bñfac
 aie sue vir misericors: auar⁹ et p̄pinquos abicit.
Auceps aucupis communis ge. aues capiens: ab auis et ca
 pio vel capiens. et cor. cu. in obliquis.
Auctim. i. crescētē: ab augeo dicitur. et est aduer. q̄litaris.
Auctio. ab augeo dicitur h⁹ auctio onis. i. augmētatio. dicitur et au
 ctio. i. mercatio. vñ auctionari⁹ ria. riu. i. mercator q res
 suas auget. et p̄p̄e ille q h vl illic res puas et veteres et tri
 tas et ruptas emit: vt postea cari⁹ vēdat. Et auctionoz na
 ris. i. sic mercari: vl res strēnue augere: vñ et auctionator
 qz dicitur p̄ ipatore. Accipit tñ simplr auctōari p̄ mercari.
Auctionarius in auctio vide.
Auctionoz naris. verbum deponens. in auctio vide.
Auctio tas. penul. cor. i. frequēter augere. et format ab au
 ctatu vltimo sup. hui⁹ vbi auctio tas. a. in i. et u. in o.
Aucto tas. verbum frequen. i. frequenter augere: et forma
 tur ab vltimo supino huius verbi. s. auctu u. in o.
Auctor. ab augeo. ges. auxi. auctū auctu dicitur hic auctor
 tois. i. augmētator dux. et obz scribi p u. et ct. qñ vō signi
 ficat autētiz. i. auctoritatē ē cōis ge. et obz scribi p u. et sine
 c. vt h et hec auctor. et deriuat tūc ab autētim. Itē iuenit
 quoddā vbi defectiuū. s. auico auies. i. ligo gas. et ide au
 toz. i. ligator sllr cōis ge. et debet scribi sine c. et cū u. et fm
 p̄mā significatiōē iperatores pprie dicitur auctozes ab au
 gēdo republicaz. Sepe et de⁹ dicitur noster auctor. i. nō dux
 nō augmētator. fm vō scdam significatiōez p̄bi et iuento
 res artiu: vt Plato: Aristo. Priscian⁹ et q̄libet excellētes
 p̄sone debēt dici auctozes: fm vō tertiā. Virgili⁹ et Luca
 nus. et et Ouidi⁹: et ceteri poete debēt dici auctozes qui li

gaueri
 sine u.
 vñ vñ
 Actoz
 Auctoz
 quod
 bus q
 Auctrix
 Auctrix
 lis. a
 Aucup
 nus e
 Aucup
 re. et p
 aucup
 por. v
 Audax
 auda
 cter c
 nā au
 p̄p̄o
 Audco
 yba
 dicit
 pletio
 ua. i
 ro ne
 gaud
 ficar
 illar
 nub
 na. p
 p̄p̄e
 Andie
 vñ d
 mid
 Audic
 dicit
 p̄p̄o
 tus.
 epa
 dit⁹
 et ip
 tur
 oba
 s; r
 fit
 Au
 p̄p̄o
 nō
 Aud
 tur
 Auel
 Auel
 vic
 Aue
 de
 d.
 Aue
 D
 Aue
 ip
 ac
 da
 tur

- I**gnis: pclarus: ex grex: segregari: celtic: heroic. Et est
 ppositu ab aue: et gusto as. qz solis nobilib' licebat olim
 gustare aues. et tunc ppar: vt augustior stissim'. Lu vo de
 elinat p qrtā declinationē. h' august' stus. stui. ē qdā spe
 cies dīnatois q' fiebat in gustu auū. et ē ppositu ab aue et
 gustu. Solebat. n. aue spargere gallinis: et i gustu. et in ca
 ptione illi' esce sapere auguriū: qd d' augustus.
- A**uia. ab auis dicitur hec auia auie patris vel matris ma
 ter. Thimoth. z. c. i. Qui inhabitauit primus in auia tua
 loide et matre tua eunice.
- A**uiaria secreta loca. et a via remota aut tantuz auibus adi
 bilia. et dicuntur ab auis auia auium.
- A**uicula le. diminutiuum. parua auis.
- A**uicularius ry. qui capit aues mas. ge. Auicularia etiaz di
 citur pluralis numeri ge. neu. et sūt auicularia secreta lo
 ca syluarum solis auibus adibilia.
- A**uid' ab aueo ues. d' uid' da. dū. i. multū cupid'. Ul' s'z
 quosdā d' ab habendo. qz sp h're desiderat. vñ uidolus
 la. lū. aliquatulu' uid'. Et ppar: vt uidlor uidissimus.
 vñ auide diuis. dissiue. aduerbiū. et hec auiditas tatis.
- A**uio auies. i. ligare verbum defectiuum. et inde hic et hec
 autor. i. ligator. vide in vico vies.
- A**uigerulus. auis ppoit' cū gero ris. et d' h' auigerulus. et h'
 auigerula penul. cor. g vel q' aues gerit ad yedendum.
- A**uinū ni. penul. pdu. quasi extrayinū. i. aqua mixtum.
- A**uis. ab aueo ues. d' h' auis. qz escarū sit cupida. vñ d' ab
 a. et via q' sine via. qz certā viā nō h'z s'z p auia queqz dis
 currit: s'z poti' videt' eē ethymologia q' ppo. et desinit ac
 cusatiu' pluralis in es. et in is. vt aues vel auis. et cor. a.
- A**uius. ex a. et via. componit' auis auia auū. Auia autez di
 cuntur loca secreta. et a via remota. qz extra viā ipsa sunt
 et denia et inuia. et ide auiaia ozum.
- A**ula le. i. dom' regia. siue spaciosum habitaculu' portici
 bus q' tuoz pclusum. Inde hec aulula le. dimi. Itēz dicit'
 aula q' qz scriniū in quo res ponunt'. Etiaz aule pluralr
 dicunt' fistule organoz per q's elicit' melodia. et ide auli
 dus da. dū. i. dulcis instar seon organi.
- A**ularis. ab aula dicitur hic et hec aularis. et hoc re. et aletis
 ta. tum. pro eodem.
- A**ula grece cannula dicitur vñ tibia latine.
- A**uledus di. penul. pdu. in aules vide.
- A**ules. ab aule dicit' hic aules lis. et hic auled' di. g cū can
 nulis cantat. i. tibicen. et pponit' cuz con. et dicit' coraules
 lis. i. ille g cū cannulis cantat in choro.
- A**uleū. ab aula d' hoc auleū lei. i. cortina. qz in aula at hali
 regis pgamoz pmo fuit iuctū: vel qz i aulis extrēdi solet
 Itē ab aula auleus lea. leū. i. regalis vel res aule.
- A**ulic'. ab aula d' aulic' ca. cū. penl. cor. et aulan' na. nuz. i.
 palatin' q' aule custos. qz assidue ē i aula cū pncipe.
- A**ulidus da. dum. penul. cor. in aula exponit'.
- A**ulula le. diminutiuum parua aula. et cor. penul.
- A**uoth. i. villa vel velle. Unde nume. 3z. Quos appellauit
 auoth iayr. i. villas iayr.
- A**ura. ab aer d' h' aura re. qz motu aeris fit aura. Lenis. n.
 mor' aeris est aura fm Dug. Itēz aura d' splēdoz. vnde
 dicit' auroza re. i. initiu' diei clarescētis. qz fulget: siue p
 mus splēdoz aeris: qui grece eos d'. vñ poti' d' auroza
 q' eroza. et aura pro splēdoze q' eozā. et ab auroza aurozo
 ras. Alj dnt q' ab aurū auroza fit. qz beat colozem auri.
 ita dicit' Dug. Pap' etiā dicit' q' aura d' ab aere: agitatū. n.
 aer aurā fac'. Aura ēt dicit' fauoz. vñ vsus. Aer splēdozez:
 flatū notet aura fauozē. ¶ Dic' aduerbe q' fm verita
 tēradix v'eti est ex vapore q' ascēdit ex terra: et pncipium
 eē ei' est ex eo: mā ei' ē vapor talis q' est frigid' et siccus
 subtilitate sua aerē trāscēdēs. et cū spissat' frigiditate ae
 ris fortiter iplēuit aerē: sicut plēnius dixi in dialogo de
- questionib' aie ad spiritum. et in v'etus etiā vide.
- A**urata te. fe. ge. quidā piscis q' in capite habet colozē simi
 lem auro. et dicitur ab aurum.
- A**urea. ab auis d' hec aurea. i. frenuz: eo q' circa aures po
 nat'. D' ēt aure' rea. reū. adiectiuū. i. de auro. et tunc deri
 uat' ab aux. vñ vsus. Aurea frenat equos: ē aurea mobi
 Aureola in virgo est. (le nomen.
- A**uricalcū. aux' ppoit' cū calcos qd' ē es. et fit h' auricalcū ci.
 qd' dā gen' metalli ex diuersis pflatū. sic dcm qz h'z filim
 dinē auri et eris. Auri i splēdoze: eris i duritia. vñ ppoit' a
 calcos qd' ē fex q' fex auri. Apoē. i. Et pedes ei' siles au
Auricom' ma. mū. g aureos h'z capillos. et ppoit' (ricalco.
 ab aurū. et coma come. et cor. co. auricomus.
- A**uricularis. ab auris. vñ auricula d' hic auricularis. vñ h'
 auriculare minim' digit'. qz eo aurē purgam'. et adiecti
 ue iuenit' h' et h' auricularis. et h' re. vt auricularis amic'
 i. secret'. D' ēt auricularis res ad aurē ptinēs. et p eodē
 auriculari' ria. riū. vt auriculari' anulus: vñ auricularis
 q' i aure ferē. et h' auriculari' i. secret' p'iliator. et h' auri
 cula q' est secreta p'iliatrix. qz secreta in aure solēt dici
Auriculariū a secreto. Reg. z. ca. 23. Scē cū sibi dāuid au
 riculariū a secreto. i. secretariū p'iliariū. et ē vna ps ide.
Auriculari' in auricularis vide. (clinabilis.
- A**uriculat' ta. tū. i. magnas h'is auriculas: ab auricula d'.
- A**uric' ca. cū. res ptinēs ad aures: sic dicit' auricos pilos
 q' crescūt in aure. et d' ab auris: et cor. penul.
- A**urifaber bri. mas. ge. qui operat' in auro. et componit' ab
 auro et faber: et cor. fa.
- A**urifex. aurū pponit' cū facio. et dicit' hic et hec aurifex si
 cis. g vel que facit aurū. Unde dicit' Pap'. Aurifex dicit'
 qz aurum faciat. et cor. ri. aurifex ficis.
- A**urificinane. fabrica aurificuz. et d' ab aurifex: et pdu. ci.
 Hrecif. Aurificina loc' i quo faber excoct aurū.
- A**urificium cy. ipsum opus vel exercitium quod fit in au
 ro. et dicitur ab aurifex ficis.
- A**urifodina ne. loc' vbi fodit' aurū. et componit' ab auruz
 et fodio. et pdu. di. Unde in Hrecif. dicit'. Aurū quod fo
 dit'. dicit' solet aurifodina.
- A**uriga ge. mas. ge. penl. pdu. i. rector curr' ab aure et rego
 regis. qz regit equos freno q' si auris auditu. Ul' etiā au
 riga ab ago et rego d'. qz agat et regat currū. vñ auriga d'
 ab haurio. qz haurit. i. pcutit equos iuctos. Et scias q' sic
 se h'z nauta ad nauē regēdū: sic se h'z auriga ad currū re
 gēdū. s'z i nauē regēda ē eligēd' nauta nō sorte: s'z arte. q' i
 currū regēdo est eligēdus auriga nō sorte sed arte: s'z i
 rector in ciuitate nō sorte: s'z arte est eligēd'.
- A**urigraphia. aurū componit' cū graphia qd' est scriptura
 et fit aurigraphia. i. aurea scriptura. vñ hic aurigraphus
 qui auream scripturam facit.
- A**urilegiū gy. loc' vbi reponit' auruz. i. thesaur': vbi legiē
 i. colligit' aurū: ab aurū et legogis. componit'.
- A**uripigmentū ti. aurū componit' cū pigmentū ti. gen' ter
 re: ex quo fit q' nqz vnguētū habens colozem auri.
- A**uris fe. ge. d' ab haurio ris. eo q' hauriat sonū. Ul' auris
 d' q' si auide rapiēs sonū vñ ab audiēdo. et ē ethymologia
 n' ppo s'z Dug. Pap'. at sic dicit'. auris auide rapiēs: vñ hau
 riēs sonū: vñ ab audiēdo. et ē ethymologia: n' ppo: vt dixi.
- A**uriscid' di. mas. ge. i. artifex q' scindit auruz. et componit'
 ab aurum et scindo. et cor. sci.
- A**urisia sic. i. cecitas q' sodomite circa domū Loth fuerūt
 pcussi. Hen. 19. S'z meli' videt' dici aorasia sic. sic dixi in
 aorasia. Et vt dicit' magister in historys aurisia vñ aorasia
 vt habēt qdā libri: est q' hoies habēt apertos oculos: et
 nō vidēt qd' magi faciūt in icantationib' suis. Sit et ali
 quādo q' hoies habēt rē in manu. et nō vidēt. et hec ē au
 risia vñ aorasia q' pcussi sunt sodomite: vt dcm ē. Itē illi

g̃rebāt Delizeū cū eēt cū eis. vt babeſ in. 4. Reg. ca. 16. Itē diſcipuli dñi eūtes i Emaus: vt babeſ i Luē. 24. Sorte hoc modo qñq̃ querimus qđ in manu tenemus.

Aurit ta. tū. g̃ magnas h̃z aures ab aure dñ. 7. coz. penul.

Auro auras aurani aurare auratū. dicit̃ ab aurū. 7. compoſit̃ cū in. 7. fit in auro ras. 7. cum de. 7. fit de auro ras. i. aurum alicui rei ſupponere.

Auroza re. in aura exponit̃. 7. in crepuſculū.

Aurozo ras. rari. rara. i. illuminare ab auroza dicit̃.

Aurugo ginis. mozb⁹ regius ab aurū dicit̃. 7. ſcribit̃ p̃ au. in Papia. Vide ēē de hoc ſupra in arugo ſine u.

Aurulentus ta. tum. i. plenus auro: componitur ab aurum 7. lentos. i. deſt plenum.

Aurū. ab aura p̃ ſplēdore dicit̃ hoc aux̃ ri. qz p̃ ceteris metallis fulget: ṽl ab arion qđ eſt ſeruare. qz p̃ ceteris metallis ſeruaf. Ab aurū dicit̃ aureus aurea. aureū. i. de auro exiſtens. Inde aureolus la. lū.

Auruspex cis. ge. cōis. i. dīnator ṽl dīnatrix: ab aſpiciendis auib⁹ dicit̃ ṽl dicta: vñ ab aue 7. ſpecio videē p̃poni.

Auspicator. ab auſpicoz caris. dñ h̃ auſpicator. i. diuinator. Inde auſpicatrix. i. diuinatorix: oz. in rix. Inuenit̃ etiā auſpicator poſitū aduerbialr. i. opportune: oio. Uñ Terent⁹ in Andria. Daud auſpicator huc me appullū.

Auſpiciū cy. i. diuination: auū inſpectus vel bonus euētus. 7. dicit̃ ab auſpicoz caris.

Auſpicoz. ab auſpex dicit̃ auſpicoz caris. i. diuinare. vnde hec auſpicio. 7. hic auſpicatus tus. tui.

Auſter ſtri. ṽt⁹ p̃lās a meridie: dicit̃ ſic ab hauriēdo aq̃s: nā nubila nutrit. 7. aq̃s dat. 7. ide h̃ 7. hec auſtral. 7. hoc le. 7. auſtrin⁹ na. nū. p̃ eodē. Auſtral⁹ plaga ē qđ ab auro ſine meridie. vñ auſtralis. i. meridian⁹. 7. h̃ auſtral⁹ p̃ qno: dā parallelo: g̃ 7. bzumal⁹ dñ. 7. auro ſtras. ṽbz actiuū. i. humidare. Itē ab auſter ṽl auſtrin⁹. auſtrino nas. i. coz rūpere: vitiare: macrū facere. Et ē auſter ṽt⁹ adeo calidus: qđ ēt piſces dñ coz rūpere in mari. vñ 7. auſtrin⁹ ta. tū: vt auſtrinata aialia. i. macra: qđ auro cozrupta.

Auſter⁹. ab auſter dñ auſter⁹ ra. rū. penl. pdu. 7. h̃ 7. h̃ auſteris. 7. h̃ re. i. eodē ſenſu. i. aſper. qz ille ṽt⁹ aſper 7. iſuauis ē. Et p̃p̃t̃ vt auſterior auſteriſſim⁹. vñ auſtere ṽl auſterier auſteriſſime. aduer. 7. h̃ auſteritas tatis. i. aſpitas

Auſtralis. in auſter vide.

Auſtrino nas. penul. pdu. in auſter exponit̃.

Auſtroaphricus. ci. maſ. ge. quidaꝝ ventus collateralis auſtro ſic dicit̃. qz ſit inter auſtrū 7. aphricū. Et componitur ab auro 7. aphricus.

Auſus auſus ſui. audacia. 7. auſus ſa. ſum. mobiliter: ab au deo des. neutropaſſiuo.

Aut coniectio per t. 7. ſine aſpiratione. Daud aduerbiū negandi per d. 7. cū aſpiratione ſcribitur.

Autētic⁹. ab auroz qđ ſignificat autētim dñ autētic⁹ ca. cū h̃ 7. h̃ autorizabil⁹ 7. h̃ le. i. eodē ſenſu: factū autēticū ṽ. autorizabile dñ: qđ. ſ. fit autoritate ſapiētis ṽl ſapiētū: ṽl h̃ autētic⁹ ṽl autorizabil⁹. i. autoritatis cui credi oꝝ. Dñ ē autētic⁹. i. nobil⁹. 7. ab autēticus dñ hec autētica qdaꝝ liber legalis ſic dicit̃. qz in eo p̃tinent̃ autētica dicta.

Autor tozis. communis ge. in auctor per c. vide.

Auouitas ratis. ſine c. ſcribit̃. 7. deriuat̃ ab auroz qđ ſignificat autētim. 7. ē auouitas ſnia imitatioe digna: Uñ autoritas put ſumit̃ i topicis ē iudiciuz ſapiētis i ſnia ſua. vñ a rei iudicio ſolet tal⁹ loc⁹ denoiari: vt Plato dicit̃ celū eē volubile. g̃ ita ē. qz qđ ṽl alicui ſapiēti 7. expto in ſua ſcia. credēdū ē ſic eē iuxta illd. Expto crede magiſtro.

Autorizabilis in autenticus vide.

Autorizo. ab auroz qđ ſignificat autētiz deriuat̃ autorizo zas. 7. aurozo ras. in eodē ſenſu. i. aſſirmo: autēticū facio. Et ſunt actiua illa verba. 7. inde verbalia.

Aurozo ras. ab auroz qđ ſignificat autētiz. i. autoritate dñ uat̃ aurozo ras. i. aſſirmo: autēticū facio. 7. p̃p̃t̃ cū ex. 7. fit ex aurozo ras. i. extra autoritate facere ṽl ponere. Uñ Quintilian⁹ d̃ cāis. Exautorat⁹ man⁹ aruis agreſti labore ſubegit. Exautorat⁹ h̃ p̃p̃t̃ p̃ extra autoritatez poſit⁹. accipit̃ ēē p̃ delere. Uñ Macrobi⁹ d̃ ſaturnalib⁹. Exautū⁹ ni. a tēpeſtate dñ. qz ſepe (torata tñ ſequēti etate tūc ſit qñ folia cadūt. 7. oia matureſcūt. ṽl dñ autū⁹ ab augēdo ṽl ab autūnādo. nā autūnare ē colligere. 7. ſcias qđ quor ſunt tpa āni. ſ. ver: eſtas: autumn⁹: hyems. Ver eſt calidū 7. humidū. Eſtas calida 7. ſicca. Autumn⁹ ē frigidus 7. ſicc⁹. Hyems eſt frigida 7. hūida. Vide in eſtas.

Autumo mas. maui mare. p̃ponit̃ ex timo qđ ē mēs: 7. ab. mutato b. in u. 7. ē autumare: aſſirmare: putare: ſuſpicare credere qđ ſi a mēte ſic habere 7. credere: vñ hec autuma me. i. exiſtimatio. 7. eſt verbū actiuū. 7. coz. tu.

Auunculus li. frater matris: ſic patru⁹ frater p̃ris p̃p̃e vñ ṽſus. Patru⁹ a patre p̃der: auūculus a genitrice.

Au⁹ auū. dñ ab auar⁹. qz auozū ſit auere. i. deſiderare 7. eſſe auaros. vel au⁹ ab euo. i. ab antiq̃tate dñ: vñ h̃ auia auie m̃ris ṽl p̃ris m̃r. Au⁹ p̃p̃t̃ cū p. 7. dñ h̃ pau⁹. i. p̃ auū. qđ p̃p̃e auū. vñ h̃ pauia. uie. ei⁹ ṽxoz. Itē ab au⁹. i. p̃ pauū: qđ ſi lōge ab auo. vñ h̃ ab auia ei⁹ ṽxoz. Itē atau⁹ atauū ab auū p̃. vñ h̃ atauia ei⁹ ṽxoz. itez tritau⁹ ui. i. atauū p̃: qđ ſi tetrau⁹. i. q̃rt⁹ ab auo. vñ h̃ tritauia ei⁹ ṽxoz. 7. coz. p̃mā

Uñ Quidius ep̃i. 8. Tu quoq̃ babes pelopē pauū pelo piſq̃ parētē. Nota h̃ diligēter ordinē i cognatōe. p̃: an⁹: pau⁹: abau⁹: atau⁹: tritau⁹: qđ eſt vltimū: 7. ſup̃ nomen cognatiōis. Familia. n. ori⁹ a p̃re. 7. terminat̃ in tritauo. poſtea dicim⁹ maiores. itē p̃. fili⁹: nepos: qđ ſi nat⁹ poſt filiū: p̃nepos. i. p̃p̃e nepotē vel poꝝro nat⁹ a filio. abnepos qđ ſi lōge a nepote. naz ſeiungit̃ a nepote medio p̃nepote. atnepos: trinepos qđ ſi tetranepos. qz poſt nepotez eſt q̃rtus in ordine. poſtea dicimus minores.

Auxesis ſis. i. augmentū. 7. proprie dictionis: ab augeo au ges dicitur.

Auxiliarius ry. in auxiliū exponitur.

Auxiliū ab augeo ges. dñ h̃ auxiliū ly. qz p̃ auxiliuz aliqđ augef. 7. eſt auxiliū qđ ab extraneis dat̃: ſubſidiū qđ poſtea ſupuenit. p̃ſidiū at loco vtili poſitū. vñ h̃ 7. h̃ auxiliariis. 7. h̃ re. 7. auxiliari⁹ ria. riū. g̃ ṽl q̃ vel qđ p̃t̃ p̃bere auxiliū. 7. auxiliatori⁹ ria. riū. p̃ eodē. itē ab auxiliū auxilior aris. ar⁹. ſū. ṽbū depo. 7. ſtrui⁹ cū actō 7. dō: vt auxilior te. 7. tibi. vñ auxiliās tis. p̃cipiū. 7. h̃ auxiliator: auxiliatrix: auxiliatio. 7. h̃ auxiliamē minis. 7. h̃ 7. h̃ auxiliabil⁹. 7. h̃ le. idē qđ auxiliari⁹. Et p̃p̃t̃ cū cō: 7. fit coauxilior aris. Et debēt p̃nūciari p̃dcā: ſic auxit ab augeo ges. 7. ſic dixit a dico cis. 7. luxit a lugeo es. ṽl luce a luceo: nā oia p̃dcā ſcribūt p̃ x. nō p̃ s. 7. x. ē duplex ſonās: 7. nō liq̃ ſcit̃ i p̃fa nec i metro. qz ſp̃ fac̃ p̃nē. nec i ſono qz nunq̃ p̃ferri debet ad modū s: in ſono liqueſcētis: vt i aſilus:

Auxilla. ab augeo ges. dicit̃ hec auxilla le. i. ollavel menſura paz maior q̃ iuſta. vñ hec auxillula le. diminutiū. i. parua olla: vel parua talis mēſura.

Auxillula le. penul. coz. in auxilla vide.

Auxit. i. augmētauit: p̃teritū de augeo ges. ſz bauſit per s. i. extraxit p̃teritū de baurio ris.

A ante X

Axa filia caleph fuit.

Axioma matis. neu. ge. i. dignitas ide axiomatic⁹ ca. cuz. i. dignitatē habēs ſz Dug. Pap. ēē dicit̃. Axiooma matis. i. dignitas. 7. pdu. o. inuenit̃ ēē axioma matis. p̃ n. i. p̃ma ſyllaba. Uñ dicit̃ Dug. Ab āgo gis. ṽl angens hoc axioma matis. p̃catenatio loquēdi ſc̃ ſūt ſophiſmata. Pap. ṽo dicit̃. Axioomata prologa 7. maxime p̃poſitiones in topicis. Axiooma obnoxiū veritati aut falſitati: vt Licero

disputat: cicero non disputat.
 Axiomaticus. in auxioma vide.
 Axis celi est septentrionalis linea recta per mediam pla-
 gam trāsies fm pap. et est maf. ge.
 Axunga ge. idē quod axūgia. vide in axungia.
 Axūgia gie. fe. ge. i. vēter porci vel alteri rei. Un̄ Macer
 de virib⁹ herbaz. Si porcina vet⁹ axūgia iūgit illi. In-
 uenit etiā axūga ge. in eodē sensu. et ytraq; dicitur ab an-
 xioz aris. qz reddit boiem anxū. vñ axungari⁹ ria. riu. z.
 ad axungia ptinēs: vel axungia vendens. Et axūgio as.
 i. axungia vngere vel axungiaz p̄bere. Et componitur vt
 exaxungio as. i. axungiam auferre. Vel axūgia. i. vngue-
 tuz porci ab vngo gis. Unde dicit Papias. Axungia pin-
 guedo ab vngione dicta.

A ante Z

Azabel iterptat fluēs sanguinē: vel sterqliniū dicitur.
 Azaria interpretatur auxiliū domini. idē et abdenago: qd̄ in
 terpretatur seruiens taceo.
 Azimus ma. mū. i. syncerus sine fermēto. et p̄pōit a simos
 qd̄ est fermentū: et a. qd̄ est sine. Apl̄s ad Corinth. Nō in
 fermēto malitie et neqtie sed in azimis synceritatis et ve-
 ritatis. et cor. 31. Unde in auroza. Azima mandat septem
 comedenda diebus.
 Azon⁹. ab a. qd̄ ē sine et zona p̄ponit azon⁹ na. nū. i. sine zo-
 na: vel extra zonā. vñ azonī dñr dy extra zonam zodiaci
 manēs. Silr signa dñr azonā que nō p̄tinēt itra zonā
 zodiaci. et p̄ducit penultimā azon⁹ sicut zonā p̄mā.

Bal nomen idoli cuius

dam. Vide in belus.
 Babel iterptat confusio. vñ babylon vñ ba-
 bylonia: ciuitas vbi olim hoies turrim
 edificātes dispersi sunt imissa diuinit⁹
 confusione linguarū iter eos. vñ babylonia
 regio. et babylonius nia. niū. nomē patriū vel gētile.
 Et scias qd̄ sic narrat Hiero. babylon ē metropolis chal-
 deoz: cui⁹ muri. 16. milia passuū p̄ q̄drū ab angulo ad an-
 gulū: qd̄ est simul. 64. milia. s. q̄dragintaduab⁹ leugis. et
 duab⁹ vnius leuge partib⁹ tēdebant. Ibi turris triū mi-
 liū passuū in altitudine. et duab⁹ leugis a lato i angustuz
 Et qz vt h̄r Hen. ii. ibi cōfusum ē labiuz: hebraice babel
 grece dicit̄ babylon. Ibi nabuchodonosor fuit rex potē-
 tissim⁹ qui iter cetera ēt iudeā captiuauit. Inter alias be-
 stias ibi habitātes dicunt̄ ibi habitare strutiones et dra-
 cones. Destructa. n. fuit a medis et psis. nec postea ē edi-
 ficata: s; dicit̄ i medio ei⁹ eē lacus serpētib⁹ plenus. et ar-
 busta in qb⁹ odibiles bestie. et aues et venatio regia. et iba-
 bitabilis est pp̄ portēta. Due ciuitates apud medos dñr
 facte ex ea. s. Thesiphon et Seleucia. Vide in pena et in
 chaldei. Et scias qd̄ medi et psi subiecti erāt babylonys et
 chaldeis: s; postea exigēte superbia chaldeoz destructa
 est babylon a Lyro siue psis et medis. Un̄ sup̄ illud Isa.
 47. Veniēt tibi hec duo subito in vna die. sterilitas et vi-
 duitas. dicit glo. Subito de iprouiso veniēt Lyro et Da-
 rio. nō enim metuebat babylon: vt a medis et psis qui
 illius cōparatione. quasi nullius erāt fortitudinis: vt ab
 ipsis subiectis posset superari: despectū enim et subiectū
 populum chaldei nō timebant.

Babylonia nie. ia babel vide.
 Bacca ce. p̄ duo c. est fruct⁹ oliue. et ēt lauri. Pōnit̄ tñ qñq;
 pro quolibz fructu. et p̄cipue arboz siluestriuz. Inuenit̄
 ēt bacca p̄ gēma p̄ciosa. vt in Auiano. Quid nitido p̄ciū
 cortice bacca daret. Et ide baccatus ta. tū. i. baccis lapi-
 dibus adornatus. Vel fm̄ p̄mam significatiōē. i. de fru-
 ctu baccarum abundans vel pastus.
 Baccar caris. fe. ge. herba fascinuz pellens. et dicit̄ a bacca

ce. Un̄ Virgil. in bucol. Baccare cinge caput.
 Bacculū li. ge. neu. feretrum in quo mortui deferuntur. et
 dicitur a bacca bacce.
 Bacha che. sacerdotissa bachi: a bachus dicitur. et p̄ducit
 p̄mam. et scribit̄ tantum per vnū c.
 Bachanalia. a bachus dñ pluralr b⁹ bachanalia bachana-
 liū vñ bachanalioz. i. festa bachi. Iuuenalis. Qui curios
 simulāt: et bachanalia vinūt. et pōnit̄ hic nomen pro ad-
 uerbio. i. bachanalr. i. furiose ad modum sacrificantiuz
 bacho: in cuius festis isanire solent.
 Bachania nie. i. furor. a bachus dicitur.
 Bachariū ry. neu. ge. quoddā vas vinariū: et dicitur a ba-
 chus. et idē dicit̄ hec bachāna ne. fe. ge.
 Bache⁹ chea. cheū. dñ a bacho. et dñ bache⁹ de bacho exis
 vel sit possessiū. et in eodē sensu bachicus ca. cum.
 Achides chidis. pp̄rium nomen viri. de quo habet̄ in li-
 bro Macha. et cor. penl. vnde in auroza. Alchimus hoc
 spacio rediēs cū bachide pugnans et.
 Achinal lis. ge. neu. i. torcular possessoriū. et dñ a bach⁹ chi
 Achischidis. fe. ge. femina colēs festū bachi. s. sacerdotis
 sa ei⁹ que ēt hec bacha dñ. et dicit̄ a bachus chi.
 Achi⁹. a bach⁹ dñ b⁹ bachi⁹ chy. qdā pes metric⁹ quo i fe-
 stis bachi vtebāt̄. Et p̄stat ex p̄ma breui. duab⁹ sc̄q̄tib⁹
 lōgis. vt poete. Un̄ versus. Ad breuiat p̄mam mediā p̄-
 ducit et imā Bachius. est antibachus hostis ei. Itē a ba-
 chus deriuat̄ hoc bachiū chy. festū bachi. et bachiū dicit̄
 paruus vrcus quo vtebant̄ in festo bachi ad vinuz re-
 nēdum: s; postea in vsus aquarios transyt.
 Achor. a bach⁹ dicit̄ bachoz bacharis. i. furere. vnde vt
 balia. Et p̄ponit̄ cū de. et dñ debachoz aris. i. valde furo-
 re: vel a furoze cessare. et pdu. ba.
 Achula le. penul. cor. diminutiū parua bacha.
 Ach⁹ chi. dñ de⁹ vini. et pōit̄ qñz p̄ ipso vino: et pdu. p̄mā.
 Un̄ Lato. Lū venere et bacho lis ē: s; iuncta voluptas.
 Baculus li. a bacho dñ fm̄ Jsi. qz ab ipso bacho dñ reptus.
 qz hoies moti vino baculo initebant̄. vel dicit̄ a baculo
 las. et a baculus dñ baculo las. i. p̄cutere baculo. qd̄ com-
 ponitur cū de. et dicit̄ debaculo las.
 Badius dy. equus quē antiq; vadium dicebāt. et dicit̄ ab
 baiulo las: qz nos baiulet. Ul̄ badius dñ quasi vadium a
 vado dis. qz fortius vadat iter cetera aialia.
 Baffer fra. frū. i. grossus vel agrestis.
 Bachen ornamētū est colli ex anulis aureis p̄fectum. ba-
 chen. n. grece corona latine fm̄ Rabanum.
 Baia. a baiulo las. dñ hec baia baie. port⁹: vnde baie baia-
 rū ciuitas in italia iuxta mare. qz ibi sit locus portuosus
 et delectabilis: vnde baiā⁹ na. nū. nomē patrium.
 Baiulo las. laui. lare. i. portare: sustētare. et dicit̄ qdā q̄ est
 simplex. et sic d; eē duplex p̄sonās. vñ falsus eēt sic ille v-
 sus. Cloto colū baiulat: lachesis trahit: atropos occat. d;
 bet. n. p̄ma hui⁹ vbi baiulo p̄duci. Alij vō dicit̄ qd̄ ē p̄-
 sitū ex basis et Julius q̄ fuit fili⁹ Enee q̄ baiulat⁹ fuit ab
 Enea. Et ide baiulare q̄si iulū portare et sustētare. et pōit̄
 ibi simplr p̄ portare. Vel baiulare dñ a basis et iulus. qz
 ip̄e fuit basis. i. sustētamētū p̄ris. et sic p̄mā corripit. De
 hoc dixi i p̄ma pte vbi egi de i. lra. et ide v̄balia. et hic ba-
 iulus li. p̄ portitore. et p̄ nutritore. et p̄ baculo ad baiulā-
 dum apto dñ. et p̄ portu. qz ibi merces baiulanē. itē a ba-
 iulo las dñ baiulatus ta. tū. i. portatus.
 Baiulū li. ge. neu. i. frenū. a baiulo las. qz eo equ⁹ baiulat.
 Baiunola le. lect⁹ q̄ in itinere baiulat. et dñ a baiulo las.
 Ala le. iterptat̄ iueterata. fuit. n. ancilla Rachelis.
 Alaam iterptatur vanus populus.
 Alach iterptatur precipitās siue deuozans.
 Alanatus. in balanus vide.
 Balanite. a balan⁹ vel balanū. pluralr balanite torū. i. yue

vel vi
 balan
 Balano
 Balans.
 et bec
 Balan⁹
 nul. co
 hoc b
 nat⁹
 nua
 Balatro
 Mēc
 nes p̄
 ne: cu
 tōez r
 i. lecc
 Balatu
 et pro
 Balbuti
 tur a
 Baldu
 i. mu
 de p̄
 Balca.
 quod
 balec
 Balar
 bile.
 ifule.
 et fun
 vñ z
 p̄mū
 ria d
 a que
 quo h
 Balen
 fund
 luc a
 Balest
 lestr
 cere
 Balin
 Balinc
 a bal
 b⁹ ba
 baln
 amb
 cū o
 Balist
 sta. t
 bali
 list
 Ballo
 abf
 Baln
 Baln
 Ballo
 deb
 Balfo
 vñ
 bal
 nat
 fan
 est
 mu
 fer

vel vites istar glandiū vitas facientes grandes: vñ bec
 balantides huius balatidis gēma preciosa.
Balanon grece latine glans dicitur.
Balans. a balo las. dicitur balās lantis. participiū ge. ois.
 et bec balans tis. pro oue.
Balan. balanon grece latine glās dī. Inde h balan. ni. pe
 nul. cor. quedā arbor. Et vt dicit gen. est quercinus. vñ
 hoc balanū ni. p fructu. et p vnguēro ide facto: vñ bala
 nat. ra. tū. balano vnctus fm Dug. Quidā dicit q bala
 nus est castanea cocta. s. balosa. et cor. la.
Balatro tronis. i. clamorosus: ioculator. Uñ Doza. in ser.
 Mēdici mane balatrones. et dī a balo las. Uñ balatro
 nes fm quosdā dīr pdigi. et lecatores a seruilio balatro
 ne: cui. faē mētōez i vltio sermone. S3 h3 hāc significa
 tōez meli. dī baratronis. a baratru. et apte baratro nis.
 i. leccator dī baratru. qz. s. oia baratro. i. vētri mittit.
Balatus tus. tui. masculini generis a balo balas. et est ouiu
 et producit la.
Balbutio tis. tui. tire. male et trepide log et incongrue. et dicit
 tur a balbeo bes. et pdu. bu.
Balducta huius balducte fe. ge. dicitur lac pressum a sero
 s. murata. et dicitur balducta quasi valde ducta. qz val
 de pressa est et ducta.
Balea. a balin dicitur bec balea lee. i. funda vel istrumētum
 quod vulgo vocat balestrum. vñ hic balearius ry. et hic
 baleator. i. fundator vel balistor.
Balearis. a bale dī h. et h. balearis. et h. re. i. cū balea iacta
 bile. Inuenit et balearis p funda. et derinat tunc a noie
 isule. Baleros. n. vñ balerica vñ balearis isula ē hispanie.
 et sunt due. s. aphrosiades: et gēnasiades maior et minor.
 vñ et eas vulg. maioricā et minoricā vocat. In his isulis
 pñū repta ē funda. vñ balearis dicta est funda. et balea
 ris dicta est talis isula. Et in vtracq significatiōe a balin
 a quo balea. et a baleo baleos vñ balerica: vel balearis. a
 quo hic et bec balearis. et hoc baleare gētile.
Balena balene. qdā magnus piscis. dicitur a balin qd est ef
 fundere vel iacere. qz effundat vel iaciat aquā buc et il
 luc altius cūctis bestis maris. et pdu. penul.
Balestrum. a balin dicitur hoc balestruz balestri. vnde ba
 lestro balestras balestrare. i. cum balestro aliquid proy
 cere vel percutere.
Balin grece latine dī iacere siue emittere vel effundere.
Balinon greci balneū latini dīr. qz āxietatē animi tollat:
 a balin et noys qd ē mēs. qz iaciat anxietatē d mēte. Dic
 h. balneuz nei. a leuatiōe meroris dī. Inuenit at i fe. ge.
 balnee arū. inde hoc balneriū nery. et balneatoriu tozy.
 ambo p loco i quo balneat. et ē balneo neas. vñ actiuū
 cū oibus suis compositis si qua inueniantur.
Balista ste. gen. ē tormēti. Et videt eē ppositū a balin et ha
 sta. torquet. n. vñbere neruoz: et iacit hastas et saxa. vñ hic
 balistari. ry. q balistas fac: vñ q iacit cū eis. Utrq ars ba
 listarioz sit licita. de hoc habes in oronas.
Ballo las. laui. lare. i. buc et illuc iclinare. et ponit quandoqz
 absolute. s. pro vacillare. et dicit a baiulo las.
Balnelolum li. diminutiū paruum balneum.
Balneu nei. in balinon exponitur.
Balo las. laui. lare. vñ neu. et est ouiu. et pponit cū de. et dī
 debalo las. valde balare. et pdu. ba.
Balsam. balsami. fe. ge. i. arbor. vñ hoc balsamū mi. lignū
 vñ fructus vñ liquoz ei. Et scias q multiplex vnguētuz
 balsam. affert. Primū est pcosius alyz: qd sponte ma
 nat de folys. et illud vocat balsamū. Scdm ē carpobal
 samū vel xilobalsamū. Tertū ē oppobalsamū. Quartū
 est foliobalsamū. Quintū ē calobalsamuz vel xilobalsa
 mum. Et pbat sic. an sit corruptū balsamū: vel non. Si
 feras in manu p solem perurit carnē: si nō est corruptū.

Et a balsamū balsamar. ra. tū. i. balsamo iunctus. Qd et
 pōt eē picipiuz. nā balsamo mas. i. balsamo iungere. et ē
 actiuū. Qd pponit cū in. et fit ibalsamo mas. i. valde bal
 samo iungere. s. l. actiuū: et cor. sa. fm Dug. Pap. vero et
 Jsi. dicit. Balsami arbor i iudea. iter terminos tm vigin
 tiugez. erat postea qz eadē regiōe romani potiti sūt. et
 latissimis collib. ppagata ē: stirpe silisviti. folys silis ru
 te: s3 albiozib. sempqz manātib. Arbor aut balsamū: li
 gnū eius xilobalsamū dicitur. Fructus eius siue semen
 carpobalsamū: carpos. n. fructus dicit: succus oppobal
 samum. Vide in vngo vngis.
Balterio ris. riui. rire. i. cingere verbum actiuuz. a balteus
 baltei dicitur.
Balte. rei. mas. ge. in plurali iuenit mas. et neu. ge. hi baltei.
 et bec baltea. et ē balte. cingulū militare. sic dicit qst pen
 dēs. qz ex eo signa depēdet ad mōstrādū legionis milita
 ris summā. i. sex miliū sexcētoz: ex quo nūero et ipsi cōsi
 stunt. vñ et balte. dicit nō tm qd cingit: s3 et a quo arma
 depēdet. Job. iz. Balteū reguz dissoluit et pcingit fune
 renes eoz. et cor. penul. vñ hic balteolus li. Dimi. et baltea
 tus balteata balteatū. balteo ornatus Aurora. Balteus
 est carnis macies: quādoqz pudicus.
Balustrium balustruz. locus vbi sunt multa balnea: quasi
 lustratus balneis. Et componitur a balneum. et hoc ver
 bo lustro lustras.
Bamoth interpretatur euentus mortis.
Baptisim. interpretat tinctio: dicitur a baptes qd ē flumē vel
 aq: vñ et sacz: vñ hoc baptisma maris. idē: et baptizo zas.
 vñ actiuū cū oib. suis ppositis. vñ vbalia fm Dug. Et
 scias q iuenit i euāgelio i neu. ge. hoc baptismū mi. vñ
 Mat. zi. Baptismū Joannis vñ erat. Pap. sic dī. Ba
 ptism. itinctio et lauatio interpretat: q iō tinctio dī. qz ibi ho
 mo spū grē i meli. mutat. et lōge aliō qz erat efficiē. Pro
 lauare vñ mūdare sumit baptizo Eccl. 34. Qui baptizat
 a mortuo. et iterū tāgit mortuū: quid pficit lauatio illi.
C Et nota q forma baptismi ē ista. Ego baptizo te i no
 mine p̄ris. et filij. et spūs sancti. Forma. n. p̄letina rei me
 diū ē quodāmō iter māz quā pfic. et cām efficiētē a q p
 fici: vt vt. efficiētis mediāte forma ad mām traducat.
 et qz mediū p̄lectiē aliquo mō vtrunqz extremoz. ideo
 forma baptismi p̄tinet p̄ncipale efficiēs. vñ baptismus
 efficiā h3 et mām baptismi p̄ximā que est actus abso
 lutionis. et iō ponit. In noie p̄ris et filij. et spūs sancti: tāqz
 p̄ncipale efficiēs a quo baptismus efficiā h3. et ponitur
 actus mālīs. et ea que circūstant ipm. s. p̄ferēs et recipiēs
 in hoc q dicit. Ego baptizo te. **C** Item volo te scire q
 vnus act. q vno agēte expleri pōt nō p̄grediā a plurib.
 agētibus simul. et iō vnus baptizās cum ipse solus bap
 tizare possit debz significare actū suū nō a plurib. exeūtē
 s3 vt a se solo. et iō nō potest dici. Nos baptizamus: s3 fm
 quosdā pōt dici. Ego baptizo vos si necessitas assit: nec
 est aliq forme mutatio q̄tū ad significationē. qz plura
 le non est nisi singulare geminātū. Itē aiaduerte q licz
 in vñbis p̄me et scōe p̄sone itelligat ntūs certus: tm appo
 ni debz. Ego: qz forme sacramētoz nō accipiūt voces vt
 significatiue tm: sed vt effectiue. Et qz nihil agit nisi fm
 q p̄fectū est. iō de itegritate forme baptismalis ē vt po
 nat totū qd ad baptismū requirit: quīs vnū ex alio itel
 ligi pōt. **C** Circa aut mām nota q ex institutione diuina
 necessariū est fieri baptismū in aqua: cuius rōnes q̄tuoz
 accipi possunt. Prima. qz aqua rōne dyaphoneitatis h3
 aliqd de lumine. et ita cōpetit baptismū qui h3 vim illu
 minatiuaz fm q in eo gratia conferi. Scda est qz rōne
 humiditatis h3 vim ablutiua. et iō p̄petit baptismū in
 quo sordes culpe abluunt siue mundant. Tertia est. qz
 aq in oib. mūdi partib. iuenit. Quarta ē. qz res est que

de facili ab omnibus potest haberi sine magno precio. et
 he due cause petunt sibi pnt est sacramentū necessitatis.
 ¶ Scire est debes quod diuersitas aquarū que est p loca et
 situs est dñia accidētalis: vñ nō mutat spēm aque. et iō in
 qualibz aq̄ huiusmodi vel maris: vel flumiuis v̄l cister-
 ne vel fontis: vel stagni pōt fieri baptismus: veruz si aq̄
 paludis eēt itātū igrossata quod recederet a vitate aque nō
 eēt baptismus: sic si eēt lutus: alias adhuc eēt baptismus. qz
 adhuc spēs aque manet. Itē si baptizaret aliqs in mari
 sola illa aq̄ maris p̄tinet ad baptismum que pōt habere
 aliquē effectū in baptizato: vel in lauādo vel ifrigidā-
 do: et nō totū mare. Itē baptismus pōt fieri in lixiuio: sic
 et in ags sulphureis et i ags alyz q̄ ex terra p quā trāseūt
 imutant. In aqua aut artificiali nō pōt baptismus fieri.
 Aqua enī artificialis vt rosacea est alterius spēi q̄ aqua
 nālis. ¶ Pōt et queri an itētio vel volūtas requirāt in
 baptizādo. Ad hoc dico quod baptizatus duo recipit in ba-
 ptismo. s. sacramentū et rē sacramēti: s. ad hec duo recipiē-
 da nō requirit aliqd causans ex parte recipiētis: s. soluz
 ipedimētū remouēs: qd̄ quidē ipedimētū nihil est aliud
 q̄ volūtas contraria alteri p̄dictoz. et iō in adultis et in ha-
 bētibus vsuz rōnis: in qbus pōt eē contraria volūtas actu
 vel habitu: requirit et cōtritio vel deuotio ad p̄cipiēdā rē
 sacramēti. et itētio vel volūtas ad recipiēdū sacramētuz
 In pueris aut absq̄ vtroq̄ percipit et sacramentum et res
 sacramēti. Sicut est in carentibz vsu rōnis nisi voluntas
 contraria habitui isit et si nō actu. Tamē sciēduz est quod non
 requirit in adulto volūtas absoluta suscipiēdi qd̄ ecclesia
 cōfert: s. sufficit volūtas cōditionata: sicut est in volūta-
 ruz mixtis: vt dicit in 3. ethycoz. et iō si sit coactio suffi-
 ciēs. ita quod p̄ncipiū sit ex toto extraneū p̄ferenti vim pas-
 so: vt cū aliqs reclamans imergitur violēter: tunc talis
 nec sacramentū recipit: nec rē sacramēti. Si aut sit co-
 actio iducens sicut minis vel flagellis: ita quod baptizatus
 potius eligat baptismum suscipere q̄ talia pati: tūc susci-
 pit sacramentū et characterē: s. nō rē sacramēti. ¶ Itē
 scias quod in pueris nō pōt eē contraria volūtas nec actu: nec
 habitū. et iō nō requirit itētio vel volūtas in eis qua p̄-
 hibēs remoueat. In amētibus aut et dormiētibz pōt eē
 volūtas cōtraria habitualis quāuis non sit actualis. et iō si
 ante somnuz vel furia fuerūt dñie volūtatis nō recipiūt
 sacramentū. qz illa voluntas habitualr manet adhuc. Si
 aut habuerūt p̄positū accipiēdi baptismuz. et hoc p̄ aliq̄
 signa inotuit: tūc in articulo necessitatis debet eis cōfer-
 ri baptismus: et suscipiūt sacramentū: et rē sacramēti: etiaz
 si furiosus tūc cōtradicat. qz illa cōtradictio nō p̄cedit
 a volūte rōnis s̄m quā ē capax baptismalis grē. Si au-
 tem necessitas nō sit: debet in furiosis expectari luciduz
 iternallū: vel in dormiētibus vigilia. tñ si baptizaretur
 in statu illo sacramētuz suscipit: quāuis peccet baptizans.
 ¶ Itē p̄suevit queri an itētio baptizantis requirāt ad
 baptismū. Et videt quod nō. qz itētio hoīs nō est alicui cer-
 ta nisi sibi. Si aut requirit itētio ad baptismū nō erit cer-
 tum de aliquo quod sit baptizatus nisi apud eum qui bap-
 tizauit. et hoc est icōueniēs quod homo sit in tanto dubio salu-
 tis. ¶ Respōsio quod vnius rei vna sit causa si ex aliquibz
 pluribz causis vnus effectus p̄cedat: oportet quod ille cau-
 se sint facte alio modo vnū adinuicē. Ad effectuz aut sa-
 cramēti videmus multa p̄currere. s. ministrū: formam
 verboz et mām. Hec aut nō possunt colligari adinuicē
 vt sit vna causa: nisi per itētionē baptizantis: qui. s. formā
 ad mās applicat: suū vō ministeriū ad vtrūq̄. et totū hoc
 p̄tinet ad sacramēti collationē. et iō requiritur itētio bap-
 tizantis. et sicut etiā in oibus alyz sacramētis requiritur itē-
 tio ministri cū debita materia et forma: nō soluz ad effe-
 ctū sacramēti p̄sequendū: s. ad sacramēti p̄ceptionem.

¶ Ad obiectū aut s̄m diuersas opiniones duplr respō-
 deri pōt. Quidā. n. dicūt quod si dñs mētalis itētio in bap-
 tizante: nō p̄fert sacramentū baptismi. tñ in adulto supplet
 fides et deuotio effectū baptismi: vt periculū ex hoc ipsi
 baptizato qui ignorat itētioez baptizantis nullū p̄ueniat
 Si aut sit puer: tūc creditur pie quod summus sacerdos. s.
 deus defectū suppleat: et salutez ei cōferat. Si aut nō fa-
 cit: nō iniuste facit. sicut nec in illo qui sacramento non
 obycit. Alij dicūt quod i baptismo et in alyz que habent in
 forma actū exercitātū nō requirit mētalis itētio: s. suf-
 ficat itētionis expressio per v̄ba ab ecclesia instituta. et iō
 si forma seruat: nec aliquid exterius dicit qd̄ itētionem
 contrariā exprimat: baptizatus est. Nō. n. sine causa in sa-
 cramētis necessitatis. s. in baptismo et qbusda; alyz actū
 baptizantis tā sollicitē expressus est ad itētionis expres-
 sionē. Et attēde quod quando p̄suetudo ecclesie patit: vel
 quādo icumbit necessitas p̄pter defectū aque. siue pro-
 pter periculū pueri de cuius morte timeat: vel etiaz p̄
 ibecillitatē sacerdotis nō potētis sustētare infantem: pōt
 baptismus sine imersioe celebrari. Itē si sit caput asper-
 suz aqua in totū corpus aspersio deputat: sicut et iuriste
 dicūt: quod vbi caput hoīs iacet: reputat ac si totus homo
 iacisset vel sepultus eēt ibidē. Nō sic aut de alyz parti-
 bus. ¶ Tria aut sunt baptismata. s. fluminis flaminis: et
 sanguinis. i. aque penitētie et martyry. ¶ Nolo etiam te
 ignorare quod baptismus iter alia sacramēta est maxime ne-
 cessariū. et iō ea que ad necessitatē sacramēti baptismi re-
 quirunt debuerūt esse cōmunissima: et ex parte materie
 s. aque que vbiq̄ haberi pōt. et ex parte ministri: vt gli-
 bet homo baptizare possit. et sic sanctificatio materie. et
 benedictio p̄cedens baptismuz non est de necessitate sa-
 cramēti: s. de solennitate: quā nō licet p̄mittere pro-
 pter ecclesie institutionem. ita etiā ordinatio ministri nō
 est de necessitate sacramenti: sed de solennitate: sed pec-
 cat si aliqs nō ordinatus baptizet nisi necessitate iminē-
 te: tamē sacramētuz confert. Angeli aut in figura huma-
 na apparentes boni vel mali baptizare nō possunt. Ba-
 ptismus iterari nō debet: sicut nec cōfirmatio vel ordo.
 In his. n. tribus sacramentis character indelebilis im-
 p̄mitur. Vide in character in c. littera. Penitentia au-
 tem iterari potest: sicut dicam in penitentia. Quare au-
 tem pena corporalis remaneat post baptismum. dicam
 in origineus. item vide in clauis.

Baptista ste. mas. gene. qui baptizat: a baptizo zas. et videt
 esse nomen officij.

Baptisteriuz ry. i. statio baptismatis. et cōponit a stericon
 quod est statio et baptisma. et dicitur tā p̄ baptismate q̄
 pro loco. quod et hoc baptizatorium dicitur.

Bar lingua syria filius interpretatur.

Barach interpretatur fulgurans.

Barachias interpretat bñdictus dñi: vel benedictus dñs.

Baratro nis. vide supra in balatro onis.

Baratrū tri. nomen nimie altitudinis et p̄funditatis. et vi-
 dit baratrū quasi voratrū. i. vorago atra ex p̄funditate.
 qz oia deuorat. Et dicit baratrū qñq; ifernus: qñq; pro-
 fundissimus locus iferni. in quo nulla est redēptio. qñq;
 fossa: qñq; gurges vertiginosus: qñq; venter. quandoq;
 etiam profundus puteus in quo excreatores precipitan-
 tur. et cor. penul naturalr. Unde quidam. Hoc etiam ba-
 ratrum quoniam vorat omnia dico.

Barba be. dicit q̄si virana a viro. qz viroz sit. et nō mulie-
 rū. et est pp̄ie barba hoīum: barbe alioz aialiu. vñ bar-
 batus ta. tuz. quod et pro sapiēte dicitur: nam et olim p̄bi
 in signum sapientie solebant pascere barbam: et barbat
 habens barbam longam dicitur.

Barbanus ni. i. patruus. penul. pdu. a barba dicitur.

Barbari
 pter ex
 cuitur
 Barbari
 Barbari
 et mos
 syllab
 quo v
 ne ha
 re et
 ris. qz
 solēt b
 mus t
 baris
 vicid
 ctami
 mus
 vna p
 plasm
 in ali
 et scrip
 tur: a
 syllab
 Barbari
 a bar
 apia
 Barbari
 legis
 est co
 cā: la
 gue: v
 cam.
 Barba
 a bar
 si qu
 Barba
 steru
 vñ o
 tino
 de se
 ris: i
 Barba
 Barba
 Barbi
 a ba
 Barbi
 et co
 Barba
 ba
 Barba
 tun
 si b
 Barba
 Barba
 lit
 bic
 Barba
 Barba
 bl
 to
 ſi
 pa
 fo
 di
 ti
 B a

Barbaria barbarie est quedam terra iuxta greciam propter excellentiam crudelitatis. et dicitur a barbaris: et accuitur penultima.

Barbaries riei. regio barbarorum a barbarus dicitur.

Barbarism⁹ risini. componit a barbaris et mores: quasi consuetudo et mos barbarorum. s. vitium quod consistit in coniunctione litterarum in syllaba: vel syllabarum in dictione: vel in eorum accidentibus: quo vitio maxime barbari solent uti: et ideo ab eorum consuetudine habuit nomen. Vel componit barbarism⁹ a barba et rure et more: quasi mos et consuetudo barbe rudis durioris et rursus. q. n. ruricole: ut pote inculti et duri: rudes et incultas solent habere barbas: ideo ad eorum moris similitudinem barbarism⁹ dicitur vitium in dictione quod non est culta sua proprietate. Barbarism⁹ autem si est in compositis sermone sine ratione vitiosus est: et est vitiosus. Si autem in poemate fiat vel in aliquo poetico dictione aliquid rationabili de causa figura erit et dicitur methaphrasimus s. m. Dug. et hoc vult donatus quod dicit. Barbarism⁹ est una pars orationis vitiosa: in compositis sermone in poemate methaphrasimus. Et fit barbarism⁹ in propria lingua. Barbarolexis in aliena. Sit autem barbarism⁹ duobus modis. s. pronuntiatione et scripto. His bipertitis ut dicit donatus quatuor species supponuntur: additio: detractio: imutatio: et transit mutatio littere ac syllabe temporis toni et aspirationis. vide in soloecismus.

Barbarizo zas. i. crudeliter agere vel barbarismum facere: et dicitur a barbaris vel a barbarism⁹. et ut breuiter eius significatio aperiat: barbarizare est more barbarorum uti in quocumque re.

Barbarolexis est aliene lingue corruptio: et dicitur a barbaris et lexis quod est sermo. et differt a barbarismo: quia barbarism⁹ est corruptio proprie lingue: ut si grecus corrumpat linguam grecam: latinus latinam. Barbarolexis vero est corruptio aliene lingue: ut si grecus corrumpat latinam linguam: vel latinus grecam. Confunditur tamen quandoque hec proprietate.

Barbarostom⁹ stomi. q. verba plena barbarismis profert a barbarism⁹ et thomos quod est diuisio vel incisio. s. os: quasi qui in ore habet barbarismos.

Barbarus. a barba dicitur barbarus ra. ru. crudelis: incultus: austerus: stolidus: et est nomen crudelitatis et austeritatis. vnde olim gentes omnes dicte sunt barbare preter grecos et latinos. vnde et barbaric⁹ ca. cu. et barbaratinus na. nu. in eodem sensu s. m. Dug. pap. vo dicit. Barbarus incultus: vulgaris: imperitus: extraneus: a barbara et rure. et cor. penul.

Barbatulus ta. tum. in barba exponitur.

Barbatulus la. lum. penul. cor. dimi. i. parum barbatus.

Barbitista ge. communis: qui vel que cantat cum barbato a barbitus dicitur.

Barbitondiu⁹ dy. i. tonsura barbe. vel locus vbi tondetur. et componit a barba et tondeo dea.

Barbitonfor foris. qui barbam tondet: ut barbarius a barba et tonfor componitur.

Barbitus: a barr⁹ ri. dicitur hic barbitus ti. quod etiam hoc barbitum inuenitur. s. quoddam instrumentum musicum quasi barbitus quia de ossibus barorum fiat.

Barbula le. dimi. parua barba.

Barca. a baiulo las. dicitur hec barca ce. parua nauis merces ad littus portans. vnde hec barcula le. et barcella le. dimi. et hic barcarius ry. qui barcas facit vel ducit.

Barcella le. dimi. parua barca.

Bardus di. stultus: hebes: ineptus: tardus: quia et alio nomine dicitur blentus. Bardus etiam in alia sumitur significatione per cantorem laudis vel populi. vnde Lucanus. Plurima securi fuditis carmina bardi. vnde dicti sunt longobardi: vel per syncope lombardi: quasi longibardi. vel a longis barbis: quos solebant nutrire et non tondere. vnde lombardia vel longobardis: puincia quam possederunt. A cuius nomine mota sumitur gentile longobardus da. du. vel lombardus da. dum.

Bargin⁹ na. nu. et hic et hec barginis et hoc ne. i. alienigena

peregrinus et barbarus: vel gens vel genitus. Vel bargines dicuntur fortes in bello a baro et ago vel gen⁹: quia ad modum baronum se agant: vel sint fortes quasi essent geniti a baronibus: et cor. gi.

Bary grece latine graue vel forte dicitur.

Baria a bary greco quod est graue vel forte dicitur hec bararie. i. grana linea summo sinistre deposita in dexteram: et est una de decem figuris accentuum que pro verborum distinctionibus a grecis apponuntur et fit ita.

Bariona. bar lingua syra fili⁹: iona lingua hebraica columba interpretatur. Inde bariona fili⁹ colube. vel dicitur bariona. i. fili⁹ Joannis. bar. n. fili⁹ interpretatur: ioanna. i. ioannis. vnde Hiero. exponens illud Matth. 16. Beatus es simon bariona. Mercedem inquit recepit vera confessio: et ex confessione sortitur vocabulum quod reuelationem ex spiritu sancto habeat cui⁹ et fili⁹ appellandus sit. Siquidem bariona in nostra lingua sonat fili⁹ colube. Alii simpliciter accipiunt quod simon. i. petrus sit fili⁹ ioannis iuxta alterius loci interrogationem. Simon ioannis diligis me: et voluit scriptoribus vitio deprauatum ut per bariona hoc est filio ioannis bariona scriptum sit: una detracta syllaba. Joana autem interpretatur dicitur gratia. Utrumque autem nomen mystice intelligi potest: quia et columba spiritus sancti: et gratia dei donum significat spirituale.

Baripetes gema est nigra cum sanguineis et albis notis.

Bamabas leuites cypri⁹ genere: vnde de septuaginta duobus domini discipulis: Pauli apostoli in predicatione socius fuit. vnde et quicquid largo modo appellatur apostolus: hic interpretatur fili⁹ prophete. vel fili⁹ consolationis. Ipse. n. prophetie spiritu claruit. Ipse etiam pauper et desolatus solatus fuit. Pauper videlicet quod elemosinam detulit. Desolatus quod ex parte apostolorum epistolam destinauit. De ipso dicit Lucas Actuum. ii. Erat vir bonus spiritus sancto plenus et fide.

Baro. a barr⁹ dicitur h⁹ baro onis. quia sicut elephas cetera animalia magnitudine superat: ita baro alios precellit homines. Vel quod melius est: dicitur a bary: quia gravis et fortis homo dicitur baro: et denotat nobilitatem et fortitudinem: quicquid fortitudinem sola. vnde in Grecismo. Est bary fortis baroque monstrat idem.

Baronissa se. vxor baronis vel virago. s. baronis habens animum. et dicitur a baro.

Barrabas interpretatur filius magistri eorum: a bar quod est filius a rabi quod est magister: et ab is proioie vel a greco ei egpolenti. vnde barrabas. i. filius magistri eorum: proculdubio iudeorum magistri quod est diabolus: homicidiorum auctor quicquid bodie regnat in eis. et grauius penul. quoniam est declinabile: et antepenultima acuius. sed quoniam est declinabile acuius vltima barrabam: huius barraba: sicut ionathas: huius ionatham.

Barridus. i. superbus: a barrus dicitur.

Barrio ris: riuu. rituu. i. clamare: elephantis est et dicitur a barr⁹.

Barritus. vox elephantis a barrio ris. dicitur: et penul.

Barr⁹. a bary quod est graue vel forte dicitur h⁹ barr⁹ ri. i. elephas. quia gravis est et fortis: et est nomen ficticiu a sono tractum.

Bartholome⁹. a bar quod est filius: et tholos quod est summitas et moys quod est aqua dicitur bartholome⁹ s. vna interpretatio est fili⁹ suspensio aqua. i. dei qui mentes doctorum sursum eleuat. et inferi⁹ aqua distillat. Vel interpretatur fili⁹ suspensio me et est s. y. nomen non hebreu. Per primum notatur profunditas et perspicacitas sue sapientie. Per secundum vero notatur triplex suspensio quod ipse habuit. Sicut. n. suspensus. i. eleuatus ab amore mundi: vel suspensus. i. iuuetur amore celesti. ut posset dicere cum iob. Suspensio elegit anima mea. Vel suspensus. i. totaliter inixus gratie et auxilio dei. ut non a suis meritis. s. a dei adiutorio tota vita sua dependeat. ut possit dicere cum apostolo. Gratia dei super id quod super. et gratia eius in me vacua non fuit.

Barunculus li. penul. cor. dimi. paruus baro.

Baruth interpretatur fulgurans.

Basan accentuatur in fine. et est littera finalis. et interp

- tatur siccitas vel confusio.
- B**asilea lee. i. ecclesia a basileus dicitur.
- B**asileos. a basis et laos quod est populus dicitur basileos quod versus in latinum dicitur basileus. i. rex vel imperator: quod est sustentamentum populi. unde basilea ecclesia et basilla et basilissa. i. regina. et basiliseus.
- B**asileus: in basileos vide. (rex serpentum.)
- B**asilica ce. penul. corripit: domus regia. s. palatium regis vel imperatoris. sed modo per translationem dicitur basilica ecclesia quod est palatium summi regis regum: et dicitur a basileus lei.
- B**asilicanus na. num. i. palatinus vel etiam ecclesiasticus et dicitur a basilica: et producit ea.
- B**asilice aduer. i. iuncte: fortiter: et dicitur a basileos.
- B**asilisca sce. est herba que et gentiana dicitur. cuius radix dat fortitudinem et sanitatem omnibus ventibus ea: et dicitur a basis.
- B**asiliseus sci. dicitur a basileos. s. autem Isido. et thymo. i. z. Basileus scilicet grece latine interpretatur regulus: eo quod rex serpentum sit: adeo ut eum videntes fugiant: quod olfactu suo eos necat. Nam hominem si aspiciat interimit. Siquidem eius aspectum nulla avis volans illesa transit. sed quis procul sit ab eius ore combusta deuorat: a mastelis tamen vincit quas illis homines inferunt cavernis quibus delitescunt. Itaque ea mustela visa fugit: quem illa persequitur et occidit. Nihil enim pariter ipse creator rerum sine remedio constituit. Est autem longitudine semipedalis albis maculis linearum. Sibilus idem est quod regulus. Sibilus enim occidit antequam mordeat vel exurat.
- B**asis: huius basis se. ge. nomen fortissime petre lingua syrorum. unde basis dicitur futura columna. s. quod supponitur illis. Epistilium dicitur quod supponitur illis: quod quibus ponitur per columnam. Basis etiam dicitur extremitas platee secundum Du. Pap. vobis sic dicit. Basis scilicet columna: confirmatio fundamenti: nomen petre durissime.
- B**assus sy. dicitur a bassan quod interpretatur pinguedo: quod plus delectat in pinguiori osculum. vide in osculum.
- B**assan interpretatur pinguedo.
- B**assarides dis. se. ge. a bassa dicitur quod est ovis pinguis. et sunt bassarides vacce mulsarie et yberes. Bassarides etiam sunt sacerdotisse bachi a bacho dicitur. et corripit hanc syllabam ri. bassus.
- B**assus. bassan interpretatur pinguedo: unde bassus scilicet. (saris. sum. i. non aliter: quod pinguedo non sinit multum in altum crescere unde basso scilicet. verbum actiuum. i. deponere: deprimere. et inde hec bassa se. ovis pinguis.
- B**asterna ne. est teca manualis vel vehiculum itineris: quasi vesterna: quod mollibus vestibus sternitur: et a duobus animalibus trahitur ubi nobiles femine deferuntur.
- B**atba bathe siue beth apud hebreos dicitur mola olearia.
- B**atera re. genus patere a batus dicitur.
- B**ath hebraice: linum dicitur latine.
- B**athin dicuntur vestes lineae. s. brace lineae usque ad genua pertingentes quibus verenda sacerdotis velabantur. et est in declina. in singulari. et in plurali est se. ge. de hoc etiam habetur in Daniele. et dicitur a bath quod est linum secundum Du.
- B**atillu li. p. geminum l. thuribulum: pala: instrumentum quo colliguntur carbones: et corripit primam. unde Dora. pretextas et batum clauum pruneeque batillum. Inuenitur hic batillus li. dimini. a batus. i. paruus batus.
- B**at. h. bata siue beth apud hebreos dicitur mola olearia. unde h. bat. ti. quodam mensura capiens quinquaginta sextarios: quod mensura mole vna vice superducitur. Unde Hieronymus: bat. quod hebraice dicitur beth: eadem mensura est que et ephi. s. trius modiorum: et deputatur tamen liquidis pro parte: s. et alijs rebus talis mensura habetur. Ezechiel. 45. dicitur Ephi. et bat. equalia et eiusdem mensure
- B**dellium ly. arbor aromatica dicitur: et etiam per gummi ac. Cerunt. cipit. unde dicitur glo. super illud Gen. 2. Ibi quibus inuenitur bdellium. secundum Plinium bdellium est arbor aromatica magnitudine oleae: cuius lachryma lucida: gustu amara: boni odoris: s. odoratioz infusione boni vini. Bdellium etiam est genus lapidis sicut dicitur peris. in primo maioris voluminis.
- B**eatifico cas. i. beatum facere: verbum actiuum a beatus et facio. Et inde verbalia.
- B**eatitas tatis. se. ge. idem est quod beatitudo. unde Aug. in io. li. de ciui. dei. Alternante sepe beatitate et miseria. et formatur a beatus ti. addita tas.
- B**eatulus la. lum. dimini. aliquantulum beatus.
- B**eat. ta. tu. a beo beas. dicitur. et est beat. cui omnia suppetunt ad votum: ille. s. quod habet quod vult et non ea que non vult: et nihil mali vult unde dicitur beat. Aug. Beat. non est nisi quod et habet omnia que vult: et nihil vult mali. ille quippe beate viuunt quod viuunt ut vult nec male aliquid vult. et dicitur beat. quasi bonus auct. vel apt. et copulatur beatior beatissimus: et a gratia beati addita tudo. h. beatitudo dicitur. Et est beatitudo stat. omnium bonorum aggregatio perfecta. ibi. n. quicquid amabitur aderit: nec desiderabit quod non aderit omne quod ibi erit bonum erit: et sum. de sum. bonum erit: et quod est omnino beatissimum. ita fore semper certum erit secundum Aug. Et scias quod beatitudo vera non potest inueniri in delictis: nec in diuitiis: nec in honoribus mundanis: s. quodammodo est in predictis posuerit. unde in iob dicitur. Non inuenitur in terra suauiter viuendum Abyssus dicitur. Non in me est. et mare loquitur. Non est mecum. Non inuenitur in terra suauiter et carnaliter viuendum. et ita non inuenitur in delictis. Abyssus. i. auar. sine sustentamento: quod nunquam dicitur sufficit. i. pro opera dicere se ostendit. Beatitudo vera in me non est: et ita non inuenitur in diuitiis. et mare. i. super. ad modum maris tumens loquitur. i. pro opera loquitur se ostendit. Sapientia dei et beatitudo non est mecum: et ita non inuenitur in superbis et mundanis honoribus: quod verus beatitudinis summe honor nulli denegabitur digno: nulli recedit indigno. vide in vita: et in defunctis: et in oratione: et in scripturis.
- B**eemoth hebraice: latine animal sonat. bestia ignota est: id est beemoth. i. animal diabolus dicitur: quod dicitur excelsis ad terrena cadens proprio merito animal brutum est factus. ipse est leuiathan. i. serpens de aquis: quod in huius seculi mari volubili versus astutia.
- B**eel dicitur mors.
- B**el idolum assyriorum: in belus vide.
- B**ele dicitur mens.
- B**elial. in belus exponitur.
- B**ellarium. a bell. quod est dimini. de bono dicitur hoc bellarium ru. i. o. e. gen. tibi secunde mese sic sunt poma et nuges que extremius apponuntur. Primum quod est mese est carniui: secunda fructuum: sed carnes preualent fructibus. ideoque bellarium sumitur a diminutione ut notetur diminutio bonitatis. unde Macrobius de saturna lib. Adhuc dicitur esurio secunde mese allata sunt bellaria.
- B**ellaticus ca. cum. in bellum vide.
- B**ellax cis. in bellum exponitur.
- B**elliger. bellum componitur cum gero geris: et dicitur belliger gera. ru. penul. cor. quod gerit bellum. unde belligero ras. vbius neu. i. bellare. Michae. 4. Et non descendet ultra belligerare.
- B**ellipotens. a bellum et potens componitur hic et hec bellipotens pro deo vel dea bellum. et bellipotens sicut ge. ois pro potenti. et forti in bello: et corripit po.
- B**ello las. lau. dicitur a bellum: et est verbum neu. et nunquam deponen. et componitur ut debello las. i. expugno. et est actiuum.
- B**ellona ne. dea bellum. a bellum dicitur.
- B**ellulum li. dimini. paruum bellum: et cor. penul.
- B**ellum li. dicitur a bonum panti phrasim. unde bellum ca. cu. et bellatic. ca. cu. et hic et hec et hoc bellax cis. in eodem sensu et comparatur bellax cioz. cissim. unde bellaciter eius. cissime. aduer. et hec bellacitas tatis. et differt bellum a pugna et prelio. nam pugna est que fit cum pugnis: prelium primus conflictus bellum totus conflictus. item bellum dicitur vniuersum et punicum quasi totum tempus guerre dicitur bellum. huius partes sunt pugne: ut canensis: cremensis. item in vna pugna multa sunt prelia: aliud in cornibus: aliud in medio: aliud in extrema acie geritur. Bellum igitur totum est: pugna vniuersum dicitur.

preliū pars pugne est. Itē bellū & tumultus differunt: qz bellū est 3 hostes: tumultus qz ciuili seditioe scita. nā seditio est dissensio ciuili dicta: qz seorsuz alij ad alios eār. Alij dicūt dissensionē aiorz seditioē vocari: quā greci diastasi vocāt. itē bellū pōt eē vt tumultus nō sit. tumultus at sine bello eē nō pōt. Quid. n. aliud ē tumultus nisi perturbatio tāta: vt maior tumor oriat: vñ & dī tumultus qsi tumor multus: & ē grauior tumultus qz bellū: qz i bello vocatōes valēt: in tumultu nō valēt. Et nota qz qdaz dnt: qz olim bellū dicebat duellū a duo: qz due sūt ptes dimicatiū: vñ qz altez facit victorē: & altez victū: postea detracta d. & u. mutata in b. dictū ē bellū. itē a bellū bellicosus fa. sum. vide in plū. ¶ Dic nota qz tria regunt ad hō qz bellū sit iustū. Primo qdez auctoritas pncipis cui mādato bellū ē gerēdū. nō. n. pntet ad psonā puatā bellū mouere: qz pōt ius suuz iudicio supioris pseq. filr etiā: qz uocare multitudinē: qd i. bellis opz fieri: nō pntet ad puatā psonā. Quū at cura reipublice cōmissa sit pncipib: ad eos pntet reipublicā. ciuitatis vñ regni seu puincie sibi subdite tueri: & sic licite defendūt eaz māli gladio 3 iteriores qdē pturbatores dū malefactores puniūt: ita etiā gladio bellico ad eos ptiet reipublicā tueri ab exteriorib hostib. vñ & pncipib dī in psal. Eripite pauperē & egenū: & de manu pctōris liberate. vñ Aug. dicit 3 Faustū. Q: do nālis mortaliū paci accomodat hō pōt: vt suscipiēdi belli auctoritas atqz 3 siliū penes pncipes sit. Scdo regit cā iusta: vt. silli q ipugnant pp aliā quā culpā ipugnatōez mereant. vñ Aug. dicit i li. octogitatriū qōnū. Iusta bella solēt diffiniri qvlciscūt iniurias si gēs vñ ciuitas plectēda ē q vñ vindicare neglexit qd a suis iprobe factū ē: vñ redder qd p iniuriā ablatū ē. Tertio regit: qz sit itēio bellatiū recta: q. s. itēdat vel vt bonuz pmoueat: vel vt malū vitē. vñ Aug. de vñis dñi. Apud veros dei cultores etiā illa bella pacifica sūt q nō cupiditate aut crudelitate: s3 pacis studio gerunt: vt malicoerceant: & boni subleuent. Pōt aut 3ringere etiā si sit legitima auctoritas indicētis bella & cā iusta: qz nibi lominus ppter prauā intentionē bellū reddat illicitū. **Bellus.** a bono dī bellus la. lū. dimi. aliquantulū bonus. & 3parat bellioz bellissim. vñ belle lius. lissime. vñ Martialis coc. Nil bene quū facias: facias attamē oīa belle. & a bellus bellul. la. lū. dimi. Inuenit etiā hic belus li. p quodā idolo: vt habet i Daniele. sed tūc scribit p vñ l. **Belocul.** li. gēma ē albicās & pupillā cingit nigrā i medio aureo fulgore lucēt: & p spēs assyrioz regi Belo dicitur. vñ & dī belocul. qsi ocul. bel: & cor. cu. & scribit per **Belphegor:** scribit p oe i Pap. Nūeri. 25. Inue. (vñ l. nit beelphegor. & pōit cū bel & phegor. & 3 hō pōt dici beelphegor vñ belphegor 3 quosdā sine o. vide i bel. **Belua.** ue. dī a bellū: qz apta sit bell. vñ a bato qsi balua. vñ beluin. na. nū. & belut. ta. tū. i. turpis: & belue. i. bestie s3 **Belues.** ei. fe. ge. egestas q solet cōtinge. (milis: & pdu. be. rep vastationem belue: & dicitur a belua. **Belus li.** pater Nini prim. rex assyrioz: & cepit postea haberi p deo & coli ibi & in Afbzica: & factū est ei idolu in Babylonia qd vocatū ē bel. qd itēpretat vēr. vñ & lingua punica baal dī de: sed apud assyrios bel qd ē de. vñ vir: a quo & zebub. i. musca dictū ē idē idolū belzebub. i. de. vel vir muscay p imūdia & sordib. idolatrie & sanguinis ibi imolati ad quē multitudo muscay 3ueniebat vel p imūdia belial. i. diaboli: q ibi colebat. & idē idolū dictuz est acharon & belial & a bel & phegor: q fuit qdam mons dī belphegor: qz itēpretat simulachz ignominie. idolū. n. fuit moab cognomēto baal sup montē phegor quē latini priapū vocāt. s. deū hortoz. sic igi baal: belial: belzebub: belphegor: belbrith: berith: belbrith idēz sūt. s.

diabolus: vt dicit Du. Bēda aut dicit sic. Nūc cōditoz Niniue Belo patri statuā: eiqz diuinos honoz: 3stituit cui. simulachz i sūetudinē chaldei suscipiētes bel vocabāt: palestini baal: moabite belphegor: iudei at vni. dei cultores ppter derisionē gentiū beelzebub appellabāt asserētes in hō simulachro pncipez demonioz habitare. Et vide qz dicit belphegor: vñ belphegor: vt videf dicere Du. vel beelphegor: vñ beelphegor p oe: vt Pap. dicit. sili. belzebub: vt videf dicere Du. vñ beelzebub p duo e. vt videf Bēda dicere: & i euāgelio. S3 pōt dici qz bel & beel p duo e. sunt noīa eiusdē idoli apud diuersos. vñ pōt dici belzebub vñ beelzebub & belphegor vñ beelphegor p vñ e. vñ p duo e. vñ belphegor p oe. vt Pap. dicit: phegor p oe. & ēt biblie correcte hnt beelphegor. elzebub vñ beelzebub dicit: & est finalis littera b. & acuitur in fine. vide in belus li. **Ben. i.** filius. vñ dī. iosue ben Nun. i. iosue filius Nun. **Benedico.** cis. in dico cis. exponit. Et scias qz inuenit benedico positū p maledico. vñ in Job dicit. Benedic deo & morere. i. maledic. & in. 3. Regum ca. 21. Benedixit Nabat deum & regem. i. maledixit. **Benefacio.** cis. verbū neu. 3ponit a bene & facio: & acuit penul. secūde & tertie psonē pntis sui idicatiui: s3 sit breuis vt benefacis cit. vide in facio cis. **Benefactorius.** ry. ille qui p munere sibi impenso bñfacit in beneficus: & deriuatur a benefacio cis. **Beneficientia.** forma. a beneficiens beneficiēti addita a fit beneficiētia. vide in beneficus. **Benefic.** ca. cū. penul. cor. i. benefactor: largus: elemosyne deditus. Et scias qz a benefacio cis. dī bñfic. ca. cū. & dī h. & h. & h. bñficiēs tis. Et vtrūqz cōpat bñficiōz cissim. & bñficiētiōz tissim: sed illū positiuū. s. beneficiēs & cōparatiuū & suplatiuū hui. positiuū. s. benefic. aboluerūt: iōqz ex hō positiuo benefic. & ex cōparatiuo & suplatiuo illi. positiuo beneficiens facta est quedā irregularis cōparatio. s. benefic. beneficiētiōz beneficiētiōz. & a benefic. dī h. bñficiū cy. & a beneficiens hec bñficiētia tie. & est bñficiētia qd agit charitas vt pfit pximo. **Benelinguat.** ta. tū. i. eloquēs: facūdus: a bñ & lingua dī. **Beneplaceo.** ces. cet. acuit penl. secūde & tertie psonē pntis idicatiui: s3 sit breuis: vt dixi supra in scda pte: vbi egi de impedimento consortij. **Beniamin.** itēpretat fili. dextre q est vritus. ben. n. fili. ia. min dextra dī. Mater. n. moziēs: vt habet Ben. 35. Uocauit nomē filij sui benomi. i. fili. doloris mei. p vō ap. pellauit eū beniamin. i. filiū dextere qn eū circūcidit. ap. pellat. ē at fili. dextre. i. gemin. qz vtraqz manu eg. vte bat. ide iuenit fili. gemini: & vir gemine. i. de tribu beniamin. & vide qz pri. appellat. ē benomi. i. fili. doloris: deide beniamin. i. fili. dextere: qz pri. opz pñiaz agere: & deide vitā eternā hre. vñ in Aurora dī. Beniamin dicit. est a pte puer qsi dextre fili. ipse fuit dexter vtraqz manu. h. tū in pñis dicit. ē benomi. ide beniamin accepit nomē vtrūqz. Nota benomin dicit. ē iccirco qz extitit ei. natio matern. pmoziēdo dolor. Beniamin adie. p hūc debere vocari qn cognit. ē dexter vtraqz manu: s3 n. beniamin ē pri. & post benomi: imo beniamin extreme: benomi an fuit. h. notat in pñia: qz si vis beniamin eē expedit bac vita benomi eē pri. sic cū vitus luctādus ē pmit. & sic isrl. ex iacob deide futur. eris. Et sciēdū ē qz dī benomi: s3 grā metri pōt i fine addi n. vt dicat benomi. vide **Benign.** a bñ deriuat benign. gna. gnū. i. (in geminus. bñ igne ignit. & est ethymologia: non cōpositio. & cōparat benignioz gnissimus. vnde benigne gnus. gnissime. aduerbium: & hec benignitas tatis. & differt a bonitate. **Benignitas.** enī virtus est spē ad bñficiēdū exposita

mentū rusticoꝝ bifurcatū genus rāstri ppter duos den-
tes: & hec bidens tis fe. ge. ouis a duobus dentibꝰ q̄ pre-
eminent dicta: & cū q̄bus fertur nasci. h̄z autem Seruiū
dicunt oues bidētes q̄si biēnes. i. duozꝰ annoꝝ: qz talis
etatis eligebant ad sacrificiū: & cor. p̄mā. vii. i. Aurora le-
git. Ad latus altaris esse cremata bidens: & est ge. incertū
vel fm̄ quosdā cōis: sed p̄ instrumento mascu. **B**
idēral l̄s. ge. neu. locus in quo fulmen cadit sic dictus: a
bidentibus ibi sacrificatis: vel aliqd fulmine percussum.
Persius. Triste tacens lucis euitandūq; bidental.
Biēnis. a bis & ān̄ cōponit̄ h̄ & hec biēnis & h̄ ne. i. duozꝰ
annoꝝ. vñ h̄ biēniū ny. spacium duozꝰ annoꝝ.
Bifari. for. cōponit̄ cū bis & d̄r bifari. ria. riū. & cū tris. d̄r
trifari. ria. riū. & q̄drifari. ria. riū. multifari. ria. riū. & d̄r
bifari. dupl̄r loquēs. vir biliguus: q̄ duas nouit linguas vl̄
duplex & fallax. q̄ aliud h̄z in corde q̄ fac̄ i. ore: vel q̄ nūc
diē h̄ & nūc aliō: & filr̄ expōe alia. vñ bifarie trifarie mul-
tifarie & q̄drifarie. **Bifarie**. i. i duobꝰ modis vel in dua-
bus partibus: & sic de alys. & p̄ istis aduerbis iueniunt̄
q̄nq; accusatiui predictozꝰ nominū positi aduerbialiter
vnde ad Hebreos. **Multifariam** multisq; modis &c.
Bifax cis. q̄ duos h̄z obtuit̄ cōis ge. & d̄r a bis & facies ciei.
Bifidus da. dū. i. in duas ptes fissum: & cōpositū a bis & fi-
dus da. dū. qd̄ nō ē in vsu: & deriuat̄ a findo dia. de h̄ in
fra dicā in fid̄: & scribit̄ p̄ vnū f. bifid̄ trifid̄: bifari. tri-
fari. & h̄z: qz corripit̄ p̄mā. nā regula ē. Jan. f. siue pb-
pducit̄ vt ciph̄: p̄ter cōposita a numeris: vt bifidus tri-
fid̄ bifari. & h̄z: cor. penl̄. bifidus sic fidus vl̄ fidi p̄mā.
Bifiniū ny. a bis finis cōponit̄: loc̄ vl̄ diuisio inter duas
fines. sicut trifiniū dicim̄ vl̄ q̄drifiniū: & diuersifiniū. i.
diuisio inter diuersas terras: vel loc̄ iter diuersos fines.
s. vbi diuersi fines cōueniunt.
Bifozes. a bis & fozes cōponit̄ pluraliter he bifozes bifozū
i. dupl̄ces value: qz bina foramina faciāt. vñ h̄ & hec bi-
fozis & hoc re. i. duplex. vñ Qui. metamoz. y. Argenti bi-
fozes radiabant lumine value.
Biformis a bis. & forma cōponit̄ h̄ & hec biformis & h̄ me. i.
duazꝰ formazꝰ sic triformis triū formazꝰ. vñ biformiter
Bifrons tis. mal. ge. d̄r Jan. & cōponit̄ a bis (aduerbium.
& frons: qz duas h̄z frontes hoīs. s. ante & retro.
Biga. a bis & iugū cōponit̄ biga ge. q̄ etiā byuga ge. d̄r: sicut
curr̄ tm̄ a duobꝰ eqs. tract̄. & est biga p̄prie lune. p̄prie
as p̄prietates. s. qz crescit & decrescit. **Triga** plutonis qz
capit̄ hoīs de tribꝰ etatibꝰ. s. pueritia: iuuetute: & senectu-
te. **Quadriga** solis p̄p̄ q̄tuor t̄pa anni q̄ fit vicinitate & re-
motiōe sua. s. ver. estatē. autūnū: hyemē: vl̄ p̄p̄ q̄tuor pro-
prietates q̄s h̄z i die. **Rubet**. n. i. mane: splēdet i tertia: ca-
let i meridie: tepescit i nona. **Seiuga** curr̄. **Jouis**: a sex &
iugo. qz a sex eqs. trahit̄. & attribuit̄ Joui vtpote sūmo
deo h̄z poetas. & ita biga triga q̄driga d̄r a nūero equo/
Bigam. a bis & gamos qd̄ ē nuptie vl̄ vxoz vl̄ (rū & iugo.
mulier & componit̄ bigamus ma. miam. qui vel que duo
bus vel duabus nupsit. s. viris vel mulieribus. vnde hec
bigamia miē penul. acuta. i. due vxozes vel proprietates q̄
aligs fit bigam. **Potest** igitur queri an bigamie sit
irregularitas adiūcta. Dico q̄ aligs p̄ sac̄m ordinis mi-
nister sac̄ozꝰ cōstituit̄. & ille q̄ alys sac̄a ministrare d̄z:
nullū defectū in sac̄is pari d̄z. **Defect** aut̄ in sac̄is ē q̄n
sac̄i significatio nō iuenit̄ itēgra. **Sac̄m** aut̄ m̄rimonij
significat cōiūctionē xp̄i ad eccl̄iā q̄ est vni. ad vnā: sicut
dicā in matrimoniū. & iō requit̄ ad p̄fectā significationē
sac̄i: vt vir sit tm̄ vni. vir: & vxoz tm̄ vnus vxoz sit. & iō
bigamia q̄ h̄ tollit irregularitatē iducit. Et sunt q̄tuor
modi bigamie. **Prim** est quū q̄s plures h̄z vxozes d̄ iu-
re successiue. **Secū**ndus est quū sit h̄z plēs: vnā de iure:
aliā de facto. **Terti** quū h̄z plēs successiue: vnā de iure

aliā de facto. **Quart** quū viduā duxit vl̄ corruptā. & i his
oibꝰ est irregularitas adiūcta. Sed nō videt̄ q̄ d̄bat̄ ir-
regularitas ex h̄ q̄ aligs vginē nō duxit vxozē: qz pl̄ i-
pedit̄ aligs defectu p̄prio q̄ alieno. **Sz** si ipse d̄bēs nō
sit vgo nō sit irregularitas: q̄ mlto forti. si vxoz ei. nō sit
vgo. Ad h̄ dico q̄ in cōiūctōe xp̄i & eccl̄ie vnitas ex vtra
q̄ pte iuenit̄. & iō siue diuisio carnis iuenit̄ ex pte viri si-
ue ex pte vxozis est defect̄ sac̄i. sed tm̄ diuersimode: ex
pte viri requit̄ q̄ ipse sit vgo. Cui. rō assignat̄: qz defect̄
in ipso sac̄o causat irregularitatē. **Corruptio** aut̄ carnis
extra matrimoniū d̄tingēs q̄ p̄cessit matrimoniū: nullū
defectū facit in sac̄o ex pte illi. in quo est corruptio: sed
facit defectū ex pte alteri. qz act̄ d̄bētis matrimonij
nō cadit supra seipsū sed supra alterū: & iō ex termino spe-
cificat̄ q̄ est etiā respectu illi. act̄ q̄ si mā illius sac̄i. vñ
si mulier eēt ordinis susceptiua sic vir efficiēt irregularis
ex h̄ q̄ duxit i vxozē corruptā: nō aut̄ ex h̄ q̄ corrupt̄
d̄bit: ita fieret mulier irregularis si d̄beret cū corrupto:
nō si d̄beret corrupta nisi in alio matrimonio p̄i. corru-
pta fuisset. **Sz** dicis esto q̄ aligs deflorauit aliquam
quā duxit postea in vxozē. **Talis** nō videt̄ irregularis:
qz nō diuidit carnē suā in plēs: nec etiā vxoz ei. & tm̄ duxit
corruptā i vxozē. **R̄n̄sio**: i tali casu sūt diuerse opinio-
nes: tm̄ pbabili. ē q̄ nō sit irregularis: qz carnē suā nō di-
uisit i plēs. **Querit̄** et̄ an cū bigamo possit dispēsari:
Dico q̄ bigamie n̄ ē adiūcta irregularitas de iure nāli s̄z
d̄ iure positiuo. nec itēz ē d̄ eēntialibꝰ ordīs: q̄. s. aligs n̄
sit bigam. qd̄ p̄z ex h̄: q̄ si aligs bigam. ad ordies acce-
dat characterē recipit: & iō papa dispēsari p̄t i tali irregu-
laritate totalr̄: sed ep̄s quātū ad minores ordines. Et q̄
dā dicūt q̄ etiā quātū ad maiores ordines in illis q̄ vo-
lūt deo in religiōe seruire ppter seruire vitādū religio-
soꝝ discursū. **Et** si obycias. d̄. ius diuinū nō lz dispēsari:
sed oia q̄ in canōe dicunt̄ ad ius diuinū p̄tinēt. Quis
igit̄. **Ap̄ls** in scriptura canonica dicat. **Oportet** ep̄z vni.
vxozis virū eē. videt̄ q̄ nō possit in hoc dispensari. **Sz**
hoc verū est quātū ad ea q̄ sunt de iure nāli: & quātū ad
ea q̄ sunt de necessitate sac̄ozꝰ & fidei. sed in alys q̄ sunt
de institutiōe ap̄loꝝ: quū eccl̄esia mō hēat eādē p̄tātē sta-
tuēdi quā tūc habuit: p̄t p̄ eū qui primatū tenet in ec-
clesia dispēsari. vide infra in p̄scriptio: & casus.
Bigenis tis ois ge. q̄ ex duabꝰ gētibꝰ est natus sicut ex p̄re-
tusco & matre franca. & cōponit̄ a bis & gens tis.
Bigenus na. nū. penul. cor. cōponit̄ a bis. & genus. & dicunt̄
bigena aialia que ex diuersis generibus nascunt̄ vt ma-
lus ex eq̄ & asino: burdo ex equo & asina. muscino ex ca-
pra & ariete. est eni dux gregis fm̄ Dug.
Bigermen nis neu. ge. i. seges vel legumen ex duobꝰ ger-
minibus cōmixt. & cōponit̄ a bis & germen.
Byuga ge. idem est qd̄ biga.
Byugis. a biga vel byuga d̄r byug. ga. gū. & h̄ & h̄ byugis
& h̄ ge. in eodē sensu. & substatiue declinata inueniunt̄ h̄
byug. gi. & h̄ & h̄ byugis gis. & dicunt̄ byugi vl̄ byuges
equi q̄ trahūt bigā. vel q̄ duo sunt ad iugū. & fm̄ hoc cōpo-
nitur byugus vel byugis a bis & iugum. & cor. penul.
Bitanx cis. fe. ge. i. libra statera a bis & lāx q̄si h̄is duas lā
Bilbio bis. in bilbo bis vide. **Ces.**
Bilbo. a bibo bis deriuatur bilbo vel bilbio bis verbum
neu. i. sonitum facere.
Bilibris. a bis & libra cōponit̄ h̄ & hec bilibris & hoc bre. i.
duarū librarū pondus vel mensura fm̄ Du. & pdu. li si-
cut libra. **Versus** differential. **Pro** centū libris nolo ca-
rere libris. **Apoca. 6.** **Bilibris** tritici denario vno. **Pap.**
vero dicit q̄ bilibris est sextarius bis assumptus.
Bilinguis. a bis & lingua cōponit̄ h̄ & hec bilinguis & hoc
bilingue. sicut a tris & lingua dicit̄ trilinguis que. q̄ duas

vel tres linguas nouerūt. vñ q̄ duab⁹ vñ trib⁹ linguis lo-
quunt. ⁊ p̄ similitudinē bilingues ⁊ triligues dñr fallaces ⁊
duplices: q̄ aliud hñt in corde: ⁊ aliud in lingua. vñ instabi-
les: q̄ nūc hoc hñt in lingua nūc illd: ⁊ cor. p̄mā: vñ i Gre-
cisimo dñ. Duplicis ac cordis hō dicit̄ esse bilinguis.

Bilosus sa. sum. qui frequenter irascitur: ⁊ semper est tri-
stis: ⁊ derivatur a bilis.

Bilis a bis dñ h bilis. i. fellis ⁊ ire sedes vñ ex fellis cōmo-
tione. p̄cedens amaricatio: ⁊ ponit̄ qñq; p̄ ipso felle: ⁊ p̄
quolibet nigro ⁊ malo humore: qñq; p̄ ira. vñ Persius.
Turgescit vitrea bilis.

Bilix cis. licū cōponit̄ cū bis vñ tris: ⁊ dñ h⁹ bilix cis. ⁊ hec
trilix cis. i. lozica q̄ p̄texit̄ duob⁹ vel trib⁹ licys accumu-
latis. text̄. n. ponendo licū sup̄ licū. ⁊ h⁹ bilix cis. ⁊ hec
trilix cis. i. pann⁹ tribus filis aggregatim cōtextus. vñ h⁹
⁊ hec bilicis ⁊ hoc ce. ⁊ h⁹ ⁊ hec trilicis ⁊ hoc ce.

Bimarus ti. mas. ge. i. bigam⁹ q̄ bis fuit marit⁹. ⁊ p̄ponit̄
a bis ⁊ maritus: qz bis maruit. luxuria enī facit marce-
re hominē. vñ bimartia tie. talis propriet̄as.

Bimaris. a bis ⁊ mare cōponit̄ hic ⁊ hec bimaris ⁊ hoc re.
i. duo maria: vel inter duo maria existens: ⁊ cor. penul.

Bimat⁹ tus. tui. i. spaciū duoz̄ ānoz̄: ⁊ dñ a bim⁹. Matth.
5. q̄ Derodes occidit oēs pueros q̄ erāt in bethleē: ⁊ i fi-
nib⁹ ei⁹ a bimatu ⁊ infra. occidit. i. occidi iussit: qz q̄ p̄ aliū
facit p̄ seip̄sū facere videt̄. iō glo. lingua vñt̄ pro gladio.
S; q̄re a bimatu occidi pueros Derodes fecit: quū xps
nōdū f; cōez opinionē eēt duoz̄ annoz̄: h⁹ fecit f; Ra-
banū: qz timebat ne puer cui famulabant̄ sidera paulo
supra eratē vel infra spēm sibi cōformaret̄: ⁊ pdu. penl.

Bimensis. mensis cōponit̄ cū bis: ⁊ dñ h⁹ ⁊ h⁹ bimēsis ⁊ h⁹
se. i. duoz̄ mensū: qd̄ aliter bimēstris stris. dicitur.

Bimeter tra. trū. vbi sunt duo metra: ⁊ cōponit̄ a bis ⁊ me-
trum: ⁊ cor. penul. naturaliter.

Bino mas. au. re. i. duplicare. vide in bino nas.

Bimulus la. lū. dimi. d̄ bim⁹ f; Du. Pap. vō dicit̄ Bimul⁹
bimatū agens: sic trimulus trimatū agens: ⁊ cor. penul.

Bimus ma. mū. i. duoz̄ ānoz̄: a bis ⁊ ann⁹ q̄si bis ān⁹. ⁊ vt
dñ in Grecis. Est gemin⁹ bin⁹ āni gemini quoz̄q; bimus.

Bino. a bin⁹ dñ bino nas: ⁊ bino mas vba actiua: ⁊ differūt
nā binare ē duo ⁊ duo insl̄ diūgere. ⁊ cōponit̄ vt cōbino
nas. in eodē sensu. sed binare est duplicare: ⁊ pducit bi.

Binoctiū cy. ge. neu. i. spaciū duaz̄ noctiū: ⁊ cōponit̄ a bis
⁊ noctiū: qd̄ antiqui olim dicebant hoc noctiū: vel a gto
singulari de nox noctis.

Binomen. a bis ⁊ nomen cōponit̄ hoc binomen nis. i. duo
noia. vñ h⁹ ⁊ h⁹ binomis ⁊ h⁹ me. q̄ duo hz noia. ⁊ pdu. no.

Bin⁹ na. nū. nomē distributiū qd̄ i singulari tm̄ valet q̄
tū duo: vt bina lectio. i. due lectiōes: f; in plali tenet̄ di-
tributiue. pprie. vt isti comedūt bini. ⁊ qñq; tm̄ valet in
plali quātū in singulari: vt vidi binos boies. i. duos. ⁊ est
cōpositū binus a bis ⁊ vnus: inde binus. i. bis vn⁹. ⁊ a bi-
nus h⁹ binari⁹ talis numer⁹. ⁊ binari⁹ ria. riū. adiectiue. ⁊
Bios. i. via.

Biothanas ti. mas. ge. ille qui bis extitit mortu⁹ vt Laza-
rus: a bis ⁊ thanatos qd̄ est mors vñ mortu⁹: ⁊ mobiliter
pōt declinari biothanas ta. tum. fm̄ Du. ⁊ Pap. dicit̄
Biothanas bis mortuus: dupliciter dānatus.

Bipēnis nis. fe. ge. securis q̄ duas pēnas hz. hec ēt dolabra
dñ fm̄ Pap. ⁊ cor. primā. Virgi. in. 4. georgi. Ure sata ⁊
validā in vites molire bipennē. Du. aut̄ dicit̄: qz bis cō-
ponit̄ cū pēna: ⁊ dñ h⁹ ⁊ h⁹ bipēnis: qz duas hz pēnas. f. an̄
⁊ retro: ⁊ adiectiue declinat̄ h⁹ ⁊ h⁹ bipēnis ⁊ h⁹ ne. vel cō-
ponit̄ a bis ⁊ pēnū qd̄ antiq̄ dicebant acutus: qz duas hz
pēnas. i. acutas pres. vñ ⁊ auis dñr pēne: qz sunt acute:
h⁹ ⁊ dolabra dñ: qz duo latera hz. nā securis simplex est.

Bipartioz̄ tiris. ⁊ bigtioz̄ tis. in duas pres diuidere: a bis ⁊

partioz̄ vel partioz̄ tis. vide in partioz̄ tiris.

Bipes dis. ge. cōis: a bis ⁊ pes duos habens pedes: tm̄ con-
structione potest esse omnis ge.

Biplex cis. plica ce. p̄pōit̄ cū bis. ⁊ dñ h⁹ ⁊ h⁹ ⁊ h⁹: biplex cis.
Itē plica cōponit̄ cū alter: ⁊ dñ h⁹ ⁊ h⁹ ⁊ h⁹ altriplex cis. i.
eodē sēsū. s. duplex aio: fraudulēt⁹. ⁊ vtrūq; cōpat̄. vñ h⁹
biplicitas: ⁊ altriplicitas. i. duplicitas fraudulētia. Et sc̄
as q̄ p̄dicta a bis cōposita a bicellū vsq; huc abyctūt s.

Birratu ta. tū. birro indutus a birrum dicitur.

Birria rie. ppriū nomē viri: ⁊ dñ a birrū qd̄ est grossū vesti-
mentū: qz birro ⁊ viriliter indutus fuerat. vñ birria q̄si vir-
ria: b in u. ouersa: qz viriliter cōsulebat dño suo.

Birrosus sa. sum. birratus ta. tū. birro indutus a birrūz dñ.

Birrum ri. grossum vestimentum: ⁊ dicitur a greco. nam
birrum dicunt greci librum.

Birsa: cloaca: vel corium bouis. vñ ⁊ Lathago olim dicta
est birsa: qz fuit circūdata corio bouis. ⁊ a birsa birsus sa.
sum. rufus vel niger.

Bis aduer. est numeri sumptū anormalē a duobus.

Bisamnis nis. qd̄ā flui⁹ currēs ppe Januā: a bis ⁊ annis
qz duo anni vñ annes intrāt illū fluiū ⁊ desinit abltis

Bislōg⁹ ga. gū. q̄si tātū bis long⁹: a bis ⁊ longus. (In e.

Bispilus li. vbi mortuus portatur.

Bisse: a bes. i. octo vncie: vñ bisse idē. vel dñ bisse: qz bis est
triens: ⁊ a bisse dñ bissex⁹: qz ex bisse. i. minutis colligit̄.
vñ dñ a bis ⁊ sextus: qz sextus dies an̄ kalēdas marty bis
cōputat̄ eo āno: vt dicit Du. ⁊ in sequēti die celebraē fe-
stū Marthie ⁊ eius vigilia in die p̄cedēti. vñ vsus. Bis-
sextu sexte martis tenere kalende. Posteriori die cele-
braē festa marthie. vide de hoc supra in annus.

Bissexus: in bisse vide.

Bissyllabus ba. bū. cōponit̄ ex bis ⁊ syllaba. i. dictio p̄stans
ex duabus syllabis: vt amo: ⁊ pdu. primā positione sicut
⁊ dissyllabus. vñ in doctrinali dicit̄. Non sine cōpositis
debent dissyllaba demi.

Bissinus na. nuz. possessiū a bissus derivat̄: vt bissina ve-
stis. i. candida facta ex bysso. declinat̄ aliqñ substantiue
h⁹ byssinū ni. Apocal. 19. Byssini enī iustificationes san-
ctoꝝ sunt. Et scias qz qñ est possessiū pdu. penul. qñ vō
est substantiū eā cor. sicut supra ostēdi in sc̄da parte de
accentu: vbi egi de possessiuis desinentibus in inus.

Bissus si. fe. ge. genus lini candidissimi ⁊ mollissimi: ⁊ na-
scitur in egypto. Luce. 16. Domo quidāz̄ erat diues: ⁊ in
duebatur purpura ⁊ bysso.

Bitalassuz: vestigiū in luto p̄ssuz: vel p̄cursus duoz̄ mariū
s. loc⁹ vbi duo maria p̄currūt: a bis ⁊ talassū: qd̄ ē mare.
Actuū. ⁊ 7. Et quū icidissēm⁹ i locū bitalassū: ipegerunt

Bitidus da. dū. i. biformis vel quātū ad corp⁹. (nauem.
vel q̄tum ad aiām: ⁊ cōponit̄ a bis ⁊ idea qd̄ est forma.

Bito tas. vñ neu. i. p̄gere: a bitumē dñ. vñ Plaut⁹ in Sur-
guliōe. Quis mihi i terra eq̄ fortūat⁹? si illa ad me bitet.

Bituligo. a bitumen dicitur hec bituligo ginis. i. vimē mi-
nutum qd̄ in bitumine crescit.

Bitumen. a bibo bis. dñ h⁹ bitumē minis: qd̄ā gen⁹ terre
vtilē ad cōpages nauis qd̄ ⁊ gluten dñ. ⁊ abūdat in As-
phalto lacu Iudee: ⁊ bitumine⁹ nea neu. i. exns de bitu-
mine. ⁊ bituminat⁹ ta. tū. i. lit⁹ de bitumine f; Du. U
vt dicit glo. Hen. 6. Bitumē est gluten feruētissimū quo
lita ligna nulla violētia dissolui p̄nt ⁊ pducit tu. vñ dē
Auroza dicitur. Arcā liniuit ponēdo forte bitumen.

Biuira re. que duos habet vñ habuit viros. i. maritos. a bis
⁊ vir. ⁊ corripit vi sicut vir viri.

Biuium uy. gene. neu. locus vbi due vie cōueniunt vñ cō-
currūt. ⁊ componitur a bis ⁊ via. vñ dē hic ⁊ hec biuialis
⁊ hoc le. ⁊ biuiatim. i. per biuia.

Bizatiū: h⁹ bizante vel bizantiū olim dicta est Cōstātinō

polis.
mone
B landi
B ladio
otō. v
dē sen
blādi
i. va
blan
B landi
aliqu
tur ve
B las bl
B laspb
i. det
stulte
pbem
sicom
tutū r
vñ de
tracto
pie ⁊
gare:
miser
iustici
mater
tico d
B lasso
dicit
B lata. a
ambu
dicit
terrā
eius d
tealis
te. p
eradi
B latea
B latero
i. stul
pire a
cere: c
tero r
B latio
in am
blatis
B latus
B lēue
codē
B lefus.
qz ye
si buo
B oa. a
boue
iterin
tumc
B oane
yoca
positū
da i g
eder
grati
ipse r
B oari

polis. vñ bizanteus tea. teū. z bizati^o tia. tiū. z hic adhuc moneta illius ciuitatis dī h bizanteus. vel h bizantus.

B ante L

Blandicellus la. lū. in blandulus vide.

Blandior diris. dir^o. sum. verbū deponentale cōstruif cum orō. vt blandior tibi. i. aduloz. Inuenif etiā cū actō in eodē sensu. z inde blandus da. dū. z inde blanditia tie. z h^o blādiries ei. i. adulatio. Blandior cōponif vt deblādioz. i. valde blādioz: vel fit de. priuatiuuz. e blandioz. i. valde blandioz. re blandioz. i. iterum blandioz.

Blandulus. a blandus da. dū. dī blandulus la. lū. i. bland^o aliquantulū: qd z blādicellus dī. vñ z blandicella dicuntur verbū diminutiua. z blanditiosus sa. sum.

Blas blatis. i. stultus vel insipiens: a blatero ras. dicitur.

Blasphemo mas. a blas z femina pōif blasphemio mas. i. detrabere: vel rephēdere: vitupare. nā feminarū ē rez stulte blasphemare. vñ blasphemio mie. z pluralr blasphemie arū. i. detractio v^l vituperatio. vñ p^oudenti^o in sicomachia. Nō vult v^lteri^o capti blasphemio mōstri: v^l tutū regina fides. Et ē blasphemio irreligiosa rephēsiō v^l detractio: vitupatio. Blasphem^o vō est maledic^o detractor: vitupator: z ē adiectiuū: z pdu. phe. Et scias q^o p^orie z stricte loquēdo blasphemare est deo iniuriā irrogare: qd fit aut quū ei attribuit qd nō uenit ei: qd est z misericordiā: aut quū ab eo remouet qd ei uenit qd ē z iusticiā: aut quū creature attribuit qd ē p^oriū dei: qd ē z maiestātē. z sic Mat. 9. scribe iudicabant quū xps palitico dixit. Tibi dimittāt pctā. vñ dixerūt: h blasphemio Blasto tonis. mas. ge. i. cubicularius siue hospitalari^o. z dicitur ablatero ras.

Blata. a blatero ras. dī h^o blata te. quoddā aial d nocte tū ambulās. vñ z lucifuga dī q cōprehēsa manū tingit. Alij dicūt q^o sit vesptilio: qdā dicūt q^o sit gen^o muris in subterraneis habitās cauernis. z inde h^o blata te. i. purpura eiusdē aialis colorē imitās. vñ blate^o tea. teū. z h^o z h^o blatealis z h^o le. purpure^o v^l talis color. f. blau^o. Itē a blata te. p aiali dī h^o blatea tee. i. illud qd calciamentoz soleis eradi^o: vel lutū ex itinere in calciamentis collectum.

Blatea tee. in blata exponitur.

Blatero. hec blatera re. i. sonus ranaruz: inde blatero ras. i. stulte v^l sine causa loqui: detraber^o: declamare: v^l strepite aliquid loqui z pferre. i. metu trepidantia verba dicere: qd z balbutire est: z proprie camelozum. vnde blatero tonis. qui ita blaterat.

Blatio tis. tire. vñ neu. i. pplexe z impedire log. vñ Plaur^o in amphitrione. Qd intelligere qsq^o potis est ita nugas blatis. z blati^o. i. precipue loqui: z dī a blata te.

Blatus ti. i. stultus z insipiens idē z blas a blatero ras.

Blennus. a blatero ras. dī h^o blennus ni. z h^o blenno onis. in eodē sensu. i. stultus: vel hircosus z impudicus.

Blesus. a balo las. dī h^o blesus sa. sum. z dī h^o blesus qsi fresus: qz verba frangit nō bene ea pferens. q aut dī h^o blesus q^o si bucca lesus: ethymologia est: non compositio.

B ante O

Boa. a bos dī hic boas v^l boa qdā serpēs q valde psequif boues. nā plurimo lacte riguis vberib^o se inecrit z sugēs iterimit. z ide a bou^o depopulatiōe boas dī. Boa etiā dī tumor cruriū i vnū collect^o z ruboz: z etiā lutū dī boa.

Boanerges iterptaf fili^o tonitruū. vñ Marci. 3. dī q xps vocauit ad se Jacobū zebedei z Joāne ffrēz Jacobi: z imposuit eis noia boanerges: qd ē filij tonitruū: vbi dic^o Beda i glo. Quoz vn^o itonās vocē theologā quā pri^o nemo edē nouerat emisit. In pn^o erat vñ zc. quā rāto pōdēf grandā relig^o: vt si aliquāto plus intonare voluiff: nec ipse mundus capere posset.

Boarium ry. locus vbi vēdunt boues. vide in bouarium.

Boatus tus. mugitus bouū. vel vox plena a boo as dicitur.

Bobino nas. vñ neu. dī a boo as. z ē bobina^o: quictonari: dānare clamare. vñ h^o bobicinatoz: quictonari: v^l tricostus

Boema matis. ge. neu. i. boatus sonus: stre^o (z incōstans. pitus: z deriuatur a boo boas.

Boetes. a bos deriuat^o hec boetes etis vel boete: p quadā stella: vel potius p signo. cōtinet enī plures stellas: vt dicunt duodecim: z produ. e.

Boetius ety. proprium nomen cuiusdam magni theologi z philosophi: z dicitur a boetes: z scribitur per t. z fit vocatiuus boeti penultri. producta.

Boglossa se. fm Pap. in buglossa vide: qz cōiter medici dicunt buglossa per u.

Boia boie. fe. ge. torqs dānatoz qsi iugū i boue: a bos dī.

Bois grece: latine dicitur boa fm Papi.

Bola. i. sententia.

Boletus ti. mas. ge. genus fungi: z producit penul. vnde qdam. Boleti leti. causa fuere tui.

Bolis dis. mas. ge. bolidē aut pen^l. cor. appellāt nante massaz plūbi quā submittere solēt i mare: vt expiant^o p^oudī tatē maris. Actū. z 4. Et submittētes bolidē iuenerūt passus. zo. vñ vsus. Per bolidē plūbi massam dic petre

Bolus. a bñ vel bonus dī h^o bolus li. i. morsellus (notari. vel bolus iactus. fm q^o dī p morsello dī bolus qsi bene solidus: z est ethymo. nō cōpositio: z corri. bo. vñ in Aurora. Dic fidei articulus competit esse bolus.

Bombicino nas. penul. cor. vide in bombicinus.

Bombicin^o a bōbix cis. dī h^o bōbicinū ni. quo noie vocat ipsa lana anteq^o tingat^o: z textura q fit ide z bōbicin^o na. nū. pen^l. pdu. q aut iuue. corripuit eā ibi. Quaz delici^o as pānus bōbicin^o vrit. licētia fuit poetica. Et bōbicino nas. i. bōbicinū z purpurā facere. vñ bōbicinatoz ris. qui eā fac^o sz Du. z cor. penul. bōbicinū qñ est substātiuum.

Bombix cis. mas. ge. dī a bomb^o. Sunt aut bombices vermes ex quoz egestione ipa effici^o lana serici: vel vt dūt bombaciū effici^o. generāt. n. ex se longissima fila: vñ purpura z h^o texunt. z pdu. penul. in grō. qz descēdit a ntō. hñte i. nāliter longam z ante x. z vt dicit Mag^o bene.

Bombizo zas. penul. pdu. vide in bombus.

Bomb^o. a boo as. dī h^o bombus bi. i. sonus a quo bombizo zas. i. bombos facere v^l clamare: z pprie est apuz qñ clamant suo mō. vñ hec bōbizatio onis. ipsa vox apum. inuenitur etiam bombus p: o sono culi.

Bon^o na. nū. est primitiuū: vel pōt deriuari a ven^o: z dicit^o bon^o qsi venus a venustate corpis. Et postea ad animū est hoc nomē bon^o trāslatū. hūc. n. bonū dicimus cui nō preualet malū: eūq^o optimū q peccat minimū. Et a bonus boni addita tas. fit hec bonitas tis. z cōparat^o irregu lariter: bon^o melioz optim^o: z in aduerbio bene melius optime. Et scias q^o oia appetūt bonū nāliter. vñ dicit

Boeti^o in tertio d^o sola. phica. Est mentib^o hominū veri boni nāliter inserta cupiditas: sed ad falsa deui^o erroz abducit. Et ē triplex bonū. f. hōestū: vtile: z delectabile.

Boo as. au. are. vñ neu. i. sonare: clamare: mugire: v^l vocare. z cōponif vt reboo as. i. resonare.

Boos iterptaf i quo fortitudo vel robur ē. vide i ppheta.

Boreas rec. quidā vent^o est: z cor. primaz. vñ Qui. episto. Illic me teneas boreas: vbi dulce morari est.

Borith. herba fullonis est: de q panes faciūt: quos herbatcos vocāt: z siccāt illos: hñtq^o p sapone fm Pap. sz aut Hieronymū in Hieremia hebraicū ē. z est qdam herba quā. 70. iterpretes dicūt herbā fullonū: q in palestina in humidis z in virentib^o locis inuenif: z eādē vim hz quā z nitrum ad lauandas vestes z accētua^o in fine. Diere. ca. z. dicit^o. Si laueris te nitro z multiplicaueris tibi herbā borith. maculata es. n. iniquitate tua coram me.

Bos bouis cōis ge. dī q̄si bon^o opator solī: r̄ ē ethymologia nō ppositio: r̄ deberet facere grūs bois: s̄ iterpōit̄ u. r̄ dī bouis cā euphōie. grūs plural̄ facit bouz: dūs r̄ abltūs bob^o. vñ dicit̄ P̄rif. in. 6. li. A boue quoq; bouuz deberet fieri: e i um. sed b^o nomē norādū in quo u. cōsonātē assu mūt oblig casus singulares hiat^o cā: abyciūt aut̄ eā u. qñ sunt plales. Virg. in. 3. Leta bouz passim cāpis armenta videm^o. dūs aut̄ r̄ abltūs eiusdē nois p̄ syncopā semper medie pferē syllabe bob^o p̄ bouib^o. ntūs. n. plal̄ r̄ actūs r̄ vtūs q̄ silēs sūt raro abyciūt u. cōsonātis loco positam. Et scias q̄ bob^o qd̄ amīsit̄ syllabis: recupauit̄ in t̄pib^o. vñ lz bouis r̄ boue cor. p̄mā. vt Qui. Nō boue mactato cele stia numina gaudēt. tñ bob^o eā pdu. vñ idē. Nō p̄fectu rus littoza bob^o aras. r̄ dicit̄ Dug. q̄ greci dicūt bus ide dī bos. s̄ nō credo q̄ sit p̄prie loquēdo deriuatio. r̄ ita i cōsilib^o dico: sic̄ in tertia pte oñdi i ca. de. specieb^o noīuz q̄si in p̄ncipio. Itē dicit̄ Du. q̄ nihil est qd̄ qdaz̄ isulsi dī cūt bub^o: nihilomin^o q̄ dicūt buū. r̄ vt dicit̄ Basili^o i be xameron homelia. 9. Bous quuz diuti^o inclusi fuerint bybno tpe pturbationez aeris nālis p̄sentiētes intellectu de stabulo foris oēs aspiciūt nutantes. vide in asinus.

Bosforus: bos p̄ponit̄ cū foros qd̄ est ferre: r̄ dicit̄ h̄ bosforus fori. penul. cor. i. illud mare p̄ qd̄ transyt̄ Dio in spe cie bouis. vñ p̄ qd̄ Iuppiter in spē tauri detulit̄ europaz. Itē r̄ alio noie p̄pontides a trāsitū ponti. Inuenit̄ etiā bosforus r̄ p̄pontides: pro noie eiusdem stelle.

Bossegu^o penul. cor. i. bubulcus quasi sequēs boues in cu stodia: vel in quouis alio modo.

Bostar: bos cōponit̄ cū sto stas. r̄ dī hoc bostar t̄aris. penl. pdu. loc^o vbi boues stāt. s̄ stabulū. dī etiā bostar loc^o vbi corpa boū cōburunt̄: r̄ inuenit̄ hic bostar ris. penl. cor. p̄ p̄ziū nomē viri r̄ p̄miciū. ita dīc̄ Du. p̄ap. n. Bostar lo cus vbi cōburunt̄ corpa boū vñ statio boū. Maḡ autes bñ. his in pte r̄radicit̄. dīc̄. n. Nota q̄ dicim^o hic bostar p̄ quodā barbaro: r̄ nihil est h^o bostar. vñ cor. penl. gti. r̄ nunq; pdu. Errauit̄ aut̄ Du. q̄ dicit̄ hoc bostar in deriu ationib^o suis. ita dicit̄ magister bñ. sed dictū suū nō p̄bat. nobis aut̄ magis placēt p̄zius p̄ Dug. r̄ p̄ap. dicta.

Botrio. a botros dī hic botrio onis. qd̄ exit de sarmēto qñ turgescit̄: r̄ qd̄ pendet de cingulo.

Botrus tri. id qd̄ est in acino: sed ponit̄ qñq; p̄ acino qñq; p̄ vua: qñq; p̄ racemo. r̄ est fe. gene. Inuenit̄ tñ aliqñ in mas. ge. vñ Deute. 32. Botr^o amarissim^o. fm̄ vñā lram.

Bouarium. a bos dicitur hoc bouarium ry. vel boarius. i. locus vbi venduntur boues.

Bouicida de. penul. pdu. ge. cōis. q̄ vel q̄ cedit boues. i. ma cellarius a bos bouis. r̄ cedo dis. componitur.

Bouilla. a bos dī hec bouilla le. loc^o vbi vendunt̄ boues. vñ Persius. Accedo bouillas. vel bouille larū: quidā lo cus iuxta Romā vbi boues vēdeban̄. vñ vbi boues tñ sacrificaban̄ iuxta p̄ceptū Minerue. r̄ iō sic dicit̄ qua si boum villa. r̄ fm̄ hanc significacionez ponit̄ a Persio hoc nomen: vt dixi Accedo bouillas.

Bouinus na. nū. res bouis: vel ad bouē p̄tinens: a bos dī r̄ pdu. penul. sicut h̄ possessiua in inus. Bouinus etiā vt vult̄ p̄ap. dicitur boui similis.

Bouiscida de. cōis ge. i. qui scidit boues. s̄ macellari^o a bos r̄ scindo dis. componitur: r̄ cor. penul.

B ante R

solūmō vsq; ad genua. his verēda corpis velant̄ r̄ tegū

Braceum ei. i. vadū: r̄ dicit̄ a bracos qd̄ est breue.

Bracile. a brace carū. dī hoc brabile lis. i. lumbare. Bracile etiā dicitur cingulum renum.

Braciologia gie. quedā figura locutiōis: de qua supra dīc̄ in q̄rta pte: vbi egi de colorib^o rhetoricis. r̄ acuit̄ penul.

Bracis cis. fe. ge. dicitur iferior pars circuli: r̄ dicitur a bracos quod est breue.

Brachiale lis. ge. neu. torquis i brachio siue brachy: quod dam ornamentum: qd̄ r̄ dextrocherium siue dextroch rium dicitur r̄ deriuatur a brachium.

Brachiu. a bari qd̄ est forte vl̄ graue dī brachiū chy. qz ce teris mēbris forti^o sit. vñ h^o brachiolū li. dimi. r̄ brachia tus ta. tū. hñs brachia. Scias q̄ ml̄re sunt p̄tes i bra chio. nā ibi est tor^o siue muscul^o: cubit^o r̄ vlna r̄ ala siue ascella siue subhirc^o r̄ lacert^o. r̄ lacert^o est p̄prie supior ps: vl̄ etiā ipz totū. s̄ brachiū: r̄ dī a lacero ras. qz lacertū vident̄ lacerati a toto corpe. vñ lacertosus. sa. sū. i. fortis q̄ magnos r̄ fortes hz lacertos. Tor^o siue muscul^o est illa pulposa caro q̄ in lacerto est. cubit^o est vsq; ad manus. dī a cubo bas. qz boies solēt cubare sup cubitū i cena. vñ dī a cubon qd̄ ē firmū: qz firmū mēbz sit. Vlna fz quod dā est cubital̄ mēsurā: idē. s̄ qd̄ cubit^o. fm̄ alios est exten sio vtriusq; brachy. Ala ē illa pilosa ps sub brachy: r̄ dī sic qz pilosa sit vt ala: vl̄ qz istar alarū ide brachia emen gāt vt moueant̄. r̄ eadē ascella le. dī: qz ab hoc loco bra chia cillen̄. i. mouent̄. r̄ idē loc^o dī etiā subhirc^o: qz sit se tid^o. hz. n. sub^o hircū. i. fetozē hirci. r̄ p̄pōit̄ a sub r̄ hirc^o.

Braco cas. i. aliqñ brachas iduere: r̄ dī a brace caz. r̄ p̄ponit̄ vt ibraco cas. i. eodē sensu. r̄ debraco cas. i. bracas ex

Bracos grece. i. breue latine. (trahere: r̄ sūt actiua.

Bragmane narū. populi sūt Indie. r̄ declinat̄ hic r̄ h^o bra gmana. grō bui^o bragmane. cōis ge. penul. cor. sicut hic r̄ bec salmana ne. Hieronymus in epi. ad Paulinus. ca. p̄. Peruenit ad bragmanas.

Brancia. a branc^o ci. qd̄ est guttur dī h^o brancia cie. quidā loc^o iuxta guttur. r̄ vt dī brancie sunt fauces. vñ legi^o in historia Thobie: q̄ Thobia iuniorē piscē metuētē pren dere iussit angelus dicens. Apprehende brancias eius.

Branciola le. dimi. parua brancia.

Branc^o ci. i. guttur. a bracos qd̄ est breue dicit̄: qz breue sit quātū ad alia mēbra. Itē inuenit̄ hic brancus ci. quedā passio siue quidā morbus. s̄ preuocatio faucium frigido bumore: r̄ tunc dī a brancia cie.

Bratea. a bracos qd̄ est breue dī h^o bratea ozū. r̄ in plurali numero tñ inuenit̄: r̄ neu. ge. vel dī a brate greco qd̄ la mina auri est. r̄ ide bratea teoz. tenuissima auri lamia. vñ h^o brateola teole. dimi. parua brata. Bratea etiā vl̄ brateola dicit̄ campanula aurea. vñ brateatus ta. tuz. i. brateis ornat^o fm̄ Du. p̄ap. vñ dicit̄. Bratea tenuis au ri lamina vel alicuius metalli.

Brateola teole. in bratea vide.

Brauetate. cōis ge. penul. pdu. tam victor qui accipit bra nium q̄ qui dat: r̄ dicitur a brauium.

Brauiū uy. laurea: palma: mun^o: p̄miū: cursus q̄si puiuz. i. patū ad q̄sitū vi r̄ virtute: vel q̄si bitauuz. i. bitū vtute.

Bresith. i. liber geneleos fm̄ hebreos.

Breniarium ry. in breuis vide.

Brenigerul^o li. penl. cor. i. bainl^o: r̄ portator breuiū: a bre

Brenilogia gie. breuis dictio. s̄ qñ Cue r̄ gero ris. cōponit̄: aliq; breuiter dicit a breuis r̄ logos sermo.

Breniloqu^o qua. quū. penl. cor. q̄ breuiter loquit̄: a breuis r̄ loquor. vñ hoc breuiloquiū: breuis locutio.

Breuis. a bracos qd̄ est breue dī h^o r̄ h^o breuis r̄ h^o breue. r̄ comparat̄ breuior uissim^o. vñ breuiter breuius uissime aduer. r̄ bec breuitas tatis. r̄ hoc breue vis p̄ litteris: qd̄

ta pigritia in sepulchris die nocturne vifit. et sp comoras i
cauernis. De q Qui. i. 5. Metamor. Sedaq fit volucris
veturi nuncia luct. Ignau? bubo dix? mortalib? omen.
Deniq? apud augures malū ptedere ferī: nā cū in vrbe
vifa fuerit folitudinē fignificare dñt: fic diē Jfi. ix. etby/
B ubulcus ci. custos boum. et pponitur a bos et cu (mo.
stos: ficut subulcus dicitur custos fuum.
B ubulus la. lū. in bubalus est.
B ucca. a boo as. dñ bucca ce. i. os vel oris folliculus. et ifla
tio vel bucca est nomē ficticiū fumptū ex ppetate vocis
ipfius rei. Et aut dñ bucca qñi bolos. i. cibos capies etby
mologia est: nō ppo. et fcribit per duo c.
B uccatus cata. tū. in buco. cas. vide.
B ucco cas. caui. care. i. buccā facere vel iflare. qd pponit:
vt ibucco cas. caui. care. i. iducere. et itali fensu ē actiuū:
fifl? et bucco cas. p buccatū facef ē actiuū: vñ buccat? ta.
tū. pticipiū. et buccat? dñ q bz buccā vltra modū magnā.
B ucco. a bucca dñ h bucco onis. vbofator q multuz loquit
et q multū comedit. ppe qdē bucco dñ garrulus: qui cum
ctos loquacitate oris nō fensu exuperat.
B uccula. a bucca dñ hec buccula le. et hec buccella le. tā p
morfello: qz p parua bucca. Buccula ē dñ vmbro. et qdā
pars galee. i. crista v? conus. Un? Juue. Et fracta de caffi
de buccula pēdens. et fcribit p duo c. Itē bucula. i. iuuen
ca. et tūc deriuat a bos. et fcribit p vnū c. Virg. i pmo geoz
gi. Aerie fugere grues aut bucula celu: fm Dug. Pap.
vo diē fic. Bucula vaccula a boue diminutiū.
B ucella. a buca dicit hec bucella le. tā pro morfello panis
qz pro parua bucca. et fcribit per vnū c. Unde p falmista.
Mittit cryftallū fuam: ficut bucellas.
B ucellarius ry. i. gluto: a bucella dicitur.
B ucetum ti. locus vbi boues ciunt. i. vocant: fic est ftabu
lū v? pascua vel forū. et pponit a bos. et cio cis.
B ucina. a bucca dñ h bucina ne. v? dñ a boo as. qz fonat: v?
dñ bucina qñi vocina a voce. et ē bucina q fignū dat i ho
ftē. S3 olim pagani agreftes ad oēz vfu bucina ad pita
vocabat. ppe igr agreftib? h? fignū fuit. Et dñ a tuba i
vfu. qz bucia ifonās follicitudinē ad bellū dñciabat: f3
tuba plū idicebat. et ide bucio nas. nauī. i. bucina fonare
vñ ppha. Buciate i neomenia tuba. et bucinē? nea. neū.
et h bucin? ni. i. clāgor bucinē. et cor. penl. bucina. Virg. i
ii. Enei. Bucia cū muros varia cixere corōa. vide i fafe.
B ucicen cinis. maf. ge. penul. cor. cuz bucina canēs. et dicit
a bucinō et cano nis.
B ucolicus. a bos derinat bucolic? ca. cū. penul. cor. i. boui
nus liber de bob? fact? v? tractās. vñ et pluraft bucolica
coz. ille liber vbi tractat fm Dugu. de bobus. Pap. vo
dicit. Bucolicum carmen. i. paftozale.
B ucula bucule per ynum c. i. iuuenca a bos: vt dixi in bu
cula per duo c.
B ufo fonis. maf. ge. i. rana filueftris.
B ugloffa. Bos pponit cū gloffa qd ē lingua. et dñ h? buglof
fa fe. qdā herba qñi bouis ligua. qz folia afprima ad mo
dū lingue bouis heat f3 Dug. Et fcias q? Pap. fcribit p
o. bogloffa. ita q? fcoā lfa ē o. vñ diē Bogloffa herba lin
gua bouina a grecis deā. qz folia afprima ad modū lin
gue bonis heat. S3 Macer et medici dñt vfuat? buglof
fa p u. Un? talē vfu? ponit Macer. Lingua bouis greco
ferrone bugloffa vocat. et ita vfu? emulādus tenet.
B ulla le. p duo l. tumor q fit in aq ex pluuia cadēre. et dñ a
bullo lis. inuenit ēt bulla p ftella. Aliqñ iuenit pro gē
ma. Aliqñ etiā dñ bulla ornamētū equoz. et nobiliū pue
roz. Solēt. n. pueri nobiles in fignū nobilitatis deferre
quafda bullas aureas a collo pēdētes p qñdā corrigiolas
vñ tales pueri dicunt bullati. vnde et quedaz veltis. et ēt
baltbe? dicit bulla. qz bullis ornet. vt et generalit? dicit

et dic breuis vfo. iuenit. vñ hoc breuiariū ry. locus vbi re
ponunt vel reportant breuia. v? vbi aliqd p tinet abbre
uiatū. vnde qdā liber in quo est totū officiū diurnū et no
cturnū dicit breuiariū. Itē a breuis dicit breuio as. qd
cōponit vt abbreuio as. et sunt actiua. Vide in narratio.
B ria. i. mēfura. a brachos qd est breue: vbi. n. nimietas est
mēfura nō est. et bria dñ qdā terraybi fiūt boni cafei.
B rifica fce. i. fauus vñ mel elicitur: a brifcin dicit.
B rifeus fei. maf. ge. i. bach? et dñ a brifcin qd est exprimere
vel elicere. qz ille p mūs docuit exprimi et elici vinum de
vua. lac de māmā: mel de fauo vt dicit Dug.
B rifcin. i. exprimere vel elicere.
B rifo fas. i. frangere: exprimere elicere: et dñ a brifin.
B ritannus ni. in brito exponit.
B rito. a brut? dñ h? et h? brito onis. sunt. n. britones qñi bru
ti: qdē brut? fuit p m? rex britonuz. et q pmo vna cū eis
habitant illā ifulā q mō vocat anglia. Idē dñ britāni.
et eadē cā: vñ h? britonia et britānia a quo mō sumit gen
tile brito: et britān? ni. Et nota q? britāni qñq? dñt āglici
f3 cū adiūcto: vt flauī britāni: et raro fine adiūcto. et qñq?
dñ ifula vltra britānos. et ppe illi britāni q eadē inhabitāt
f3 nobis fūt p rigni ppe fūt britones. et cor. penl. gti bri
tonis. Juue. li. 4. fary. 3. q? terribiles cimbrī. nec brito
romin iterptat comedere v? cōfumere. (nes vñq.
B romius my. i. bachus. vide in bruma.
B rucus ci. maf. ge. qdā v mis a brachos qd est breue dicit.
qz breuis fit. vel qz duret breuiter fm Dug. Pap. vo diē
Brucus locuste filis vel que nō dñ euolat: tñ maior. et p
du. bru. De hoc plenius fupra dixi in atacus.
B ruma. bracos qd ē breue p dñ cū emeras: qd ē dies: et dñ
hec bruma me. qñi bracos emeras. i. breues dies pp bre
uitatē diez q tūc fūt. et dñ bruma matutinale frig? ppe.
qz breuiter durat. et totū hyemale tps dñ bruma a breui
tate diez. Un? bromin iterptat comedere v? cōfumere.
ide bromi? .i. bach? qz dat appetitū comedēdi: vñ h? bru
ma me. qñi edacitas. qz comedit et corrodit folia arboz:
v? qz q in estate acgrunt in bruma comedunt: v? qz dat
appetitū comedēdi: vñ brumani dñt q hñt fastidiū cibo
rū. et ide brumary i eodē fensu. Itē a bruma h? et hec bru
mal. et hoc le. vt brumale tps. et brumosus fa. fū. i. imūd?
v? frigorofus fm Dug. Pap. vo fic breuiter diē. Bruma
gelu tēpus hyemis. et pdu. bru. ficut brumeo brumes.
B rumeo. a bruma dñ brumeo mes. vñ excepte actionis:
vt deus brumet. i. facit brumā. Vel brumere. i. ftultuz et
brutū fieri. vnde brumefco fcis i choatiū. Itē brumet
et brumefcit ponuntur imperfonaliter.
B runda gece latine cornu vel caput cerui dñ. vñ hoc brum
dūfū fy. a ftu loci. vidēt. n. cornua cerui. et caput et figu
ra i dñpōne eiufdē loci. et ē in Papia tertia lra u.
B rundifium fy. locus quidā vbi optimus portus est. Vi
de in brunda de.
B ruteo tes. tui. vñ neu. et caret fup. i. eē vel fieri brutū. vñ
brutesco fcis. defpicere i choa. Bruteo pponit: vt debz
teotes. vt teneat de. itē fūe v? puatiue: vt obbzutentes.
vnde brutesco et obbzutesco fcis. in choa.
B rut? ta. tū. i. ftolidus: ifulfus: ftult? .i. imūd? : deriuat a bru
teo tes. Et aut dñ brutus. qñi obrut? .i. a fensu. quia caret
fensu. est. n. fine rōne: etymologia est: nō ppositio.
B ante V
B ubalus li. penl. cor. bos filueftris. et ferin? : a bos dñ: qz fit
fiflis boui. ide bubala le. p femia. et bubalin? na. nū. et bu
balus la. lū. i. eadē fignificatiōe. f. ad bubalū p tines. v? d
bubalo exñs. Inuenit ēt bubulus la. lū. Re. z. ca. 6. Vi
B ubaftis ftis. dea bubulcoz fe. ge. a bos dñ. (de i affus.
B ubo onis. icerti. ge. a fono vocis ppositū nomen bz. et est
auis feda et feralis. onufta qdē plumis: f3 graui f3 pten

oia ornamenta aurea vel argentea que fiunt quasi inflata bulle
 dicitur. Et bulla dicitur et quicquid sigillum quod cere imprimi. unde bullo
 las. i. sigillo. et bulla secundum qualeslibet sui significatio dicitur bu
 latus ta. tu. i. bullis plenus vel ornatus vel sigillatus.

Bulliculus li. diminutivum parvus bullio.

Bullio lis. liui. litu. ybu neu. unde ybalia. et hic bullos ozis. et
 hic bullio lionis. i. tumor aque bullientis.

Bullio lis. ponit cum e. et fit ebullio lis. i. valde bullire. et re
 bullio. i. iterum bullio. et semibullio. i. in media parte vel parte vel
 si perfecte bullio. Cōbullio. i. si cum alio bullio et debullio. i.
 valde bullio. vel bullire cesso. Bullio cum omnibus suis
 compositis est neu. ge. et per geminum l. scribitur.

Bullio onis. tumor aque bullientis. et dicitur a bullio lis. et
 inde bulliuculus li. diminutivum.

Bullunculus li. diminutivum parvus bullio penul. cor.

Bullos ozis. tumor aque bullientis. et dicitur a bullio lis.

Bumasta. a bos dicitur hec bumasta ste. et hoc bumaste stes. vi
 tis vel vva magna in similitudine matris bouis. unde dicitur
 bumasta quasi bouis mamma.

Buo is. bui. ere. butu ybu actiuum. i. perfundere: et non est in usu: et
 derivatur a bibo bis. Buo ponit cum i. ut ibuo is. i. perfundere
 et obuo is. i. si perfundere. Et nota quod ibuo et obuo magis pro
 prie accipiuntur in malo quam in bono: sepe tamen est in bono. Item nota
 quod ibuere iuenit per initiare. Prope. n. ibui dicitur ara noua pro
 mo sacrificio dedicata et profusa. Item delibuo is. ponit a de
 et oleo vel liquore. et buo vel ibuo secundum quosdam. Quidam tamen di
 cunt quod buo is. nihil est: nec de ponunt predicta yba: sed ibuo
 et cobuo ponit ab in. et co. et vo vis. quod non est in usu: et in
 tercipit b. et de delibuo dicitur infra.

Burdigallis. a burdus et gallus. dicitur hec burdigallis que
 da ciuitas. quia hinc burdu galli babuerunt prius. unde hic et
 hec burdigallensis. et hoc se.

Burdo nis. animal quod ex equo nascitur et asina secundum papam. ut mulus
 ex equo et asino. et dicitur huiusmodi animalia bigena. Re. 4. c. 5.
 Concede mihi seruo tuo ut tollam onus duorum burdonum de
 terra. Unde dicit magister in historiis. Est autem burdo ex equo et
 asina. secundum quosdam tulit terram: ut sterneret eam in templis ido
 lorum: ut stans super eam adoraret deum terre israel: ne offende
 ret dominum suum: sed pariter non adoraret. Sed verum videtur quod ex
 ea fecit altare domino ad imolandum. unde subdit. Non faciet ser
 uus tuus ultra holocaustum vel victimam deus alienis nisi domino.

Burgudio. a burgum. dicitur hic et hec burgudio onis. pro nomine cu
 iusdam gentis. nam olim deuicti a romanis boies illius gentis
 ab ipsis romanis per burgos sunt diuisi. et ob hoc burgun
 diones dicitur sunt: unde hec burgudia die terra illa. unde mo
 sumit hic et hec burgudio onis. gentile quod est de terra.

Burgus gi. mas. ge. i. castrum. et castra crebra quod est pro limites
 habitacula constituta burgos vulgo vocant. et ide burgari
 ria. riu. et hic et hec burgensis. et hoc se. in eodem sensu.

Buris a bos. dicitur hic buris huiusmodi buris logu et curuatum lignum
 in aratro: vel potius curuatura illius ligni quasi bouis vros. quia
 curua sit ad similitudinem caude bouis. et desinit acris sin
 gularis in im. tamen: et ablatiuis i. unde ysus. Item tamen faciunt hec
 quatuor nomina casum. Uim buri tussim maguderimque sitis.
 papam. vo dicit. Buris curuatura aratri.

Bursa se. i. masurpium. dicitur a birsa se. quod est corium bo
 uis. quia de corio fiat.

Bursella se. diminutivum parua bursa.

Burso fas. i. bursas facere vel in bursas reponere. et derivatur a
 bursa se. Et ponit cum i. et fit iburso fas. i. in bursam reponere.

Bursula se. diminutivum parua bursa. et cor. penul.

Bustarius ry. dicitur ille qui corpora cremat vel sepelit: a
 bustum busti dicitur.

Busticeta. a bustum dicitur hic et hec busticeta te. f. qui vel
 que sepulcra struit.

Bustifragus gi. penul. cor. g. frangit bustum. i. sepulcrum: ut spo

liet mortuum. et componitur a bustum et frango gis.

Busto stas. i. sepelire vel cremare mortuos. et dicitur a bustum.

Bustulum li. diminutivum paruum bustum.

Bustum sti. dicitur ignis vel lignorum strues ubi corpora mor
 tuorum cremantur et dicitur bustum quasi ystum ab yren
 do bustum. i. sepulchrum.

Bustura re. i. sepultura: a bustum dicitur quod est sepulchrum.

Butonicum ci. a buo buis. vel buto dicitur hoc butonicum quod
 daz liber medicine vel physice qui et herbarius dicitur.
 quia ibi herbe notantur.

Butirum. Bos ponit cum yter vel tir. quod est caseus. et dicitur hoc but
 tirum ri. quodammodo fit ex lacte. Et dicitur quasi bouis yter vel tir.
 et secundum ytraque ponitur cor. penul. Potest et butirum derivari a
 buto onis quod est animal lacte multum abundans. et sic pdu. penul.
 Sed melius est ut eam corripit et teneat ut primo dicitur. ita di
 citur Dug. Magister autem Bene. dicit. De butiros dubitat quod dicitur
 a boue et tiros quod est caseus siue angustia. e. n. butirum pigue
 do lactis. Sed a tiros greco veniunt quodammodo corripit etia. ut ar
 totira: et hec tirum ri. pro quodam puincia siue terra. et quodam pdu
 cetia. ut tiro nis. et tirocinum. Dicimus quod ysus huiusmodi pduca
 tur. Virgilius tamen in quodam opusculo cor. penul. de butirum ita
 dicit. Lac niueum butirumque nouum cum melle comedi. ita
 dicit Magister Bene. Uides quod sunt diuersas ponitur potest
 penul. corripit. et pduci. ysus tamen comis huiusmodi pduca
 quod est doctrinale vult dicitur. i. super r. breuius: tamen excipit ide
 butirum. In auroza dicitur. Quod non est mirum stillat pro lacte buti
 rum. super Ecclesiastem hoc dicit.

Buto tonis. mas. ge. quoddam genus animalis quod valde in lacte
 abundat et dicitur a buo is. unde butirum.

Butro nis. mas. ge. i. iuuenis: a buto dicitur.

Butus ta. tu. i. profusus: a buo is. dicitur.

Bux. Pixos grece latine dicitur bux. et ide nos dicimus cor
 rupte bux. xi. quodammodo arbor. unde hoc buxum xi. lignum et fructus il
 lius arboris. ytraque idifferenter iuenit tam pro arboris quam pro li
 gno. Item a bux dicitur buxeus xea. xeu. de buxo exnis. et hoc
 buxetum ti. locus ubi buxi crescunt.

Cab penitentia vel pa

tentia dicitur.

Caballus. a cabo dicitur hic caballus li. dimi
 .i. vilis equus. unde caballina. nu. penul.
 pdu. vel caballus dicitur quasi cauallus. quia pe
 de cauat terram. vel quia pedes huiusmodi cauam ut
 dextrari. Uide in equo. papam. et dicit. Caballus dicitur. quia
 gula terram cauat. vel a cauis pedibus: hinc et sonipes dicitur.

Cabio as. ybum actiuum. i. pforare. a cabo dicitur.

Cabo nis. i. equus. a cauo as. dicitur quasi cauo.

Cabro. a cabo dicitur hic cabro onis. et hic scabre brei. et sunt diuer
 soz generum animalia. et dicitur tam cabroes quam scabrei a cabo. quia
 putridis carnibus equorum sepe nascuntur. Ita dicit Dug. papam.
 vo dicit. Cabro ymis dicitur a cabone. i. equo eo quod ex equo
 creet. et sic cabro sine r. scribitur in prima syllaba. Ponit et
 papam. Crabro. ita quod r. est in prima et secunda syllaba. unde dicit. Cra
 bro ymis dicitur a cabone ex quo nascitur. i. equo. et hec lra
 iuenit in multis biblis. Deu. 7. Insuper et crabones mittet
 dominus deus tuus in eos. Quedam autem biblie habent ibi s. et dicit scabro
 nes. ita quod r. est in prima et secunda syllaba. Sed papam. vult quod sca
 brones scribat sine r. in prima syllaba. unde dicit scabroes. i. ve
 spe logiora crura habentes. Si vis sequi papam. dicit quod iuenit
 cabro sine r. in prima syllaba. et hoc est Dug. videtur velle
 cauo uas. Item iuenit crabro. ita quod r. sit in prima et secunda syl
 laba. et hoc pro eodem animalis. inuenit etiam scabro per s. in p
 ma syllaba. et sine r. sed cum r. in secunda syllaba. et hec
 videtur verior littera.

Cabul in lingua phenicium sonat displicere. Unde in 3. Re. 9.
 dicitur quod byra appellauit oppida que dedit ei Salomon terra

eabu
 Cabo
 bi. f.
 bos
 dici
 Cacab
 est: fo
 dicit
 Cace
 tus.
 turp
 i. ca
 in qu
 Cacer
 quo
 scrib
 Cace
 e. r
 mal
 me
 dicit
 Cachi
 nas.
 pon
 re i
 Caco
 care
 lam
 Caco
 a ca
 Caco
 te. in
 Caco
 Caco
 ta p
 Cacu
 ni. n
 Su
 Cacu
 eu
 Cada
 mo
 acco
 dat
 dor
 vel
 fue
 dar
 nti
 Cad
 ca
 Cad
 i. i.
 ta
 Cad
 sp
 Cac
 do
 Ca
 ra
 e
 e
 e

cabul. qz displicuerūt ei. 7 accentuat in fine.
 Cab^o bi. nomē ē mēsure d̄ q̄ Reg. li. 4. ca. 6. Quarta ps ca
 bi. f. stercozis columbar. Et vt diē Jose. hoc cōdiebāt ei
 bos p sale. Itē i historijs d̄r. Tradūt qdā noie stercozis
 dici vesiculā colūbe i q̄ recipiebāt grana d̄ foris allata.
 Cacab^o bi. maf. ge. penul. cor. i. lebes a sono fernozis dicit^o
 est: feruēdo. n. exp̄mit hūc sonū ca ca. fm Dug. Pap.
 dicit. Lacabus vas de terra. 7 etiā de eramēto.
 Cacephaton: sic dicit Dug. cacephat^o ti. i. turpis son^o: a ca
 tus. 7 phone: qd̄ ē son^o vel turpis fat^o. ide cacephatus. i.
 turpis son^o: vl̄ turpis fat^o. qd̄ 7 alio noie d̄r cacophonia
 i cacephaton. 7 pōt scribi p ph. vl̄ p f. De hoc vide supra
 in q̄rta parte in ca. de vitijs annexis 7c.
 Cacethes tis. i. malus mos maf. ge. 7 pōit a cacos 7 etbis
 quod est mos. Iuuenalis i. 7. satyra. Insanabile multos
 scribendi cacethes.
 Cacexia xie. vl̄ cacostia d̄r grece mala vexatio: qdāz passio
 ē. 7 d̄r a cacos 7 oxī qd̄ ē acutū: vl̄ ēt qd̄ ē mos: q̄si acutus
 maluz: vl̄ malus mos: fm Dug. Pap. vō diē. Cacexia no
 mē sumpsit a corpis habitu. Nā grece malū vl̄ vexatio
 d̄r. Sit. n. itemperātia egrotātis vl̄ medicantis.
 Cachinnor naris. deponētale: qd̄ antiq dicebāt cachinno
 nas. i. rideo. vñ h̄ cachinn^o ni. i. risus iutilis. Vl̄ cachinn^o
 pōit cū cō 7 cign^o q̄ ē alb^o vt nix pp dētes q̄ vidēt albe
 re i risu. vñ v̄bū pdictū. 7 h̄ 7 bec cachinno nonis. q̄ ridet
 Caco cas. caui. care. a cacos quod est malum dicit^o. 7 est ca
 care egerere malum humorem. malam substantiā: ma
 lam possessionem deponere.
 Cacodemon monis. i. malus angelus: quasi malum sciens
 a cacos 7 demon. Vide in demon.
 Cacophonia nie. penl. acuta. de hoc require in quarta par
 te. in ca. de vitijs annexis.
 Cacos grece itēpretat^o malū latine.
 Cacosyntheton est vitiosa cōpositio dictionū. Vide in q̄r
 ta parte in ca. de vitijs annexis.
 Cacumen minis neu. ge. i. summitas: vñ cacumino nas. na
 ni. nare. i. acuerē: in summo sublimare. 7 cor. mi. Quidi^o
 Summasq; cacuminat aures.
 Cacus ci. a cacos malum. qz fuit malus. fuit enim seruus
 euandri. 7 malus 7 fur.
 Cadauer. a cado dis. d̄r h̄ cadauer ueris. qz stare n̄ p̄r. ois
 mortu^o: aut fun^o ē: aut eadauer. fun^o si sepeliat^o: a funib^o
 accēsis. i. cadel sic dcm: q̄s añ feretrū papyris cera circū
 datas ferebāt. Cadauer vō si isepultū iacet. Itē fun^o d̄r i
 domo: cadauer dū portat^o vl̄ sepeli^o: vl̄ cremat^o. Exegas
 vl̄ fun^o dicit^o crematū: religas d̄ditū: iā sepultū corp^o cō
 fuetudie d̄r. 7 a cadauer cadauerofus sa. suz. Qd̄ at d̄r ca
 dauer q̄si caro data v̄mib^o etymologia ē. 7 pdu. penl.
 mī cadauer. Job. 39. d̄r d̄ agla. Ubicūq; fuerit cadauer
 Cadax daxis. cōmunis ge. i. claudus q̄ sepe (statū adest
 cadit. 7 dicitur a cado dis.
 Cades. a cado dis. d̄r bec cades dis. vel hoc cades indecli.
 i. locus vel fons vbi erit iudiciū: 7 acui^o in fine. 7 itēpre
 tat^o sanctum vel sanctificās: vel sacrificatio.
 Cadesa se. i. scortū Ben. 3. de iacob d̄r. Quā cum vidisset su
 spicatus est cadesam. i. scortum.
 Cadex cis. maf. ge. i. truncus a cado dis dicitur q̄si casum
 dans. qd̄ 7 caudex dicitur 7 codex.
 Cadiolus li. diminutiū paruus cadus.
 Cado dis. cedi. cadere v̄bū neutrū pponit cū ad. 7 muta
 ta d. i. e. 7 a. i. d̄r accido dis. p euenire. Itē cū cō. 7 d̄r cō
 cido dis. i. simul cadere. Itē cū de. 7 d̄r decido dis. i. doz
 sum cadere. Itē cū ex. 7 d̄r excido dis. i. extra cadere: vl̄
 ex aliquo cadere. Itē cū in. 7 d̄r icido dis. i. i aliq cadere
 vñ in Luca. Incidit i latrones. itē cū iter. 7 d̄r intercido
 dis. i. iter aliq cadere. itē cū pre. 7 d̄r p̄cido dis. i. añ cado

re vl̄ in anteriorē partē. itē cum p. 7 d̄r p̄cido dis. i. p̄cul
 cado: vl̄ añ. itē cū ob. 7 d̄r occido dis. i. 7 vl̄ circū cadere.
 itē cū re. 7 d̄r recido dis. i. itē vl̄ retro cadere. itē cū sub.
 7 d̄r succido dis. i. sub^o cadere. Et nota q̄ cado 7 oia
 ei^o p̄posita sūt neu. 7 oia d̄r p̄ cadere: nisi q̄ qdā p̄pōes
 addite designāt q̄sdā circūstātiās: sic dcm ē. itē oia p̄po
 sita a cado carēt sup̄. excepto occido qd̄ fac occasuz. 7 oia
 mutāt a. i. 7 oia faciūt p̄ns i cido. 7 p̄teritū i cidi penul.
 cor. tā i p̄nti: q̄ i p̄terito. Et scias q̄ cado fac cecidi: nō ca
 di: ne si cadi dicam^o nomē eē videat^o fm P̄ris. itē nota
 v̄sus de supinis p̄positoꝝ a cado. Occidit excepto carue
 rūt cūcta supino. Que sunt a v̄bo simplici nata cado. Et
 scias q̄ cecidi cor. penl. a cado dis: s̄z recidi a cedo dis. eā
 pdu. 3. Reg. iz. P̄r me^o cecidit vos flagellis. Ego at ce
 dā vos scorpionib^o. vñ v̄sus. De cado dic cecidi casuz. de
 cedo cecidi cessum: de cedo cessi: cessumq; supino.
 Caducarius ry. in caducus exponitur.
 Caduceator tozis. in caduceum est.
 Caduceū cei. v̄ga mercury cū q̄ discordiā faciebat cadere
 i pacē 7 somnū. 7 d̄r a cado dis. 7 a caduceum h̄ caducea
 tor tozis. pprie caduceatores d̄r legati pacis. s̄. q̄ grā pa
 cis ferūt legationem inter aliquos.
 Caducifer ra. rū. i. ferēs caducē talē. s̄. v̄gā. 7 cor. penul.
 Caduc^o a cado dis. 7 d̄r caduc^o ca. cū. penl. pdu. Et cadibū
 d^o da. dū. i. crebro cadens. Caduc^o d̄r ēt id qd̄ cadere fac
 vt caduc^o morib^o. q̄ ēt comital d̄r. 7 h̄ caducū ci. i. illa he
 reditas q̄ p̄tigit alicui ex morte alicui^o carentis herede:
 vñ h̄ caducari^o ry. 7 h̄ caducaria rle. ille vl̄ illa cui h̄ cō
 tingit. s̄. q̄ accipit caducū. Caduca ēt d̄r folia maloz vl̄
 flozes qd̄ greci q̄ntinas vocāt s̄z Dug. Pap. vō diē. Cadu
 cū d̄r q̄ ab vno cadit i alteꝝ p̄ hereditatē. vide i legatū.
 Cadula loz. i. gutte que cadūt ex pingui carne: cum assat^o:
 vel etiam ex cereo. 7 cor. dn.
 Cadurcū. a cado is. d̄r h̄ cadurcū ci. i. tētoziū. qz facile ca
 dat: qd̄ 7 cadurc^o iuenit: itē cadurcū ē mēbz virile: vl̄ po
 tius femine: naz p̄pe cadurca sunt. vel d̄r summitates
 nāe femine: sicut viroz p̄putia. Alij spōdā lectule eē di
 cūt. 7 deriuat^o etiam a cado dis.
 Cad^o. i. vas: qd̄ vulgo d̄r barille: vt dicūt vas eē vinarium
 p̄tinēs tres vrnas. 7 alio noie d̄r situla. 7 ide d̄r cadulus
 li. 7 cadiolus li. ambo diminutiua.
 Caelū li. s̄z Pap. scribit^o p̄ ae diphtōgū. vñ scōa l̄ra est a. 7
 terria e. s̄z qz s̄z modernos i h̄ diphtōgis tacitis. s̄. ae. vt
 caelū. 7 oe. vt foenū tacef̄ p̄ma vocal^o quo ad sonū. 7 etiā
 quo ad itegrā scripturā. iō sequēs cōez vsū determinabo
 d̄ celū vbi e segf̄ c. 7 ita de p̄silib^o itelligas. Tñ scias q̄ i
 scōa vocali q̄ p̄ferf̄ sit ifra i medio qdā signū ad notā
 dū q̄ ē ibi diphtōg^o tacita. vñ caelū sic mō scribit^o celū. 7
 foenū sic fenū. Tñ in Pap. 7 i antiqs libris scribūt abe
 vocales diphtōgi: sic caelū foenuz. Scribit ēt nihilomi
 nus Pap. celū vbi e. sequit^o post c. 7 sic sine a.
 Cafarnāū itēpretat^o ager solatōis: vl̄ villa pinguedinis.
 7 scribit^o p̄ f. in Pap. pōt etiā per ph. scribi.
 Caifas fe. penul. cor. vñ accēt^o d̄z poni sup̄ p̄mā syl. 7 itē
 p̄tat^o iuestigator: vl̄ sagax: vel vomens ore: inique. n. ore
 suo iustū dānauit: q̄nis hoc mysterio p̄phetali anūciat^o
 set. Auroza. Ad caiphā p̄perāt p̄siliūq; tenent. 7 pōt scri
 bi p̄ f. vel p̄ ph. Et scias q̄ predicta bene p̄ueniūt cai
 phe: nā fuit iuestigator sine iuestigās. s̄. p̄ malitiā: sagax
 pasturiā: ore vomēs per detractionē. i. p̄sily ipietatē: cū
 dixit. Expedi vobis: vt vn^o moriat^o hō p̄ p̄plo: 7 nō tota
 gēs pereat. vbi habet Jo. ii. ca. Et p̄nt itelligi p̄dicta v̄ba
 duob^o modis. Uno mō fm prauā itentionē caiphe: q̄si
 dicat. Expedi vobis vt vn^o moriat^o hō. i. vni^o hominis
 vitā p̄curem^o ad mortē pro populo. s̄. liberādo: 7 non to
 ta gēs pereat romanoꝝ crudelitate. nā vt diē aug. iudei

epalia p̄dere timuerūt. ⁊ vitā eternā nō cogitauerunt: at sic vtrūq; amiserūt. Nam ēt romani post dñi passionē: ⁊ glorificationē. s. post quadragintaduos annos tulerunt eis gētē ⁊ locū expugnādo ⁊ trāsserēdo. Et p̄dicto sensu itellexit p̄dicta v̄ba caiph̄as. ⁊ fuerūt mala. ⁊ a caiphe libero arbitrio. vñ q̄tum ad itētiōez caiphe peccauit caiphas. ⁊ nō fuerūt p̄phetica. Alio mō p̄nt exponi p̄dicta v̄ba s̄z q̄ fuerūt a sp̄scō ⁊ p̄phetica. Expedi vobis rē. q̄si dicat. expedi vobis q̄tū a liberationez a culpa: ⁊ q̄tū ad ianue celi ap̄tionē vt vn̄ moziat̄ hō. s. x̄ps dei fili⁹ s̄z. s. q̄ hō: q̄ v̄bū i q̄tū v̄bū nō ē passum s̄z aug. Et hoc figuratū ē i Hen̄. 22. p̄ hoc q̄ aries imolat⁹: ⁊ Isaac. i. x̄ps fili⁹ abrae. i. dei p̄ris liberat⁹ ē p̄ p̄plo. i. p̄ salute ppli. Et n̄ tota gēs peat. s. ad ifernū v̄l limbū d̄scēdēdo ⁊ celestē requiem nō igrediēdo. ⁊ sic p̄dicta verba fuerūt p̄phetice plata per caiphā pontificē nō ea itelligentem.

Calabria brie. puincia iuxta apuliam.

Calabri bry. auis q̄dā est. ⁊ d̄r ēt caradrion. Leuiti. ii. S̄z Deu. i. 4. d̄r. Caladriū ne comedatis. Auroza. Sarrula caradrion auis est: illosq; figurat. ⁊ vt dicūt caladrius ⁊ caradrion p̄o eadē aue accipiunt: s̄z cōstat q̄ scriptura d̄ferunt. Vide in caradrion.

Calamat a calam⁹ mi. d̄r h̄ calamat⁹ ti. q̄dāz genus stricte mitre. ⁊ d̄r calamatus q̄si calorē machinās eo q̄ stricta sit: ⁊ capiti ip̄ressa. ⁊ ē etymologia. Vñ Joseph⁹ in. 5. Sup caput gestas pilleū in modū parui calamiti.

Calamariū ry. cornu. vbi tenet̄ icaustū. ⁊ d̄r a calamari⁹.

Calamistratulus in calamistratus vide.

Calamistrat ra. tū. i. calamistro ornat⁹. ⁊ d̄r a calamistrus. Et a calamistrat⁹ descendit calamistratulus la. lū. dimi. penul. cor. vñ Piero. in q̄dā epi. p̄neros cincinaculos ⁊ calamistratulos: ⁊ pegrina vnguēta olētes deuota.

Calamistrū a calam⁹ d̄r hoc calamistrū stri. i. acus ferrea: vel alteri⁹ metalli i similitudinē calami scā q̄ crines obtorquent vt crispī fiāt: quā in cinere v̄l in igne calefacere solēt q̄ capillos crispāt: vt calamistrati sint.

Calamitas tatis. i. miseria. ⁊ d̄r a calam⁹ p̄ canna. q̄ ē inanis ⁊ vacua ad istar calami: p̄rope q̄de3 calamitas ē q̄n̄ aliqs nec h̄z i spe: nec in re: nec exteri⁹ nec iteri⁹: sic cāna vacua ⁊ vana ē iteri⁹ ⁊ exteri⁹. v̄l d̄r calamitas a calamis stipul. Lū. n. calami segetū frāgūt: ide oriūt̄ fames ⁊ miseria. tūc ē calamitas: vñ ⁊ q̄dā dicūt q̄ calamitas d̄r q̄si eadamas a cado d. mutata in l. q̄n̄ ita calami cadunt ⁊ frāgūt: s̄z poti⁹ v̄l eē etymologia q̄ p̄pō. ⁊ cor. mi.

Calamitas tatis. maf. ge. genus rane dictuz a calamus. q̄z moratur in calamis.

Calamito. a calamitas tatis. dicitur calamito calamitas verbum actiuū. i. mestificare: infelicitare: calamitosum facere. ⁊ corripit mi.

Calamitosus sa. suz. i. miser ⁊ calamitate plenus. ⁊ dicitur a calamitas tatis.

Calamizo zas. i. leta cantare: a calamus dicit̄.

Calam⁹ mi. ē cāna v̄l stipula segetis q̄ sustinet spicā. ⁊ d̄r a caleo les. q̄z ex imisso flatu calefcit s̄z Dug. Itē s̄z p̄ap. calam⁹ d̄r p̄na scriptoris a calo las. q̄d ē velū ponere. q̄z calat. i. iponat icaustū sup chartā. itē calam⁹ ē p̄p̄riū nomē arboris a canēdo. i. fundēdo voces d̄cm. itē calam⁹ est flui⁹ amnis cāpanie. itē calam⁹ spēs ē aromatica. itē calami s̄t haste cādelabroz f̄cē i modū calamoꝝ. ⁊ cor. la.

Calaria rie. nauis que ligna portat: a calo lonis. d̄r vel a calon grece: quod est lignum latine.

Calat ti. a calon q̄d ē lignū. d̄r h̄ calat⁹ ti. q̄z fit ex ligno: v̄l d̄r a calo las. q̄d ē pono. q̄z ibi p̄oat̄ p̄sa v̄l aliū. ⁊ ē calat⁹ canistz v̄l q̄dā gen⁹ pocloꝝ s̄z Dug. p̄ap. v̄o d̄ic. Calati ciati canistre d̄ v̄gis. angusti i fūdo: lati i ore. ⁊ cor. la.

Calcane⁹. a calx vel callus d̄r h̄ calcane⁹ nei. idē ē q̄d calx. ⁊ est aliud q̄ talus. Nā talus est sub crurib⁹. idem ⁊ talanus. ⁊ sub talo est calcaneus vel calx s̄m Dug.

Calcar aris. ge. neu. d̄r a calcane⁹. q̄z i calce v̄l calcaneo religat⁹: ⁊ pdu. ca. siue penl. i. obligs. ⁊ d̄r calcaria stimuli aialiū. Qui. Nil nocet admissio subdere calcar equo.

Calcedoni⁹ pallidā ignis h̄z effigiez: subutilat in publico fulgozē dat i nubilo: vtutē fert fideliū: occulte famulantū. gēma ē s̄z p̄ap. Glo. at sup Apoꝝ. 22. d̄ic. Calcedoni⁹ q̄si pallēs ignis lucerne nitet ⁊ fulget sub diuo n̄ i domo significat flāmā charitatis iterne: q̄ i abscondito bōa agit s̄z cū alys p̄desse iubet: mox appz qd fulgoris hēat itus. sculpētib⁹ resistit solis v̄l digitoz attritu excādēs ad se paleas trahit. a nllō q̄unt vinci imo ad se fragiliores trahit.

Calcio. a calx calcis d̄r calcio as. q̄d exigit hoc cal (h̄t. ciamentū ti. vel calceo ceas. quod exigit hic calceus cei. Calcio componitur: vt discalcio cias. excalcio cias. recalcio cias. ⁊ sunt actiua.

Calcitro tras. trauit. trare. d̄r a calx cis. ⁊ ē calcitrare: calce p̄cutere. ⁊ ē actiuū v̄l resistere. ⁊ tūc ē neu. vñ h̄ calcitronis. i. rustic⁹ q̄ itēperate calcat. i. calcitrat s̄m Dug. Et p̄ap. d̄ic. Calcitrare: q̄si calce retro ferire. ⁊ cor. ci. nāl̄.

Calcitro onis. in calcitro est.

Calco cas. v̄bū actiuū. calco cas. p̄ponit̄ cū cō. ⁊ d̄r p̄culco cas. itē cū de. ⁊ d̄r deculco cas. q̄d ⁊ decalco cas. iuenit̄. i. opus tectoꝝ dealbare. itē cū ex. ⁊ d̄r exculco cas. itē cū in. ⁊ d̄r iculco cas. itē cū p. ⁊ d̄r p̄culco cas. itē cū re. ⁊ d̄r reculco cas. ⁊ sunt actiua.

Calcos grece latine. es. vel fex dicitur.

Calcula le. i. lixa vel seruus militū: vel nuncius cursatilis vñ Plautus. Video calculā militarē.

Calculatim. i. numeratim aduerbiū. Vide in calculus.

Calculus. a calco h̄ calculus li. lapis breuis parū rotūd⁹. ⁊ durissim⁹: dicit̄ sic. q̄z breuitate sui sine molestia calcetur. cui d̄ri ē scrup⁹ lapillus minut⁹ ⁊ asper: q̄ si iciderit i calciamētū nocet. ⁊ est molest⁹ aīo. vñ animi molestiā scrupulā dicim⁹. D̄ic ⁊ scrupea v̄l scrupulosa saxa. i. aspa ⁊ a calculus pp̄ similitudinē calculi d̄r scachi. q̄z leues sūt ⁊ rotūdi. v̄l d̄r a callis. q̄z p̄vias ordiales eāt. i. p̄ calles: s̄z calculoz p̄rim ordine mouēt. vñ ⁊ ordinari d̄r: p̄tiz vage: vñ ⁊ vagi d̄r. ac q̄ moueri oīo nō p̄nt icuti d̄r: vñ ⁊ egētes hoīes icuti vocāt̄: q̄b⁹ v̄ltra p̄cedēdi nllā restat itē a calculo lapide d̄r h̄ calculus rō: numer⁹: p̄putatio: q̄z antiq̄ huiusmodi lapillos. i. manu tenētes solebāt numerare. vñ calculo las. v̄bū actiuū. i. numerare. ⁊ cor. cu. ide v̄balia. ⁊ calculatim. i. numeratim aduerbiū. itē a calculus pp̄ sui puitatē h̄ calculus li. lapis q̄ i vesica fit. vñ calculosus sa. sū. q̄ talē patit̄ ifirmitatē s̄m Dug. Itē calculus lapis ignit⁹ siue carbunculus. Vñ d̄ic Glo. Isa. 6. Et i manu ei⁹ rē. Calculus igt ē lapis ignit⁹ v̄l carbunculus: q̄ pp̄ flāmēū colorē ignit⁹ d̄r. vñ v̄sus. Calculus ē rō: numerus sententia: carbo. Calculus est pōdus. minimus lapis: ensis acutus.

Calcus. a calculus p̄pter sui paruitatem d̄r h̄ calcus ci. i. quarta pars oboli. ⁊ est minima pars pōderis. itē calcos dicunt greci. ⁊ o. mutata in u. p̄uertitur in latinum. ⁊ d̄icitur calcus. i. fex vel es.

Caldaria rie. vas q̄dā: q̄si calidaria: a calidus d̄r.

Caldus. calidus sincopat. ⁊ d̄r caldus da. dū. i. calid⁹.

Calefacio cis. Calere modi ifinitiuū p̄ponit̄ cū facio ⁊ cu3 fio. ⁊ dicitur calefacio cis. ⁊ calefio fis. ⁊ acuit̄ penul. in secunda ⁊ tertia personis: licet sint breues: vt calefacio cis. vide in facio facis.

Caleo les. lui v̄bū neu. ⁊ caret sup. i. v̄l fieri calidū. Et cōponit̄ cū re. ⁊ d̄r recaleo les. ⁊ cū in. vt icaleo les. Lonca leo les. i. simul calere. p̄sat. Localuit cor meū intra me

Et tā ab ipsis q̄ a suo p̄mitto fiūt ichoatiua ab eis for-
mata: vt caleſco ſcis. recaleſco icaleſco: concaleſco: ſcis. ⁊
cor. p̄mā caleo. Un̄ Qui. ep̄iſ. Qui calet i cupido pectore
Calepra in capullulū exponit. (p̄ſtat amor.
Calerarius ar̄y. i. miniſter ferens ligna: a colon quod eſt li-
gnum dicitur.
Calero ras. v̄bum neu. properare vel ligna portare. ⁊ dicitur
a calon lonis. vel a calon greco.
Calibs libis. ge. cōis q̄dā ppl̄s a caleo les. dicitur eo q̄ ſemp
caleat fodiēdo illud gen⁹ ferri: q̄d vulgo d̄r acier v̄l azal
eo q̄ multū abūdat apud eos. v̄n̄ h̄ calibs bis. d̄r genus
ferri. ⁊ cor. penul. Lucan⁹ in. 4. nō calibē gētes penitus
fugiente metallo. Eruerant ⁊c.
Calico cas. i. bibere: potare. ⁊ d̄r a calix cis.
Calicula le. vide in caliga ge.
Caliculus li. diminutiū paruus calix.
Calid⁹ da. dū. d̄r a caleo les. ⁊ p̄p̄aſ calid⁹ dioz. diſſim⁹. v̄n̄
calide di⁹. diſſime. aduer. ⁊ hec caliditas tis. Et ſyncopa-
tur calid⁹. ⁊ d̄r cald⁹ da. dū. Et vt d̄r p̄p̄aſ. Calid⁹ calore
effect⁹ ſcribit̄ per vnū l. cor. enī p̄mā. ſic caleo les.
Caliendrū dri. i. mitra vel generalr̄ q̄quid caput iuoluit:
vt maiorē calozem ꝓtrabat. ⁊ d̄r a caleo les. Hora. in ſer-
mo. Altum ſagane caliendrum.
Caliga. a calcio cias. d̄r hec caliga ge. calciamētū crurium
ſiue ſit de p̄ano. ſiue ſit de ferro vel dicitur a colligo gas.
q̄ calige ligant̄. v̄l d̄r a callo pedū. Inuenit̄ ē callicula
p̄ eodē. ſilr̄ a callo. ⁊ cor. penul. Unde in Auroza. Sume
tibi caligas: ⁊ veſtem ſtringe ſequēdo.
Caligar⁹. a caliga d̄r caligar⁹ ta. tuz. q̄ caligas bz. v̄n̄ ⁊ mili-
tes caligati d̄r a gbuſdā caligis ferreis q̄s ſolēt h̄re: v̄n̄
q̄dā neronuz dicit⁹ eſt caligula. q̄ a pueritia iter milites
ſit v̄ſatus. Caligula p̄t d̄r parua caliga diminutiū.
Caligo gas. v̄bū actiū. i. caligis iduere. a caliga ge. ⁊ cō. pe-
nul. ſicut caliga. Itē caligo gas. d̄r a caligo inis. ⁊ ē caliga
re: obſcurari: obſcurari: obſcurari. ⁊ pdu. li. vide in cali-
go ginis. Itē caligo gas. quādo ſignificat caligines. pdu.
p̄mā: ſz quādo p̄tinet ad caligas eādē cor.
Caligo ginis. fe. ge. d̄r a caleo les. ⁊ eſt caligo obſcuritas ⁊
ymbra ſp̄ſitudine aeris. facta etiaꝝ caligo d̄r fulio. ⁊ d̄r
ſic. q̄ maxie calore aeris vel ignis gignat̄. P̄ſal. Caligo
ſub pedib⁹ ei⁹. v̄n̄ caliginofus ſa. ſum. i. obſcurus. caligie
plenus. ⁊ caligo gas verbū neu. ⁊ pdu. li. penul. tā nomē
q̄ verbum pro obſcuritate.
Caligula le. diminutiū parua caliga. vide in caligatus.
Calimac⁹ ci. penl. cor. p̄p̄riū nom̄ cuiusdā viri: d̄ quo Qui.
i d̄ remedio amo. Calimaci nūer⁹ nō ē dicend⁹ achilles.
Caliope pes. accentuat̄ in fine. ⁊ eſt de nonē muſis q̄ſi ca-
lophone. i. bona ſonoritas. ⁊ d̄r a calo q̄d eſt bonuz. ⁊ p̄t
ſcribi per k. kaliope pes.
Calix cis. maſ. ge. q̄dā gen⁹ poculoꝝ q̄d olim ex ligno fie-
bat. v̄n̄ calon q̄d eſt lignū deriuat̄. vel p̄t deriuari a ca-
leo les. Solebāt. n. calidā ⁊ frigidā potionē miſcere i ca-
lice. v̄n̄ ſcias q̄ calix dicit⁹ eſt a calida potionē: ⁊ miſcere
d̄m̄ eſt p̄ miniſtrare ⁊ p̄pinare vinū. ⁊ etiam adhuc mi-
ſcem⁹ calida frigidis. ⁊ ecōnerſo: vt vinū ⁊ aquā. ⁊ cor. li.
Un̄ Horati⁹. Secūdi calices quē nō fecere diſertū. ⁊ d̄ſi-
nit in ix. cor. naturalr̄ ſm̄ p̄p̄aſ. ⁊ p̄ſi.
Calleo. a callus d̄r calleo les. lui. v̄bū neu. ⁊ caret ſup̄. i. du-
rere v̄l callide ſcire: Un̄ q̄dā callet durere denotat ⁊ ſa-
pere. v̄n̄ ⁊ caleſco ſcis. ichoa. Calleo ꝓponit̄ cū cō. vt cō-
calleo les. i. ſilr̄ callere. Occalleo les. i. circū v̄l v̄ndiq̄ cal-
lere. Recalleo. les. i. itez callere: v̄l remolleſcere. ⁊ a cal-
lo ceſſare. ⁊ ſcribit̄ calleo per duplex l.
Calleſco ſcis ichoatiū. i. icipio callere.
Callid⁹. a calleo les. d̄r callid⁹ da. dū. i. ſubdolus v̄l ꝓ exer-
citationē actus inſtruct⁹. ⁊ ſic callid⁹ nō ꝓ aſtuto iſt̄. ſed

ꝓ aſtuto ē ⁊ docto d̄r. Dicit̄ v̄ſut⁹ d̄r. q̄ animū cito ver-
tat. ⁊ facile ad quālibz fraudez. Job. 36. Simulatores ⁊
callidi ꝓuocant irā dei. Et ꝓp̄aſ callid⁹ dioz. diſſim⁹. v̄n̄
callide dius. diſſime. aduer. ⁊ hec caliditas tatis. Inueni-
tur ē calid⁹ ꝓ calore affect⁹: ſz tūc ſcribit̄ ꝓ vnū l. ſz calli-
dus. i. aſtur⁹ ꝓ duo l. ſcribit̄. v̄n̄ ⁊ p̄mā poſitione pdu. Zu-
roza. Callid⁹ ergo dolos. ⁊ fraudes in pectore voluit.
Callis. a callus d̄r h̄ callis lis. i. ſemita callo pedū pdu-
rata ſtricta ⁊ āguſta iter mōtes. ⁊ ē callis iter pecudū ꝓpe: ſe-
mita boiuz: v̄l call⁹ ē limes callide iacēs. ⁊ ſm̄ hoc dicit̄
a calleo les. ꝓ callide ſcio. Inuenit̄ ē h̄ callus li. datiu⁹
plural⁹ call⁹. v̄n̄ v̄ſus. Callus durities dicit̄ ſemita callis
Calloſus. a callus d̄r calloſus ſa. ſum. i. dur⁹: fortis: piguis:
carnulent⁹: callis plen⁹. Et hinc hec calloſitas tatis. i. du-
rities: fortitudo: pinguedo.
Callus. a calco cas dicit̄ h̄ callus li. i. durities pedū q̄ ter-
ram calcamus. ⁊ etiam manuz durities iterioꝝ dicitur
callus. ⁊ cutis lardi.
Calo. a calon q̄d ē lignū d̄r h̄ calo onis. ille q̄ fert ligna. Ca-
lones ē d̄r gallee militū. ⁊ pdu. p̄mā: ſz calo as. v̄bū eā
dē cor. v̄n̄ v̄ſus. Ponere dico calo: ſz refert ꝓdēra calo.
Calo las. laui. i. laxare: deponere: ꝓponere. ⁊ d̄r a calon gre-
co q̄d latine d̄r laxa. Et ꝓponit̄ intercalo las. i. iterponere.
v̄n̄ v̄balia. ⁊ cor. p̄mā: ſiue ca. vt p̄baſ i calo lonis.
Calobalsamū mi. lignū balsami: v̄l liquor emanās d̄ ligno
ei⁹ trito. ⁊ ꝓponit̄ a calon: q̄d eſt lignū ⁊ balsamū.
Calon grece lignum latine.
Calopodiū. calon ꝓponit̄ cū podiū: q̄d ē baculus quo ter-
re inſtitimur. vel cū pes q̄d eſt pes. ⁊ dicit̄ hoc colodiū du-
i. baculus ligneus: vel pes ligneus.
Caloz oris. d̄r a caleo les.
Caluaria. a calu⁹ d̄r hec caluaria ric. i. locus patēs ſup̄ duo
ſup̄cilia. v̄n̄ vt in euāgelio habet̄: locus in quo decapita-
bant̄ latrones locus caluarie appellabat̄. i. ꝓ ꝓſſa cal-
ua exiſtētia ibi. ⁊ d̄r hebraice golgatha.
Caluaſter ſtri. maſ. ge. d̄r a caluus ui.
Caluicies. a calu⁹ d̄r hec caluicies ei. ⁊ hoc caluiciū cy. lo-
cus patens ſup̄ duo ſup̄cilia.
Caluicium cy. in caluicies eſt.
Calumnia nic: accuſatio falſa: crimē falſo obiectū: iurgiuꝝ
aliene litis. ⁊ d̄r a caluo nis. Et a calūnia deriuat̄ calum-
nioꝝ aris. i. reprehēdere. crimē falſo accuſare: vel ꝓſume-
re: terrere: exigere: detinere: cauſari: fruſtari: ludificare.
S̄z antiq̄ dicebāt calūnio as. ⁊ a calumnia d̄r calumnio-
ſus ſa. ſum. plenus calumnia.
Calumniatoꝝ toꝝis. falſi criminis accuſatoꝝ. ⁊ p̄t habere
eaſdē ſignificatiōes ſic ⁊ calūnioꝝ. ⁊ d̄r a caluo nis.
Caluo uas. nauis. uare. i. facere aliquē caluū: ſz nō eſt i v̄ſu.
⁊ ide d̄r h̄ calu⁹ ui. ⁊ adiectiue iuenit̄ calu⁹ ua. uū. Caluo
uas. ꝓponit̄ cū de: vt decaluo uas. nauis. i. caluū facere v̄l
decapitare: ⁊ caluaria auferre.
Caluo uis. ui. uere. i. decipere v̄bū actiū. ⁊ caret ſup̄. d̄be-
ret. n. facere calutū: ſz nō iuenit̄. ⁊ eſt tractū a caluo. qui
quodāmo decipit vidētes ꝓpter galeꝝ ſuū: vel aliquo
coopertorio. ⁊ d̄r a calu⁹ ui. ⁊ iuenit̄ calui ꝓteritū. ⁊ gr̄is
a calu⁹. v̄n̄ v̄ſus. Si nō vis calui fugias ꝓſortia calui. ⁊ a
caluo is. d̄r cauillo las. ꝓ caluillo.
Calus li. vas vimineum. vel de ſalice ꝓ quod muſta co-
lantur. ⁊ d̄r a calo las.
Caluulus li. paruum caluus.
Caluus ui. ⁊ calu⁹ ua. num. in caluo uas. vide.
Calx. a callus li. d̄r h̄ calx cis. p̄ma pars plāte: v̄l poti⁹ ꝓ-
ſtrema q̄ ⁊ calcane⁹ d̄r: ſz hec calx cis. i. cementū. ⁊ d̄r tūc
a calid⁹ q̄ſi calix. q̄ ex lapide calefacto ⁊ aduſto fit. calx
ē ꝓponit̄ ꝓ fine cuiuſlibet rei: ſic d̄r. In calce libri ꝓ in ſi-
ne libri. ⁊ eſt calx ꝓ pede ſiue calcaneo maſ. ge. lz Uir.

- posuit auctoritate sua in feminino. Pro cemeto ergo est fe. ge. vnde versus. Pars pedis hic calx: combustus calculus hec calx. Et vt dicit Pap. calx lapis coctus aqua accenditur. oleo extinguit.
- Cama.** a cami qd e breue dñ h^c cama me. gen^o lecti breuis et circa terrā: qd et hoc cama maris. inuenit in Ambro. de officijs. Pap. etiā dicit. Cama lectus breuis.
- Cambio bis.** bire. campsus. aliqd cōmutādo p aliq re dare. vñ cāpsor ozis. et campso fas. fre. a campsu u. in o.
- Cambises sis.** pdu. penl. Un in Aurora. Rex nabuchodo nosor cambises dictus in anno.
- Camelion tis.** maf. ge. qd daz aīal dcm a camelus. et dñ sic. qz lz sit aspsus albis maculis: pedibus bubalis: capite tñ camelo est silis lacerte qdrupes: sz sub aspectu mutat colorē. et viuit de aere. Vide in salmādra.
- Camelopard^o** dicit^o q camelus et pardo silis sit sz Pap.
- Camelus.** a cami qd e breue vl humile dñ h camelus li. qz cū cameli onerant vt breuiiores et humiles fiāt accubāt. Uñ a camur qd e curuū. dñ camelus qsi curu^o. qz curu^o e dorso. Itē camelus li. funis nautic^o. et pdu. me. Et scias q camelus nō coit cū mfe: sic dixi i equ^o. Itē dñ basili^o i octaua homel. hexame. Camelus hz sp memoriā malorū. et ad iracūdiā grauis et pseuerās ē. Deniqz si fuerit p cussus diu dissimulat odire. cū ceperit oportunū tps illatā ptin^o repēdet iniuriā: sz hunc nlla d marinis beluis imitat. Audite itaqz iracūdi hoīes q rēcordatōz dudū le siōis accepte p vtute maxia affectatis cui belue silis ha
- Camena.** a cano nis. dñ h^c camena ne. i. canti (beamini. lena vl musa: qsi canēs amene: vl qsi canēs melos. et pdu. penl. Doza. Surge et ihūane seniū dpone camenc.
- Camera.** a camur qd e curuū dñ camer^o ra. rū. i. curuus: vñ hec camera re. i. curuatura. vñ et camera dñ loc^o secretus vbi cubam^o: eo q quādā curuaturā solet hñe i supiori pte qsi ad modū celi: q et testudo dñ et lacunar. vl pt dici camera a camur. Et a camera dñ h camerari^o ry. vñ hec cameraria rie. Itē a camera camerat^o ta. tū. i. curuat^o vl cameris ornat. et pōit vt bicamerat^o ta. tū. tricameratus
- Camero ras.** rauī. vñ actiuū. i. curuare vl came (ta. tū. ras facere: vel cameras pparare: vl distinguere.
- Camillus.** a camera dñ h camillus li. i. puer igenu^o q camera solet frequētare. hinc quoqz h^c camilla le. dñ puella in genua. inueniūt ēt be due ptes i alio sensu. s. p pueris sacerdotū. Un Macro. d saturnalib^o. Camillos inqt et camillas appellabāt flaminū: flaminarūqz mistros. et fm h^c tñ valet camillus qstū mīster: et camilla qstū mīstra. vñ et mercuri^o inuenit appellari camilla. qz mīster ē deoz.
- Camin^o ni.** maf. ge. penul. pdu. ignis vel fornax. et dñ a campso fas. qd est flectere. qz flāmas in se reflectat sz Dug. vel fm Papiam dñ a caumate.
- Camisia sic.** dñ a cama me. qz i ea dormim^o i camis. i. lectis nostris: vl stratis. vl dñ sic. qz olim fiebat de canabe: vñ camisiatus ta. tū. q hz vl idutus est camisia.
- Camisiola le.** diminutiū parua camisia.
- Campana ne.** dñ a campania puincia. qz ei^o vsus pmū ibi rept^o ē: vñ hec cāpanula le. et hec cāpanella le. abo dimi. et h^c cāpanari^o ry. q facit cāpanas. vñ hec cāpanaria rie. ei^o vxoz. vel q cāpanas fac. et hoc cāpanile lis. turris in q morant^o campane. et pdu. pa. campana.
- Campania.** a campis: siue cāpoz planitie: in qb^o sita est: dñ hec campania nie. puincia: cui^o caput est capua. Uel dñ capua a capi ei^o fundatore: de cui^o nomine ciuitas illa dicta est capua: vel a capacitare. qz ei^o terra oēm fructum vite capiat. vnde campanie: vel a campoz planicie dñ. et inde campanus na. num.
- Campanile lis.** penul. pdu. locus vbi stant campane. Vide in campana ne.
- Campester.** a cāp^o dñ h^c et h^c cāpester vl pestris. et hoc stre. adiectiuū. et h^c cāpestre hui^o cāpestris substatiū vestis gladiatorū q tñ genitalia regūt: dicta sic. qz iuuenes dñ nudi in cāpo martis gladiaturā exercebāt illa veste pūdeda coopiebāt. Dñr ēt cāpestria lumbaria: succictoria: perizomata sz Dug. Pap. vo sequēs Pzif. diē. Cāpester in cāpo se hñs. h^c cāpester vl cāpestris: hec cāpestris hoc cāpestre. Itē cāpestria succictoria: dicta qz hi q in cāpo p tendūt. bis genitalia tñ operiūt. Nec et perizomata dicunt. Scias tñ q nūc fm cōem vsu dñ hic campester hec cāpestris hoc cāpestre. Et sunt huiusmodi noīa q faciūt masculinū in er. femininū in is. et neutz in e. Decez: vt dixi supra in tertia parte in ca. de casu: siue declinatio ne nominis quasi in pncipio.
- Campio onis.** maf. ge. gladiator: vel i cāpo duellū exercēs. s. pugnator. et dñ a campus pi.
- Campso pfas.** vñ actiuū. i. flectere vl plectere. Itē inuenit cāpsō i alia significatōe. Labio. n. fac cāpsī psū. sup. u. i. o. fit cāpsō fas. frequē. i. frequēter cāpire. et ide cāpsor sozis.
- Campus a cami:** qd e breue et hūile dñ hic campus pi. ppe planicies terraz: sic dicit^o. qz sit hūilis et breuis pedib^o: nō erect^o: vt mōs: sz iacēs: vñ et grece podion dñ. et ide cāpulus li. et hic campellus li. ambo diminutiua.
- Camur grece latine dñ curuū.** vñ camur^o ra. rū. i. curu^o. et hi camures camurū boues alti et decuruati. Uel deriuatur a cami: qd est breue. qz hñt cornua breuia.
- Camures.** in camur vide.
- Chana vic^o** ē galilee: vñ Symon dicit^o ē chanane^o: qd iter pretat possessio vl possidēs: vñ chananeani dicti sūt qdā heretici. idē et anoniāmi latine sine noīe dñr.
- Canubū bi.** ge. neu. a cāna dñ pp similitudinē cāne: vl a greco cannabin qd dicūt greci: vñ et cannabis bis. p eodē: et pro corda ide facta. et cor. penul. Persi^o: Tūc mare transfiliens: vt corda canabe fultū.
- Canalis lis.** fe. ge. et hoc canale lis dñ. et deriuat a canna. qz cana sit ad modū cane. et pdu. penul.
- Cancellari^o.** a cācellus dñ hic cācellari^o ry. ille q fac cācellas. et cācellari^o dñ curia ipatoris ab illa significatōe: fm quam cancellarius dñ aula palaty. qz semper habitat in cancello. i. in aula palaty. Cū. n. thesaur^o impatoris esset i custodia ipsi^o: ipe iuxta thesaurū manebat q erat reposit^o i cācello. Uñ dñ cācellari^o a cācelo fm illā significatōe fm quā cancellū dñ iterstitiū muraliū. et fuit h^c tractū a palestia regiōe vbi tecta desup cacumiata nō erāt sz iacebāt i planū pstrata. Eleuabant^o vo parietes circūquaqz ad modū muraliū. Illavo iterstitia q sūt iter ppugnacula dñr ppe cancelli. Qui vo eplās missas recitare volebat pplo i regione palestina antiq^o ascēdebant sup tectū. et de cācellis recitabāt. et ide ioleuit vsus: vt q lras pncipib^o missas hñt exponere cācellary vsitato noīe dicant. vñ hec cācellaria rie. tā p illa q hz illud officiū: qz pro vxore cācellary. et eius dignitate.
- Cancellus li.** dimi. de cācer cri. et est cācellus p ala palaty parūū forame parietis iterstitiū: iter ppugnacula murtorz parietes: siue tectura. sic q claudūt choz. Et a cācellus cācelo las. i. cancellos pstruere fm Dug. Pap. vero diē. Cancellus cantoz excellēs loc^o: vnde cācellari^o qui in cancellis primus est. Nec Pap. Dicit^o ēt cancellus fenestra reticulata Prouerb. 7. De fenestra. n. dom^o me per cancellos prospexi.
- Cancer.** a conca dñ hic cācer cri. qz sit tota cōca. Et scias q cācri viuit de carnib^o ostreoz miro igenio. Nā qz validam testā eoz apire nō pñt explorāt quoad ostrea claustra testaz operiāt. et tūc cancer latēter lapillum inicit: et ipedita cōclusiōe: ostreoz carnes corrodit. Et vt dicit Ambroxi^o in hexameron: sunt boies qui cācri nisu i alio

usu circūscriptiōes irrepūt. et in infirmitatem ppe vtutis
astut quodā suffulciūt: fratri doli nectūt vt alteri^o pascā
tur erūne. Tu autē pprius esto p̄tentus: et aliena te dāna
nō pascāt. Brā ē si bona sua nouerit cū vitate paup̄tas. et
oib⁹ p̄ferēda thesauris. Utamur ergo igenio ad queren
dā grām et salutē tuēdā: nō ad alienā circūscribēdā ino
cētā. licet nobis vti exēplis maritimis ad p̄fectuz nre sa
lutis nō ad aliene periculū. Itē vt dicit p̄p̄. Lācer cācri
aīal dicit⁹. qz itestina in modū p̄carū hz. Lācer ē est q̄r
tum signū in celo: dicitur: qz cum ad eū sol venerit retro
gradit̄ in modū cācri. Dicit̄ ē cancer p̄ morbo. et hz an
tiquos fuit neu. ge. et fecit genitiuus canceris. vnde vsus.
Est cancer aīal signum vitiumqz malignū. Canceris est
morbus: cancri: stellaqz piscisqz.

Candacis fe. ge. quedā regina fuit. et cor. penul. Un̄ in Au
roza dī. Candacis regina virū direxerat istū. Et vt dicit̄
in historijs: oēs regine ethiopū dicebant̄ regine cādaces
sicut romani impatores dicebant̄ cesares: nec habebat
regimen regio illa nisi a feminis.

Candela le. dī a candeo des. qz accensa candeat.

Candeo des. dui. v̄bū neu. et caret supinis. i. albere v̄l cale
re. v̄n vsus. Lādida res cādet: et ferri lamia cādet. et ē tra
ctū a ferro qz cādere ponat̄ p̄ calere. qz ferrū quāto can
didi⁹ rāto calidi⁹. et a cādeo cādesco des. i. choa. Lādeo
p̄ponit̄: vt ex candeo des. i. valde candeo. ide ex cādesco
Incādeo des. i. itus v̄l valde cādeo. ide icādesco. Recā
deo des. i. itez cādere. ide recādesco i cho. Et est neutrū
cādeo cū suis p̄positis: qm̄ nō mutāt coniugationē. Item
p̄ponit̄ cuz ad. et dī accēdo dis. et cū cō. et dicit̄ p̄cedo dis.
et cū pre. et dī p̄cendo dis. i. añ vel valde accendere. et cuz
sub. et dicit̄ succendo dis. et sunt oīa cōposita a cādeo que
mutāt coniugationē actiua. et hz significationē actiuam
Vide in studeo des.

Candelabrum bz. penul. naturalr̄ cor. a cādela dicit̄ qua
si candelaserū. qz ferat candelam. Vel dicit̄ candelabz
quasi candelae latozium.

Candico cas. caui. care. v̄bū neu. i. candere: v̄l aliquātulus
cādere: vt sit diminutiū a cādeo des. et cor. di. cādico.

Candidarius ry. i. pelliparius qz coria facit alba: a candeo
des. dī. Candidarius etiaz vocat̄ qui lauat pānos: vnde
hec cādidaria rie. lotrix que lauat pānos.

Candidatus ta. rū. i. dealbatus a candidus dī.

Candibalus la. lū. diminutiū parum candidus. Inuenit̄
etiā candicolus la. lū. i. candid⁹: v̄l cādicolus: vnde mar
batus: vel merbor⁹ in libello de lapidib⁹. Tertia candi
culis tribus est iscripta lituris.

Candid⁹ da. dū. a cādeo des. dī. Et p̄parat̄ candidus dīoz.
cādidi⁹sim⁹. v̄n cādide dīus. dissime. aduer. et differt cā
didū ab albo. Albū. n. est de nā: cādidiū de artificio et stu
dio: vnde et dī candidū: quasi candoz datū studio. Itēz
albū quodam pallore cōmixtū: s̄ candiduz quadā luce
respersum est. A candidus dī candido das. verbum acti
uum. i. facere candidum. et cor. penul.

Candoz dozis mas. ge. i. albedo. a candidus dī.

Candulus. a candidus dī candidulus la. luz. v̄n candulus
la. lum. per syncopā. v̄n Iuuenalis. p̄rebēda est gladio
pulchra hec et candula ceruix.

Candus di. mas. ge. vestis regia a candeo des. dī.

Caneo. a candeo des. dī caneo nes. nui. v̄bū neutrum: et ca
ret supino. v̄n canesco scis. i choatiuz: qd et canisco scis.
Inuenit̄ quasi a v̄bo tertie coniugationis. Laneo p̄ponit̄:
vt caneo nes. i. simul canere. incaneo nes. i. valde cane
re: p̄caneo nes. i. tēpestiue canere. recaneo nes. i. itez ca
nere: v̄l retro: vel simplr̄ canere. et pdu. ca. sed canes no
men eā corripit. Unde qdaz. Desine velle canes postqz
per tempora canes.

Canicies ei. et hec canitudo canitudinis. i. eodez sensu: a ca
neo nes. fm̄ Dug. p̄p̄. v̄o dīc. Canicies: senect⁹: q̄si can
dices. a candore dicta.

Canicula. a canis dī hec canicula le. et h̄ caniculus li. ābo
diminutiua. Canicula ē dī qdā stella in quā fm̄ poetas
mutata fuit canicula hycari. v̄n h̄ et hec canicularis. et h̄
re. vt dies caniculares in qb⁹ canicula regnat fm̄ Dug.
p̄p̄. v̄o dīc. Canicula v̄l canis nomē stelle: q̄ est vicina
tbauro. que et syrus dī. estiuis mētib⁹ in medio cētro ce
li est. et cū sol ad eā ascēderit duplicat̄ calor. et dissoluun
tur corpora: vnde canis dī: qz corpora morbo afficiat. Et
scias qz caniculares dies sunt quinquagintatres: qbus mo
leste sunt purgatoēs. a pridie idus iuly vsqz ad pridie no
nas septēbris. v̄n vsus. Incipiūt pridie iuly idus canicu
lares. et pridie nonas septēbris fine resultāt.

Canicularis in canicula exponitur.

Canis. a cano nis. v̄l canoz naris. dī h̄ et hec canis. v̄n canī
cus ca. cū. et canin⁹ na. nū. Quidā ē dētes dīr canini. v̄
de i dēs. V̄l canis dī a cinos greco qd canis dī latie. et fa
cit grūs pluralis canū: et actūs pluralis in es tm̄ canes: s̄
cut iuuenes et panes. Et scias qz canis nomē nō mutauit
accentū ad differentiā hui⁹ v̄bi canis. qz. f. v̄traqz pars ē
p̄ncipalis: et certā hz dīam pp̄ accidētia sua. et neu. depē
pēdet ab altera. S̄z v̄bi differētia hz locum. debet v̄nū
ab altero per originē depēdere. Itēz pōt in p̄silib⁹ dīcī.
Item canis aīal latrabile. marinus piscis: sidus celeste
equoce dicit̄. v̄n vsus. Nat canis in ponto. latrat extra.
fulget in alto. Itē cano nis. v̄bū: et canis nomē nominati
ui casus corripit p̄mam: sed canis datiuus et abltūs plu
ralis. de canus na. nū. p̄ducit primā: sicut caneo nes. v̄n
quidā. Quū latrat ille canis: canis et tu cantica canis. Et
scias qz Isidor⁹. iz. etymolo. dicit. Nihil sagacius cani
bus. plus. n. sensus ceteris aīalibus habent: nam soli sua
nomina recognoscūt: dños suos diligūt: dominorum te
cta defendunt: pro dominis suis se morti subiciunt: vo
lūtarie cum domino ad predam currunt: corpus dñi sui
ēt mortui custodiunt. et nō relinquunt. Quoz postrema
natura est extra homines esse non posse. Hec Isidorus.
Quis ergo vt dicit Ambrosius in hexameron nō erube
scat gratiam bene de se merentibus non referre. cum vi
deat ēt bestias refugere crimē igrati: et ille ipartite ali
monie seruāt memoriā: tū tu nō seruas salutis accepte.

Canisco scis. verbū i choatiū. i. incipio canere: et canesco ēt
dicitur. Vide in caneo nes.

Canistrum stri. a canna dicitur. quia de cannis fissis textū.
vel dicitur a canus na. num. quia cana. i. poma que sunt
cana. i. lanuginosa ibi ponuntur. vnde hoc canistrellam
li. diminutiuum secundum Dugu. et dicitur canistrum
sportula quasi cannis textum.

Canitudo dinis. fe. ge. i. canicies: a caneo nes dī.

Canna ne. dī a cano nis: qz ea canitur. Et significat plura.
Nam canna ponitur pro arundine: pro canna gule. et pro
quodam fluuio.

Cannella le. diminutiuum parua canna.

Cannetum canneti generis neu. locus v̄bi canne crescunt
dicitur a canna.

Cannula le. dimi. parua cāna. Itē cānula le. i. fistula.

Cano nis. cecini. cantuz. v̄bū est polisonū. multa. n. signat.
Nā cano aliquādo simpliciter signat cantare: quadoqz
diuinare: aliquando dicere: quadoqz laudare: quadoqz
metricē describere. et est poetarum sic describere: sicut
dicere est profaicozum. et in duabus primis significatio
nibus est neu. in alijs actiuum. Cano cōponit̄ vt accino
nis. nui. tū. i. iuxta vel iterū. vel cōcorditer canere. vnde
hic accentus. tus. Itē precino nis. vnde precentus. et pre
centoz. Itē occino nis. vnde occento tas. frequētatiuz

- Dicitur quoque oceano nis. nui. Un Salustius. Decanere tubis. Itē pponit cū re: vt recino nis. r succino nis. vnde succentor tozis. ¶ Et nota q̄ oia vba pposita a cano mutāt in p̄senti a. in i. s̄ in sup̄. in e. excepto oceano nis. r oia faciūt p̄senti in cino. penl. cor. r p̄teritū in cinui. r supinū in cētū. excepto oceano. r oia sunt neu. tñ p̄t eē actiuuz pro recitare. Si tñ pposita a cano redoleāt aliquam vel vtrāq̄ illaz significationū fm quā cēsūm cano eē actiuum sine dubio erūt actiua. Itē cano geminat p̄terituz r facit cecini cū deberet facere canui: qd̄ nō facit ad differētiā hui⁹ vbi caneo nes. nui. Cōposita vō faciūt i ui. di uisus. vt cōcinui. r hūt in supino e. ante tū. vt p̄centū fm p̄ris. Itē nota q̄ pponit cū cornu. r d̄ h̄ cornicen cinis. q̄ canit cū cornu. vñ hec cornicina ne. q̄ canit cuz cornu. Itē cū tuba. r d̄ h̄ tubicen cinis. q̄ canit cū tuba. vñ hec tubicina p̄ femina. Itē cū fidis. r d̄ h̄ fidicen q̄ canit cū fide. i. cū corda. vñ hec fidicina ne. itē cuz lyra. r d̄ h̄ liri cen cinis. q̄ canit cū lyra: vñ hec lirinica ne. itē cū cicuta. r d̄ h̄ cicuticen cinis. q̄ canit cū cicuta. vñ hec cicuticina ne. p̄ femina. itē cuz tibia. r d̄ h̄ tibicen penl. pdu. Dia. n. pposita ab hoc vbo cano nis. r noib⁹ istrumētōz sunt mas. ge. r oia cor. penul. excepto vno solo qd̄ pdu. penul. s. tibicen cinis. qui canit cū tibia. qz due vocales breues ibi p̄glutinant in i. longa. vñ hec tibicina femina q̄ canit cū tibia. Cōpōit̄ eē cano cū os oris. r d̄ h̄ oscen cinis. q̄ canit ore v̄l folys v̄l alijs reb⁹: v̄l alio mō vt aues decipiat r cor. p̄mā cano is. s̄ caneo nes. eā pducit. Un qd̄. Dū barbīs canes v̄bula pauca canes. Distrio vult canere se nioz canere videt. Itē regez scurra canit. r citharista canit. Carmina naso canis annosq̄ tēpora canis. Laudo cano moduloz describo: vaticinozq̄. Laudo describo: dico: modulozq̄: vaticinozq̄.
- Canon** nonis. mas. ge. grece latine regula: p̄suetudo approbata siue institutio fm p̄p̄. Et scias q̄ canon in recto nō debz in fine accētuari cū cor. penultimā obliquoz.
- Canonic⁹**. a canon d̄ canonic⁹ ca. cū. i. regularis: qd̄ substā tione d̄ h̄ canonicus. r hec canonica tā p̄ femina regula ri q̄z pro ecclesiavbi regulares morant. Quedā tñ ecclesia inuenit̄ dici canonica: nā in qualibz regulariter viuere debēt. Et scias q̄ iproprie dicit̄ canonic⁹ regularis. qz idē est qd̄ canonicus: canonicus regularis. Si iproprie dicit̄ canonicus secularis. qz idē est qd̄ regularis secularis. Quidā tñ his iproprietatibus vocabuloz vtunt̄ causa differentie ad canonicos regulares. r min⁹ regulares: vel q̄si auersatōe sint seculares. Un dicit̄ tales sunt canonici regulares. r tales sūt canonici seculares. r satis pōt tolerari r dici. Sepe. n. per dictiones icōgrue iūctas intellectum competētē generamus.
- Canopeus**. Lanob⁹ bi. fuit gubernator menelai. r mutata b. in p. dicit̄ quedā ciuitas egypti canopus pi. r hec canopia pie. vñ hoc canopeū pei. i. cortina subtilissima instar rhetiū: plexa texta r fenestrata: vñ lecti nobiliū ornant̄ ad arcēdos culices r muscas. r d̄ sic. qz in egypto huiusmodi rhete p̄cipue habent̄. Un Juuenalis. Ut testudineo tibi lectulo canopeo. in eodē sensu inuenit̄ Judith. i. z. Abstulit canopeū eius a colonis. Vel canopeū: vt alij dicit̄ deriuatur a conus quod est sūmitas galee. r tunc canopeū dicitur quasi conon petens. qz ad similitudinem conī a lato tēditur in acutū ad modum rheticuloz que causa arcēdi pulueris super altaria collocātur. r tūc scribit̄ conopeū per o. in p̄ma syllaba. r pducit penul. canopus: sicut canopeū. Theodolus. Barbara famoso nō cedit turba canopo. Et in auroza dicitur. Rheticulus sericū scriptura vocat canopeū. p̄p̄. aut̄ dicit̄. Canopeū rhete subtilissimum quo repelluntur culices r musce circa lectulos dormientium.
- Canopus** pi. in canopeum exponitur.
- Canor** nozis. mas. ge. i. son⁹ a cano. nis. r pdu. no. penul. obliquoz: vt canor nozis.
- Canor⁹** ra. rū. i. suavis. dulcis cantu: grat⁹: a cano d̄. addita rus. Nā vt dicit̄ p̄ris. in q̄rto libro. In rus denoiatiua: siue v̄balia pauca inueniūtur que penul. pdu. honoz honozus: odor odoruz: canor canor⁹: sonoz sonozus: quozuz regula in p̄mptu est. Nā noia us. v̄ba rus assumūt.
- Cantaber** bra. bū. r hic cantaber p̄p̄s est hispanie: a noie vrbis r hiberi amnis cui isidet sic dicitur.
- Cantabrum** bri. ge. neu. i. purgamētuz frumēti vel farine: vel cibus caninus quo canes pascūtur.
- Cantarus** ri. mas. ge. quoddā vas vinarium. s. crater. r dicitur a cano nis. qz cantādo portatur.
- Canterius** ry. equus castratus mas. ge.
- Cantes**. a cano nis. be cātes cantium. i. fistula organoz in qbus cātus temperat̄: vel vt Marciano placet cātes dicitur deo ornamētōrum.
- Cantito** tas. v̄bū frequētatiuū. i. frequēter cātare.
- Canticū** a cano nis d̄ hoc cāticū ci. vox cātatiū in letitia: laus. itē cāticū psaltery est cū id organum modulāt: p̄stea cātus loquit̄. Quidā etiā liber Salomonis ititulāt cātica cāticozum per excellētiam: eo qz oibus cāticis p̄ferat̄. r dicit̄ hebraice siraširim.
- Cantilena** ne. fe. ge. penul. pdu. d̄ eē compositū a cātus r lenis. nō. n. dicit̄ eē cātilena nisi sit cātus dulcis: r lenis: r suavis. r nō asper fm Hug. p̄p̄. etiam dicit̄. Cātilena cātus lenis: cāticū compositio.
- Canto** tas. v̄bū frequē. r formať a cātu sup̄. de cano nis. n. in o. r est cātare frequēter canere. Et componit̄ cū ad. r fit accāto tas. i. itez vel iuxta cātare. Itē pponit̄ cū cō. r fit cōcāto tas. i. simul vel cū alio: vel simul plura cātare. decāto tas. i. valde cātare discanto tas. i. diuersis modis cātare. excanto tas. i. discātare. icanto tas. recanto tas. i. iterum vel retro cantare.
- Cant⁹** a cano nis. d̄ h̄ cant⁹ tus. tui. Itē d̄ h̄ cant⁹ ti. p̄ cātu: vel p̄ meditullio rote: v̄l qd̄ meli⁹ ē. Cant⁹ ti. ē curuatura v̄l circūferētia rote. s. lignū qd̄ calcat terrā cui radi⁹ ifigif. p̄rsi⁹. Vertētē sese frustra sectabere cātu. r i ista significatione ē scōde declinatiōis: s̄z p̄ melodia cantoz ē q̄rte. ¶ Et nota qz aug. loquēs de cantu ecclesiastico in io. li. p̄fessionū dicit̄. Cū mihi accidit vt me ampli⁹ cant⁹ q̄z res q̄ canit̄ moueat penalr me peccare p̄fiteoz. r tūc mallem me nō audire cātātē. Vide in psalmodia. Et Berni. sup̄ Cāticis in. 47. sermōe. Vos igit̄ moneo dilectissimi pure semp. ac strenue diuinis iteresse laudib⁹. Strenue qd̄ vt sicut reuerēter: ita r alacriter dño assistatis. p̄ure v̄vot nil aliū duz psallitis q̄z qd̄ psallitis cogitatis: nec solas dico vitādas cogitationes vanas r ociosas: vitāde sunt r ille illa dūtaxat hora: r illo loco: q̄s officiales fres p̄ cōmuni necessitate q̄si necessario frequēter admittere p̄pellūtur: s̄z ve: illa qd̄ p̄fecto accipere tūc p̄fulerem que forte pauloante in claustro sedētes in codicib⁹ legeratis: qualia r nūc me viua voce differēte ex hoc adiutorio spiritussancti recētia reportetis salubria sūt: s̄z minime illa salubriter iter psallēdam reuoluitis. Spirit⁹. n. sanctus illa hora gratuz nō recipit q̄qd̄ aliud q̄z debes: neglecto eo qd̄ debes. obruleris. Nec ille.
- Can⁹**. a caneo nes. d̄ can⁹ na. nū. Et pparat̄ can⁹ nioz. nissimus. vñ cane ni⁹. nissime aduerbiū. r canic⁹ ca. cū. r h̄ canus ni. tā p̄ illo q̄ canet q̄z p̄ illo q̄ in capite canet. Can⁹ pponit̄: vt icanus. na. nuz. i. nō can⁹ vel valde can⁹. r p̄canus na. nū. i. ante tēpus cōgruum can⁹. Sap. 4. Lanī sūt aut̄ sensus hoīs. r etas senectutis: vita imaculata. r p̄rodu. p̄mam canus: s̄z canis eā corripit. vñ v̄sus. Notus voce canis. dictamina nō bona canis.

Capape. dicitur a caput: quod sit ornamentum capitis, vel dicitur a capio pis. quasi capiat rotum hominem: et producit primam: et inde capatus ta, tum, qui habet vel induit est capa, et hoc capucium cy, idem quod capa.

Capaculus la. lum. dimi. i. aliquantulum capax.

Capadoces. capadocia est quedam ciuitas. vñ regio in qua est illa ciuitas dicta est capadocia, vñ hic et hec capadocis, tam gentile quam patrium: et cor. penul. Iuue. Quamquam et capadoces faciant equitesque bitinni. Et f3 Pap. Capadoces orti sunt a masoth filio iapheth.

Capana ne. vilis casa vel domus palea coopta: et dicitur a capio pis: quod capiat tamen vñ: vt vineis custodiendis: l3 alie dicuntur capane: sed improprie f3 Dug. Pap. etiam dicit. Capana a rusticis dicta: quod vñ tamen capiat. i. tugurium.

Capapellis: huiusmodi capapellis dicitur ex ablativo et notio sic legem quod in rhetoricis inuenitur quod dicitur capellis quasi pellis cum capa: et ideo merito declinatur in fine siue ex parte recti tamen.

Capax. a capio pis. dicitur h et b et h capax cis quod aliqua in se potest capere et continere. et copiam capax cioz. cissum. vñ capaciter ci. cissime. aduer. et h capacitas tatis. i. domus vel alterius rei amplitudo vel continentia.

Capedo dinis fe. ge. i. ingenium studium vel spacium. et dicitur a capio pis. vñ per compositionem h iter capedo dinis. i. distantia localis vt iter duos parietes f3 Du. vel vt dicitur Prif. in. 4. li. de denominationibus. h noia denominatiua in do: si a vobis veniunt secundarum terminatiões personarum in e. pdu. vertunt. et accipit do. faciunt deriuatiuum: vt inter capio pis. inter capedo torpeo pes. torpedo: et sic iter capedo est figure decopositi. vñ vsus. Ingenium studium spacium reputato capedo.

Capedulum in capululum vide.

Capella le. dimi. ta p pua capra quod p pua ecclesia que nec h3 baptisimum nec cimiterium: et dicitur sic. quod olim tabernaculum dicitur pellicibus caprarum erat cooptum. vñ et h capellanus ta p sacerdotem illius ecclesie quod p parrochiano. vñ h capellana ne. Inuenitur etiam capellanus na. nu. adiectiue f3 Dug. Pap. sic dicit. Capella dimi. est a capra. Capella vero p ecclesia dicitur quasi capiens laos. i. populum et laudem.

Capellanus in capella vide.

Capellula le. dimi. parua capella.

Capellus quod et h capellum inuenitur a capillus dicitur: quia capillos tegat et caput. vñ capellatus ta. tu. et capello las. i. capello tegere. quod aut dicitur capellus quasi capitis pellis et hymolo. est non compositio.

Caper pri. mas. ge. i. hircus: dicitur a carpo pis. quod carpat virgultum: vel a capio: quod capiat ardua vel aspera: vel dicitur sic f3 quosdam a crepitu crurium suorum. vñ hec capra pre.

Capesso sis. vbi desideratiuum a capio pis. et inuenitur etiam p cape cum desiderio: et p cupe: et facit preteritum capessi a capesso o. in i. l3 capessui inueniatur: et supinum facit capessitum penul. pdu. S3 quodam solent pferre h vbi in sco capesco scis. quod sine dubio nihil est: sed capisco scis. dicitur est: et est ichoatiuum. Ex hoc p3 quod dicitur est capessens et capessendus per geminum s. et capessendus format a capessens entis. tis i dus. vñ qui sacerdos ponit preter hostie in calice dicitur dicere. Nec sacrosancta comixtio corporis et sanguinis domini nostri iesu christi fiat mihi et omnibus sumentibus salus mentis et corporis ad vitam permerendam et capessendam preparatio salutaris. Quidam tamen ibi scribunt et pronunciant capescendam p sc: sed p duo s. scribi debet f3 veritate. De capesso etiam supra dixi in tertia parte vbi egi de preteritis verborum tertia coniugationis desinentium in so. et format a capio scda persona de capio pis. is mutata in es. et addita so.

Capi. ge. neu. et indecli. quedam mensura a capio pis.

Capitium ty. os tunice vel alterius vestis vñ caput emittit: et dicitur a caput Job. 30. Quasi capitio tunice succinxerunt me et a capitium deriuatur capitio tias. i. capitium facere.

Capidula le. dimi. parua capis. vñ Prif. in. 6. li. vbi agit de desinentibus in is dicitur: hec capis pidis. cuius dimi. est: capidula penul. cor.

Capillamentum ti. i. capillatura: vel coma arborum et dicitur a capillo las.

Capillicium cy. i. capillatura: et dicitur a capillus.

Capillo las. a capillus dicitur: et est capillare capillatus facere verbum actiuum. et componitur vt decapillo las. i. valde capillare vel capillos auferre.

Capillus li. dicitur a caput quasi capitis pilus. vñ hic capillus li. dimi. et capillosus sa. suz. et capillatus ta. tu. g multos vel longos habet capillos. Et est capillus tamen viri quam mulieris. vñ versus. Est coma quadrupedis: colubri iuba siue leonis. Lesaries hoies crinis proprie mulieris. Duius et illius bene dicitur esse capillus.

Capio pis. cepi cape captum vbi actiuum. i. obtinere inuadere circumuenire. Et componitur cum ad et dicitur accipio pis. Item cum ante et dicitur antecapio pis. et anticipo pas. in eodem sensu. i. poccupare puenire. Item cum con: et fit concipio. Item cum circum et fit circumcapio. Item cum de et fit decipio. Item cum ex. et fit excipio. Item cum in: et fit incipio. Item cum iter et fit iter capio et iter capio pis. ista duo in eodem sensu. i. iter aliquid vel medio cape. itez cum ob et dicitur occipio pis. i. incipere. item occupo pas. ex ob et capio. itez cum pre et dicitur precipio. itez cum per et dicitur percipio. i. profecte cape et intelligere. itez precapio. i. antecapio in quo sensu inuenitur etiam precipio. vñ Horatius. Quicquid precipies esto breuis. itez cum re et dicitur recipio. itez cum susus vel sursum et dicitur suscipio. Et scias quod capio et ab eo composita omnia sunt actiua: et omnia que sunt tertia coniugationis faciunt preteritum in cepi: et supinum in ceptum: et omnia mutant in pnti a in i. pter antecapio circumcapio iter capio et precapio. itez noia composita a capio faciunt genitiuum in pis: vt princeps pis. princeps pis. S3 composita a caput faciunt genitiuum in tis: vt biceps capitis triceps capitis. vñ versus. Componendo caput genitiuum tis. faciamus. A capio natis. pis. genitiuus erit.

Capis dis. fe. ge. a capio pis. dicitur quodam vas quod vulgo dicitur casa et dicitur capis quasi capies hydro. i. aqua. et hymo. est non compositio: et facit actus pluralis in es vel in as capides vel capidas. vñ magis grecum esse ostenditur quam in as. faciat accusatiuum pluralem sicut vult Prif. in. 6. lib.

Capisco scis. i. incipio cape verbum inchoa. et format a capio pis. scda persona: et addita eo fit capisco. vñ de leone dicitur quidam. Tunc quasi inuenit cum sensus quinque capiscit.

Capisterium ry. ge. neu. vas quoddam cum quo frumentum purgatur: et dicitur a capio pis. quod fractum beat? Benedictus nutrice flenti integrum restituit vt habet in dialogo beati Gregorii.

Capistrum stri. dicitur a caput quod caput iumentorum stringat. vñ capistro stras. verbum actiuum. i. capistro ligare: et est capistrum in singulari numero tamen neu. ge. sed in plurali est mas. ge. et neu. s. capistri et capistra.

Capitalis. ge. neu. vel capitale lis. tamen pro pecunia vel pena capitali: quod etiam p snia de capite puniendo: et dicitur a caput.

Capitale a caput dicitur h et h capitalis et hoc le. res capitis vel pertinet ad caput: et hoc capital. vel capitale substantiue tamen pro pecunia vel pena capitali quod etiam pro snia de capite puniendo: vt dicit Dug. Pap. vo dicit. Capitalis astutus verus superbus. Capitale caput pecunia vel fors.

Capitatum quasi per capita aduer. remissiuum vel qualitatum: et dicitur a caput.

Capitatus ta. tu. potest esse nomen a capite qui habet caput: et potest esse participium verbi passiuum huius verbi actiuum capitas. quod est alicui caput facere.

Capitecensus. caput vel capite componitur cum census et dicitur hic capitecensus sus. sui. i. corona que in capite geritur vel taxatio possessionum: et adiectiue capitecensus sa. suz.

- qui de suo capite annuatim reddit censum. i. tributum: vel in capite gerit coronam.
- Capitellū** li. est dimi. de capitulū in quolibet sui significatōe vñ et capitella dicunt que supponunt colūnis: qz colūnarū sūt capita: q̄si sup collū caput: q̄ grece dicunt epistilia.
- Capito onis.** maf. ge. quidam piscis a quātitate capitis sic dicitur. vnde a caput deriuatur.
- Capito tas.** tau. alicui caput facere: sed nō est in vsu: et deriuat a caput: et cōponit cū de et dē decapito tas. et ab vtroqz verbalia: et vtrunqz est actiuum.
- Capitolinus** na. nū. penul. pdu. de capitolio existens: vñ capitolio seruiens et deriuatur a capitolium.
- Capitolium** ly. dē a capitulū: qz ibi ueniebāt senatores: sic in caplo claustrales. vñ dē a caput: qz sit q̄si caput romane ciuitatis. vñ qz ibi ueniebant capita ciuitatis: vel qz Tarqni priscus quū capitolij fundamēta apiret: in loco fundamēti caput hoīs lris tuscis notatū inuenit: et ide capitolij appellatus a caput et laos qd̄ est populus.
- Capitularis.** a capitulum dē hic et bec capitularis et hoc re. qd̄ cōuenit capiti vel capitulo.
- Capitulū** li. puū caput dimi. de caput. Caplīm etiā dē q̄nqz ille paruus locus in quē ueniūt claustrales. Quāqz illa congregatio claustraliū. Quāqz aliq̄ distinctio breuis in quolibet lib. vñ vsus. Distinguit: minuit: locat: et collectio fert. et ide caplo las. i. caplis aliqd̄ distinguere: vñ capitulatim aduer. i. disticte p̄ capla: et p̄ p̄pōnē. recaplo las. i. p̄dcā ad memoriā reducere. Itē a caplīm hō capitellū li. dimi. i. q̄libet sui significatiōe s̄z Dug. Pap. etiā dē. Caplīm dē q̄si alteri sine caput. Capla librorū dicta qz breuiter capiāt et p̄tineāt aliquā s̄ntāz: siue q̄si caput et titulus maioris scripti. vñ caplīm clericorū dictū: qz capla ibi exponant.
- Capo onis.** in caupo vide.
- Capparis.** a cephas dē hō capparis ris. qd̄ā herba vñ v̄gultū est sile lētisco: qz habeat in sūmitatib⁹ rotūda seminū capitula. sic dicit Dug. Diascorides vō dē: qz est frutex spinosus expāsus sup terrā v̄nctiōe plen⁹: et dē qz duritiem splenis sup oīa medicamina iuuat: et hz mltas radices et magnas. nascit in locis aridis et duris et maxie in muris. semē ei⁹ si cū sale p̄ponit escis aptū ē: vētrē mollit comestū: et vrinā puocat. radix ei⁹ bibita paliticis mirifice p̄dest: mēstruis iperat. semē ei⁹ cū aceto coctū et ore retētū dolorē dētū mitigat: silr et coriuz radices oīa ista facere pōt. radix si masticeat dolorē dētū mitigat: succ⁹ ei⁹ auri ifusus v̄mes occidit. Capparis cor. penl. et p̄maz pōne pdu. vñ Martialis. Capparis vt putri cepas allece natates. Et scribit p̄ c. vel p̄ k. fm̄ qz ei⁹ origo greca est. vñ Ecclēstastes. iz. Dissipabit capparis. dz etiam in penul. cor.
- Capra** p̄e. domestica a cap dē. Capra vō siluatica dicta q̄si capiens ardua. vñ dicit Prisc. in. 3. lib. Capreolus videt a nō capre esse: cui⁹ femininū in vsu est caprea. nā capra a capro fit: ex quib⁹ capellus et capella fiunt dimi.
- Caprarius** ry. g. custodit capras: a caper vel capra dicitur.
- Caprea** p̄e. capra siluestris dicta quasi capiens ardua. Caprea vt dicit Pap. sunt ibices q̄si auices: eo qz instar auū altapētāt: que si q̄ aduersitatē ferarū vel hoīuz p̄fense rint de altis cacuminib⁹ se se p̄cipitātes suis se cornibus in ramis arborū recipiūt illesas. vide etiā in dorcas.
- Capreolus** li. dimi. tā capri q̄ caprei. vñ hō capreola siliter dimi. tam capre q̄ capree: et cor. o. vide in capriolus.
- Capreus.** a caper vel capra dē hic capreus p̄e. i. siluestris caper: qz sit silis capro. vñ hō caprea p̄e. siluestris capra et scias qz caprei et capree dicunt dorcades et etiā ibices.
- Capricorn⁹** ni. cōpōit a cap et cornu. qd̄ā aial ē: qd̄ r̄bioeros et egloceros dē. et dē capricorn⁹ q̄si capna h̄is cornua. Capricorn⁹ etiā dē qd̄ā s̄idus celeste: cui⁹ cauda i effigie piscis formā: vt in extrema sui pte pluuias designet.
- Caprificus** ci. fe. ge. a capro is. quedā herba sic dicta: qz parietes quibus inascit carpit et fodit et erūpit extra e lateribus quibus concepta est. vñ dē a fico: qz ficus arbor eius remedio fecundet. vñ Persius. Et que semel itus Inna ta est rupto iecore exierit caprific⁹. fm̄ Dug. Pap. vō sic dicit. Caprificus ifructuosa arbor in saxis monumenti nascitur. Caprificus arbor appellata: eo qz parietes quibus inascitur carpit: et cor. fi.
- Caprigenus** na. num. penul. cor. quod melius dicitur bic et bec caprigena gene. s. pecus genitum a capra.
- Caprilis** in caprinus exponitur.
- Caprinus.** a capra vel caper dē caprin⁹ na. nū. et hō et hō caprilis et hoc le. in eodem sensu penul. produ. et substantiue bō caprile lis. stabulum caprarum.
- Capriolus** li. a capio pis. dē. et sunt caprioli cincini siue vñ cinuli: quib⁹ se innectere vel suspendere arboribus solent vites sic dicti: qz capiant arbores fm̄ Dug. et Pap. dicit: Caprioli sic dicti: qz capiant arbores. sunt. n. cincini siue vñ cinuli: quibus se innectere et suspendere arboribus solent vites: vt sine lapsu sustineāt fruct⁹ suos. sed capreoli sunt fm̄ Pap. filij capre: q̄ acutū visus h̄nt: herbas eligunt vt comedāt. ad alta nitunt. sed fm̄ Dug. capreolus est dimi. tam capri q̄ caprei: vt in suo loco dixi.
- Caprona** ne. fe. ge. anterior iuba equi quasi capiti prona: et deriuatur a caput.
- Capsa** se. i. cista vbi aliquid reponit: qd̄ etiam pro qualibz parua domo dē. et dē a capio pis s̄z Dug. et dē capsā: qz capiat in se atqz seruet aliquid. vnde Pap. Capsa dicta: qz capiat in se atqz seruet aliquid.
- Capsella** le. diminutiuum parua capsā.
- Capsula** le. dimi. parua capsā: et cor. penul.
- Capsus** si. maf. ge. a capio pis. i. carruca vñ dēqz connecta qz si capsā: qz multa capiat.
- Captacula** le. fe. ge. i. subtilis verborū deceptio: sicut sūt sophismata: et dē a capio pis. vñ Martian⁹ capella. Capten culis ludis illigantibus.
- Captiu⁹** ua. uū. a capio pis. dē q̄si captus vel q̄si capite diminutus. vñ et sic dē apud legistas. Ingenuitatis. n. fortuna excidit ab eo. vñ bec captiuitas tatis. et captiuo uas. verbum actiuum. i. captiuum facere.
- Capto** captas tau. tare. verbum actiuū frequentatiuū: qd̄ et p̄ frequenter capere et rape dē. et format a capio captū tu. u. i. o. fit capto tas. vñ captatio onis. rumor: cura popularis. Psal. Captabam in aiām iusti.
- Captura** re. i. captio a capio pis. dē Lu. 5. Stupor circūderat eū: et oēs q̄ cū eo erāt i captura pisciū quā ceperāt.
- Capua** p̄e. quedam ciuitas. vide in campania.
- Capula** le. penul. cor. i. parua capā.
- Capularis:** in capulus vide.
- Capululū.** a caput dē hō capululū capululū: et capedulū capedulū. et hō caleptra tre. i. codē sensu. s. mitra tegēs caput q̄ et alio noīe dē pille⁹: galer⁹: calamat⁹: caliendriū: comatiū: caticulum. Caleptra tñ pprie dē cusia equi.
- Capulus** a caput dē hic capulus li. qz caput est gladij vel a capio. qz ibi capit gladius vt teneat. vñ capulo las. v̄bz actiuū. i. scindere vel secare. vñ in decretis p̄rificū. Lingua delatoris capulet. Capulus etiā dē lect⁹ in quo mortui deferunt. qz sup capita hominū defera. vñ versus. Est gladij capulus capulusqz cadauera portat.
- Capus** pi. i. falco auis a capiendo fm̄ Papi.
- Caput** pitis. dē a capio pis. qz oēs sensus et etiā nerui ab eo initiū capiant: et ex eo oīs viuendi causa oriatur. ibi enī omnes sensus apparēt. vnde ipsi anime que corpori cōsulit personaz quodāmodo gerit fm̄ Dug. et Pap. dicit. Est caput dictum qz capiat cunctos sensus. Caput etiā mentē significat: que caput est aie fm̄ Dug. Et ponitur

quod p principio. vñ ppheta. In capite libri scriptus est
de me. Quod etiā ponit p fine. Eccle. 32. Dabeat caput
risus tuū. Ponit etiā quod p dñatū. vñ vsus. Principiū
capit est: ps corpis et dñat: et ē finalis lra t. qd p3 ad grm
Caput cōponit cū bis et cū tris: et dñ biceps pitis. triceps
pitis. ge. ois q h3 duo vlt tria capita. Inuenit et biciput h
triciput ge. neu. i. geminū vlt trinū caput. cōponit etiā ca
put cū occidiū: et dñ h: occiput pitis. i. occidua vel postre
ma ps capitū. vlt occiput cōponit cū ob et caput: et videt
sic qsi d caput: qz sit capiti retrofus. et idē dñ occipitū.
Itē cōponit cū syncer: et dñ synciput pitis. i. pōr et añrioz
ps capitū qsi syncera et pura et patēs ppter capilloz ab
sentia. itēz cōponit cū pre et dñ pcept: et cū ante et dñ anceps
Et nota q cōposita a capio faciūt grm in pis: vt pnceps
pis. s3 cōposita a caput faciūt grm in tis: sicut dixi i capio.

Carabrio onis. genus auis mustelle similis.

Carabus parua schappa ex vimie facta et crudo corio pte
pta vt est nauicula discurrens in pado.

Character ris grece imago nou⁹ vult⁹ effigies forma vel
stilus figura lra ferz quo note pecozib⁹ iurunt. vñ et ipa
nota vlt signū character dñ: et est mas. ge. et cor. penul. gti.

¶ S3 pōt qri qd sit character: et in qb⁹ ordinib⁹ chara
cter iprimat: Ad h⁹ dico. Character s3 theologos est di
stinctiuū signū quo qs ab alijs distinguit ad aliqd spūa
le deputat. S3 ad spūale pōt alijs triplr deputari. vno
mō vt alijs in se spūalia picipet. et ad h⁹ qs deputat i ba
ptismo: qñ iā deputat pōt esse pnceps ois spūalis rece
ptiois. vñ character baptismalis est qsi qdā spūalis potē
tia passiva. Alio⁹ vt spūalia quis in noticiā ducat p Chri
sti fortē pfectionē. Et ad hoc deputat quis in pfirmatio
ne. vñ etiā in tpe psecutiois eligebant alijs: qui debebāt
in loco psecutiois remanere: ad publice nomē xpi pfitē
dū: alijs occulte pcedētib⁹: sicut p3 in legēda scri Seba
stiani. Tercio modo vt spūalia credētib⁹ tradat. et ad h⁹
deputat alijs p sacrm ordinis: et id sicut in baptismo cō
ferē character et in ordine: ita et in pfirmatioe. Et h⁹ tria
sacra. s. baptismus: pfirmatio: et ordo: in qb⁹ pferē chara
cter nō pnt iterari quū habeāt effectū semp manētē sine
iniuria sacri. Et scias q distinctio hui⁹ characteris in ve
teri lege figurata est. In distinctioe. n. filioz isrl⁹ ab egi
ptijs figurabat character baptismalis. In distinctioe
timidoz a fortib⁹ in bellis: character pfirmatiois. in di
stinctioe leuitaz a fratrib⁹ suis: character ordinis. De de
gradato an potestātē psecrandi amittat: dicemus infra
quū de missa dicet: et cor. primā character. vñ qdā. Exu
rit signat res distinguendo character.

Characterismus mi. descriptio forme alicuius: et dicitur a
character.

Charactio tas. i. scribere: et a character dicitur.

Caradriō auis qdā alba nota: cui⁹ interiora oculos caligi
nosos curāt. si viuere d3 infirm⁹ appropinquit sibi. si vō
mori fugit ab eo. Per medias noctes in sublime celi dñ
volare: significat et xpm. ita dñ Pap. In li. aut de pprie
tatib⁹ et naturis rerū dñ sic. Caladri⁹ s3 psm est albi co
loris nullā hñs prez nigredinis: cui⁹ ps inferior ipsi⁹ fe
moris purgat caliginē oculo: cui⁹ nā talis est: q qñ ali
qs graui detinet ifirmitate: si egritudo fuerit ad mortē
caladri⁹ auertat faciē suā a sic egritate et sine dubio tūc
mori hō. si aut ifirm⁹ d3 qualescere figit visus in ipsuz:
et intēdit in eū qsi applaudēs ei: et pōt scribi p c. vel k. ka
ladrius. Differt aut caladrius ab auicula q dñ caladra: q
est auis sonora et canora sicut merula: sic dicit glosa Deu
tero. i4. vbi dñ. Differunt et. vide in caladrius.

Caragma matis. ge. neu. i. impressio imago vlt lra. vñ Auia
nus. Sicut nūmus habet caragma cesaris sic homo ha
bet caragma dei. et deriuatur a character.

Charaxis ris. se. ge. i. notatio: et dicitur a character.

Charaxo xas. i. scribere a character s3m Dug. Pap. dicit.
Charaxare exinanire scribere.

Carbasus si. a careo et basis: et dñ carbasus si. s3 i plurali car
basa soz. neu. ge. i. velū: qsi carens base. i. sustentamēto ab
inferiori. Carbasus etiā dñ quoddā gen⁹ vestis subtilis
sime. inde carbace⁹ ea. eū. s3m Du. et vt dñ h⁹ carbasus in
singulari vestis sinuosa: q tā viro q mulieri puenire pōt
sed carbasa soz. ad vela nauū ptinet: et cor. penul. vnde
Quidi⁹ epi. Uidi precipiti carbasa tensa notho.

Carbo onis. a carpopis. dñ: qz ab igne carpat vel poti⁹ dñ
a careo es. qz flāma careat. qñ accensus est dñ pruna. quū
pruna extincta fuerit carbo vocat. et inde hic carbonari
us ry. qui facit carbones.

Carbunculus a carbo dñ hic carbunculus li. tā p puo car
bone qz p lapide pncioso ignito vt carbo cui⁹ fulgor nec
nocte vincit: et p morbo quodā intuenit: qz in ortu suo ru
bens sit vt ignis: postea niger vt carbo extinct⁹. vñ vsus
Est lapis est morbus: carbo carbunculus extat.

Carcanus nomen ciuitatis vel loci: et cor. penul.

Carcon calcamo arphat emath ciuitates in oriente.

Carcer a coerceo es. dñ h⁹ carcer is. eo q reos coerceat i sin
gulari ppe vbi rei claudunt: s3 i plurali. vñ qdrige emit
tunt: vlt repagula anteposita. et dñ carcer qsi capiēs reos
et est ethymo. nō cōpositio. vñ h⁹ carcerari⁹ ry. q carcerem
facit vel custodit. et h⁹ et hec carceralis et hoc le.

Carchesia pocula a loco carchesi vlt spelunca vel sūmitas
arboz nautis s3 Pap. vñ Grecis. Ast isrlm dicas carche
sia nautis. Dug. vō dñ. Carchesia sunt in cacumine arbo
ris nautis troche qsi f. lra p q fumes trabunt. vñ et qdā va
sa ad similitudinē illoz facta carchesia dñ. trochee etiam
sunt vocate: qz rotulas habeāt. trochos. n. grece rota dñ
latine. Itē carchesia sūmitas mali i qua chorde pcurrūt
vñ Lucanus. Ac vtinā sūmi curuet carchesia mali.

Cardia die. quidaz morbus. s. cordis pulsus: et dicitur a car
dian quod est cor.

Cardiac⁹ ca. cū. penul. cor. i. cordis pulsū patiēs qsi cor ar
dens hñs pp sitim: et dñ ab ardeo et cor p cōpōnē. vlt dñ a
greco cardion qd ē cor. vñ iuue. Cardiacio ciatum nunq
missur⁹ amico. vel sit cōpositū a cor et bio as. qsi cor hñs
hñs ppter sitim: et tunc dicit cordiacus nō cardiacus.

Cardian grece: latine dñ cor. et accentuat in fine.

Cardinalis. a cardine dñ h⁹ et hec cardinalis et hoc le. et car
dinari⁹ ria. riū. in eodē sensu. s. qd ad cardinē ptinet. et h⁹
cardinalis lis. abltō ab h⁹ cardinali: qz p eos mūdus d3
regi et gubernari et moueri sic ostiū p cardinē. Quedā eti
am vtutes dñr cardinales ad similitudinē cardinis in quo
mor⁹ osty firmat: qz nimirū vtutes: vt dicit Grego. i ter
tia omelia Ezechi. tūc veraciter accipim⁹ quū eaz ordi
nem custodimus. Prima qdē prudētia: secunda fortitu
do: tertia iusticia: qrtā tēperātia est. Quid. n. prodest pru
dētia si fortitudo desit. Scire. n. cuiqz qd nō pōt facere:
pena magis qz virt⁹ est. s3 q prudēter intelligit qd agit: et
fortiter agit qd itellegerit: iam pculdubio iust⁹ est: s3 iu
sticia t pantia seg d3: qz plerūqz iusticia si modū nō h3 in
crudelitātē cedit. Ipsa g iusticia vera iusticia est: q se tē
perantie freno moderat: vt in zelo suo qsqz feruet. sit eti
am t pans: ne si plus ferueat pdat iusticiā: cuius seruare
moderamina ignorat. Et vt dicit Aug. in. i4. li. de trini
tate. iusticia est in subueniendo miseris: prudentia in p
cauendis insidijs: fortitudo in pferendis molestijs: t pan
tia in coercedis delectatiōibus prauis. De his dñ in lib.
Sapie. Sobrietatē et prudentiam docet: iusticiam et vir
tutem. sobrietatem vocat temperantiam: et virtutes vo
cat fortitudinē: vide etiam in dos dotis: et in virtus.

Cardo dinis. incerti ge. dicitur a carpo pis: quia vertendo

carpat. vel dicitur a cardian: et est cardo pua ps osty. s. cuneus q
 in foramine vti. vñ et cardo dicitur ipsius forame aliqui. et dicitur
 cardo a cardion quod est cor: quia sic cor homines regit et mouet:
 ita ille cuneus ianuam regit et mouet. Cardo etiam dicitur extremitas
 rei. vñ et cardines celi dicitur extreme partes axis: sic dicti:
 quia per eos vti celum. Cardo etiam potest per opportunitate vel
 articulo. vñ puerbially solet dici. Res est in cardine. i. i articulo:
 vel in opportunitate. Qui. n. i. cardine est: leuiter potest intrare
 vel exire. vñ Virgi. Daud tanto cessabit cardine rerum.
Cardomomum momi. herba quedam est: granum quoddam: spes
 aromatis: et produ. mo. sicut amomum cinamomum.
Carduelis lis. fe. ge. quedam avis dicta a carduis: quia scirpis
 et carduis pascatur.
Carduus dui. dicitur a carpo pis. quasi carpus. Re. 4. li. 14. ca.
 Carduus libani misit ad cedrum. Et est carduus genus herbe
 spinose: cuius natura mordax et austera est: et ideo succus
 eius allopicias. i. capilloz fluxus curat.
Carectum ti. locus vbi crescit carex vel reponitur: et derivatur a
 carex. Virgi. in bucolicis. Titire coge pecus tu post carecta
 latebas. Job. 8. Aut potest crescere carectum sine aqua.
Careo res. preteritum habet et suppletionem preteriti: et duo supina. i.
 carui carit vel cassus suz. cassus su. et caritum tu. Caritum tu.
 quod probat cariturus: et cassus su. quod probat cassus sa. su. caries
 carit vel cassus: cariturus vel cassus quod probat cassus. et est
 idem carere quod non habere. et est neu. cum omnibus suis propositis si aliquid
 ab eo verba proposita iueniantur sicut Du. et cor. ca. Qui. epi. Quod
 caret alterna rege durabile non est: sed carum ra. ru. pdu.
 ca. vñ versus. Semp amore care ne te careas mihi care.
 Pap. dicit. Careo res. rui. cassus. quis cariturus ra. rum.
 faciat principium. et sicut hoc cariturus irregulariter formatur.
Carex cis. fe. ge. quedam herba: et vti dicitur cana palustris: et dicitur
 a careo es. quia robore caret sicut Du. Pap. vti sic dicit. Carex
 herba acuta: vulgo lista. et cor. ri. in obliquis: vti caricis.
Caria rie. i. caries. vide in caries.
Cariatbarbe que et hebron dicitur: et interpretatur ciuitas quatuor
 arbe. n. quatuor. carioth ciuitas: quia ibi sepultus est Adama
 ximus. Abraam. Isaac. et Jacob cum vxoribus suis.
Cariatsepher interpretatur villa pulchritudinis: vel ciuitas laetitia.
Caribdis. a carina dicitur hec caribdis quoddam periculum mari:
 nam sic dicitur: quia carinas abdet. i. absorbeat. aquas. n. accipit
 vti vomat: vomit vti accipiat. vñ Quidi. Euomit et potat
 dira caribdis aquas. vel caribdis quedam vetula voracissima
 fuit: que quia boues herculis furata est: a Joue fulminata est:
 et in mare precipitata: antiqs ibi exercet rapinas. vñ ille locus dicitur
 caribdis et est b. eiusdem syllabe cum d. vel caribdis vti dicitur Pap.
 mare est vertiginosum in Sicilia dicta grece: quod gurgitibus occultis
 naues absorbeat: ter in die stringit fluctus et ter vomit. et dicitur
 caribdis quasi carinas abdens: quia eas in mare submergit. vide in scilla.
 et desinit actus singularis in im abltus in i. vti caribdi.
Carica. a copia dicitur hec carica ce. i. fructus palme: et ficus sicce
 vel poti? massa illaz. vñ et a copiositate sunt noiate: quia
 multe sunt in massa. vel dicitur a caris quod est gratia: quia tales
 fructus gratiosi sunt: et cor. penl. Qui. Quid vult palma sibi vulgo
Caricia cie. in charitas est. (sicut carica dicitur.)
Carientimos. vide in quarta parte in ca. de tropis.
Caries. a careo res. dicitur hanc caries riei. i. putredo: quia caret
 soliditate. sed caries est proprie lignorum: putredo vero aliarum
 rerum et dicitur sic: quia eueniat lignis soliditate et virtute carentibus.
 et hec caria rie in eodem sensu.
Carina ne. a cario ris. dicitur hanc carina ne. media pars nauis: quia cum
 remis currens diuidit aquas. vel poti? dicitur a curro ris. carina quia
 si currina. et est carina proprie media pars nauis. s. veter. s. poti?
 nit quibus pro ipsa nauis. quia aut dicitur carina quasi caries rima
 ethymo. est: non propter onisio: et pdu. penul. vñ quod dicitur. Dic
 latus esse ratem: ventrem dicit esse carinam.

Carinator ris. i. puicator et maledic: et derivatur a cario as.
Carino nas. verbum neu. i. arguere: vel conuiciari. vel illudere:
 et dicitur a careo res.
Carinus ni. quidam vir a Terentio inductus: dictus sic quia
 si caries noy. i. mente et sensu. a careo et noy: vel sit hec ethy
 mologia: et derivatur a careo res.
Cario as. i. putrescere: et est lignorum: et derivatur a caria rie.
Cario is. i. diuidere verbum actiuum.
Cariosus a caria vel caries dicitur cariosus sa. suz. i. vetustus putri
 dus. et potest cariosus sioz. sissim. vñ cariose sius. sissime.
Caris grecum et interpretatur gratia: et accretuat in fine Caduer.
 et potest scribi per k. siue per c.
Carista sic. i. lena vetus et litigiosa: et dicitur a careo res. vñ et fal
 laces ancille cariste dicuntur: quia veritate carent.
Carisma matis. ge. neu. i. gratia vel donum gratie. et dicitur a charis
 quod est gratia: et cor. penul. gti. vñ quod dicitur. Vult crux lucia cinis
 et carismata via. Quod det vota pia quarta sequens feria.
Caristeum stei. ge. neu. gen. marmoris viridis: a charis quod est
 gratia sic dicitur quia sit gratum sculptoribus. ei. n. viriditas refi
Caristia stie. in charitas vide. (cit oculos.)
Caristo a caristeum dicitur caristo stas. i. fulgere vel caristare. i.
 gratias referre vel letari: et sicut hoc derivatur a charis.
Charitas a charis quod est gratia dicitur hec charitas tis. i. dilectio
 vel rex emptio difficilis: quod magis proprie dicitur hanc charitu
 do dinis: et hanc charistia stie. quod est dicitur festus et graciosus
 dies: et etiam suauitas et dulcedo et gratia: et hec charitia in eo
 dem sensu sicut Hug. Pap. etiam dicit. Charitia dies festus
 iter cognatos. Dicitur autem charitas quasi cara vnitas
 quia nos vnit caro. vñ Aplos dicit quod charitas est vinculum
 perfectionis. i. perfecte vnionis. Signum autem charitatis est gau
 dere cum gaudentibus: et flere cum flentibus. Item excusatio
 et operimentum delicti proximi: quia vti dicit Petrus. Charitas
 operit multitudinem peccatorum. vñ quia frater diuulgat delictum
 proximi: maxime vbi non potest esse correctio signum est nul
 lius vel parue charitatis ad proximum. Quando autem liberet
 operit et excusat sicut deum signum charitatis est. Sed po
 test queri an mali siue peccatores sint diligendi ex charitate:
 Dico quod in malis est duo considerare. s. naturam qua ho
 mines sunt: et maliciam qua mali sunt: quia ergo sicut naturas
 suas sunt ad imaginem dei et vite eterne sunt capaces: ideo
 sicut naturam suam sunt ex charitate diligendi. Malicia autem
 ipsorum contraria est diuine vite. et ideo ipsa in eis odienda
 est. vñ Aug. dicit. Sic diligendi sunt homines vti eorum non di
 ligantur errores. Sciendum tamen quod in peccatoribus quod dicitur in hac
 vita sunt: adhuc ratione nature humane manet possibilitas
 ad gratiam: non autem in damnatis et demonibus: et ideo non est
 similis ratio de peccatoribus et damnatis: vñ patet quod dam
 nati non sunt diligendi ex charitate: sed peccatores in hac vita
 ex charitate diligendi debeant: nec etiam per damnatis est orandum.
 Et quod dicitur. Diligite inimicos vestros: et benefacite his qui
 oderunt vos: et orate pro persequentibus et caluniantibus vos
 intelligitur donec sunt in vita ista: in qua orationes nostre
 eis prodesse possunt. vnde dicit Grego. moralium. 34. Orant sancti
 pro inimicis suis: eo tempore quo possunt ad fructuosam
 penam eorum corda pervertere: atque ipsa peruersioe saluare.
 vide in dilectio: et in zelus: et in scandalum: et in perfectio:
 et in inimicus. Item ad quid valeant bona opera extra charitatem
 facta: habes in opus. vide etiam in preceptum. Item quod charitas
 est porta paradisi: habes in romphea. Item vide in vita. Nota
 hic quod bona opera in charitate facta etiam si transeant actu:
 manent tamen quantum ad meritum in dei acceptatione. Et sicut
 hoc quod sic manent habent efficaciam quantum in ipsis est
 inducendi facientem ad vitam eternam et sic dicuntur viuam
 remanere: sed quod effectum in peccatorem non habet est pro
 peccatis propter peccatum quod facit peccatorem indispotum
 ad percipiendum effectum precedentium meritorum. non autem

ab ipsis operibus aliquid demat: quum in suo fieri effici-
 cacia predicta obtinuerit: hoc ipso quod ex charitate sunt eli-
 cita: quod eis sequens partem auferre non potest. et ideo remota ideo
 sponte a peccatore per penitentiam opera illa predicta effectum suum in ipso
 iteque bene incipiunt: et secundum hunc viuificari dominum. non ergo opera penitentium vi-
 ua moriuntur in se. sed moriuntur per accensum quo ad ipsum effe-
 ctum. et ideo remoto illo accidere viuificari dominum. si autem predictus
 peccator moriatur in peccato mortali: tunc bona predicta non possunt
 sibi ad meritum vite eterne persisterunt nisi iustis et perseuerantibus in
 penitentia: et est beatus. vnde in Apoc. ca. 3. Tene quod habes: ut nemo ac-
 cipiat coronam tuam quod duobus modis potest intelligi. si. n. intelligi-
 gat de corona penitentis iusticie de corona eius aliter accipere dum
 opera ipsi in charitate facta que sibi et alijs proderant per spiritum
 charitatis facta contra merita peccatorum ipso peccatore sibi prodesse
 desinunt ad meritum vite eterne: eorum tamen fructus in illis ma-
 net que in gratia perseuerant: non tamen ita quod eadem numero gratia que est in
 vno: ipso peccatore in altero fiat. Sicut etiam ponitur si intelligat
 de corona future glorie: quia sancti in presentia experientes gaudet de omnibus
 meritis peccatorum que in mundo sunt. vnde aliquo peccatore cuius multi-
 ta merita processerunt: gaudium illorum meritorum in eternum ma-
 nebit in beatis: quod ipse peccator amisit: et non ita quod gloria que pre-
 destinata est vni alteri deest. Opera vero que fiunt in mortali mortua
 sunt: et ideo adueniente penitentia illa bona non reuiuiscunt. vnde versus.
 Illa reuiuiscunt que mortificata fuerunt. Uiuere non possunt: que
 mortua nata fuerunt. An penitentia possit iterari habes in penitentia.
 Utz inuides fratri et ideo dolere possit esse in charitate: regre-
 Caritudo dinis. in charitate exponitur. (in inuideo.
 Carmelus que hebraice chermel dicitur mons que est in finibus pale-
 stine atque fenicis: sed non ille de quo nabal carmelus. Il-
 le enim mons est galilee in terra promissionis.
 Carme nis. dicitur a carmine dea carminum. vel dicitur a carne quasi ca-
 rens mente: quia illi que canebant mente carere credebant
 vel dicitur a carpio pis. quia carptim pronuncietur: et dicitur a carne quod
 pedibus continetur. Carme etiam dicitur scriptum de aliquo delecta-
 bili cum metro: ut in Boetio. Carmina que quodam studio florent
 tibi pegi. Carme etiam dicitur quilibet carmen cum metro. vnde liber oda-
 rum intitulatur liber carminum. i. carum: quia quilibet eius distinctio
 carabilis est. vnde carmine nea. neu. ad carmen pertinens.
 Carmentis tis. fe. ge. dea carminum fuit: mater Luandri:
 et dicitur a carpo pis.
 Carnio nas. vel carnioz ris. i. carnia facere. et dicitur a carne
 nis. et etiam ad lanam pertinet: ut carminare lanam quasi carpere
 Carnalis: in caro est. (vel purgare.
 Carnarium ry. locus vbi carnes reponuntur: et dicitur a carne.
 Carneus nea. neu. in caro vide.
 Carnicula le. dimi. parua caro.
 Carnifex cis. cois ge. i. homicida vel macellator. et dicitur
 a carnifico cas. et coz. fi. fm. Dug. Pap. vero dicit. Carni-
 fex dicitur: quia carnem facit.
 Carnificina ne. pdu. penl. fe. ge. i. macellum. et dicitur a carnifex
 vnde Aug. in quodam sermone Stephani. Carnificinas itaque
 sui furoris iudeus exercuit: sed ouem suam David noster de
 ore frementis excussit.
 Carnificium ficu. officium vel actus carnificis. et dicitur a carnifex.
 Carnifico cas. penul. coz. i. facere carnes vel interficere vel
 lacerare. et componit a caro et facio. et componit carnifico cum
 ex et dicitur a carnifico cas. i. dilacerare vel cruciare.
 Carnulentus ta. tu. componit a caro et lentus quod est plenus: et est
 carnulentus plenus carnibus. i. pinguis et crassus. et componit
 carnulentus tior. tissim. vnde carnulente tius. sime. aduer.
 vnde hec carnulentia tie. i. crassitudo.
 Caro nis. fe. ge. dicitur a creos vel a creos as. vel dicitur a caro: quia cara
 est. Et est caro ex quatuor elementis composita et compacta
 nam terra in carne est: aer in balitu: humor in sanguine: ignis
 in calore vitali. et dicitur proprie caro que viuunt: id est: coz.
 pus quod non viuunt: id est: non caro. sed iam laxi? vnde ista vo-

cabulo caro. Item proprie caro in singulari humana: carnis: in
 plurali quilibet alie: porcine: pecorine vel alie. vnde carneus
 nea. neu. quod est ex carne vel pinguis. et carnosus sa. su. i. cras-
 sus. et componit carnosus tior. tissim. vnde carnose si. sissime.
 aduer. vnde hanc carnositas tis. i. crassitudo. itez a caro hanc et hanc
 carnalis et hanc le. i. carneum vel que sequitur fragilitatem carnis que
 si fragile vel quod pertinet ad carnes. vnde carnaliter aduer. et hec
 carnalitas tis. Et hanc prima breuiter caro: sed car? ra. ru. prima
 pdu. vnde gda. Utilis sepe caro mea fit per munere caro.
 Et scias quod Aplos quum dicit. Caro et sanguis regnum dei non
 possidebunt: quod carnis et sanguis nomine non subest veri corporis
 sed corruptionem mortalitatis significat: sicut ipse dicitur ex-
 postuit dicens. Nec corruptio incorruptelam possidebit. quod non.
 dixerat. Caro et sanguis dicit corruptionem. et quod dixerat re-
 gnum dei: nunc dicit incorruptelam. aliter namque per Grego. caro
 in scriptura sacra iuxta namque: aliter iuxta culpam: aliter iux-
 ta corruptionem mortalitatis que ex culpa contingit appellatur.
 iuxta namque quod dicit in Hebr. Doc nunc os ex ossibus
 meis: et caro de carne mea. Et verbum caro factum est et habita-
 uit in nobis. Iuxta vero culpam: quod dicit. Caro occupat aduer-
 sus spiritum: et spiritus aduersus carnem. Iuxta corruptibilitatem
 autem quod dicit per prophetam. Et rememorat? est: quia caro sunt. i. fragi-
 les et moribundi: vnde recte subdit. Spiritus vadens et non redi-
 ens. Regnum itaque dei caro non possidebit. i. caro iuxta cul-
 pam et mortalitatem: et tamen caro iuxta namque regnum dei posside-
 Carolus li. penul. coz. rex Francie fuit. (bit. vide in ho.
 Carpentari? ry. que facit et que ducit carpentum. dicitur tamen generaliter
 ois artifex lignarius carpentarius: et dicitur a carpentus ti. et a
 carpentarius hic carpentariolus li. dimi.
 Carpentum ti. a carpo. pis. dicitur hanc carpentum ti. quodam gen? curruum.
 quod autem dicitur carpentus quasi carr? potest: quia in popis solet ha-
 beri: potius videtur et thymo. que compositionis ostensio.
 Carpo pis. pfi. ptu. carpe verbum actiuum. i. reprehendere: dimi-
 nuere: icidere: dissipare: proparare: purgare: auferre. vnde que
 da. Carpit diminuit: carpit: aufert: et reprehedit. Et carpo
 componit et dicitur discerpo pis. decerpo pis. excerpo pis. et ab
 istis omnibus verbalia et sunt actiua sicut et primitiuum.
 Carpobalsamum. balsamum componit cum carpos vel xiros: quo-
 rum vtrumque interpretatur fructus: et dicitur hoc carpobalsamum
 mi. vel hoc xirobalsamum mi. i. fructus siue semine balsa-
 mi: vel liquor qui fit ex eius fructu siue semine.
 Carposozus. a carpos quod est fructus vel semen et ozos quod
 est ferre componit hanc carposoz? ri. quidam deus paganorum
 qui latine interpretatur fructifer vel vberimus.
 Carporo ras. i. sauciare: ferire: et dicitur a carpos quod magis vi-
 detur derivari a carpo pis.
 Carpos grece: latine fructus vel semen.
 Carptim aduer. i. sparsim: distinctim: diuissim: carpedo eli-
 genter: et dicitur a carpo pis.
 Carrena: et publica penitentia: et quadragena idem sunt. Qui igitur
 istam penitentiam facit quadraginta diebus non intrat ecclesiam: et
 lanea veste indutus: ab escis et potibus que interdicti sunt a
 thoro gladio et equatu illos supradictos dies abstinet. in
 tertia autem quinta feria et sabbato aliquo genere leguminum
 ac boleribus pomis vel piris vel pisciculis cum modica cer-
 uisia vta? tate. Dec oia pban? extra. de homicidis.
 Carruca. a carrio is. quod est diuideo dicitur hanc carruca ce. que curru
 do diuidit terram. Isa. 66. Et adducet oes fratres vestros etc.
 et in lacricis et in mulis et in carrucis. itez a carrio is. dicitur hanc
 carrus ri. eadem ratione. Quidam tamen dicunt quod carr? dicitur a cardine
 rotax fm. Dug. Pap. vero dicit. Carrum ri. a cardine rotax
 quatuor vel que currendo sonat vel quasi currus.
 Carrus ri. fm. Dug. mas. ge. fm. Pap. hoc carrum ri. vide
 in carruca: genus est vehiculi.
 Carta te. a careo res. que caret pilis et carnibus. vnde hanc cartula
 le. penl. coz. dimi. et hanc cartulari? que cartas facit et proparat.

Carthago ginis. a cartha et ago agis componitur h^c cartago ginis: quodam civitas. quod fuit circumdata corio bouis. unde h^c et hec carthaginensis et h^c se. et adiective etiam declinat h^c et h^c carthaginensis et h^c se. et pdu. tha. et pot scribi p. k. Et scias quod carthaginensis format ab h^c g^o carthaginis remota s. et addita ensis. unde p³ q³ h³ i. ante penul. syllaba. ut pistozis pistoziensis sicut ostendi in tertia parte: ubi egi de definitibus in ensis. multi tamen subtrahunt i. in pronunciatione cum euphonia: et dicunt carthaginensis. vide in feniceon.

Cartallu li. canistrum: copin: vel vas quo mortui efferunt. Diere. 6. Converte manum tuam quasi videmiatorem ad cartallu: s³ h³ meli⁹ scribitur p. q. sic i loco suo dicitur s³ Du. s³ Pap. d^r. h^c cartall⁹ mas. ge. unde sic dicitur. Cartall⁹. i. copin⁹ vel canistrum.

Cartallus grece: fuscilla latine. (nistrum.)

Cartilago. a careo d^r cartilago ginis. i. naris vel auris vel alterius rei ossa teneritudo et sine medulla: quod genus auricule et narium discrimina et castrorum extremitates habent: et d^r sic. quod leui attritu caret dolore dum plectitur. et ut dicitur Pap. Cartilago ossis species habet: fortitudinem non habet: sic discrimen narium et auricule. Job. 40. Cartilago illi⁹ et. et pdu. penl. unde Alexander: cartilago riget eadem magis carne rigescit.

Cartuncula le. dimi. parva caro secundum Dug. et Pap.

Charus. a charis quod est gratia d^r char⁹ ra. ru. in duabus significationibus: charus dilectus: charus cuius emptio est difficilis: et comparatur charus rior. rissimus. unde chare rior. sime. aduer. et pdu. cha. sed caro nis. primam cor.

Casa se. fe. ge. pua domus: et d^r a cadus di. s³ Du. Sap. ii. Et in locis desertis fixerunt casas. vel secundum Pap. Casa est agreste habitaculum palis: virgultis: arundinibusque pretextum quibus possunt tueri a vi frigoris vel caloris.

Casdei: in chaldei vide.

Caseolus li. dimi. parvus caseus.

Caseus sei. d^r a cado dis. quod facile cadat et cedit. vel d^r a careo: quod sepe caret quasi carere: et pdu. ca. unde quodam. Caseus aguilae mortis cib⁹ ille vel illa. Ni bibas et rebibas et rebibedo

Cassa. a cado dis d^r h^c cassia casie: quodam herba cuius bibas. flos cito cadit. unde cassia flos illi⁹ vel liquor ide factus: et scribitur d³ p. vnu s. unde in psalmo. Myrriba gutta et cassia. et in Job ultio per eam scda filia: cor. n. ca. unde Persi⁹ in vltia satyra. Nec sibi corrupto cassia dissoluit oliuo. ite Qui. i. is. Metamor. Qui silas cassias et nardi lenis aristas. itez in Aurora d^r scda filia Job d^r. Que redolet cassia germana scda vocatur. et ponitur inter species aromaticas ab Isido.

Casseu noueber mensis quod est nonus et accentuatur in fine.

Casma matris. ge. neu. i. porticus aeris vel fulgur ethere: et est grecus. latine d^r furgetra. unde casmatissimo tissis. tissere verbis excepte actionis soli deo veniens s³ Du. Pap. vo dicit. Casma hiatus terre dum rumpit terra.

Casmatissimo tissis: in casma est.

Casoma me. acus mulieris: qua mulier caput scalpit: a cado dis. dicta eo quod cadere facit imunda.

Cassabud⁹ da. du. i. cassus frustrat⁹: et d^r a cassus quod est vanus.

Cassarius ru. i. retiarius: a cassis dicitur qui retia facit.

Cassacula le. a cassis d^r h^c cassicla le. puu⁹ rete quod et cassil⁹ d^r: vel d^r cassilis a careo: quod careat soliditate i foraminibus.

Cassida in cassis vide.

Cassidilis dilis. fe. ge. et h^c cassidile lis. neu. ge. d^r saccul⁹ pera sarciperiu sicaciu marsupiu nocul⁹ locul⁹ crumena s³ Du. Pap. etiam dicitur. Cassidilis pera pastoralis: et pdu. penl. Tobias. cassidili pfert acillare iecur: et cor. penl. h³ b³ accidit ca metri. Quidam legunt ibi cassiduli p. u. i. Tobias. s. ca. vbi d^r. Protulit de cassiduli suo pre iecoris. et ita inuenit i antiquis biblis. et h^c vult Du. et Pap. Quedam tamen biblię noue habent de cassidili suo: et cor. penl. et declinat cassidilis lis. Quidam legunt ibi cassidili suo declinantes cassidide cassididis: et cor. penl. siue li. Quidam etiam dicunt quod cassidi

le d^r pera aucupis i modum reticuli facta in qua ponit anser quod in casse. i. in reti capit. Et d^r cassidile: quod quod capit in casse sedet inclusus in cassidilibus: vel d^r quasi cassis sedile: quod breue est ut sedile. i. fundus cassis et simili modo reticulatus.

Cassilis lis. in cassicula vide.

Cassia a caput d^r h^c cassis dis. i. galea quod caput tegat et est de ferro et est parte militum. galea vero de corio est: dicta a galeon quod est corium: et est pediculus. et facit cassis acum casside vel cassida. unde et sumitur h^c cassida de. idem quod cassis. vel d^r cassis a careo quod intus sit inanis et cassa. Regum primo lib. ca. 17. Cassis erant super caput eius.

Cassis sis mas. ge. i. rete: et ut dicitur Isido. proprie est genus venatorie retis: et d^r a capio: quod capiat. vel d^r a careo: quod careat soliditate in foraminibus. d^r et h^c cassis dis. p. belmo unde vsus. Gallit aues cassis. munit caput enea cassis. Si cassis cassis dicas significat tibi rete. Sed galeam signum quum cassis cassidis aio.

Casso sas. saui. sare. i. frangere destruere. annihilare. vanum facere. et est actiuum: et deriuatur a cassus nomine.

Cassus sa. suz. d^r a careo res. quod habet peritium carui. et p. supplementum cassus sa. suz. Et nota quod cassus. i. priuat⁹ principium est cassus vo. i. vanus nomen est. inde cassabundus da. dum.

Castanea nec. fe. ge. tam p. arbore quam p. fructu: et d^r a castrastro. quod eius fructus in modum testiculorum geminus intra folliculum reconditus reuocatur quasi castratus.

Castellanus a castrum d^r castellan⁹ na. nu. g. inhabitat castrum et h^c castellarius ru. d^r castri vel quod preest castris.

Castellu li. a castrum d^r h^c castellu li. et h^c castellulu ambo dimi. Castellu est d^r d^r d^r vel receptaculum aquae vel vas ad aquam recipiendam: et videtur sic dici: quod ad modum castris sit d^r.

Casterius ru. locus vbi remi collocantur. et d^r (positum. citur a castris vel a castris.

Castifer ra. rum. penul. cor. qui flagella portat: ut castiget a castus et fero fers dicitur.

Castigo gas. a castus et est verbum actiuum. et castigare castum facere vel corrigere vel commouere. unde in psalmo. castigans castigauit me dominus: quod aut d^r castigare quasi castum facere vel agere potius videtur ethymo. quasi compositio: et pdu. sti.

Castimonia a castus d^r hec castimonia. i. castitas.

Castor ris. mas. ge. quodam aial est sic dictum a castris ras. quod quum sentit venatores se sequentes seipsum castrat. ut euadere possit: sciens se fugari pro testiculos. Testiculi. n. ei⁹ apti sunt medicaminibus. idem et fiber fibri et beuer: et canis potius d^r s³ Du. Isido. etiam i. iz. li. ethymo. ca. d. bestys. dicitur quod quum presenserit venatore se castrat et morsibus virilia sua amputat. et physiolog⁹ h^c etiam dicitur. Quidam tamen opinantur h^c falsus esse dicentes: quod castor non est tante discretiois: quod sciret se liberare taliter: et h^c quotidie p³ in castris: quod i diuersis locis inueniunt. unde quod dictum est de castratione castoris non d^r castris: quod fibri d^r: s³ de quibusdam aliis aialibus castris: affimilantibus i testiculis est forsitan intelligendum. Est autem castor aial mirabile et monstruosum. Uiuat i terra et i aqua natat: i aqua ut piscis: in terra ambulat sicut alia aialia: cauda eius in omnibus nam piscis habet et sapit. habet squamas et spinas quemadmodum piscis: reliquus corpus carnis est: nam habet quod drupe dis aialis: et non comedit in ieiunijs. cauda vero eius comeditur in ieiunijs. Est autem castor in magnitudine ad modum parui canis habet pedes quasi caninos a parte posteriori: cuius quibus principaliter ambulat: a parte vero anteriori habet pedes quasi anserinos cuius quibus principaliter in aqua natat. dentes habet acutissimos: pelle preciosas. Item inuenitur castor stozis. pro quodam signo celesti. unde dicitur Papi. Castor et pollux apud paganos dii sunt habiti: quos etiam inter sidera fixerunt: quod signum dicitur gemini. item Isido. in tertio libro ethymo. vbi agit de nominibus stellarum sic ait. castore et pollicem post mortem inter sidera notissima constituerunt

quod
tozis.
Castor
de tel
vt ca
Castra
castra
vo die
bit
ne die
vl⁹ q³
dicit
Castra
vt ca
ueru
mito
ita q³
fily i
prim
Castra
et est
Castra
castra
Castro
ampu
Castra
Cast⁹ ra
pno
sic no
tur ca
tas. E
post c
lu in
Quid
bus i
luit.
Est n
et in
Casula
teri: c
Cassus
et ide
dedo
quod lra
vbi e
lapfu
fortu
aliqu
nitat
Cast
gd a
dies
cidit
et pol
vbi
du r
Job
Cast
loqu
volu
funt
tu: p
uen
mic
vol
licu

quod signum gemini dicunt: et cor. penul. genitui castor
toris. in ytraq; significatione.

Castoreū a castor dicitur hō castoreū rei. i. medicamentū qd fit
de testicul castoris. et adiectiue declinat castore⁹ rea. rū.

Castoreū caro. i. caro castoris: vel de castore existens.

Castra sūt vbi milites steterūt dicta sūt q̄si casta: vlt qz ibi
castreū libido. Castrū vō singulr oppidūz s; Pap. Dug.
vō dicit. Castrū tri. dicit a castro ras. qz castreū licētia ibi iba
bitatiū ne passis vagari liceat et pateat hostib⁹. Eadē rō
ne dicunt et castra in expeditiōe tm̄ in plurali numero:
vlt qz ibi tanq; casti debēt eē. luxuria. n. vires eneruat. vlt
dicit castrū: qz in alto loco est sitū: quasi casa alta.

Castrametoz taris. i. diuidere vlt ponere vel mutare castra
vt castrametati sunt filij israel. i. posuerūt castravlt muta
uerūt: et ppositū a castra et metoz ris. qd dicit a metior: vlt
mutato ras. s; Dug. qnq; aut inuenit. Castra sunt metati
ita q sunt due dictiones. Deute. i. Metabunt at castra
filij israel. et pdu. me castrametoz taris. vñ Lucanus in
primo. Audax besperios veniam metaē in agros.

Castrēsis. a castro vel castris dicitur hō et hec castrēsis et hoc se.
et est s; Pap. castrēsis dignitas vel honor castrorum.

Castrimargia gie. i. cōcupiscētia gula: ventris ingluuies a
castus per contrarium dicitur: qz nō facit castos.

Castro tras. traui. verbū actiuū: et dicitur gallus castrat⁹: qm̄ ei
amputati sunt testiculi: et inde verbalia.

Castrum tri. in castra exponitur.

Cast⁹ ra. rū. dicit a castro. ras. vñ dicit Pap. et Du. Cast⁹ olim
pmo a castratiōe dicitur: postea placuit veterib⁹ etiā eos
sic notari q pperuā libidinis abstinētia pollicent. et opa
tur cast⁹ stior. s; m. vñ caste tius. s; m. aduer. et hec casti
tas. Et ē castitas pprie corporis icorruptio: s; p̄tinētia est
post corruptōez luxui abrenūciatio. dicit tm̄ p̄tinēs nō so
lū in castitate: s; etiā in cibo et potu et ira et coitu et in alijs.
Quidā castitatē in coniugis spūalib⁹: p̄tinētia in virgini
bus intelligūt. Illa autē ē vera castitas q nec mente pol
luit. Cōsuevit etiā a quibusdā distingui triplex castitas.
Est namq; castitas virginalis: matrimonialis: et vidualis
et in qualibet istarum homo fidelis saluari potest.

Casula le. parua casa. casula etiā dicitur vulgo planeta presby
teri: qz instar parue case totum hominem tegit.

Casus sus. sui. dicit a cado dis. et a casus hō et hō casualis et hō le.
et ide casualr aduer. s; Dug. Pap. vō sic dicit. Casus a ca
dedo dicitur: p eos. n. inflexa noia varianē: et cadūt tā sensu
q̄ lra. De casu accidēte nois supra regre in tertia pre
vbi egi de casu nois. Casus diuersa significat. nā casus ē
lapsus: ruina: fortuna: euēt⁹: omen piculuz. Casus at vel
fortuna sūt cause p accēs rari⁹ eueniētū in his reb⁹ q pp
oligd aliū fiāt: vt q cā vidēdi amicū exiuit: lapide sua gra
uitate cadēri ē percussus. vlt vt dicit Boetius i. 5. de solatiōe.
Casus ē iopinat⁹ euēt⁹ ex p̄fluētib⁹ causis in his q ob ali
qd aliud gerunt: sic quū vn⁹ abscōdit aurū: et alter effo
diēs terrā ob aliud idē iuenit. hō igit fortuitū credit ac
cidisse: s; nō de nibi lo. nā p̄rias h; causas q posuit pri⁹
et post effodit. Dicit. n. Boetius in. 4. de solatiōe notabile
vbi. Quānis cām tāte dispōnis ignozes. tm̄ qm̄ bon⁹ mū
dū rector tēperat: recte fieri cūcta ne dubites. nā vt dicit
Job. Nihil in terra sine cā. Aristo. at scōdo phycōz dicit.
Casus ē cā agēs p̄ter itētiōez: et idē q casualia sūt: simplr
loquēdo nō sunt intēta nec volūtaria. Et qz oē p̄tm̄ est
volūtariū s; m Aug. ueniēs ē q casualia iquātū h; non
sunt p̄ctā. p̄tingit aut id qd nō ē actu p se volitū vel iten
tū: p accēs sit volitū vel itētū s; q cā p accidēs dicit remo
nens phibēs. vñ ille q nō remouet ea ex qb⁹ sequit hō
miciū si debeat remouere: erit quodā mō homicidiuz
volūtariū. Hoc at p̄tingit duplr. vno qm̄ dās opaz reb⁹ il
licis q̄s vitare debebat homicidiū icurrit. alio qm̄ nō

adhibet debitā sollicitudinē. et idē s; iura si aliqs det ope
ram rei licite debitā diligētia adhibēs: et ex hō homicidi
um sequit nō icurrit homicidy reatū. Si vō det opam
rei illicite vlt etiā dās operā rei licite: nō adhibēs dilige
tia debitā: nō euadit homicidy reatū: si ex ope ei⁹ mors
hois sequat. vñ in. 4. ca. Hen. et in historijs legit q La
mech credēs itēficere bestia itēfecit hoies. i. Layn. et re
putatū ē ei ad homicidiū: qz videlicet Lamech nō adhi
buit sufficiētē diligētia ad homicidiū vitādū: et idē reatū
homicidy nō euasit.

Nota q sic hō dicit in historijs La
mech s; Josephū res diuinas sciēs sapiēter vidēs Cain
cōi pena subiācere: sibi vō debere maiorē penā: p̄dixit hō
mulierib⁹ suis sic. Qm̄ occidi virū in vuln⁹ meū: et adole
scētē in liuorē meū: septuplū dabit vltio de Cain: dicit La
mech vō septuagesiessepties. Lamech vir sagittari⁹ diu
viuēdo caliginē oclorū icurrit: qz hñs adolescētē duces
dū exerceret venatōez p delectatōe tm̄ et vsu pelliū: qz n̄
erat vsus carniū an diluuiū: casu itēfecit Cain interfru
tecta: estimās ferā: quē qz ad iudiciū iuuenis ductoris
sui dirigēs sagittā itēfecit: irat⁹ illi cū arcu vberauit eū
vsq; ad mortē iclusue. Occidit ḡ Cain in vulnere: adole
scētē ductorē suū in liuore vulneris: vlt vtrūq; occiderat
in vulnere: et i liuorē suū. i. in dānatōez suā. Et idē quū p̄tm̄
cain cēt punitū septuplū: suū punitū ē septuagesiessepti
es. i. septuaginta septē aie q̄ egressē sūt de Lamech i di
luuiū pierūt. Vlt hō numero maioritatē tm̄ pene notat.

Debet vō dicit. Mulieres sue male sepe tractabāt euz.
vñ ipse irat⁹ dicebat eis se pati hō pro duplici homicidio
qd fecerat: tm̄ terrebat eas subdēdo penas q̄si dicat. Cur
vultis me occidere: graui⁹ puniet q me itēficiet q̄ qui
cain. Et scias q dñs dixit ad cain. Maledict⁹ eris su
p terrā: vag⁹ et pfug⁹. merito iste maledict⁹: nō Adaz: qz
sciēs iste penā p̄me p̄uaricatiōis fratricidiū addidit. Et
mēs ḡ cain ne vlt bestie eū deuozaret si egredere ab ho
ibus: vlt si maneret cū eis p p̄ctō suo occideret eū: dānās
se et desperās ait. Maior ē iniqtas mea q̄ vt veniā me
rear id ē q̄ id quoueniā merear: q̄si dicat. Maior ē iniq
tas mea oī merito meo: vlt mīa dei. qz oīs q iuenerit me
occidet me. Ex timore hō dixit: vlt oprādo hō dixit: q̄si di
ceret. Utinā occidat me. Dixitq; ei dñs. Ne q̄q; fiet ita.
nō cito. i. moueris: s; oīs q occidit cain ipse liberabit eū
a miseria et labore. Et tūc addit ipsonalr. Septuplū pu
niet. i. punitio fiet de cain: dū viuet in pena vsq; ad La
mech septimū. Lui p̄sonat trāslatio septuaginta itēptū.

Dis q occidit Cain septē generatiōes exoluet: q̄si dice
ret. Punitio fiet de te p septē generatiōes. Lamech. n. q
septim⁹ fuit ab Adā. i. i septia generatiōe itēfecit eum.
Tradūt qdā penā ei⁹ durasse vsq; ad septimā generatio
nē: qz septē p̄ctā cōmisit. Nō recte diuisit: fri iuidit: dolo
se egit: vocās i agrū occidit: p̄cater negauit: despauit:
nec dānat⁹ p̄niaz egit. vlt sic. Qui occidit cain septupluz
puniet. i. pl⁹ q̄ ipse cain p phibitiōe homicidy: q nōduz
scā fuerat ipi cain. itē scias q lamech p̄ iduxit bigamiā.

Cata ppositio greca ē: et qnq; tm̄ valet quātū trās: vt cata
grapho. i. trāscribo: qnq; quātū p: vt Cataantifrasim. i. p
ātifrasim. Qnq; tm̄ q̄tm̄ supra vlt iuxta vt Cata mattheū
i. iuxta vlt supra mattheū. Et ponit p̄ breui et vt catalo

Catacarisia sic. i. ancilla sup alias dolosa et fallax. et Gus.
cōponit a cata qd est supra et carisia.

Cataclism⁹ mi. mas. ge. i. diluuiū: a cata qd ē p: et clima q̄si
diluuiū p diuersa climata. i. mūdi ptes disp̄sus. Eccl. 39.
Et quoniam cataclismus aridam inebriauit.

Catacrests vel catacrisis s; m quosdam est spēs tropi. de q̄
supra dixi in quarta parte in ca. de tropo.

Catafronicus. i. cōtumax: contemptoz: superbus.

Catagrapho catagraphas pe. cor. i. trāscribo. vñ i ḡp̄os.

Catalectic ca. cū. penul. corri. cui nihil supabūdat. vñ ille versus dī catalectic: in quo nihil de metro supeſt. ⁊ componit cū a. vñ hyper qđ est sup: ⁊ dī acatalectic ca. cū. ⁊ hypercaletic ca. cū. Ille aut versus est acatalectic ad cui⁹ pfectionē deest vna syllaba. idē dī ⁊ claudius. Hypercatalectic⁹ vō est ille versus cui supabūdat vna syllaba.

Catalog⁹ gi. i. enumeratio: ordo: series: vñ breuis interpretatio seu descriptio seu iustoz numer⁹. ⁊ dī a cata qđ ē breue: ⁊ logos qđ ē sermo vñ rō: qđ sermo mltā breuiter cōprehēdēs: vt Dēs scī orate p nobis. Catalog⁹ etiā dīr duodecim libri veteris testamēti Hiero. in plogo Thobie. Quā hebrei de catalogo dīnaz scripturaz sectātes.

Catamane. i. iuxta mane. s. diluculo: vñ ipso mane. ⁊ dicitur a cata qđ est iuxta ⁊ mane: ⁊ pdu. ma. sicut mane aduerbiū. vñ quidā. Quolibet a mane fieri dicas catamane.

Cataplasma. Plasma cōponit cū cata qđ est supra: ⁊ dī h° cataplasma atis. iductio: medicamē: qz supra formā morbi inducit. Itē dicit hoc implastrū emplastrū ab en qđ est in: ⁊ plates qđ est forma.

Cataplectatio iterptat quiciū. vñ fm vna trāslationē dī obiurgatio. Eccl. zi. Et pōt dici cataplectio. a cata qđ est iuxta ⁊ plecto tis: qñ. s. tāta ē rixa: qz fere plectūt se. i. punit ⁊ vberāt. Nra lra dī obiurgatio ⁊ iniurie anulabūt subaz. Sz alia trāslatio hz cataplectatio: vt dicit glosa.

Catapuera: docta puella.

Catapulta est vas vt dicit: vel potius sagitta cuz ferro bipēni: quam sagittam barbatam vocant.

Cataracta te. via subterranea q̄ aq̄ sub terra discurret. vñ p trāslationē in celo dicunt cataracte nubes vel discursus ⁊ meat pluuiaz vel tonitrua fm Du. Pap. etiā dī. Cataracte celi fenestre. i. nubes vñ tonitrua: ⁊ cor. primā vñ in pantheon. Et cataractarū fundit in orbe faron.

Catascop⁹. Scopin qđ est intendere vel speculari cōponitur cū cata qđ est p: ⁊ dī h catascop⁹ pi. q ⁊ scapha sīr dī: qđ scopa a scopin. i. nauigiū qđ latine speculatoziū dī: qz mittat cā indagādi ⁊ speculādi. vñ sepe catascop⁹ dī explorator: indagator: circulator: inuestigator. ⁊ cor. sco.

Catasta ste. est pene genus eucleo simile: vñ lectus ferre⁹.

Catatiposis ponit sub scemate a Grecismo: de quo supra in quarta pte dixi in ca. de coloribus rhetoricis.

Categozeuma atis. ge. neu. i. predicatiuū vñ significatiuū: ⁊ dicitur a categozo ras. ⁊ produ. re.

Catēgozia rie. dī a categozo ras. ⁊ acuit penul. ⁊ est catēgozia predicamentū vel pdicatio vñ significatio. vñ ⁊ pdicamenta Aristotelis dicuntur catēgozie. Catēgozie etiā dicuntur accusationes.

Categozo ras. vñ actiuū. i. signare vñ pdicare. ⁊ dī cōpositū a cata ⁊ goze qđ ē dicer. vñ categozizo zas. i. eodē sēsu.

Cateia telū dī lingua psaz vñ galloz. ⁊ vt dicit lācea vel hasta. Vel vt gdā volūt. Cateia lingua psarū est sagitta barbulata: siue hasta q̄ ytebat hercules. Erat at cū ligulis catenaz: ⁊ qñ eū pyciebat: iterū cū catenula retrabebat. Virgi. Soliti torqre cateias. Quidā libri i donato i ca. de barbarismo hz catela. i. iaculū lōgū qđ cuz catena pycit: ⁊ dī a catena ⁊ telon qđ ē lōgū. Si at dicat cateia penl. cor. quū pducat fit barbarolexis ex sbractōe rpsis.

Catella le. dimi. parua catena. vñ ⁊ catella dīr catenule ⁊ circuli colli inuicem se comprehendētes in modum catene. Item catella le. dimi. parua cata: ⁊ descendit a catellus. Inuenitur etiā catela le. per vnum l. i. iaculum longum: vt dixi in cateia supra imediate.

Catellus. A catulus dī h catellus li. vñ h catellus li. dimi. Matth. 15. Nam ⁊ catelli edūt de micis. ⁊ a catellus bec catella le. ⁊ a catellulus bec catellula le.

Catena ne. dī a capio pis. qz capiēdo teneat: vñ qz capiēdo teneat plurib⁹ modis. ⁊ est etymo. nō cōpositio. sic

⁊ illud. Catena quasi captiuos tenens.

Cateno nas. i. catenis ligare a catena dicit. ⁊ cōponit vt cōcateno nas. incateno nas. ⁊ sunt actiua: ⁊ carēt aspiratio: ne: ⁊ produunt te.

Catenula le. dimi. parua catena.

Caterua ue. hominum multitudo. ⁊ deriuari videtur a cetera quod est iuxta.

Cateruarius ria. riū. qđ est caterue: vel qđ spectat ad cateruam. Cateruarius etiā dicitur qui semper in caterua est. i. in multitudine populi.

Cateruatim aduer. i. multipliciter vel gregatim: vñ per cateruas vel de caterua in cateruam. ⁊ dicitur a caterua.

Catecuminus ni. penul. cor. interpretat instruct⁹ vñ audiens. qz doctrinā fidei audiat: necdū tñ baptismum percepit. ⁊ dicit a catezizo zas. in cateſis est.

Cathedra dre. grecū ē. i. excelsa sedes iudicis vñ pſidētis. ⁊ cōponit a cathos qđ ē sedes: ⁊ edra spōsa qđ spōdata sedes: a quo h ⁊ h° cathedral ⁊ h° le. vñ. cathedralr cathedra litas tis. Itē a cathedra cathedrat⁹ ta. tū. cathedrate cathedratice ca. cū. cathedratice fz Du. fz at quosdā cathedra ē doctoris. vñ in Grecis. Rex solū doctor cathedra: indexqz tribunal Possidet: ac sedē pſul: ptozqz curu

Catheristica ce. i. determinatina: ⁊ cor. penul. Clem.

Cathesis vñ cathetesis grece: doctrina vñ loc⁹ doctrine dī latine. vñ cathetizizo zas: vñ cathetizizo zas. i. confirmare: i. struere: edocere: ibuere: redarguere: obiurgare: refuta. Aplius ad Galath. 5. Cōicet at is q cathetizat vbo ei q cathetizat. i. instruit i oib⁹ bonis: qz vt dī i pma ad Loz. Si spūalia vob semiaui⁹: nō magnū ē si carnalia vna metam⁹. Et a cathetizizo vñ cathetico deriuat h cathetizeta te. qz a cathetizeta te. i. doctor: instructor: pceptor. ⁊ h cathetism⁹ mi. i. instructio doctrina ⁊ maxie i fide. Sed pōt qri an cathetism⁹ dirimat matrimoniū dētū. Ad h dico qz p cathetismū baptismi ⁊ cōfirmationē epi hbi cōpaternitas. Differūt tñ i h: qz lz p baptismū ⁊ cōfirmationē dēta cōpaternitas ipediat ⁊ dirimat mrimoniū. il la tñ q hbi p baptismi cathetismū adeo ē exilis ⁊ inualida: qz vix ipediat mrimoniū hēdū nūqz at dirimit iā dētū. Quū. n. baptism⁹ sit ianua ⁊ fūdāmē: ū diuz sacroz: p q cathetism⁹ nō ē sacm: pcedit nāqz baptismū. item an baptismū qs nō ē fili⁹ ecclie: qz si sic moreret ieternū piret quo ad penā dāni: igit nec spūalis fili⁹. qz cathetismū vñ nulla vñ qđ nulla dēta ē cōpaternitas. Vide etiā i cōmater: ⁊ in frater.

Cathetismus mi. in cathetis exponit supra imediate.

Cathetizo zas. in cathetis vide.

Catholic⁹ iterptat vniuersale vñ cōe. vñ catholic⁹ ca. cū. i. vñ: vt fides catholica fz Du. fz vō Pap. catholic⁹ re et⁹. Catholic⁹ etiā dī iste liber: sic dixi i pñ pme partis.

Catholicus in catholicon exponitur.

Catilio. a catul⁹ dī h catilio onis. i. gluto degulator: q gdā gulositate ad modū catuli p domos discurret. vñ catiliosus sa. sū. i. auid⁹: gulosus: sic catul⁹ ē ad escā fz Dug. Et fz Pap. Catilo as. auī. vñ actiuū. i. deglutire vel sor

Catillū li. dimi. parū catinū: fm Dug. (nare vt catulus.

Catinū ni. vas fictile fm Du. fz vō fſid. ethymo. zo. Catinū est vas vinariū fictile: qđ meli⁹ i neu. ge. dī qz mas. sic ⁊ salinū dī vas aptū salī. vñ gdā. Quod capiēs vinū teneat vas dico catinū. Fictile vñ luteū faciens frigere lieū. Et in Aurora dī. Qui meū vescit ait tagēdo catinū. Et scias qz lz quedā noia ineniant auctoritate veterū qñqz in mas. ge. qñqz in neu. vt hic punct⁹ hoc punctum: ⁊ hic catin⁹ hoc catinū: nō tñ debent dici incerti ge. qz masculinū taliū nominū iā cessauit. qz nō vtimur nisi i neu. ge. istoz nominū. Esto tñ qz vteremur bis noib⁹ in vtroqz genere: nō tñ eēt dicēda incerti ge. qz varias terminatōes

habēt fm diuersa genera qđ in noib⁹ dubys nō 2tingit.
Et ita de stadius 7 stadiū. 7 2similib⁹ dicas.

Cato. a cat⁹ d^r h⁹ cato tonis. qz astut⁹ fuit ad modū illi⁹ aia/ lia. vñ cationic⁹ ca. cū. 7 h⁹ 7 b⁹ cationista ste. q vl q sequif⁹ cationē 7 sectā illi⁹. Duo at cationes dñr fuisse ambo ama/ tores vtutis. maior cēforin⁹ auūculus minoris: phoz pe/ ritissim⁹. Minor nepos ei⁹ rigid⁹ dict⁹ est: 7 vticēsis: q se/ vnce interfecit. Ul⁹ cato d^r a cat⁹ ta. tū. fm quosdam.

Catt⁹ ti. qđdā aial igeniosū. s. murileg⁹: qđ aly dñt gatr⁹ p/ g. s3 corrupte: vñ b⁹ catta te. 7 d^r catt⁹ a cat⁹: qđ si caut⁹ per/ synopaz eo q sit caut⁹ i murib⁹ capiēdis. 7 scribit⁹ catt⁹ p aiali p geminū t. Baruch. 5. diē. supra corp⁹ eoz: 7 sup/ caput eoz volāt noctue 7 hirūdies. 7 aues ēt. silr 7 catte.

Catulastr stri. dimi. paru⁹ catulus. vñ b⁹ catulastra stre.
Cattulus li. p geminū l. fuit qđā poeta veronensis. de quo diē Quidi⁹. Mantua Virgilio gaudet: verona catullo.
Peligne gētis glia dicar ego. De hoc ēt facit mētionem Hiero. in epla ad Paulinā. c. 7. 7 8.

Carulus li. penul. cor. est dimi. de canis. Et sunt catuli ppe/ filij canū. abusiue tñ filij quarūlibz bestiarū dicūtur ca/ tuli. 7 ide hec catula le.

Carus. caut⁹ synopaf 7 d^r cat⁹ ta. tū. i. caut⁹ fm Dug. Pa/ pias vō diē. Car⁹ denoiat: siue denoiationē assumit. i. do/ ctus: sapiēs: acut⁹: igeniosus. Inde cato cationis.

Caucasus mōs scythie. ab idia vsqz ad tauruz porrect⁹: p/ gētū varietate 7 linguaz varie dict⁹: nā cuz in oriēte in/ excelsuz surgit caucasus d^r fm q ipsoz lingua p niue/ cādid⁹ d^r s3 Pap. 7 cor. penul. Un⁹ qđā. Carbasus abbre/ uias. 7 caucasus ē comes illi. Et scias q vt narrat Alber.

h mōs ē maior oib⁹ mōtib⁹ oriētalib⁹ rēdētib⁹ ad aglo/ nē. Significatio sup magnitudinez mōris hui⁹ ē: q illi q/ habitāt sub ipso loco inferiori vidēt radios solis in mōte/ isto. i. in cacumine donec trāseat tertia ps noctis i seroi/ occidēte. 7 in mane añ tres horas ort⁹ diei vidēt iterū in/ oriēte i ipso radios solis. vñ ipsi⁹ solis rady nō occultāt/ nisi p tertiā partē noctis h⁹ ē qtuor horas eqles s3 q to/ ta nox diuidit i duodecim horas. Aliud signū ei⁹ magni/ tudis ē magnitudo fūdāmētū ei⁹. Nā latissimū 7 mltas/ terras occupās h3 fūdāmētū: 7 testes hui⁹ sūt q habitāt/ sub eo. 7 pcedūt ab eo. qz ibi multaz nationū. 7 mltarū/ sūt linguaruz. Et sub isto mōte caucaso oriūtur flumina/ magna multaz aquaz. Vide in mōs.

Cauda de. d^r a cado dis. qz vidēt cadere. vñ caudatus ta. tū. q h3 caudā. 7 ē cauda extrema pars aialis.
Caudex. A cauda dicit⁹ hic caudex cis. i. trūc⁹. qz est quasi/ cauda arboris: qđ 7 cadex dicit⁹. 7 tūc deriuat⁹ a cado: qđ si/ calum dans.

Caudice nauicule dicte. qz a qmōz vsqz ad decem capiant/ boies fm Pap. Vide in trabaria.
Caudix cis. fe. ge. radix q iberet terre. 7 d^r a caudex.

Cauea. A cauo uas. d^r h⁹ cauea uee. locus cōcau⁹ vbi aues/ vel alia aialia icludūtur. Lauea etiam dicit⁹ theatrū vel/ sessio hoium in circuitu cōsedētium.
Caueo ues. ui. cautū. i. obseruare: videre: pspicere: vitare: cāvitādi aliqd ad cautelā adhibere. vñ qđā. Uirat 7 ob/ seruat cautelā datqz cauere. Laueo 2pōit cū p. 7 sit pca/ ueo ues. añ vl p alyz cauere. 7 ē actiuū caueo cū oib⁹ suis/ 2pōit. 7 cor. ca. Un⁹ Prudēt⁹ de sicomachia. Disce su/ peiliū deponere disce cauere An pedes foueā qsqz subli/ me mltaris. 7 deberet facere sup. catū sine u. Nā vt vult/ Prif. i. 9. li. caueo eo i i. mutato fac pteritū caueo aui: 7 ui/ i tū. catū deberet eē: s3 fac cautū. addita u. ad dñiaz hui⁹ nois cat⁹ ta. tū. sic faueo ues. fac faui fautū ad dñiaz hui⁹

Caueola le. dimi. pua cauea. 7 cor. penl. (nois fatū.
Cauerna ne. i. spelūca. 7 d^r a cauea. Et a cauerna d^r cauer/ natus ta. tū. 7 cauernoſus sa. sum. in eodez sensu. i. d^r per/

foratus. perfossus: perscrobatus.
Cauernicula le. dimi. parua cauerna. 7 cor. penul.
Cauernula le. dimi. parua cauerna. 7 cor. penul.
Cauilla le. a caueo ues. d^r h⁹ cauilla le. q de ligno inserit fo/ ramini⁹ ad modū clauis: vñ cauillo las. i. clauis ifigere: vel 2firmare cauillis. Inueniē ēt cauilla p rixa cauilla/ tione 2tentione: s3 a caluo uis. tūc descēdit.

Cauillo. a caluo uas. d^r cauillo las. qđ 7 cauilloz laris. iue/ niē. 7 ē dimi. 7 dberet dici caluillo: s3 subtrahit l. 7 d^r ca/ uillo las. qđ ē aliquātulū decipe. 7 ppe prinet istud vñū maxie ad sophistas q vñū vey sciēter ipugnāt: 7 fl3 sciē/ ter affirmāt. Itē cauillare iueniē p deridere: vl 2tēnere vl 2uitiose iocari vl calūniari: arguēt⁹ tergiversari: cau/

caula le. i. ouile a greco aula. greci. n. vo (te pscrutori. cāt aulas receptacla aialiū. 7 ide caula ad dita c. Caula ēt d^r cācellus añ iudicē vbi sūt aduocati. vl igressus. Caule ēt dicūtur munimēta ouozum.
Caulis a coalesco ichoatino vbo d^r h⁹ caulis lis. 7 ē caulis/ gnāl⁹ herbaz vl holerz medi⁹ frutex q vulgo tirsus d^r qz a terra surfū 2scēdat. Ex quo tractū ē vt spāl⁹ qđdaz gen⁹ holerū caulis dicere. qz tirsus ipsi⁹ ampli⁹ ceteris holerib⁹ coalescit. i. crescit. Inueniē hec caula le. p ouili. Un⁹ qđā. Dic caules olera. dicūtur ouilia caule.
Cauma matris. ge. neu. i. incendium. 7 dicitur a caminus. 7 cor. penul. genitiui.

Cauo uas. uau. i. fodere. 7 cōponiē: vt cōcauo uas. i. valde/ deorsuz cauare: vel extrahere. Excauo uas. Job. 14. La/ pides excauāt aq. intercauo uas. inter aliq cauare. Pre/ cauo uas. i. añ vl pre alyz cauare. Recauo uas. i. iterum/ vel retro cauare vel extrahere. Succauo uas. i. sub⁹ ca/ uare. Lauo. 7 2pōita ab eo oia sunt actiua. 7 cor. ca. Un⁹ qđā. Et durum lapidē gutta cadēdo cauat.
Caupo ponis. d^r a capio pis. qz capiat vinū vl aquā. Eccl. 26. Et nō iustificabit⁹ caupo a pctis labioz. Qđ at d^r cau/ po qđ si capiēs potū. etimologia est: nō 2pō. q 7 alio noie d^r tabernari⁹. 7 tabernio 7 ganeo. a caupo d^r h⁹ caupona ri⁹ ry. in eodē sensu. i. tabernari⁹. inueniē ēt hic caupo po/ nis. sine u. i. gallus castrat⁹. Un⁹ diē Papi. Capo vl cap⁹ ex gallo gallinatio fit castrat⁹. 7 cor. ca. vñ vsus. Cantat nocte capo vinū vult vēdere caupo.
Caupona ne. penulti. pdu. tam pro muliere tabernaria: qz pro taberna. 7 dicitur a caupo.
Cauponatum aduer. i. fraudatum: admixtum: vl adultera/ tim vl alternatum. 7 dicit⁹ a caupo. solēt. n. caupones ad/ miscere aquā vino. 7 pro puro vēdere.
Cauponor naris. vñ deponētale. i. vēdere. 7 d^r a caupo. Un⁹ i decretis Romani cōcily. Sit g nobis anathema eo q vñū veritatis audet cauponari. vñ vbalia.
Causa se. d^r a casu quo euenit. est. n. origo 7 mā negotij: qđ dū pponiē cā ē: dū discutiē iudiciū. dū finiē iustitia. Cā sine rōne pōt esse. Rō vō non sine cā: vt diē Pap. Et scias q cā fm logicū ē ad cui⁹ eē seqt aliō. Et diuidit in cām mālē 7 formalē. 7 iste sūt cāe itrinsece. Efficiētez 7 finalē. 7 iste dñr cause extrinsece. causa mālīs est illa ex/ qua aliqd fit: vt ex ferro fit cultellus ferre⁹. Ul in q ali/ qd fit: vt i corpore fit albedo. 7 ita corp⁹ est mā albedi/ nis 7 coloris ois. causa autē mālīs ex q aliqd fit diuidit: Nā alia pmanet in materiato vt ferrū pmanet in cultel/ lo. Alia trāst: vt aqua 7 farina trāseūt in panē: 7 fenum 7 filix in vitrū. Materia aut que est in potētia tñ. cau/ sa aut formalis que dat eē rei. 7 2seruat eā in eē: vt albe/ do est cā formalis albi. 7 humanitas hois. cā vō efficiēs ē a q ē pncipiū mor⁹. vl q mouet 7 opatur ad hoc vt res sit vt faber ē cā efficiēs cultelli. 7 domificator ē pncipiū mouēs 7 operās vt domus sit. causa finalis est id pp qđ aliqd fit: vt britudo ē cā finalis iustitie. Et scias q vt

dicte plato. nihil fit cui⁹ ortus legitima ca⁹ nō p̄cesserit.
 Itē in Job. 5. dī. Nihil in terra sine causa fit.
Causarius sary. maf. ge. litis amatoz. vel reus q⁹ ex aliquo crimine ad causam ducitur.
Causatiu⁹. a causa dicit⁹ causatiu⁹ ua. uū. qd⁹ ex causa sequitur: vñ causatiua dicunt⁹ effectus causarum.
Causidic⁹ ci. g. dicit⁹ tractat cas⁹ fm̄ Dug. Pap. vō dicit. Causidic⁹ orator: defensor: patron⁹. Et p̄ponit a ca⁹ r dico cis. siue ab h⁹ p̄terito dixi: qd⁹ nāl⁹ cor. p̄mā: lz pōne eā pdu. r id⁹ causidic⁹: veridic⁹: maledic⁹. r p̄silia cor. penul. Un̄ quidaz. Causidic⁹ lites: medic⁹ p̄nostica vite. Uulnus amat medic⁹: p̄sbyter iteritus.
Causoz sary. satus. sum. v̄bū depo. a ca⁹ dī. r ē cāri cas age: re: vñ rephēdere calūniari: vñ iculpare: exigere. vel i causaz ducere: cōqueri. Roma. 3. Causati sum⁹ iudeos r grecos omnes sub peccato esse.
Castos grece latine icēsum dicit⁹. r accentuat⁹ in fine.
Causula le. diminutiū parua causa.
Cauteriat⁹ ta. tū. pōt eē p̄icipiū de cauterio rias. r tūc tñ valet q̄tuz vñ⁹ cauterio vñ⁹ diffamar⁹. vñ pōt eē nomē. r tūc tñ valet q̄tū dur⁹ malus: vñ corrupt⁹. vñ Apl̄s Thimo. i. c. 4. Cauteriatā h̄ntes p̄sciētā. i. corruptā vñ lesaz.
Cauterio rias. i. cauterio inurere: dānare. r deriuat⁹ a cauteriuz. Et p̄ponit: vt in cauterio rias. r per trāslationem dicitur i cauteriare: diffamare.
Cauteriu⁹ a caut⁹ dī hoc cauteriu⁹ ry. ferrū quo vrunē ifir: mī: q̄si cauturiū. qz caute vrat: r quo ēt iurunt⁹ dānati p̄ signo: vt dū carovriē volūtas refrenēt. vñ hoc cauterio: lū li. dīmi. fm̄ Dugu. Pap. vō dicit. Cauteriu⁹ dicit⁹ q̄si cauturiū. qz vrat. r p̄uida sit i eo seueraz cautio: vt dū vide tur cui⁹ sit auaritia: refrenēt: qd⁹ iterdū p̄ signo: iterdū p̄ cura adhibet⁹: vt ēt vis morbi ignis ardoze sicet⁹. Inde cauterizo zas. zani. i. vro cauterio.
Cautes tis. fe. ge. petra durissima r asprima dicta a caut⁹: q̄si cauta. qz cauet⁹. Theodolus. Lābūt aialia cautē fm̄ Dug. Pap. vō dicit. Cautes saxa asprima videlicet maris dicte a cauēdo a nauigātib⁹. i. q̄si caute.
Cautic⁹ ca. cū. i. asper r dur⁹. r dī a cauteriū. Macer de vi rib⁹ herbaz. A medicis rute vis cautica dī eē.
Cautio. a caueo ues. dī hec cautio onis. i. cautela . iuratio: obseruatio. r p̄ponit p̄ scripto. qz scriptis nobis cauemus. Un̄ i euāgelio Luc. Accipe cautionē tuā. Et vt dicit Pap. cautio ē breue recordatiōis chirographum. Itē fm̄ iuristas cautio ē nuda p̄missio sine solēnitate iuramētī: aut iterpositiōe pignozis. aut fideiussoriz. Luz. n. iueniē i iure sine adiecto: itelligēdū ē de nuda p̄missiōe. Cū vō ad dī r dī idonea cautio vñ idonee caueat⁹: itelligēdum est de cautiōe iuratoria: vñ pignozatoria: siue fideiussoria.
Caut⁹. a caueo ues. venit caut⁹ ta. tū. r est ei⁹ participium. S; pōt eē nomē in tali sensu caut⁹ q⁹ sibi cauet: astutus: callidus: gnarus: vñ caute vñ⁹ cautū. r hec cautela le. Cautus p̄ponit: vt icaut⁹ fm̄ Dug. Pap. vō dicit. Caut⁹ a cauere sollicitus p̄cauens. in Grecis. sic dicit⁹. Cautū p̄uissum: cautum signat quoqz firmum.
Cauus. a cauo uas. dī cauus ua. uū. r est cauū natura cautum manu. r hic cau⁹ ui. substātiue pro cauerna vel foramine. vnde ciuitas tatis. r per compositionez concauus ua. num. r cor. ca. sicut cauo uas.
Caillū li. diminutiū paruus callus.

C **ante** **E**

Cecidi debz dicit⁹ r nō cecidi. Si. n. dicere⁹ cecidi: aut p̄ma p̄ducere⁹ aut corripere⁹: s; nō posset corripī pp̄ regulaz q̄ docet q⁹ nūqz ae. diphtōgus pōt mutari i i. cor. S; nec posset p̄duci pp̄ regulā que docet: qm̄ pōz syllaba corripit⁹ quotiens aliq̄ syllaba geminat⁹ in talib⁹. Subtracta igit⁹ a. vocali ab hac diphtōgo ae. dicit⁹ debet cecidi p̄ma

cor. r penul. pdu. r ē p̄teritū de caedo dis. i. icido. r sic sumit⁹ Regū. 3. ca. iz. Pater me⁹ cecidit vos flagellis. ego aut⁹ cedā vos scorpionib⁹. Inueniē ēt cecidi a cado dis. r tūc cor. penul. qd⁹ facere debuit cadi: qd⁹ nō facit ad differentiā cadi nois. Uide in cado dis. Et sic sumit⁹ Lucē 8. Et aliud cecidit inter spinas.
Ceco cas. caui. catū. i. cecū facere. Et p̄ponit vt exceco cas. obceco cas. r ē actiū cū oib⁹ p̄positis. r pdu. ce. vñ Uindocinēsis. Diuitie mltis excecāt corda cupite. Et vt vñ Alexander nequā obceco cas. scribit⁹ p̄ b. nō. n. mutat b. i. c. fm̄ eū. r sic cōiter scribit⁹. S; h⁹ videt⁹ r regulā p̄ris q̄ dicit q⁹ b. in p̄pōne mutat⁹ i. c. sequēte c. vt occido: occūbo. S; dico q⁹ illa regula p̄ris. h; exceptionez sic vult ipse met⁹ p̄ris. vñ ipse dicit in. z. li. maio. Que tñ sonans. i. b. sequēte c. solet plerūqz i eadē mutari: vt occido rē. Nō est ḡ regula ista ḡnalis. qz p̄ris. dicit plerūqz notanter. Et idē qdā excipiunt⁹: vt subcinerici⁹ r obceco.
Cecula. a cec⁹ dī hec cecula le. genus serpentis sic dicte. qz parua sit. r nō habet oculos.
Ceculco. a ceco cas. dī ceculco cas. v̄bū actiū. i. cecare. Et q̄nqz p̄ponit absolute. r signat tūc passionē intrinsec⁹ natā. vñ Plaut⁹. Nam mihi oculi mei ceculcāt.
Ceconia nie. i. noctua a cecus dicitur.
Cec⁹. a ceco cas. dī cec⁹ ca. cū. g. neutro oculo videt. vel dī cec⁹ a careo. qz caret visu. r tūc a cec⁹ ceco cas. r hec cecitas tatis. Lec⁹ p̄ponit: vt semicec⁹ ca. cū. Itē a cecus deriuat⁹ h⁹ cecū ci. qd⁹ dā itestinuū. r dī a cec⁹. qz sit sine foramine. r exitu: qd⁹ greci tiloneutron dicunt.
Cecutio tis. tui. tire. v̄bū neu. i. cecuz eē vñ fieri. r tūc deriuat⁹ a cec⁹. Vel cecutio. i. ifanio. r tūc deriuat⁹ a cicutā. r cui⁹ succ⁹ haust⁹: vñ facit ifanire: vel mortificat s; Dug. Ul⁹ fm̄ Pap. cecutio. i. lippio: parū video. Inde cecuties tis. ois ge. vñ cecutiētes dīr lippietes. i. parum vidētes fm̄ Papi. Un̄ Hiero. dicit. De epl̄is canonicis: q⁹ rarus est qui non in earum lectione cecutiat.
Cedar nomē ē loci. r nomē fuit viri. r ē hebreū. r itē p̄tā tenebre s; Dugu. r accētuat⁹ in fine. Pap. vō sic dicit. Cedar regio saracenoꝝ trās arabia sita. P̄pheta. Habitu ui cū habitātib⁹ cedar. Itē cedar fuit fili⁹ Ismael. r itē p̄tā tenebre vñ meroz. Uide in saracenus.
Cedecula le. penul. cor. diminutiū parua cedēs. fe. ge.
Cedis. dis. fe. ge. v̄beratio vñ icisio a cedo cecidi. Actiū. g. Paulus adhuc spirās minarū r cedis. Et vt dicit Pap. caedis. i. icisio a cedēdo per ae. scribēdū est.
Cedo dis. cecidi r nūqz cecidi cessum. i. v̄berare: ferire vel icidere. Et p̄ponit cū am. qd⁹ est circū. r dī ancido dis. m. mutata i n. i. circūcirca cedere. Et cum abs. r dī abscido dis. itē cū ad. r dī accido dis. i. iuxta vñ valde cedo. item cū cō. r dī cōcido dis. itē cū circū. r dī circūcido dis. itē cū in. r dī icido dis. itē cū iter. r dī itercido. itē cū de. r dī cīf decido. itē cum ex. r dī excido. itē cū pre. r dī p̄cido. itē cū ob. r dī occido. itē cū re. r dī recido. itē cum sub. r dī succido. cedo actiū est. r oia sua p̄posita silt⁹ actiua sunt. r oia mutat⁹ e. in i. in p̄nti. r in p̄terito r in supino. r omnia faciūt p̄mā personam presentis idicatiui modi. in cido. r p̄teritū in cidi. r supinū in cisum. r omnia p̄ducūt penul. in p̄nti. r in p̄terito. r in supino. r vt generalius dicat⁹ vbiqz p̄ducunt hanc syllabaz ci. r scribitur caedo per ae diphtonguz. licet fm̄ vsum vna vocalis te neatur tam in sono q̄ in scripto.
Cedo dis. cessi. cessum cedere in qnqz significatiōib⁹ inuenit⁹. Nā cedo. i. do locū. r fm̄ hoc p̄struit⁹ cū datiuo solo: q̄nqz cū datiuo r actō in eodē sensu. idē. n. est. Cedo tibi. i. do locū tibi. r econuerso. Item cedo. i. incedo: vt cedo ad ecclesiam. i. incedo vel vado. Et cedo. i. recedo vt cedo domū. i. recedo. Et cedo. i. p̄tingo: vt mihi bene cedis

tibi nunc male. et fm hoc ponit quibus impersonaliter: vt cedo .i. euenio. Cedo proponit cum ante. et dicitur antecedo dis. .i. ante cedere. item cum abs. et dicitur abscedo. item cum ad. et dicitur accedo. item cum co. et dicitur concedo. item cum de. et dicitur decedo. item cum dis. et dicitur discedo. item cum ex. et dicitur excedo. item cum in. et dicitur incedo. et est nobilitas. item cum iter. et dicitur itercedo. item cum p. et dicitur pcedo. item cum p. et dicitur pcedo. item cum re. et dicitur recedo. .i. retrocedo. et cum s. et dicitur succedo. et cum se. pponit. et dicitur secedo. Cedo cessi est neutrum. et omnia posita ab eo sicut sunt neutra: propter antecedo et pcedo. et excedo pro separare. et pcedo que sunt actiua. Tres oia retinent litteraturam sui simplicis vbiq. item cedo simplex. et sua composita faciunt proteritum in cessi. et in cessum. supinum. et pducunt ce. vbiq. Et scias quod discedim pro diuortium: abscedim pro absentatione: secedim pro singularitate. decedim pro morte. Vnde quidam. Decedit moriens. discedit ab urbe recedens. et scribitur per ae. diphthongum caedo fm papam.

Cede cedite verbum defectiuum anormalium. .i. dicite. et derivatur a cedo dis. et est participium modi. et scilicet persone singularis numeri. Cede. .i. dicite. scilicet cedite pluralis numeri. .i. dicite. Terretur in eunucho. Quid te gaudium sollicitat cede. .i. dicite. et cor. ce. Vnde scribitur per e. sola. Inuenit g. vt patuit cedo cecidi. item cedo cessi. et in duobus istis locis cedo diphthongum: vnde pducunt primam. Inuenit et cede cedite. .i. dicite modi imperatiui. et cor. primam. et est defectiuum. Vnde quidam. Cedo caedo cede. tria sunt que pro tribus edo.

Cedria. a cedrus hec cedria cedrie vnguetus factum quo asseres liniti non putrescut: vel tempore vel vermibus. Vide etiam in cedrus.

Cedrinus na. nu. penul. produ. .i. de cedro existens. et dicitur a cedrus cedri.

Cedron nome fluy: vlt loci. Joan. is. Trās torretē cedro riterpta tenebre. item cedron grece cedr latine scilicet Dug. Vide in cedr. et accētua in fine. Et scias quod cedron in Joane est gēus pluralis grec. et est sensus. Trās torretē q dicitur cedron. .i. cedroz. Et noiat sic pp cedroz multitudinē. et est vsus oriētē ppe hierusalem. Vnde dicit Raban sup illud Mach. .i. li. c. 16. Rex antioch madauit edificare cedronē. Cedron igitur est vallis vlt torres iuxta hierusalem ad orientalem plagam. Ibidem etiam est villa que dicitur gethsemani trās torretem cedron ad radicem montis oliueti.

Cedr dri. fe. ge. .i. arbor quam greci vocant cedro quod est arbor ardetis humoris. et est cedrus imputribilis. Item vt vult Isid. Cedrus est lignum iucundi odoris. et diu duras. et nunquam a tineas aut teredine. .i. lignoz vime exterminat: vnde pp eius durabile ppetuitate ex cedris fiunt lacunaria in regum palatibus. et in templis. Vnde arboris gummi siue lachryma dicitur cedria que ad pseruationem libroz summe est necessaria. Nam libri ex lachryma liniti: nec a tineis corrodunt: nec tempore senescunt. Nascent in terris aphyca et syria. et maxime in monte libani. Et vt dicit Raban sup psalterium: cedr est arbor altissima oium arboroz dña et regina. Est etiam aspectu pulchra semp retinet virore suum. et insuper odorifera: cuius odor fugat serpentes et omnia venenosa.

Cedula le. .i. charta. penul. cor.

Cedua na. uu. venit a cedo quod est incidere seu venire. et dicitur silua cedua. et que est apta ad succidendum. et cuius arbuta recrescut. et ita sumit in iure civili.

Ceila le. penul. cor. quidam locus est de quo habetur primo Regum. 14.

Celamen minis. neu. ge. idem quod celatura: a celo las. dicitur. et produ. penul.

Celatura. A celo las. pro sculperre vel pingere dicitur hec celatura celature pro sculptura vel pictura. et hoc celamen minis. pro eodem.

Celeber a celum dicitur h celebrer. hec celebris. h bze. .i. festiuus solennis: deuotus: scilicet frequens: frequentat. Prope dicitur ille

locus celebrer que a multis frequenter vlt vbi celebra agunt vt for ecclesia. Et parat celebrer brior. berrim. vnde celebriter brior. berrime. et hec celebritas tatis. .i. solennitas: frequentia vniuersus. et celebrer bzas. .i. frequentare: venerari: colere. et cor nalt le. Vnde Quidam in li. .i. de arte amandi. Ut redit atq frequens loguz formica pagme: Sic ruit ad celebres cultissima femina ludos.

Celebro bzas. in celebrer est.

Celebs bis. ge. cois. .i. celeste vitam ducens. et descendit a celestis pro pponit de media dictione. et est ibi b. loco u. de vltima est ibi s. et dicitur celebs vgo vlt cast sine sollicitudine seculari vlt vir sine vxore: quasi celeste vitam ducens. et format gēus a nō mutato e. .i. et interposita i. iter b. et s. vt celebs bis. et

Celer. a celum dicitur h celer h ris. et h re. gēo h cele (cor. li. ris. .i. velox. Et parat celer rior. rim. vnde celeriter rim. rime et hec celeritas tatis. .i. velocitas celer componit: vt pceler et pceler. .i. valde celer. et cor. hac syllaba ce. celer que est adiectiuum. Scilicet celer substantiuus pro seruo romuli pdu. ce. vt dicit magister Bene. Et fm papam. celer dicitur a cilleo les. lere. .i. mouere. Scilicet fm Dug. dicitur a celum li. Vide in celo las.

Celeriusculus. a celer sine celeri dicitur celeriusculus la. lu. penul. cor. .i. aliquid celer. et est dimini. vnde celeriuscule aduer. .i. cito. Vnde Licero. Strenue quod volumus ostendere: celeriuscule scilicet dicem. Et format a neutro paratiui. addita culus: vt celeri celeriusculus: sicut meli meliusculus: grandius grandiusculus. et similia.

Celero. a celer dicitur celero ras. rani. vbi neu. .i. maturare: festinare. et proponit vt accelero ras. concelero ras. pcelero ras. et sunt oia neu. posita ab eo. et cor. le.

Celestis. a celum dicitur hic et hec celestis. et hoc ste. et celic ca. cum. in eodem sensu.

Celeuma. a celum dicitur h celeuma matis. .i. clamor nautic. que ad celum deferat. Dicitur quoque gēus pro quolibet clamore. bier. 48. Neque calcatorum solitum celeuma carabit. vnde ce leumatic ca. cu. quod pponit: vt pceleumatic ci. .i. pes. metri cus scilicet ex quatuor breuib syllabis. que ad tale clamorem describendum fuit inuentus. vnde vsus. Quatuor ipse breues pceleumatice serues. Quod aut dicitur celeua quasi calcatum oma. .i. ca: et: etymologia est fm Dug. papam. vnde dicit. Celeua clamor nautic: siue carmen super mortuos vlt super lacum. vnde vsus. Dicitur celeua que dat videria casu. Editur a nautis clamor

Cellibal est denotatiuus a celebs: et for (celeua vocat. mat a celibus gēo is. mutata in a. loga. et assumpta lis. vt celebs bis. celibalis. iuuenis iuuenal. Inuenit et iuuenil. vt dicit Priscianus in tractatu de denominatiuis.

Celibatus tus. tui. maf. ge. dicitur a celebs. et dicitur celibat vginitas: castitas. dicitur quod celo digni sit gē.

Celicola le. ge. cois penul. cor. g colit deos vlt celum: vel g iba bitat celum: vt deus. et proponit a celum et colo lis. fm Dugu. papam. vnde dicit. Celicola dicitur est quod celum colat: est. n. angelicus. Celicole lap. fac p cōcisionem celicolu: quod maxie fit in ppositis et patronomicis: vt graiugenum: caprigenum: omnigenum: eneadum: dardanidum.

Celic ca. cu. penul. cor. .i. celestis a celum dicitur. Et bobias. Celica sunt aie: pabula corpus alunt.

Celido dinis. fe. ge. .i. hirudo. que in celo. .i. in aere cibum capiat. et dicitur a celum.

Celidonia. a celido dicitur h celidonia quod est herba que erupit in aduetu hirudinum: vlt que pulli hirudinum si patiuntur in oculis: mē ex hac herba mederi dicat: et statim visus recipiunt. Et celidonia est quodam gēma ex hirudinum colore vocata: que et celonitas dicitur. vnde h celidoniac ci. gladii lati ferri: cuius mucro duplex. et bifurcat in modum caudae hirudinis format.

Celidoniacus. in celidonia exponitur.

Celidrus quidam serpens. vide in celsidrus.

Celigena ne. penul. cor. cois ge. .i. genit a dno.